Løgtingslóg

Um

ársroknskap
(Ársroknskaparlógin)

Partur I
Lógarinnar virkisøki, grundleggjandi krøv o.a.

Kapittul 1
Virkisøki o.a.

Fyritøkur, sum eru fevndar av løgtingslógini

§ 1. Løgtingslógin er galdandi fyri allar vinnurekandi fyritøkur, sbr. tó stk. 3.
Stk. 2. Ein fyritøka verður mett at vera vinnurekandi sambært hesi løgtingslóg, um hon selur ella veitir vørur, rættindi, pening, tænastur o.a., sum fyritøkan vanliga verður samsýnt fyri. Løgfrøðiligar eindir, ið eru skrásetingarskyldugar sambært vinnufelagalógini, vinnufyritøkulógini, anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om erhvervsdrivende fonde, ella sum annars eru vinnurekandi sambært lóg, eru tó altíð at meta sum vinnurekandi fyritøkur sambært hesi løgtingslóg. Hetta er galdandi, sama um fyritøkurnar heilt ella lutvíst eru undantiknar frá nevndu lógum, og uttan mun til virkishátt.
Stk. 3. Løgtingslógin er ikki galdandi fyri fyritøkur, sum:

1) eru fevndar av roknskaparreglum ásettum í ella við heimild í lóggávuni fyri figgjarfyritøkur,
2) eru fevndar av roknskaparreglum ásettum í ella við heimild í løgtingslóg um landsins almenna roknskaparhald, v.m., ella
3) eru fevndar av roknskaparreglum ásettum í ella við heimild í løgtingslóg um kommunustýri.

Ársfrásøgnin

§ 2. Tær fyritøkur, sum eru nevndar í § 3, stk. 1, skulu fyri hvørt roknskaparár gera ársroknskap eftir hesi løgtingslóg. Uttan so at annað er ásett í §§ 11, 21, 25, 80, 120 ella 130, skal leggjast afturat ársroknskapinum:

1) ársroknskapurin hjá einum samtaki, ið fyritøkan stendur á odda fyri t.e. samtaksroknskapur,
2) leiðslufrágreiðing fyri fyritøkuna og fyri møgulig samtøk, sum fyritøkan stendur á odda fyri, og
3) ein leiðsluátekning.

Stk. 2. Harumframt kann fyritøkan leggja afturat møguligar ískoytisfrágreiðingar sambært § 17.
Stk. 3. Felagsheiti fyri teir í stk. 1 og 2 umrøddu roknskapir, frágreiðingar og átekningar er ársfrásøgn.
Stk. 4. Ein roknskapur, sum ein fyritøka bert setur upp til egna nýtslu, er ikki ein ársfrásøgn eftir hesi løgtingslóg. Ger ein fyritøka ein roknskap, sum ikki er ein ársfrásøgn eftir hesi løgtingslóg, skal heitið ársfrásøgn ikki nýtast. Roknskapurin skal harumframt verða soleiðis háttaður, bæði í sniði og í innihaldi, at hann ikki kann mistakast fyri eina ársfrásøgn eftir hesi løgtingslóg.

Fevndu virkishættirnir

§ 3. Vinnurekandi fyritøkur, sum eru nevndar í hesi áseting, skulu gera ársfrásøgn eftir reglunum í hesi løgtingslóg, tó ikki um tær eru undantiknar frá hesum eftir §§ 4-6:

1) partafeløg, smápartafeløg og partnarafeløg t.e. kommanditpartafeløg,

2) íognarfeløg og kommanditfeløg, har allir íognarar ávikavist komplementarar eru partafeløg, smápartafeløg, partnarafeløg t.e. kommanditpartafeløg, ella feløg við samsvarandi virkishátti,
3) íognarfeløg ella kommanditfeløg, har allir íognarar ávikavist komplementarar eru fevndir av nr. 2,
4) vinnurekandi grunnar, sbr. § 1, stk. 2 í anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om erhvervsdrivende, sbr. tó stk. 3-5,
5) fyritøkur við avmarkaðari ábyrgd sum ásett íð§ 3 vinnufyritøkulógini, um fyritøkur og feløg við avmarkaðari ábyrgd og § 4 um lutafeløg við avmarkaðari ábyrgd, uttan so at fyritøkan er undantikin sambært § 4, og
6) evropeisk lutafeløg t.e. SCE-feløg.

Stk. 2. Velur ein fyritøka, sum er fevnd av hesi løgtingslóg, men sum ikki hevur skyldu til at gera ársfrásøgn sambært stk. 1, sjálvboðið at gera ársfrásøgn, sum ikki einans er ætlað til fyritøkunnar egnu nýtslu, skal ársfrásøgnin í minsta lagi fylgja reglunum fyri roknskaparflokk A, sbr. § 7, stk. 1, nr. 1.

Undantak fyri fyritøkur, ið eru fevndar av vinnufyritøkulógini

§ 4. Fyritøkur, sum eru fevndar av § 3 í vinnufyritøkulógini, t.e. fyritøkur og feløg við avmarkaðari ábyrgd og § 4, t.e. lutafeløg við avmarkaðari ábyrgd, kunnu lata vera við at gera ársfrásøgn eftir hesi løgtingslóg, sbr. tó stk. 4-6, um fyritøkan figgjarjavnadagin í tvey fylgjandi roknskaparár ikki fer upp um tvey av fylgjandi støddarmørkum:

1) Ein figgjarjavna upp á 7 mió. kr.,
2) eina nettosølu upp á 14 mió. kr., og
3) eitt miðaltal av ársverkum upp á 10 í roknskaparárinum.

Stk. 2. § 7, stk. 3 og 4 er galdandi, tá ið støddarmørkini sambært stk. 1 verða roknað.

Stk. 3. Um ein fyritøka velur at nýta undantakið í stk. 1, skal fyritøkan senda Skráseting Føroya eina undantaksváttan sambært § 169.

Stk. 4. Undantakið í stk. 1 er ikki galdandi fyri fyritøkur, sum eru móðurfyritøka í einum samtaki, sum samtaksroknskapur skal gerast fyri eftir § 7, stk. 5, ella fyri fyritøkur, sum hava kapitalpartar, skuldarbrøv ella onnur virðisbrøv upptikin til handils á einum reguleraðum marknaði í Føroyum ella í einum ES/EBS-landi.

Stk. 5. Velur ein fyritøka, sum er fevnd av hesi løgtingslóg, men sum ikki hevur skyldu til at gera ársfrásøgn sambært stk. 1, sjálvboðið at gera ársfrásøgn, sum ikki einans er ætlað til fyritøkunnar egnu nýtslu, skal ársfrásøgnin í minsta lagi fylgja reglunum fyri roknskaparflokk A, sbr. § 7, stk. 1, nr. 1.

Stk. 6. Ynskir fyritøkan, at Skráseting Føroya skal almannakunngera eina sjálvbodna ársfrásøgn sambært stk. 6, skal fyritøkan senda Skráseting Føroya ársfrásøgnina sum fylgiskjal til undantaksváttanina sambært stk. 3. Undantaksváttanin skal tó ikki sendast, um fyritøkan velur at lata ársfrásøgnina verða fevnda av reglunum fyri roknskaparflokk B, sbr. § 7, stk. 1, nr. 2.

Undantak fyri ávís íognarfeløg og kommanditfeløg

§ 5. Íognarfeløg og kommanditfeløg sambært § 3, stk. 1, nr. 2, kunnu lata vera við at gera ársfrásøgn, og kunnu í staðin lata Skráseting Føroya eina undantaksváttan sambært § 170, stk. 1, um:

1) roknskapurin við fulla konsolidering, pro rata-konsolidering, ella við innrokning og máting til roknskaparliga innara virðið, er partur av einum samtaksroknskapi, sum ein íognari, ein komplementarur ella ein móðurfyritøka hevur gjørt í staðin,
2) íognarin ella komplementarurin hevur heimstað í Føroyum, ella er fevndur av lóggávuni í einum ES-limalandi, einum

EBS-limalandi, ella í einum landi, sum Føroyar hevur gjørt avtalu við,
3) samtaksroknskapurin er gjørdur eftir reglunum í hesi løgtingslóg ella, um íognarin, komplementarurin ella viðkomandi móðurfyritøka er útlendskt, eftir reglunum í Evropatingsins og Ráðsins direktivi 2013/34/EU, við seinni broytingum, sbr. skjal 3, og samtaksroknskapurin er grannskoðaður og almannakunngjørdur eftir reglunum í hesum direktivi, og
4) tað verður upplýst í samtaksroknskapinum at íognarfelagið ávikavist kommanditfelagið hevur latið vera við at gera ársfrásøgn vísandi til hesa áseting.

Stk. 2. Íognarfeløg og kommanditfeløg, sum eru fevnd av § 3, stk. 1, nr. 2, kunnu lata vera við at gera ársfrásøgn sjálv, og kunnu í staðin lata Skráseting Føroya eina undantaksváttan sambært § 170, stk. 2, um:
1) ein av felagsins íognarum ávikavist komplementarum hevur heimstað í Føroyum, og
2) íognarin ella komplementarurin gera ársfrásøgn fyri íognarfelagið ella kommanditfelagið, og lata hana grannskoða og almannakunngera eftir reglunum í hesi løgtingslóg, saman við síni egnu ársfrásøgn í eini felags ársfrásøgn, ella sum tvær serskildar ársfrásagnir.

Stk. 3. Íognarfeløg og kommanditfeløg, sum eru fevnd av § 3, stk. 1, nr. 2, og har eingin íognari ella komplementarur hevur heimstað í Føroyum, kunnu lata vera við at gera ársfrásøgn, og kunnu í staðin lata Skráseting Føroya eina undantaksváttan sambært § 170, stk. 3, um:
1) íognarin ávikavist komplementarurin er fevndur av lóggávuni í Føroyum, í einum ES-limalandi ella í einum EBS-limalandi, og
2) íognarin ella komplementarurin ger ársfrásøgn fyri íognarfelagið ella kommanditfelagið og letur hana grannskoða og almannakunngera í samsvari við lóggávuna sambært nr. 1, saman við síni egnu ársfrásøgn í eini felags ársfrásøgn, ella sum tvær serskildar ársfrásagnir.

Stk. 4. Íognarfeløg og kommanditfeløg, sum nýta undantøkini í stk. 2 og 3, skulu eftir áheitan upplýsa einum og hvørjum um navn, v-tal ella skrásetingarnummar og heimstað hjá tí fyritøku, sum hevur gjørt ársfrásøgnina.

Stk. 5. Stk. 1-3 eru ikki galdandi fyri íognarfeløg og kommanditfeløg, sum hava kapitalpartar, skuldaramboð ella onnur virðisbrøv upptikin til handils á einum regulerøðum marknaði í Føroyum ella í einum ES/EBS-landi.

Undantak fyri dótturfyritøkur við ongum virksemi

§ 6. Ein dótturfyritøka, sum ikki hevur havt nakað virksemi í roknskaparárinum, kann lata vera við at gera ársfrásøgn fyri viðkomandi ár, og kann í staðin lata Skráseting Føroya eina undantaksváttan sambært § 170, stk. 4, um:
1) roknskapur fyritøkunnar við fullari konsolidering, pro rata-konsolidering, ella við innrokning og máting til roknskaparliga innara virðið, er partur av einum samtaksroknskapi, sum ein móðurfyritøka ella ein hægri móðurfyritøka hevur gjørt,
2) móðurfyritøkan ella hægra móðurfyritøkan, er fevnd av lóggávuni í einum ES-limalandi ella EBS-limalandi,
3) samtaksroknskapurin er gjørdur eftir reglunum í hesi løgtingslóg ella, um viðkomandi móðurfelag er útlendskt, eftir reglunum í Evropatingsins og Ráðsins direktivi 2013/34/EU við seinni broytinum, sbr. skjal 3, og samtaksroknskapurin er grannskoðaður og almannakunngjørdur eftir nevndu reglum,
4) allir luttakarar í dótturfyritøkuni hava váttað, at teir eru samdir um, at hendan mannagongd verður nýtt fyri viðkomandi roknskaparár,

5) móðurfyritøkan hevur váttað, at hon ábyrgdast fyri skyldur dótturfyritøkunnar inntil dótturfyritøkan hevur latið Skráseting Føroya eina ársfrásøgn fyri eitt seinni roknskaparár, og ársfrásøgnin er móttikin og almannakunngjørd eftir reglunum í kapitli 22 og 24, og
6) at tað verður upplýst í umrødda samtaksroknskapinum, at dótturfyritøkan hevur latið vera við at gera ársfrásøgn vísandi til hesa áseting.

Stk. 2. Ein fyritøka, heruppií ein dótturfyritøka, verður mett einki virksemi at hava havt í roknskaparárinum, um fyritøkan ikki hevur rikið vinnuligt virksemi beinleiðis ella óbeinleiðis ikki eigur kapitalpartar í øðrum fyritøkum, og ikki hevur átikið sær váðar.

Roknskaparflokkar

§ 7. Reglurnar í hesi løgtingslóg um at gera ársfrásøgn verða býttar sundur í roknskaparflokkarnar A, B, C og D sambært parti II, III, IV og V. Tá ið avgerð skal takast um, hvønn roknskaparflokki ein fyritøka skal gera ársfrásøgn fyri, er hetta galdandi:

1) Fyritøkur, sum eru fevndar av løgtingslógini, men ikki hava skyldu til at gera ársfrásøgn sambært § 3, stk. 1, og sum kortini sjálvboðið gera ársfrásøgn sambært § 3, stk. 2, skulu í minsta lagi fylgja reglunum fyri roknskaparflokk A í parti II.
2) Smáar fyritøkur, sum hava skyldu til at gera ársfrásøgn sambært § 3, stk. 1, skulu í minsta lagi fylgja reglunum fyri roknskaparflokk B í parti III.
3) Miðalstórar og stórar fyritøkur, sum hava skyldu til at gera ársfrásøgn sambært § 3, stk. 1, skulu í minsta lagi fylgja reglunum fyri roknskaparflokk C í parti IV.
4) Landspartafeløg, sbr. tó § 303 í vinnufelagalógini, og fyritøkur, hvørs kapitalpartar, skuldarskjøl ella onnur virðisbrøv eru upptikin til handils á einum regulerøðum marknaði í Føroyum ella í einum ES/EBS-landi, og sum hava skyldu til at gera ársfrásøgn eftir § 3, stk. 1, skulu uttan mun til stødd fylgja reglunum fyri roknskaparflokk D í parti V, sbr. tó § 8.

Stk. 2. Tá ið avgerð verður tikin um, hvønn roknskaparflokk ein fyritøka skal gera ársfrásøgn fyri, verða hesi støddarmørk nýtt:

1) Smáar fyritøkur: Fyritøkur, sum tvey roknskaparár á rað fíggjarjavnadagin ikki fara upp um tvær av fylgjandi støddum:
   a) Ein fíggjarjavna upp á 55 mió. kr.,
   b) eina nettosølu upp á 111 mió. kr., og
   c) eitt miðaltal av ársverkum upp á 50.
2) Miðalstórar fyritøkur: Fyritøkur, sum tvey roknskaparár á rað á fíggjarjavnadegnum ikki fara upp um tvær av fylgjandi støddum:
   a) Ein fíggjarjavna upp á 195 mió. kr.,
   b) eina nettosølu upp á 391 mió. kr., og
   c) eitt miðaltal av ársverkum upp á 250.
3) Stórar fyritøkur: Fyritøkur, sum ikki eru smáar ella miðalstórar fyritøkur.

Stk. 3. Tá ið støddirnar sambært stk. 2 skulu roknast, er hetta galdandi:

1) Fíggjarjavnin er samløgan av øllum ognarpostum.
2) Nettosølan er lýst í skjali 1, C, nr. 13. Er eitt roknskaparár styttri ella longri enn 12 mánaðir, verður nettosølan hækkað ella lækkað lutfalsliga, soleiðis at ein upphædd fæst, ið svarar til upphæddina fyri eitt 12-mánaða tíðarskeið.
3) Miðaltalið av ársverkum verður í mest møguligan mun roknað eftir teimum reglum, sum eru ásettar sambært § 142 í vinnufelagalógini.

Stk. 4. Fyritøkur, hvørs fíggjarligu inntøkur ella inntøkur frá íløguvirksemi í minsta lagi svara til nettosøluna sambært skjali 1, C, nr. 13, skulu, tá ið

støddarmørkini verða roknað sambært stk. 2, nýta summin av nettosøluni, fíggjarligu inntøkunum og inntøkunum frá íløguvirksemi. Sum inntøkur frá íløguvirksemi verða roknaðar positivar virðisstillingar fevndar av § 43, stk. 1, umframt realiseraður vinningur í sambandi við, at íløgufastogn verður avhendað.
Stk. 5. Uttan mun til stk. 1 skulu móðurfyritøkur fyri samtøkur, sum skulu gera samtaksroknskap eftir § 130, í ársfrásøgnini fylgja reglunum fyri roknskaparflokk C, uttan so at móðurfyritøkan er fevnd av reglunum fyri roknskaparflokk D sambært stk. 1, nr. 4. Ger móðurfyritøkan ikki samtaksroknskap sambært §§ 132 ella 133, kann móðurfyritøkan tó í síni ársfrásøgn fylgja reglunum fyri roknskaparflokk B, um móðurfyritøkan lýkur treytirnar í stk. 2, nr. 1.
Stk. 6. Í staðin fyri at fylgja reglunum í tí broti, sum fyritøkan sambært stk. 1 og 5 skal fylgja, kann fyritøkan velja at fylgja øllum ella nøkrum av reglunum í einum ella fleiri hægri roknskaparflokkum, tó treytað av, at hesin leistur verður nýttur á miðvísan og reglufastan hátt.

Undantøk fyri dótturfeløg hjá landspartafeløgum

§ 8. Serligu reglurnar í hesi løgtingslóg fyri landspartafeløg eru ikki galdandi fyri partafeløg, sum eru dótturfeløg hjá landspartafeløgum.

Kapittul 2
Leiðslunnar skylda at gera ársfrásøgn

§ 9. Leiðslan í fyritøkuni, sambært skjali 1, A, nr. 6, skal gera ársfrásøgn fyri fyritøkuna.
Stk. 2. Hvør einstakur limur í ábyrgdarhavandi leiðslustovnunum ber ábyrgdina av, at ársfrásøgnin verður gjørd samsvarandi lóggávuni og møguligum ískoytiskrøvum til roknskapin, sum eru ásett í viðtøkum ella í avtalu. Harumframt ber hvør einstakur limur í evstu leiðsluni ábyrgdina av, at ársfrásøgnin um grannskoðan er kravd, kann grannskoðast og góðkennast rættstundis. Hvør einstakur limur í evsta leiðslustovninum hevur ábyrgdina fyri, at ársfrásøgnin verður latin Skráseting Føroya innan tær freistir, ið eru ásettar í § 162, stk. 1, sambært § 180.

§ 10. Tá ársfrásøgnin er gjørd, skulu allir limirnir í ábyrgdarhavandi leiðslustovni undirskriva hana og dagfesta undirskriftina. Limirnir í leiðsluni skulu undirrita eina leiðsluátekning, sbr. tó § 11, har teir vátta:
1) hvørt ársfrásøgnin er gjørd samsvarandi krøvunum í lóggávuni, møguligum krøvum sambært standardum, og møguligum ískoytiskrøvum sambært viðtøkum ella avtalu, og
2) hvørt ársroknskapurin og ein møguligur samtaksroknskapur gevur eina rættvísandi mynd av fyritøkunnar og samtaksins ognum og skyldum, fíggjarjavna og úrsliti.

Stk. 2. Kravið um, at undirskriftin og dagfestingin av undirskriftini skulu verða givnar í sambandi við leiðsluváttanina, fellur burtur, um ársfrásøgnin er undirskrivað talgilt sambært § 183. Navnið hjá undirskrivaranum skal tó síggjast týðiliga í sambandi við leiðsluátekningina.
Stk. 3. Í leiðsluátekningini fyri fyritøkur, sum hava virðisbrøv, sum eru upptikin til handils á einum reguleraðum marknaði í Føroyum ella í einum ES/EBS-landi, og fyri landspartafeløg, sbr. tó § 303 í vinnufelagalógini, skal leiðslan vátta hvørt leiðslufrágreiðingin gevur eina rættvísandi frágreiðing um gongdina í fyritøkuni, og, um samtaksroknskapur er gjørdur, samtaksins virksemi og fíggjarviðurskifti, ársúrslit og fyritøkunnar fíggjarstøða og fíggjarstøðan sum heild fyri tær fyritøkur, sum eru fevndar av samtaksroknskapinum. Leiðslan skal haraumframt vátta, hvørt tað í leiðslufrágreiðingini verður greitt frá teimum mest týðandi váðunum og óvissunum, sum fyritøkan, og um samtaksroknskapur er gjørdur, samtakið

hava í væntu. Í leiðsluátekningini fyri fyritøkuna skal navn og starv hjá hvørjum einstøkum limi í leiðsluni tilskilast.
Stk. 4. Ásetingin í stk. 3. er ikki galdandi fyri fyritøkur, sum einans geva út skuldarinstrument, sum eru upptikin til handils á einum reguleraðum marknaði í Føroyum ella í einum ES/EBS-landi, hvørs áljóðandi virði pr. eind er minst 100.000 evrur, ella hvørs áljóðandi virði pr. eind er minst 100.000 evrur á útgávudegnum, tá skuldarinstrumentið er givið út í einari aðrari peningseind enn evrur.
Stk. 5. Er ársroknskapurin ikki grannskoðaður sambært § 156, stk. 2, skulu limirnir í leiðsluni í leiðsluátekningini vátta, hvørt fyritøkan lýkur treytirnar fyri at lata vera við at lata ársroknskapin grannskoða.
Stk. 6. Hevur leiðslan lagt ískoytisfrágreiðingar afturat ársfrásøgnini, skulu limirnir í leiðsluni í leiðsluátekningini vátta, at frágreiðingarnar geva eina rættvísandi mynd samsvarandi alment viðurkendum leiðreglum fyri slíkar frágreiðingar.

§ 11. Er fyritøkunnar ábyrgdarhavandi leiðslustovnur bert ein einstakur limur, tá ársfrásøgnin verður góðkend, kann fyritøkan lata vera við at taka eina leiðsluátekning við í ársfrásøgnini, tó ikki, um fyritøkan skal gera ársfrásøgn fyri roknskaparflokk D. Leiðslan verður mett at hava góðkent ársfrásøgnina, tá ið ársfrásøgnin er latin inn til Skráseting Føroya, umvegis talgildu innlatingarskipanina hjá Skráseting Føroya.
Stk. 2. Um ársfrásøgnin hjá fyritøkuni ikki fevnir um eina leiðsluátekning sambært stk. 1, skulu tær í § 10, stk. 5 og 6 nevndu frágreiðingar verða givnar í leiðslufrágreiðingini.

§ 12. Sjálvt um ein limur í leiðsluni heilt ella lutvíst er ósamdur í einari ársfrásøgn ella mælir ímóti, at ársfrásøgnin verður góðkend við tí innihaldi, sum er avgjørt, kann leiðslulimurin ikki sýta fyri at undirskriva ársfrásøgnina.
Stk. 2. Leiðslulimur hevur rætt til at mótmæla í sambandi við, at ársfrásøgnin verður undirskrivað ella í sambandi við leiðsluátekningina. Mótmæli sambært 1. pkt. skal tó vera ítøkiligt og nøktandi grundgivið, og viðurskiftini týðandi, sbr. § 16, stk. 1, nr. 3.
Stk. 3. Vil leiðslan í fyritøkuni mótmæla einari niðurstøðu, sum eftirlitsmyndugleikin sambært hesi løgtingslóg hevur gjørt, og sum hevur týdning fyri ársfrásøgnina, skal mótmæli setast fram í seinasta lagi í sambandi við leiðsluátekningina.

Kapittul 3
Upplýsing um at velja grannskoðan frá fyri komandi roknskaparár

§ 13. Um ársroknskapurin er grannskoðaður, skal tað í sambandi við leiðsluátekningina sambært § 10 verða upplýst, um aðalfundurin ella samsvarandi í eini fyritøku, sum lýkur treytirnar í § 156, stk. 2, hevur tikið avgerð um, at ársroknskapurin fyri komandi roknskaparár ikki skal grannskoðast.
Stk. 2. Er ein leiðsluátekning ikki tikin við í ársfrásøgnini hjá fyritøkuni sambært § 11, stk. 1, skulu tær í stk. 1 nevndu upplýsingar gevast í leiðslufrágreiðingini.

Kapittul 4
Grundleggjandi krøv til ársfrásøgnina

Rættvísandi mynd

§ 14. Ársroknskapurin og ein møguligur samtaksroknskapur skulu geva eina rættvísandi mynd av fyritøkunnar og samtaksins ognum og skyldum, figgjarligu støðu, umframt úrsliti.
Leiðslufrágreiðingin skal innihalda eina rættvísandi frágreiðing um tey viðurskifti, sum frágreiðingin umrøður.
Stk. 2. Um ásetingarnar í hesi løgtingslóg ikki eru nøktandi til at geva eina rættvísandi mynd sum nevnt í stk. 1, skulu

fleiri upplýsingar takast við í ársfrásøgnini, ávikavist í samtaksroknskapinum.
Stk. 3. Um ásetingarnar í hesi løgtingslóg í serligum førum vildu verið í ósamsvari við kravið í stk. 1, 1. pkt., skal verða vikið frá hesum ásetingum, soleiðis at kravið um at geva eina rættvísandi mynd verður lokið. Eitt møguligt frávik skal á hvørjum ári upplýsast í notunum, har tað skal grundgevast ítøkiliga og nøktandi fyri tí, við upplýsing um, hvørja ávirkan frávikið hevur á fyritøkunnar ávikavist samtaksins ognir, skyldur, figgjarjavna og úrslit. Upplýsingin um frávikið frammanfyri skal í mest møguligan mun greiða frá, hvørja figgjarliga ávirkan frávikið væntast at hava.
Stk. 4. Krøvini í stk. 1-3 eru samsvarandi galdandi, tá ið standardar verða nýttir, sum eru ásettir innan fyri karmarnar av hesi løgtingslóg sambært § 159.

§ 15. Fyri at ársroknskapurin og samtaksroknskapurin kunnu geva eina rættvísandi mynd, og fyri at leiðslufrágreiðingin kann innihalda eina rættvísandi frágreiðing sambært § 14, skulu krøvini í stk. 2 og 3 verða lokin.
Stk. 2. Ársfrásøgnin skal greiðast úr hondum soleiðis, at hon stuðlar roknskaparbrúkarunum í teirra figgjarligu avgerðum. Roknskaparbrúkarar eru fólk, fyritøkur, felagsskapir, almennir myndugleikar, o.o., hvørs figgjarligu avgerðir vanliga kunnu væntast at verða ávirkaðar av eini ársfrásøgn, heruppií verandi og møguligir virkisluttakarar, kravánarar, starvsfólk, viðskiftafólk, áhugafelagsskapir, nærsamfelagið, stuðulsveitarar, myndugleikar o.o. Tær umrøddu avgerðirnar viðvíkja:

1) hvussu tilfeingið hjá roknskaparbrúkaranum verður staðsett,
2) hvussu leiðslan umsitur tilfeingið hjá fyritøkuni, og
3) hvussu fyritøkunnar tilfeingi verður býtt.

Stk. 3. Ársfrásøgnin skal greiðast úr hondum soleiðis, at hon lýsir tey viðurskifti, sum vanliga eru viðkomandi fyri roknskaparbrúkarar sambært stk. 2. Upplýsingarnar skulu harumframt vera álítandi sæð í mun til, hvat ein roknskaparbrúkari vanliga kann vænta sær.

Grundleggjandi fortreytir fyri ársfrásøgnini

§ 16. Ársfrásøgnin skal gerast samsvarandi hesum grundleggjandi fortreytum:

1) Ársfrásøgnin skal gerast við atliti til greidleika og einfeldni.
2) Atlitið til veruligu viðurskiftini skulu takast fram um formlig krøv, sum ikki hava veruligt innihald.
3) Øll viðkomandi viðurskifti skulu takast við í ársfrásøgnini, uttan so, at tey eru av lítlum týdningi. Fleiri viðurskifti, sum hvør sær eru av lítlum týdningi, skulu takast við, um tey tilsamans mugu metast at vera týdningarmikil.
4) Raksturin av einum virksemi væntast at halda á fram, uttan so at raksturin ikki skal, ella ikki verður mettur at kunna halda fram. Verður virksemi avtikið, skulu flokking, uppseting, innrokning og máting lagast til avtøkuna.
5) Innrokning og máting skulu gerast við atliti at varni, heruppií skulu roknskaparligar metingar vera grundaðar og partleysar. Ein og hvør virðisbroyting skal innroknast, uttan mun til, um ársroknskapurin vísir vinning ella hall.
6) Transaktiónir, hendingar og virðisbroytingar skulu innroknast, tá ið tær koma fyri, uttan mun til nær goldið verður.
7) Sami leistur fyri innrokning og máting skal nýtast, tá ið umræður sama slag viðurskifti.
8) Hvør transaktión, hending og virðisbroyting skal innroknast og mátast fyri seg, eins og tey einstøku viðurskiftini ikki mugu mótroknast hvørt við øðrum.
9) Byrjanarjavnin fyri roknskaparárið skal svara til endajavnan fyri undanfarna roknskaparár.

Stk. 2. Roknskaparár, uppseting, flokkan, konsolideringsháttur, innrokningarháttur og mátistøði umframt nýtta peningseindin má ikki broytast frá ári til árs. Broytingar kunnu tó gerast, um so er, at broytingin elvir til eina betri og meira rættvísandi mynd, ella um broytingin er neyðug fyri at fylgja nýggjum reglum í sambandi við skifti til nýggjan roknskaparflokk, ella tá broyting er kravd vegna lógarbroytingar, nýggjar reglugerðir við heimild í lóg, ella í sambandi við nýggjar standardar sambært § 159.

§ 17. Ískoytisfrágreiðingar um eitt nú fyritøkunnar sosialu ábyrgd, vitan og starvsfólkaviðurskifti, umhvørvisviðurskifti, umframt etisk stevnumið og framhaldandi viðgerð av hesum, skulu geva eina rættvísandi frágreiðing innan fyri teir karmar, sum eru ásettir í vanliga viðurkendum leiðreglum fyri slíkar frágreiðingar.
Stk. 2. Ískoytisfrágreiðingar skulu lúka dygdarkrøvini í § 15, stk. 3. Harumframt skulu ískoytisfrágreiðingar lúka grundleggjandi fortreytirnar í § 16, stk. 1 og 2 við teimum linkingum, ið standast av náttúru málsins.
Stk. 3. Í ískoytisfrágreiðingini skal greiðast frá háttalagnum og mátistøðinum, sum hava verið nýtt, tá ískoytisfrágreiðingin er gjørd.

§ 18. Roknskaparárið skal fevna um 12 mánaðir, sum altíð skulu byrja og enda ein ávísan dag í árinum. Næsta roknskaparár byrjar dagin eftir fíggjarjavnadagin undanfarna roknskaparár.
Stk. 2. Fyrsta roknskaparskeið fevnir um eitt tíðarskeið, sum er styttri ella longri enn 12 mánaðir, tó í mesta lagi 18 mánaðir.
Stk. 3. Verður roknskaparárið broytt, kann skiftistíðarskeiðið ikki vera longri enn 12 mánaðir. Skiftistíðarskeiðið kann tó vera upp til 18 mánaðir, um neyðugt er at broyta roknskaparár fyri at fáa sama roknskaparár fyri fleiri fyritøkur, tá ið hetta er liður í:
1) at stovna samtaksviðurskifti,
2) at stovna luttøku í felags leiðslu í einari aðrari fyritøku, ella
3) samanlegging.

Stk. 4. Tað er ein treyt í sambandi við nýtslu av skiftistíðarskeiðinum á 18 mánaðir, at tilgongdin at fáa tey í stk. 3, 2. pkt., nr. 1-3 nevndu viðurskifti í lag, er byrjað í skiftistíðini. Hetta er tó ikki galdandi, um fyritøkan ikki hevur havt møguleika fyri at broyta roknskaparár innan fyri hetta tíðarskeið orsakað av viðurskiftum, sum fyritøkan ikki hevur ræði á.
Stk. 5. Avgerð um at leggja roknskaparárið um skal verða fráboðað Skráseting Føroya í seinasta lagi 6 mánaðir eftir, at roknskaparárið, sum ynski er um at broyta, er lokið, tó í seinasta lagi 6 mánaðir eftir, at skiftistíðarskeiðið er lokið. Fyri landspartafeløg, sbr. tó § 303 í vinnufelagalógini, og fyritøkur, sum hava virðisbrøv, sum eru upptikin til handils á einum regulerøðum marknaði í Føroyum ella í einum ES/EBS-landi, er freistin tó 4 mánaðir. Verður fráboðanin móttikin, eftir at freistin í 1. ella 2. pkt. er liðin, fellur avgerðin burtur, og kann ikki skrásetast.
Stk. 6. Móðurfyritøkur og dótturfyritøkur og líknandi fyritøkur skulu tryggja, at dótturfyritøkan hevur sama roknskaparár sum móðurfyritøkan. Hetta er tó ikki galdandi, um tað ikki hevur verið møguligt at hava sama roknskaparár orsakað av viðurskiftum, sum móðurfyritøkan ella dótturfyritøkan ikki hava havt ræði á.

§ 19. Innrokning, máting og upplýsingar í peningseindum skulu tilskilast í donskum krónum ella evrum. Fyritøkan kann tó í staðin velja at tilskila upphæddirnar í øðrum fremmandum gjaldoyra, sum er viðkomandi fyri ávikavist fyritøkuna og samtakið.

Kapittul 5
Raðfylgja o.a. av staklutum í ársfrásøgnini

§ 20. Ársfrásøgnin skal innihalda teir staklutir, ið eru kravdir fyri hvønn

roknskaparflokk, sbr. §§ 21, 25, 80 og 120, umframt samsvarandi staklutir fyri samtaksroknskapir. Greiðast skal frá nýttum roknskaparhátti undir einum, ella á tann hátt, at frágreiðingin verður býtt upp og tikin við í teimum viðkomandi notunum eftir einum miðvísum og reglufastum leisti.
Stk. 2. Leiðslufrágreiðingin fyri móðurfyritøkuna og samtakið kunnu skrivast í samandrátti, um tær upplýsingar, sum eru ymiskar fyri móðurvirkið og samtakið, standa hvør sær í samlaðu frágreiðingini.
Stk. 3. Ískoytisfrágreiðingar, sum viðvíkja ársfrásøgnini, skulu setast fyri seg samsvarandi lógarkravdu staklutunum.

Partur II
Roknskaparflokkur A

Kapittul 6
Um at gera ársfrásøgn

Almennar ásetingar

§ 21. Fyritøkur í roknskaparflokki A skulu gera eina ársfrásøgn, sum í minsta lagi skal innihalda eina leiðsluátekning, figgjarjavna, rakstrarroknskap og notur, heruppií frágreiðing um nýttan roknskaparhátt.
Stk. 2. Hevur ein góðkendur grannskoðari undirritað eina átekning ella eina váttan viðvíkjandi ársfrásøgnini, skulu ávikavist átekningin og váttanin verða partur av ársfrásøgnini, og ásetingarnar í §§ 14-20 eru galdandi.

Flokking og uppseting

§ 22. Fyritøkan skal taka tær ognir og skyldur við í ársroknskapinum, sum skulu innroknast fyri roknskaparflokkin, umframt eginognina í einum byrjanarjavna ta løtu, virksemið er byrjað. Er onki annað ásett í lóggávuni, verður virksemið hjá fyritøkuni mett at vera byrjað tá ið fyritøkan varð stovnað ella, um vinnuligt virksemi hevur verið í fyritøkuni frammanundan, tað tíðspunkt, har hetta virksemi skuldi verið talt uppí virksemi fyritøkunnar. Hevur fyritøkan rikið vinnuligt virksemi frammanundan stovningardegnum, verður virksemið tó mett at vera byrjað frá hesi løtu.
Stk. 2. Ognir og skyldur í byrjanarjavnanum skulu mátast eftir annaðhvørt yvirtøkuháttinum ella samanleggingarháttinum sambært §§ 143 og 144. Valdi hátturin skal nýtast miðvíst og reglufast fyri allar ognir og skyldur.
Stk. 3. Postarnir í rakstrarroknskapinum skulu bólkast eftir fyritøkunnar slagi og vavi. Fíggarjavnin skal tó í minsta lagi vísa teir viðkomandi høvuðspostar og rómaratalspostar, sum eru nevndir í skjali 2, skema 1. Uppsetingin skal harumframt vísa teir postar, sum eru neyðugir til tess at vísa innskot og lut í avlopi ella halli hjá luttakarunum í fyritøkuni.
Stk. 4. Innroknar ein fyritøka, sum er persónlig ogn hjá einum ella fleiri eigarum, ognir og skyldur umframt inntøkur og útreiðslur, sum ikki viðvíkja vinnuliga virkseminum, skulu hesi flokkast soleiðis, at tey týðiliga eru atskild frá vinnuliga virkseminum í fíggjarjavnanum og í rakstrarroknskapinum.

Innrokning og máting

§ 23. Fyritøkunnar ognir og skyldur umframt inntøkur og útreiðslur skulu innroknast og mátast miðvíst og reglufast samsvarandi vanliga viðurkendum mannagongdum við atliti at fyritøkunnar slagi og vavi.
Stk. 2. Ein fyritøka, sum er persónlig ogn hjá einum ella fleiri ognarum, kann lata vera við at innrokna ognir og skyldur hjá ognarunum, sum ikki viðvíkir vinnuliga virkseminum.

Upplýsingar

§ 24. Fyritøkan skal greiða frá teimum innrokningarháttum og teimum mátistøðum, sum eru nýtt í sambandi við postarnar í øllum staklutum í ársfrásøgnini.

Stk. 2. Fyritøkan skal serskilt upplýsa um:
1) eventualskyldur,
2) veðseting og aðra trygd í ognum,
3) rentur á innskotum í eginognina,
4) hvussu nógv, sum er býtt ella lutað út til eigararnar ella aðrar virkisluttakarar,
5) hvussu hallið er rindað, og
6) í hvønn mun útluting ella onnur avhendan er farin fram í reiðum peningi ella á annan hátt.

Stk. 3. Fyritøka, sum er persónlig ogn hjá einum einstøkum eigara, ella av hjúnafelagum í felag, og har eigarin ávikavist hjúnafelagarnir eiga ognir, skyldur, eventualskyldur ella veðsetingar, sum ikki viðvíkja vinnuliga virkseminum, skal upplýsast serskilt:
1) um hon letur vera við at innrokna viðkomandi ognir og skyldur,
2) um hon letur vera við at innrokna ella upplýsa um viðkomandi eventualskyldur,
3) um hon letur vera við at upplýsa um viðkomandi veðsetingar, og
4) hvussu fyrilit er tikið fyri eigarans og hjúnafelagsins innanhýsis ognarviðurskiftum.

Partur III
Roknskaparflokkur B

Kapittul 7
Um at gera ársfrásøgn

§ 25. Fyritøkur í roknskaparflokki B skulu gera eina ársfrásøgn, sum í minsta lagi skal innihalda eina leiðsluátekning, sbr. tó § 11, stk. 1, fíggjarjavna, rakstrarroknskap, notur, sbr. tó § 27, stk. 1, og eina leiðslufrágreiðing. Er ein grannskoðaraátekning ella onnur váttan latin í sambandi við ársfrásøgnina sambært §§ 156 ella 158, skulu grannskoðaraátekningin og váttanin takast við í ársfrásøgnini.

Stk. 2. Um upplýsingarnar frá einari móðurfyritøku eru tær somu sum samtaksins upplýsingar, kann móðurfyritøkan lata vera við at veita somu upplýsingar í egnum ársroknskapi og leiðslufrágreiðing.

Stk. 3. Fyrstu ferð ein fyritøka, sum áður hevur verið í roknskaparflokki A, ger ársfrásøgn eftir reglunum fyri roknskaparflokk B, kann fyritøkan velja at nýta hesar linkingar:
1) Tá ið ognir verða innroknaðar, sum sambært reglunum fyri roknskaparflokk A ikki skuldu verið innroknaðar, ella sum skuldu verið innroknaðar eftir einum øðrum mátistøði enn tí, sum er galdandi fyri roknskaparflokk B, kann virðið á ognini fíggjarjavnadagin undanfarna ár setast til kostprísin. Írokningarháttur og mátistøði fyri ognina undanfarna ár skal upplýsast í notunum.
2) Fyri teir postar í ársroknskapinum, sum broytingar í innrokningarháttum og mátistøðinum ávirka, kunnu samanberingartøl eftir § 29 fyri tíðarskeiðið áðrenn roknskaparárið, verða gjørd upp eftir teimum hættum, ið higartil hava verið nýttir.

Stk. 4. Fyrstu ferð ein fyritøka ikki longur nýtir eitt ella fleiri undantøk í § 27, kann fyritøkan gera samanberingartøl fyri rakstrarroknskapin eftir § 29 fyri tíðarskeiðið áðrenn roknskaparárið, fyri teir postar, sum verða ávirkaðir av, at § 41 verður nýtt, eftir tí hátti, sum higartil hevur verið nýttir.

Undantak fyri smáfyritøkur

§ 26. Smáfyritøkur kunnu nýta undantøkini í § 27, sbr. tó stk. 3. Við smáfyritøkur er at skilja smáar fyritøkur í roknskaparflokki B, sum í tvey fylgjandi roknskaparár fíggjarjavnadagin ikki fara upp um tvey av fylgjandi støddarmørkum:
1) Ein fíggjarjavna upp á 3,5 mió. kr.,
2) eina nettosølu upp á 7 mió. kr., og
3) eitt miðaltal av ársverkum upp á 10 í roknskaparárinum.

Stk. 2. § 7, stk. 3 og 4 eru galdandi tá ið støddarmørkini sambært stk. 1 verða roknað.

Stk. 3. Uttan mun til, um krøvini viðvíkjandi støddarmørkunum í stk. 1 eru lokin, kunnu fylgjandi fyritøkur ikki nýta undantøkini í § 27:

1) Haldfyritøkur ella líknandi fyritøkur, sum hava kapitaláhugamál í øðrum fyritøkum, og sum útinna týðandi ávirkan á eina ella fleiri av hesum fyritøkum viðvíkjandi rakstrarligu og fíggjarligu leiðsluni.
2) Íløgufyritøkur ella líknandi fyritøkur, sum einans fáast við at seta pening sín í virðisbrøv, fastogn ella aðrar ognir, sum hava til endamáls at býta íløguváðan og at geva fyritøkuluttakarunum fíggjarligar ágóðar av úrslitinum av umsitingini av sínum ognum.
3) Fyritøkur, sum eru knýttar at fyritøkum, sum eru fevndar av nr. 2, sum hava fastan kapital, um tær atknýttu fyritøkurnar einans hava til endamáls at fáa til vegar fult inngoldnar kapitalpartar, sum eru givnir út av slíkum íløgufyritøkum.
4) Fyritøkur, sum fíggjarjavnadagin hava rættindi ella skyldur sambært avtalu, sum fyritøkan hevur gjørt viðvíkjandi avleiddum fíggjarligum amboðum.

§ 27. Smáfyritøkur sambært § 26, kunnu lata vera við at taka fylgjandi upplýsingar við í notunum til ársroknskapin:

1) Upplýsingar um nýttan roknskaparhátt sambært § 59.
2) Upplýsingar um skuld, sum fellur til gjaldingar meira enn 5 ár eftir fíggjarjavnadagin sambært § 69.
3) Upplýsingar um ávísar serligar postar sambært § 73, nr. 1 og 2.
4) Upplýsingar um miðaltalið av ársverkum í roknskaparárinum sambært § 74.

Stk. 2. Fyritøkur, sum nýta eitt ella fleiri av undantøkunum í stk. 1, skulu upplýsa um hetta í notunum.

Stk. 3. § 14, stk. 2 og 3 eru ikki galdandi fyri ársroknskapir, tá ið ein ella fleiri undantaksmøguleikar í stk. 1 eru nýttir.

Stk. 4. §§ 41-43 eru ikki galdandi fyri fyritøkur, sum nýta ein ella fleiri undantaksmøguleikar í stk. 1.

Flokking og uppseting

Almennar ásetingar

§ 28. Fíggjarjavni og rakstrarroknskapur skulu setast upp í skemayvirliti samsvarandi skjali 2, skema 1, 2, 3 ella 4.

Stk. 2. Postarnir í roknskapinum skulu standa serskilt og í tí raðfylgju, sum er ásett viðkomandi skema í skjali 2. Postarnir, sum eru frámerktir við arábaratølum 1, 2, 3 o.s.fr., kunnu býtast sundur. Nýggir arábaratalspostar kunnu takast við, um innihaldið ikki frammanundan er fevnt av einum verandi posti.

Stk. 3. Arábaratalspostar kunnu dragast saman um hetta fremur greidleika.

Stk. 4. Uppseting og heitið á arábaratalspostum skulu tillagast, tá ið fyritøkunnar serligu viðurskifti gera tað neyðugt, sbr. tó stk. 6.

Stk. 5. Landsstýrisfólkið kann broyta skjal 2 til løgtingslógina. Landsstýrisfólkið kann harumframt, tá ið tørvur er á tí, gera serstøk skema fyri fyritøkur, hvørs bygnaður ella tørvur á serligum postum, ið hædd ikki er tikin fyri við reglunum í hesi løgtingslóg um at tillaga skema. Landsstýrisfólkið kann eisini gera serstøk skema tá ið broytingar í marknaðartreytum ella altjóða standardum gera hetta neyðugt.

Stk. 6. Landsstýrisfólkið kann áseta reglur, sum avmarka møguleikan fyri at víkja frá skema viðvíkjandi fíggjarjavna og rakstrarroknskapi sambært stk. 2, 2 og 3 pkt., og stk. 3 og 4, í tann mun hetta er neyðugt fyri at ársfrásagnir o.a. kunnu latast inn talgilt.

§ 29. Við hvønn post í fíggjarjavnanum og rakstrarroknskapinum skulu samsvarandi upphæddir verða tilskilaðar fyri undanfarna roknskaparár. Eru postarnir ikki beinleiðis sambæriligir við postarnar undanfarna ár, skulu síðstnevndu tillagast.

Fyritøkan kann tó lata vera við at tillaga samanberingartøl, um orsøkin til, at parpostarnir ikki kunnu samanberast eru broytingar í ognum fyritøkunnar.
Stk. 2. Postar í fíggjarjavnanum og rakstrarroknskapinum, sum ikki vísa eina upphædd, skulu einans takast við, um posturin varð tikin við í undanfarna ársroknskapi.
Stk. 3. Stk. 1 og 2 eru galdandi í sambandi við upplýsingar í notunum, í tann mun samanberingartøl eru kravd í hesi løgtingslóg.

Fíggjarjavnin

§ 30. Fíggjarjavnin fevnir um innroknaðar ognir og skyldur, heruppií avsettar skyldur, og eginognin, sum er munurin millum hesar ognir og skyldur. Skuld er eginognin og innroknaðar skyldur samanlagt.

§ 31. Áogn undir ogn í umferð, sum fellur til gjaldingar meira enn eitt ár eftir, at roknskaparárið rennur út, verður mett at vera langfreistað. Hon skal bólkast serskilt fyri hvønn arábaratalspost, uttan so at samsvarandi upplýsingar verða givnar í notunum.
Stk. 2. Skyldur, sum falla til gjaldingar innan eitt ár eftir, at roknskaparárið er runnið, eru stuttfreistaðar. Aðrar skyldur eru langfreistaðar. Skyldurnar skulu bólkast í samsvari við hesi metingarstøði, fyri hvønn arábaratalspost, uttan so at samsvarandi upplýsingar verða givnar í notunum.

§ 32. Útreiðslur, sum eru goldnar í seinasta lagi fíggjarjavnadagin, men sum viðvíkja komandi ári, skulu bólkast sum tíðaravmarkingar undir ogn í umferð. Inntøkur, sum viðvíkja roknskaparinntøkum, men sum ikki falla til gjaldingar fyrr enn eftir fíggjajarvnadagin, skulu bólkast sum áogn.
Stk. 2. Gjaldingar, sum eru komnar inn í seinasta lagi fíggjarjavnadagin, men sum viðvíkja inntøkum í komandi árum, skulu bólkast sum tíðaravmarkingarpostar undir skyldum. Útreiðslur, sum viðvíkja roknskaparárinum, men sum verða goldnar í fyrsta lagi í komandi árum, skulu bólkast sum skuldarbindingar.

Rakstrarroknskapurin

§ 33. Rakstrarroknskapurin fevnir um innroknaðar inntøkur og útreiðslur.

§ 34. Undir postinum Framleiðslukostnaðir í virkisbýtta rakstrarroknskapinum verða innroknaðir teir kostnaðir, sum eru nýttir í framleiðsluni til tess at røkka søluni.
Stk. 2. Í postunum Framleiðslukostnaðir, Útbreiðslukostnaðir og Fyrisitingarkostnaðir í tí virkisbýtta rakstrarroknskapinum roknast avskrivingar og niðurskivingar uppí, umframt starvsfólkakostnaðir, sum eru knýttir at nevnda virksemi.

§ 35. Leiðslunnar uppskot til avgerð um nýtslu av vinningi ella at rinda hall skal setast í tilknýti til rakstrarroknskapin. Leiðslunnar uppskot til vinningsbýti skal standa sum ein serligur postur í eginognini undir Fluttur vinningur ella hall sambært skjali 2, skema 1 ella 2.
Stk. 2. Hevur fyritøkan í roknskaparárinum lutað út serligt vinningsbýti, sbr. §§ 181 og182 í vinnufelagalógini, skal hetta standa serskilt í úrslitsbýtinum. Er serligt vinningsbýti útgoldið eftir at roknskaparárið er liðið, skal hetta standa í tilknýti til úrslitsbýtið.

§ 36. Fyritøkan kann skriva hesar postar í samandrátti og í staðin seta ein post, sum skal nevnast, Bruttovinningur ella Bruttohall:
1) Postarnir nr. 1-5 í skjali 2, skema 3, og
2) postarnir nr 1-3 og 6 í skjali 2, skema 4.

Stk. 2. § 14, stk. 2 er ikki galdandi fyri postar, sum eru skrivaðir í samandrátti sambært stk. 1.
Stk. 3. Fyrsta árið, ið fyritøkan ikki longur nýtir stk. 1, kann fyritøkan lata vera við at

nýta samanberingartøl sambært § 29, fyri umrøddu postarnar.
Stk. 4. § 162, stk. 6, er galdandi tá ið ein fyritøka nýtir møguleikan í stk. 1.

Kapittul 8
Innrokning og máting

Almennar ásetingar

§ 37. Ognir verða innroknaðar í fíggjarjavnan, tá ið tað er sannlíkt, at fíggjarligir fyrimunir fara at koma fyritøkuni til góðar í framtíðini, og virðið á ognini kann gerast upp álítandi. Uttan mun til lýsingina í skjali 1, C, nr. 1, kann fyritøkan tó lata vera við at innrokna ognir, sum fyritøkan ikki eigur. Fyritøkan kann harumframt lata vera við at innrokna innanhýsis menningarverkætlanir og innanhýsis ment rættindi, heruppií patent og líknandi rættindi. Fyritøkan kann ikki innrokna aðra innanhýsis menta ogn.
Stk. 2. Uttan mun til stk. 1 kunnu eventualognir fyrst innroknast, tá ið ognin eftir øllum líkindum fer at elva til ein fíggjarligan fyrimun, sum fer at koma fyritøkuni til góðar í framtíðini.
Stk. 3. Skyldur skulu innroknast í fíggjarjavnan tá ið tað er sannlíkt, at fíggjarligir fyrimunir fara at fara frá fyritøkuni í framtíðini, og virðið á skylduni kann mátast álítandi. Innroknar fyritøkan ikki ognir, sum eru nevndar í stk. 1, 2. pkt. kunnu skyldur sum hoyra til heldur ikki innroknast, tað veri seg uttan mun til, hvussu skyldur eru allýstar í skjali 1, C, nr. 7.
Stk. 4. Tá ið ognir og skyldur verða innroknaðar og mátaðar, skal fyrilit havast fyri øllum viðurskiftum, heruppií váðar og hall havd í væntu, sum eru íkomin, áðrenn ársfrásøgnin er liðugt gjørd, og sum sanna ella avsanna viðurskifti, sum eru íkomin í seinasta lagi fíggjarjavnadagin.

§ 38. Partafeløg, smápartafeløg og partnarafeløg, ið veita lán, trygd ella aðra fíggjarliga hjálp sambært § 206, stk. 2, og § 214, stk. 1, í vinnufelagalógini, skulu umflokka eina upphædd svarandi til lánið, trygdina ella ta fíggjarligu hjálpina frá postinum, Fluttur vinningur ella hall, ella øðrum posti undir eginognini, ið kann verða nýttur til vinningsbýti, til postin Tiltakspeningur fyri útlán og trygdarveðsetingar. Hesin tiltakspeningur kann ikki verða elimineraður við virkisins undirskoti ella verða minkaður á annan hátt. Tiltakspeningurin skal tó minkast ella verða elimineraður í tann mun, lánið, trygdin ella fíggjarligi studningurin verður minkaður ella verður fingin av vegnum.
Stk. 2. Trygd, sum er veitt í ósamsvari við §§ 206 og 210 í vinnufelagalógini, er fevnd av stk. 1, um so er, at trygdarveitingin er bindandi fyri felagið sambært § 215, stk. 3, í vinnufelagslógini.

§ 39. Partafeløg, smápartafeløg og partnarafeløg, har tann teknaði fyritøkukapitalurin ikki er fult inngoldin, skulu innrokna ikki inngoldnan kapital og ikki inngoldnan yvirkurs sum áogn, sbr. lýsing av ogn í skjali 1, C, nr. 1, sbr. stk. 2.
Stk. 2. Fyritøkan skal umflokka eina upphædd svarand til ikki inngoldnan kapital og yvirkurs frá postinum, Fluttur vinningur ella hall ella øðrum posti undir eginognini, ið kann verða nýttur til vinningsbýti, til postin, Tiltakspeningur fyri ikki indgoldnan fyritøkukapital og yvirkurs. Hesin tiltakspeningur kann ikki eliminerast við virkisins undirskoti ella verða minkaður á annan hátt. Tiltakspeningurin skal tó minkast ella eliminerast í tann mun, fyritøkukapitalurin og yvirkursurin verður inngoldin fyritøkuni.
Stk. 3. Íverksetarafeløg skulu árliga seta av í minsta lagi 25% av yvirskotinum hjá fyritøkuni til bundnan tiltakspening til at byggja upp kapitalgrundarlag fyritøkunnar, til hesin tiltakspeningur saman við felagskapitalinum tilsamans er í minsta lagi kr. 50.000,00. Hesin tiltakspeningur kann ikki verða strikaður við íverksetarafelagsins halli ella á annan hátt verða lækkaður. Tiltakspeningurin skal tó

strikast ella lækkast í tann mun felagskapitalurin økist.

§ 40. Fyrstu ferð ognir og skyldur verða innroknaðar, skulu tær mátast til kostprís. Eftir fyrstu innrokning skulu ognir mátast til kostprís og skyldur til nettosøluvirði, um ikki annað er ásett í hesi løgtingslóg.
Stk. 2. §§ 143-145 eru galdandi í sambandi við, at verandi virksemi verður yvirtikið.

§ 41. Tá ið fíggjarligar ognir eru innroknaðar fyrstu ferð, skal fyritøkan leypandi virðisjavna fíggjarligar ognir og skyldur á handilsgoymsluni, ella í avleiddum fíggjarligum amboðum, til dagsvirðið, sbr. tó stk. 2, eftir hesum leisti:

1) Dagsvirðið verður mátað til søluvirðið, sum kann staðfestast fyri viðkomandi ogn ella skuld á einum vælvirkandi marknaði.
2) Kann søluvirðið ikki beinleiðis staðfestast fyri ognina ella skuldina, sbr. nr. 1, skal dagsvirðið mátast við støði í marknaðarsøluvirðinum fyri einstøku partarnar av ognini ella skuldini.
3) Er ongin vælvirkandi marknaður fyri partarnar av ognini ella skuldini, sbr. nr. 2, skal dagsvirðið í størst møguligan mun mátast til nærkaða søluvirðið við tí kapitalvirði, sum er viðkomandi fyri ognina ella skuldina, um hetta kann roknast samsvarandi vanliga viðurkendum virðisásetingarmyndlum og virðisásetingarháttum.
4) Ber ikki til at rokna nærkaða søluvirðið, sbr. nr. 3, skal ognin ella skuldin mátast til kostprís.

Stk. 2. Fyritøkan skal, eftir fyrstu innrokning, leypandi virðisjavna niðanfyrinevndu til amortiseraðan kostprís:

1) Útlán og áogn, sum stava frá fyritøkunnar egna virksemi, sum ikki liggja á handilsgoymsluni,
2) onnur fíggjarlig ogn, sum ikki er avleidd fíggjarlig amboð, og sum verða hildin, til tey ganga út, og
3) fíggjarligar skyldur, burtusæð frá teimum, sum eru nevndar í stk. 1, 1. pkt.

Stk. 3. Ásetingarnar í stk. 1 og 2 eru ikki galdandi fyri:

1) kapitalpartar í dótturfyritøkum,
2) kapitalpartar í fyritøkum við felags leiðslu og í leyst atknýttum fyritøkum,
3) egnar kapitalpartar,
4) eginognaramboð, sum fyritøkan hevur útgivið, til dømis tekningarrættindi og optiónir,
5) sáttmálar viðvíkjandi treytaðari samsýning fyri at fáa til vegar eina fyritøku ella virksemi í samband við fyritøkusamanlegging,
6) sáttmálar, sum eru grundaðir á rávørur, sum geva pørtunum rætt til at avrokna í reiðum peningi ella í fíggjarligum amboðum, og sum tískil eru at meta sum avleidd fíggjarlig amboð, og sum eru gjørdir fyri at tryggja, og sum framhaldandi tryggja fyritøkunnar væntaða krav við atliti at keypi, sølu ella nýtslu, og á fyrsta sinni vórðu gjørdir við hesum fyri eyga, og væntast at verða avroknaðir við, at rávøran verður latin keyparanum, og
7) onnur fíggjarlig amboð við slíkum serligum eginleikum, at amboðið eftir vanliga viðurkendum framferðarháttum verður innroknað og mátað øðrvísi enn onnur fíggjarlig amboð.

Stk. 4. Uttan mun til stk. 1-3 kann fyritøkan lata vera við at máta kapitalpartar til dagsvirði, um kapitalpartarnir ikki verða handlaðir á einum virknum marknaði.
Stk. 5. Uttan mun til stk. 1-4 kann fyritøkan innrokna og máta fíggjarligar ognir og skuld samsvarandi altjóða roknskaparsstandardunum, sum eru samtyktir av Evropa-Kommissiónini samsvarandi Evropatingsins og Ráðsins fyriskipan nr. 1606/2002 frá 19. juli 2002 um at nýta altjóða roknskaparstandardar, við seinni broytingum, sbr. skjal 4. Nýtir fyritøkan hendan møguleika, skal fyritøkan veita tær upplýsingar um fíggjarligar ognir og skyldur, sum eru kravdar sambært nevndu standardum.

§ 42. Ognir og skyldur, ella partar av hesum, sum eru tryggjaði við einum trygdaramboði, sum skal mátast til dagsvirðið sambært § 41, stk. 1, kunnu mátast til dagsvirðið.

§ 43. Eftir at íløgufastognir fyrstu ferð eru innroknaðar, kunnu tær leypandi virðisjavnast til dagsvirðið.
Stk. 2. Fyritøkur, ið umskapa livandi djór ella plantur lívfrøðiliga við tí endamáli at selja, virka, nýta ella ala fleiri djór og plantur, kunnu, eftir at hesi eru innroknaði fyrstu ferð, leypandi virðisjavna hesar ognir til dagsvirðið.
Stk. 3. Ásetingarnar í § 41, stk. 1, nr. 2-4, eru eisini galdandi fyri stk. 1 og 2.

§ 44. Tá ið postar í fíggjarjavnanum verða umroknaðir úr fremmandum gjaldoyra til ta peningaeind, sum verður nýtt í ársfrásøgnini, verður gjaldoyrakursurin fíggjarjavnadagin at nýta fyri peningaligar ognir og skyldur. Fyri aðrar postar í fíggjarjavnanum verður gjaldoyrakursurin transaktiónsdagin nýttur. Fyri ognir og skyldur, sum ávikavist eru uppskrivaðar, niðurskrivaðar ella javnaðar, verður gjaldoyrakursurin á endurmetingartíðspunktinum tó nýttur í staðin.
Stk. 2. Er roknskapur gjørdur í fremmandum gjaldoyra fyri virksemi, og er virksemið ikki javnan innroknað í fyritøkunnar peningarensl, skulu postar í fíggjarjavnanum umroknast til gjaldoyrakursin fíggjarjavnadagin. Munurin skal innroknast beinleiðis í eginognina í einari dagsvirðisgoymslu.
Stk. 3. Viðvíkir umrokningin eftir stk. 1 ein peningaligan post, sum er ein partur av fyritøkunnar nettoíløgum í útlendskum eindum, skal munurin innroknast beinleiðis í eginognini í einari dagsvirðisgoymslu.

Støðisognir

§ 45. Kostprísurin fyri støðisogn skal innihalda allar útreiðslur, sum útveganin hevur havt við sær fram til tað tíðspunkt ognin er til reiðar at taka í nýtslu, ella sum beinleiðis hoyra til framleiddu ognina. Rentur av kapitali, sum er læntur fyri at fíggja framleiðsluna, og sum viðvíkir framleiðslutíðarskeiðnum, kunnu harumframt innroknast í kostprísin.

§ 46. Fyritøkan kann uppskriva materiellar og immateriellar støðisognir og kapitalpartar í dótturfyritøkum og leyst atknýttum fyritøkum til dagsvirðið. Immateriellar støðisognir kunnu tó einans uppskrivast, um tær verða handlaðar á einum virknum marknaði. Íløguognir kunnu tó ikki uppskrivast til dagsvirðið eftir 1. pkt.
Stk. 2. Uttan mun til § 41, stk. 1, 2.-4. pkt. kann endurútveganarvirðið ella nettosøluvirðið nýtast, um tað ikki ber til at fáa til vegar ein nærkaðan søluprís.
Stk. 3. Ein upphædd, sum svarar til uppskrivingina, skal innroknast beinleiðis í postin, Tiltakspeningur til uppskriving, undir eginognini. Hesin tiltakspeningur kann ikki verða elimineraður við fyritøkunnar halli ella minkast á nakran annan hátt, sbr. tó næsta punktum. Tiltakspeningurin skal upploysast ella minkast í tann mun uppskrivaða ognin:

1) verður seld ella fer úr virkseminum,
2) verður niðurskrivað vegna eitt lægri endurvinningarvirði sambært § 47,
3) er knýtt at útsettum skatti, sum skal setast av sambært § 53,
4) verður flutt aftur orsakað av broyttum roknskaparligum metingum sambært § 57, ella
5) minkar í virði vegna avskrivingar.

§ 47. Støðisogn, sum ikki javnan verður virðisjavnað til dagsvirði sambært §§ 41-43, skal niðurskrivast til eitt lægri endurvinningarvirði.
Stk. 2. Ber ikki til at áseta eitt endurvinningarvirði fyri ta einstøku

ognina, skal ognin heildarmetast í minsta ognarbólkinum, har tað, samsvarandi einari heildarmeting, ber til at áseta álítandi endurvinningarvirði. Niðurskrivingar viðvíkjandi einum slíkum bólki av ognum verða býttar miðvíst á einstøku ognirnar.
Stk. 3. Tað í stk. 1 umrødda lægra endurvinningarvirðið kann ikki verða varðveitt tá ið grundgevingin fyri niðurskrivingini ikki longur er til staðar. Niðurskrivingar á goodwill kunnu tó ikki flytast aftur.

§ 48. Kostprísur, dagsvirði ella endurvinningarvirði fyri materiella ella immateriella støðisogn við avmarkaðari nýtslutíð skulu lækkast við avskrivingum, sum miða ímóti, at ognir verða avskrivaðar miðvíst í nýtslutíðini. Hetta er tó ikki galdandi fyri ognir, sum javnan verða virðisjavnaðar til dagsvirði sambært § 43.
Stk. 2. Avskrivingar skulu roknast við fyriliti fyri tí restvirði, sum ognin væntast at hava eftir lokna nýtslutíð.
Stk. 3. Í serligum førum, har ein fyritøka ikki er før fyri at gera eina neyva meting viðvíkjandi nýtslutíðini viðvíkjandi goodwill ella menningarútreiðslum, verður metta nýtslutíðin sett til 10 ár.

§ 49. Fyritøkan kann innrokna kapitalpartar í kapitaláhugamálum, dótturfyritøkum og leyst atknýttum fyritøkum til roknskaparliga innara virðið fyri nevndu fyritøkur. Um so er, skal fyritøkan nýta innara virðið viðvíkjandi øllum dótturfyritøkum, øllum leyst atknýttum fyritøkum, ella fyri øll sløg av fyritøkum samsvarandi ásetingunum í stk. 2-5, sbr. tó stk. 6.
Stk. 2. Fyritøkan skal innrokna og máta roknskaparliga innara virðið eftir egnum roknskaparhátti.
Stk. 3. Ásetingarnar í §§ 140-142 um samtaksroknskapir skulu nýtast samsvarandi, tó soleiðis at elimineringar viðvíkjandi leyst atknýttum fyritøkum einans eru galdandi lutfalsliga í mun til ognarpart fyritøkunnar. Ásetingin í § 137, stk. 2, skal nýtast samsvarandi. Ger ein dótturfyritøka ein samtaksroknskap, verður hetta nýtt sum grundarlag. Skrásetur dótturfyritøkan kapitalpartar í dótturfyritøkuni leyst atknýttum fyritøkum til roknskaparligt innara virði, kunnu hesi virði tó nýtast sum grundarlag.
Stk. 4. Fyritøkan skal uppskriva ella niðurskriva virðið á kapitalpørtum í mun til úrslitið og í mun til møguligar flytingar í roknskaparliga innara virðinum, sum ikki er partur av úrslitinum hjá kapitaláhugamálinum, dótturfyritøkuni ella hjá teimum leyst atknýttu fyritøkunum. Úrslitið og flytingarnar í roknskaparliga innara virðinum, sum ikki er partur av úrslitinum hjá kapitaláhugamálinum, dótturfyritøkuni ella hjá leyst atknýttu fyritøkunum, verður innroknað lutfalsliga til teir partar, sum svara til kapitalpartarnar.
Stk. 5. Ein upphædd, sum svarar til heildarnettouppskrivingina sambært stk. 4, skal innroknast í postin, Tiltakspeningur av nettouppskrivning eftir innanvirðisháttinum, undir eginognini. Tiltakspeningurin kann ikki innroknast við eini negativari upphædd. Hesin tiltakspeningur kann burturbeinast við fyritøkunnar halli, men kann ikki minkast á annan hátt. Tiltakspeningurin skal tó upploysast ella minkast, í tann mun teir uppskrivaðu kapitalpartarnir:

1) verða seldir, ella
2) verða fluttir aftur vegna broyttar roknskaparligar metingar, sbr. § 57, stk. 1.

Stk. 6. Ein fyritøka kann lata vera við at nýta innanvirðisháttin fyri kapitalpartar í einari dótturfyritøku, sum er fevnd av § 135, stk. 2, nr. 1-3, ella í einum kapitaláhugamáli ella í einari leyst atknýttari fyritøku, um tær neyðugu upplýsingarnar ikki eru kendar. Um so er, verða kapitalpartarnir máldir til kostprís, sbr. § 40. Kapitalpartar í fyritøkum, sum eru fevndar av § 135, stk. 2, nr. 3, kunnu tó mátast til dagsvirði eftir § 41, stk. 1, 2.-4. pkt. Fyri kapitaláhugamál ella leyst

atknýttar fyritøkur kann virðisjavningin sambært stk. 4 harumframt fara fram grundað á seinasta ársroknskap fyri ta leyst atknýttu fyritøkuna, sjálvt um hon hevur eitt roknskaparár, sum víkur frá tí hjá fyritøkuni.

Ogn í umferð

§ 50. Kostprísurin fyri ogn í umferð skal innihalda allar útreiðslur, sum útveganin hevur havt við sær, ella sum beinleiðis hoyra til framleiddu ognina.
Stk. 2. Kostprísurin fyri ogn í umferð kann harumframt innihalda teir kostnaðir, sum eru beinleiðis knýttir at viðkomandi ogn í umferð, um kostnaðirnir viðvíkja framleiðslutíðarskeiðinum. Harumframt kunnu rentur av kapitali, sum er læntur fyri at fíggja framleiðsluna, og sum viðvíkir framleiðslutíðarskeiðnum, innroknast í kostprísinum.
Stk. 3. Útbreiðslukostnaðir kunnu ikki innroknast í kostprísin sambært stk. 1 og 2.

§ 51. Kostprísurin fyri vørugoymslur kann roknast við støði í vektaðum miðalprísum, eftir fyrst inn-fyrst út, t.e. FIFO-háttinum, ella við støði í einum øðrum líknandi hátti, sum endurspeglar virðið á fysisku vørugoymsluni fíggjarjavnadagin.

§ 52. Ognir í umferð, sum ikki leypandi verða virðisjavnaðar til dagsvirðið eftir §§ 41-43, skulu niðurskrivast til lægra nettosøluvirðið.
Stk. 2. Tað í stk. 1 umrødda lægra virðið kann ikki varðveitast, tá ið grundgevingin fyri niðurskrivingini ikki longur er til staðar.

Avsettar skyldur

§ 53. Skyldur, sum eru óvissar í mun til støddella gjaldkomutíð, skulu innroknast í fíggjarjavnan og rakstrarroknskapin sum avsettar skyldur. Sum avsettar skyldur verður roknað útsettur skattur, garantiskyldur og eftirlønarskyldur, sum eru ábyrgd fyritøkunnar. Avsettar skyldur til umskipan skulu innroknast, tá ið avgerð er tikin um umskipan og tilgongdin at útinnna umskipanina er byrjað.
Stk. 2. Avsettar skyldur, sum ikki viðvíkja inntøkuskattum, kunnu mátast til kapitalvirðið.

Rakstrarroknskapurin

§ 54. Í rakstrarroknskapinum verða allar inntøkur innroknaðar í stigum so hvørt sum tær verða forvunnar. Fyritøkan kann tó lata vera við at innrokna inntøkur so hvørt arbeiðið verður greitt úr hondum eftir framleiðsluháttinum. Inntøkur sambært § 41, stk. 1 og 2, § 42 og § 43, stk. 1 og 2, verða tó altíð mettar at verða forvunnar. Í rakstrarroknskapinum verður somuleiðis innroknað:

1) roknskaparpartar, sum stava frá dótturfyritøkum ávikavist leyst atknýttum fyritøkum, sum verða mátaðar til innara virði, sbr. § 49, sum serskildir postar,
2) allar útreiðslur, heruppií avskrivingar, niðurskrivingar, javningar og avsettar skyldur, og
3) afturførdar upphæddir, sum hava verið innroknaðar í rakstrarroknskapin vegna broyttar roknskaparligar metingar sambært § 57, stk. 1.

Stk. 2. Upphæddir, sum skyldast fylgjandi skulu ikki innroknast í rakstrarroknskapin, men skulu innroknast beinleiðis í eginognina:

1) Uppskrivingar og afturførdar uppskrivingar sambært § 46, og umflokkingar av upphæddum til avsettar skyldur, sum stava frá eini slíkari uppskriving.
2) Inntøkur og útreiðslur í sambandi við keyp og sølu av egnum kapitalpørtum.
3) Inntøkur og útreiðslur, heruppií afturførdar inntøkur og útreiðslur, sum stava frá ognum og skyldum, sum fyritøkan einans nýtir til at tryggja virðið á ognum og skyldum við, sum fyritøkan væntar at móttaka ella átaka sær.

4) Munir í upphæddum, sum eru ikomnar í sambandi við, at postar í fíggjarjavnanum eru umroknaðir í virksemi, sum ikki javnan verður innroknað í fyritøkunnar peningarensl sambært § 44, stk. 2, og munir í upphæddum, sum viðvíkja fyritøkunnar nettoíløgum í útlendskum eindum sambært § 44, stk. 3.
5) Broytingar viðvíkjandi háttinum ella grundarlagnum fyri innrokning ávikavist máting.
6) Broytingar viðvíkjandi nýttu peningaligu eindini sambært § 16, stk. 2.
7) Afturførdar upphæddir, sum skyldast munandi mistøkum sambært § 57, stk. 2.
8) Tryggingarfrøðiligur vinningur ella hall, sum eru liður í at gera upp eftirlønarskylduna.

Stk. 3. Fyri stórar fyritøkur sambært § 7, stk. 2, nr. 3, og fyri fyritøkur í roknskaparflokki D, skulu inntøkur og útreiðslur, sum sambært stk. 2, nr. 3 og 4 skulu innroknast beinleiðis í eginognina, innroknast til dagsvirðið, sum verður uppløyst, tá ið tær innroknaðu upphæddirnar verða seldar ella afturførdar.
Stk. 4. Innskot, útluting og onnur avhendan, sum fer fram sum liður í kapitalútvegan, afturført innskot av kapitali ávikavist býti av avlopi til virkisluttakararnar, skal ikki innroknast í rakstrarroknskapin, men skal innroknast beinleiðis í eginognina.
Stk. 5. Ásetingin í stk. 4 er eisini galdandi viðvíkjandi útlutanum til onnur enn eigararnar, tá ið útlutanin fer fram sambært fyritøkunnar viðtøkum.

§ 55. Inntøkur og útreiðslur, sum stava frá ognum og skyldum, hvørs virði er munagott tryggjað við øðrum ognum og skyldum, kann uttan mun til forboðið fyri mótrokning í § 16, stk. 1, nr. 8, mótroknast í inntøkum og útreiðslum, sum stava frá trygdaratgerðunum.
Stk. 2. Bruttovirðið á mótroknaðu upphæddini skal upplýsast í notunum.

Um at broyta roknskaparhátt

§ 56. Broytir fyritøkan roknskaparhátt, skulu teir postar í ársroknskapinum, sum verða ávirkaðir, broytast samsvarandi nýggja roknskaparháttinum við at innrokna ávirkanina, ið broytingin ber við sær, beinleiðis á eginognina primo í roknskaparárinum. Samanberingartøl skulu broytast samsvarandi nýggju mannagongdini.
Stk. 2. Broytir fyritøkan roknskaparhátt til tess at kunna uppskriva ognir eftir § 46, stk. 1, skal innrokning fara fram beinleiðis á eginognini. Uppskrivingar skulu viðgerast eftir § 46, stk. 3. Samanberingartøl skulu ikki tillagast.
Stk. 3. Landsstýrisfólkið kann áseta reglur fyri fyritøkur, sum áður hava gjørt ársfrásøgn eftir einum øðrum regluverki enn hesi løgtingslóg, sum kunnu víkja frá reglunum í stk. 1 og 2 í tann mun tað er neyðugt fyri at lætta um í sambandi við skiftið til at nýta hesa løgtingslóg

Broytingar í roknskaparligum metingum ella vegna munandi mistøk

§ 57. Verða upphæddir broyttar, sum eru innroknaðar í einum eldri roknskaparári vegna broyttar roknskaparligar metingar, skal ávirkanin viðgerast á sama hátt sum tær upprunaligu metingarnar. Avskrivingar, sum eru gjørdar í undanfarnum árum, kunnu ikki afturførast.
Stk. 2. Inniheldur ársroknskapurin fyri eitt undanfarið roknskaparár munandi mistøk, skal peningaliga ávirkanin av rættingini innroknast beinleiðis á eginognina primo í roknskaparárinum, og samanberingartølini skulu tillagast.

§ 58. Notur í ársroknskapinum skulu standa í somu raðfylgju, sum teir postar í rakstrarroknskapinum og í fíggjarjavnanum, sum tær viðvíkja.

Kapittul 9
Upplýsingar

Notuupplýsingar

Nýttur roknskaparháttur

§ 59. Greiðast skal frá teimum innrokningarhættum og tí mátistøði, sum er nýtt viðvíkjandi postunum í fíggjarjavnanum, rakstrarroknskapinum, notunum og í leiðslufrágreiðingini. Harumframt skal skiljast, hvønn roknskaparflokk fyritøkan hevur gjørt ársfrásøgn fyri. Verða upphæddirnar tilskilaðar í einum øðrum gjaldoyra, sum ikki er danskar krónur ella evrur, sbr. § 19, 2, pkt., skulu fylgjandi upplýsast:

1) Kursurin á tilskilaða gjaldoyranum fíggjarjavnadagin í mun til danskar krónur, og
2) tann samsvarandi gjaldoyrakursurin fíggjarjavnadagin undanfarna roknskaparár.

Stk. 2. Frágreiðingin fyri viðkomandi postar skal í minsta lagi fevna um:

1) Innrokningarhátt og mátistøði fyri ognir og skyldur, heruppií í hvønn mun rentur verða innroknaðar í kostprísin, og eftir hvørjum hættum og grundarlagi uppskrivingar, niðurskrivingar, avskrivingar, og javningar verða gjørdar. Heruppií skal nevnast:
   a) Teir virðisásetingarmyndlar og virðisásetingarhættir, ið eru nýttir í sambandi við, at dagsvirðið er gjørt upp, tá ið ognir ella skyldur mátast til dagsvirðið sambært §§ 41-43, og dagsvirðið ikki kann mátast við støði í eygleiðingum á einum virknum marknaði.
   b) Avskrivingarháttur, metingar viðvíkjandi restvirði og nýtslutíð í sambandi við avskrivingar á støðisogn. Grundgevast skal fyri avskrivingartíðarskeiðinum fyri goodwill.
   c) Teir hættir, sum eru nýttir í sambandi við, at nettosølan er innroknað og mátað, uttan mun til at fyritøkan annars ikki upplýsir um nettosøluna sambært § 36.
2) Teir hættir, sum eru nýttir í sambandi við, at fremmant gjaldoyra er umroknað til ta valdu peningaeindina.
3) Hættirnir sambært § 55 til at tryggja virðið á ognum og skyldum, og hættirnir til at tryggja ogn og skuld, sum fyritøkan ávikavist væntar at móttaka og átaka sær.
4) Innrokningarhættirnir og grundarlagið fyri máting, sum er nýtt í sambandi við fyritøkusamanlegging.
5) Hvussu lutafeløg hava viðgjørt eftirgjaldingar frá, umframt afturgjaldingar til luthavar.

§ 60. Verða roknskaparligar metingar broyttar sambært § 57, skal greiðast frá broyttu metingunum, eins og upplýsast skal um peningaligu ávirkanina á ognir, skyldur, fíggjarligu støðuna og úrslitið, í tann mun hetta letur seg gera. Sama er galdandi, um innrokning og máting av ogn og skuld verður broytt vegna munandi mistøk.

§ 61. Er virksemissamansetingin hjá fyritøkuni broytt í roknskaparárinum, skulu upplýsingar gevast, sum gera tað møguligt at samanbera virksemi fyritøkunnar ár um ár. Fyritøkan kann tó lata vera við at geva slíkar upplýsingar, um samanberingartølini fyri fíggjarjavnan og rakstrarroknskapin verða lagað til tær broytingar, sum eru farnar fram í roknskaparárinum.

Stk. 2. Kunnu upphæddir í roknskaparárinum og í undanfarna ári ikki samanberast, ella eru upphæddirnar ikki tillagaðar, skal tilskilast, at til ber ikki at samanbera upphæddirnar ávikavist at upphæddirnar eru tillagaðar, og harumframt skal grundgevast ítøkilig og nøktandi fyri hesum.

Eginogn

§ 62. Stórar fyritøkur sambært § 7, stk. 2, nr. 3, og fyritøkur í roknskaparflokki D skulu gera eitt yvirlit, sum vísir flytingar í dagsvirðisgoymsluni sambært § 54, stk. 3, sum eru farnar fram í roknskaparárinum.

Ognir

§ 63. Uppskrivar fyritøkan støðisogn, sum ikki leypandi verður virðisjavnað til dagsvirðið sambært §§ 41-43, skal upplýsast um fylgjandi viðurskifti:

1) Roknskaparliga virðið í fíggjarjavnanum, sum vildi verið innroknaður, um uppskrivingarnar eftir § 46, stk. 1, ikki vórðu framdar.
2) Viðvíkjandi postinum, Tiltaksgrunnur fyri uppskrivingar, undir eginognini:
   a) Støddin primo í roknskaparárinum,
   b) tilgongd í roknskaparárinum,
   c) ársins afturføringar av uppskrivingum frá undanfarnum árum,
   d) ársins avskrivingar,
   e) fráfaringar í roknskaparárinum, og
   f) støddin ultimo í roknskaparárinum.
3) Innrokning og máting av skattliga virknaðinum, sum flytingarnar í uppskrivingargrunninum hava havt við sær sambært nr. 2.

§ 64. Fyri hvørt slag av ogn ella skuld, sum verður mátað til dagsvirðið sambært §§ 41-43, skal upplýsast um:

1) dagsvirðið ultimo í roknskaparárinum,
2) broytingar í dagsvirðinum, sum óbeinleiðis eru innroknaðar í rakstrarroknskapin, og
3) broytingar, sum eru innroknaðar í dagsvirðisgoymsluna sambært § 54, stk. 3 undir eginognini.

Stk. 2. Verða ogn ella skuld mátað til dagsvirðið sambært §§ 41-43, og verður dagsvirðið ikki mátað við støði í eygleiðingum á einum virknum marknaði, skal upplýsast um tær høvuðsfortreytir, sum eru nýttar í sambandi við, at dagsvirðið er roknað út.

Stk. 3. Upplýsingar sambært stk. 2 kunnu gevast samlað fyri eitt slag ella fyri ein bólk av ogn ella skuld, um høvuðsfortreytirnar, sum eru nýttar í sambandi við, at dagsvirðið er roknað út fyri ávikavist slag ella bólk av ogn ella skuld, sum ikki innanhýsis víkja munandi frá hvørjum øðrum.

§ 65. Fyri avleidd fíggjarlig amboð, sum leypandi verða mátað til dagsvirðið sambært § 41, stk. 1, skal upplýsast um amboðsins vav og slag, umframt um týdningarmiklar treytir, sum kunnu fáa týdning fyri upphæddina, tíðspunktið og trygdina fyri framtíðar peningastreymar.

Stk. 2. Upplýsingar sambært stk. 1 kunnu gevast samlað fyri einsháttað avleidd fíggjarlig amboð.

§ 66. Fyritøkan skal upplýsa um positivar og negativar munir í upphæddum, sum verða staðfestir í sambandi við, at kapitalpartar verða innroknaðir fyrstu ferð sambært § 49. Munirnir í upphæddum verða roknaðir út sambært § 142, sbr. §§ 143 og 144.

§ 67. Innroknar fyritøkan rentuútreiðslur sum ein liður í kostprísinum fyri ogn, skal rentuupphæddin upplýsast fyri hvønn post.

§ 68. Lutafeløg skulu greiða frá samlaðu eftirgjaldingunum frá ella afturgjaldingum til lutahavararnar.

Skyldur og eventualskyldur

§ 69. Fyritøkan skal upplýsa um tann partin av samlaðu skuldini, sum fellur til gjaldingar meira enn 5 ár eftir fíggjarjavnadagin.

§ 70. Fyritøkan skal upplýsa um samlaðu støddina av sínum eventualskyldum, sum ikki eru innroknaðar í fíggjarjavnanum, heruppií veðhaldsskyldur og borganarskyldur. Harumframt skal fyritøkan upplýsa um samlaðu støddina av øðrum skyldum, heruppií

langtíðarleiguskyldur, sum ikki eru innroknaðar í figgjarjavnanum.
Stk. 2. Hevur fyritøkan latið veð í ella veitt aðra trygd í ognum, skal fyritøkan upplýsa um hetta og tilskila vavið av samlaðu veðsetingunum og trygdarsetingunum, heruppií tilskila roknskaparliga virðið á ávikavist veðsettum ognum og teimum ognum, sum trygd er veitt í.
Stk. 3. Fyritøkan skal upplýsa serskilt um skyldur sínar sambært stk. 1 og um veðsetingar og aðrar trygdarsetingar sambært stk. 2, mótvegis ávikavist atknýttum og leyst atknýttum fyritøkum.

Flokking

§ 71. Arábaratalspostar, sum fyri at fremja greidleika eru skrivaðir í samandrátti, skulu setast fyri seg í notunum. Samsvarandi upphæddirnar fyri undanfarna roknskaparár skulu tilskilast.

§ 72. Um ogn ella skuld hoyra undir fleiri postar sambært skjali 2, skema 1 ella 2, skal samband teirra við aðrar postar upplýsast í notunum, ella í tilknýti til postarnar.

Rakstrarroknskapurin

§ 73. Fyritøkan skal upplýsa um støddina og slagið av inntøkupostum ella útreiðslupostum, sum eru serligir, grundað á teirra stødd ella slag. Heruppií skulu upplýsingar latast um ársins:
1) afturføringar av niðurskrivingum á ogn í umferð,
2) niðurskrivingar á ogn í umferð, sum eru størri enn vanligu niðurskrivingarnar,
3) niðurskrivingar á støðisognum, og
4) afturføringar av niðurskrivingum á støðisognum.

Miðaltalið av heiltíðarsettum starvsfólkum, nærskyldir partar o.a.

§ 74. Fyritøkur skulu upplýsa miðaltalið av heiltíðarsettum starvsfólkum í roknskaparárinum. Er miðaltalið av heiltíðarsettum í roknskaparárinum minni enn 1, skal hetta nevnast.
Stk. 2. Landsstýrisfólkið kann áseta nærri reglur um, hvussu miðaltalið av heiltíðarsettum starvsfólkum í roknskaparárinum skal roknast, heruppií áseta tímatalið, sum verður at nýta, tá ið miðaltalið verður roknað. Landsstýrisfólkið kann í hesum sambandi undantaka ella gera serligar reglur fyri ávísar starvsgreinar.

§ 75. Vinnurekandi grunnar, sum sambært viðtøkum ella avtalu eru knýttir at einari aðrari vinnurekandi fyritøku, ella einum øðrum grunni, skulu greiða nærri frá hesum viðurskiftum.

§ 76. Fyritøkan skal upplýsa navn og heimstað hjá tí móðurfyritøku, sum ger samtaksroknskap fyri tað minsta samtakið, sum fyritøkan er partur í sum dótturfyritøka.

§ 77. Hevur ein fyritøka áogn til góðar hjá limum í leiðsluni, skal fyritøkan greiða frá samlaðu upphæddini og býtinum fyri hvønn leiðsluflokk. Fyri hvønn leiðsluflokk skulu tær týdningamiklastu treytirnar upplýsast, heruppií rentufótur og tær upphæddir, sum eru afturgoldnar í árinum. Harafturat skal fyri hvønn leiðsluflokk upplýsast um niðurskrivingar, avskrivingar, avkannan og partvísa avkannan viðvíkjandi innroknaðum upphæddum. Er lán tikið og afturgoldið í árinum, skal hetta upplýsast serskilt.
Stk. 2. Stk. 1 er eisini galdandi tá ið trygd er veitt nevnda persónskara, heruppií við veðseting, borgan, garanti, o.a.

Leiðslufrágreiðingin

§ 78. Í leiðslufrágreiðingini skal fyritøkan:
1) lýsa týdningarmiklasta virksemi sítt, og
2) greiða frá møguligum munandi broytingum í fyritøkunnar virksemi og búskaparligu viðurskiftum.

§ 79. Eigur ein fyritøka egnar kapitalpartar skal fyritøkan upplýsa um:
1) tal og áljóðandi virðið ella, fyri kapitalpartar uttan áljóðandi virði, bókaða parivirið har tilskilað er í prosentum, hvussu stórur partur av fyritøkukapitalinum eru egnir kapitalpartar,
2) tal og áljóðandi virði ella, fyri kapitalpartar uttan áljóðandi virði, bókaða parivirið har tilskilað er í prosentum, hvussu stórur partur av fyritøkukapitalinum eru egnir kapitalpartar, sum eru fingnir til vegar og eru avhendaðir í roknskaparárinum,
3) støddina av ávikavist samlaða keypspeninginum og sølupeninginum, og
4) orsøkina til, at fyritøkan hevur fingið egnar kapitalpartar til vegar í roknskaparárinum.

Stk. 2. Stk. 1 er harumframt galdandi fyri egnar kapitalpartar, sum fyritøkan hevur fingið sum trygd.

Partur IV
Roknskaparflokkur C

Kapittul 10
Um at gera ársfrásøgn

Almennar ásetingar

§ 80. Fyritøkur í roknskaparflokki C skulu gera eina ársfrásøgn, sum í minsta lagi skal innihalda eina leiðsluátekning, sbr. tó § 11, stk. 1, fíggjarjavna, rakstrarroknskap, eginognaruppgerð, peningastreymsuppgerð, notur og eina leiðslufrágreiðing.

Stk. 2. Er ein grannskoðaraátekning ella onnur váttan latin í sambandi við ársfrásøgnina sambært §§ 156, 159 og 160, skulu grannskoðaraátekningin og váttanin takast við í ársfrásøgnini.

Stk. 3. Ásetingarnar í §§ 14-20, § 22, stk. 1, 2 og 4, § 23, stk. 2, §§ 28-34 og 36-44, § 45, 1. og 3. pkt., §§ 46-49, § 50, stk. 1 og 3, og §§ 51-75, 79, 81 og 82-119 eru galdandi.

Stk. 4. Samríma ásetingarnar í §§ 28-34 og 36-44, § 45, 1. og 3. pkt., §§ 46-49, § 50, stk. 1 og 3, og §§ 51-75, 77, 79 og 81 ikki við §§ 82-119, skulu ásetingarnar í §§ 82-119 takast framum.

Stk. 5. Ynskir fyritøkan at gera ársfrásøgn sambært altjóða roknskaparstandardunum, eru § 161 umframt tær reglur, sum eru ásettar við heimild í § 163, galdandi.

Stk. 6. Um upplýsingarnar frá einari móðurfyritøku eru tær somu sum samtaksins upplýsingar, kann móðurfyritøkan lata vera við at veita somu upplýsingar í egnum ársroknskapi og leiðslufrágreiðing.

Stk. 7. Fyrstu ferð ein fyritøka, sum áður hevur verið í roknskaparflokki A ella B, ella sum ikki longur nýtir § 81, ger ársfrásøgn eftir reglunum fyri roknskaparflokk C, kann fyritøkan velja at nýta hesar linkingar:
1) Í sambandi við innroknan av útreiðslum, ið bert óbeinleiðis kunnu setast í samband við framleiddar vørugoymslur sambært § 84, kann fyritøkan avmarka seg til bert at leggja hesar óbeinleiðis útreiðslur afturat vørugoymslum, sum verða framleiddar frá og við roknskaparárinum.
2) Immateriellar ognir, sum eru menningarverkætlanir sambært § 85, kunnu innroknast soleiðis, at einans tey viðurskifti, sum eru íkomin frá og við roknskaparárinum, verða tikin við.
3) Ognir, sum fyritøkan ikki eigur sambært § 86, kunnu innroknast soleiðis, at einans tey viðurskifti, sum eru íkomin frá og við roknskaparárinum, verða tikin við.
4) Framleiðsluhátturin sambært § 87, kann innroknast soleiðis, at einans tey viðurskifti, sum eru íkomin frá og við roknskaparárinum, verða tikin við.
5) Fyri teir postar í ársroknskapinum, sum broytingar í innrokningarháttum og mátistøðinum ávirka, kunnu samanberingartøl eftir § 29 fyri tíðarskeiðið áðrenn roknskaparárið, verða gjørd upp eftir teimum hættum, ið higartil hava verið nýttir.

Undantak fyri miðalstórar dótturfyritøkur

§ 81. Dótturfyritøkur, sum sambært § 7 eru miðalstórar fyritøkur, kunnu uttan mun til § 7, stk. 1, nr. 3, velja at gera ársfrásøgn sambært reglunum fyri roknskaparflokk B, sbr. part III, burtursæð frá ásetingunum í §§ 26 og 27, um:

1) roknskapur dótturfyritøkunna við fulla konsolidering er partur av einum samtaksroknskapi, sum móðurfyritøkan hevur gjørt,
2) móðurfyritøkan er fevnd av lóggávuni í einum ES-/EBS-limalandi, ella í einum landi, sum Føroyar hava gjørt avtalu við,
3) samtaksroknskapurin er gjørdur eftir reglunum í hesi løgtingslóg ella um viðkomandi móðurfyritøka er útlendsk eftir Evropatingsins og ráðsins direktivi 2013/34/EU, við seinni broytingum, sbr. skjal 3, og samtaksroknskapurin er grannskoðaður og almannakunngjørdur eftir reglunum í hesum direktivi,
4) allir luttakarar í dótturfyritøkuni hava váttað, at teir eru samdir um, at hendan mannagongd verður nýtt fyri viðkomandi roknskaparár,
5) móðurfyritøkan hevur váttað, at hon ábyrgist fyri skyldur dótturfyritøkunnar fram til dótturfyritøkan hevur latið Skráseting Føroya eina ársfrásøgn fyri eitt seinni roknskaparár, og ársfrásøgnin er móttikin og almannakunngjørd eftir reglunum í kapitli 22 og 24, og
6) at tað verður upplýst bæði í dótturfyritøkunnar ársfrásøgn og í umrødda samtaksroknskapinum, at dótturfyritøkan hevur latið vera við at gera ársfrásøgn vísandi til hesa áseting.

Stk. 2. Dótturfyritøkur, sum nýta undantakið í stk. 1, kunnu lata grannskoðanina av ársroknskapinum og einum møguligum samtaksroknskapi verða framda eftir váttanarstandardinum fyri smáar fyritøkur sambært § 156, stk. 1, 2. pkt.

Stk. 3. Dótturfyritøkur, sum nýta undantakið í stk. 1, skulu lata ársfrásøgnina inn saman við teimum skjølum, sum eru nevnd í § 171.

Um flokking og at seta upp

§ 82. Fyritøkan skal, í einari reglu í ávikavist rakstrarroknskapinum og í fíggjarjavnanum, serskilt nevna tað virksemi, ið skal avhendast, lokast ella gevast upp sum liður í einari heildarætlan, uttan so, at tað ikki kann útskiljast frá hinum virkseminum hjá fyritøkuni.
Stk. 2. Teir postar, sum eru samandrignir í einari reglu í ávikavist rakstrarroknskapinum og í fíggjarjavnanum, skulu lýsast nágreiniliga í notunum.

§ 83. § 36 um undantak viðvíkjandi upplýsingum um nettosøluna, o.a. er ikki galdandi fyri stórar fyritøkur. Hesar fyritøkur skulu tískil í rakstrarroknskapinum vísa nettosøluna saman við teimum í skjali 2, skema 3, nevndu postum nr. 2-5, ella saman við teimum í skjali 2, skema 4, nevndu postum, nr. 2, 3 og 6.

Kapittul 11
Innrokning og máting

Fíggjarjavnin

§ 84. Fyritøkan skal í kostprísinum fyri tær vørugoymslur, sum fyritøkan hevur framleitt, innrokna tær útreiðslur, sum óbeinleiðis kunnu setast í samband við viðkomandi vøru, um útreiðslurnar viðvíkja framleiðslutíðarskeiðinum.

§ 85. Stórar fyritøkur skulu innrokna menningarverkætlanir, ið hava til endamáls at menna eina ávísa vøru ella eina ávísa mannagongd, sum fyritøkan hevur í hyggju at framleiða ella at nýta í framleiðsluni heruppií patent og aðrar immateriellar ognir, sum ein menningarverkætlan hevur elvt.

Stk. 2. Verða menningarverkætlanir sambært stk. 1 innroknaðar, skal ein upphædd sum svarar til innroknaðu menningarútreiðslurnar innroknast beinleiðis í postin, Tiltaksgrunnur fyri menningarútreiðslur, í eginpeninginum. § 46, stk. 3, 2. og 3. pkt. eru galdandi fyri hendan tiltaksgrunn.

§ 86. Fyritøkan skal innrokna tær ognir, sum koma undir allýsingina av ognum í skjali 1, C, nr. 1, uttan mun til, um fyritøkan hevur ognarrættindini til viðkomandi ognir.

Rakstrarroknskapurin

§ 87. Undantakið í § 54, stk. 1, 2. pkt. er ikki galdandi fyri fyritøkur í roknskaparflokki C.

Peningastreymsuppgerðin

§ 88. Í peningastreymsuppgerðini skulu inngjaldingar og útgjaldingar innroknast í tí løtu goldið er, uttan mun til, nær innrokning fer fram í rakstrarroknskapinum ella í fíggjarjavnanum.
Stk. 2. Pengastreymsyvirlitið skal í minsta lagi vísa pengastreymarnar í tíðarskeiðinum býttar á rakstrarvirksemi, íløguvirksemi og fíggingarvirksemi. Harumframt skal pengastreymsuppgerðin serskilt vísa broytingar í tøkum peningi, umframt tøkupeningin tá ið tíðarskeiðið er byrjað og endað.
Stk. 3. Samsvarandi upphæddirnar í postunum í undanfarna roknskaparári skulu tilskilast. Eru postarnir ikki beinleiðis sambæriligir við postarnar frá undanfarna ári, skulu hesir tillagast. Fyritøkan kann tó lata vera við at tillaga samanberingartøl í tann mun, tað ikki ber til at samanbera vegna broytingar í virksemi fyritøkunnar. Postar í peningastreymsuppgerðini, sum ikki innihalda nakra upphædd fyri roknskaparárið, skulu tó takast við, um ein slíkur postur var í ársfrásøgnini fyri undanfarna ár.
Stk. 4. Ein fyritøka kann lata vera við sjálv at gera eina peningastreymsuppgerð, tá ið hendan er fevnd av peningastreymsuppgerðini fyri samtakið.

Eginognaruppgerð

§ 89. Eginognaruppgerðin skal fyri hvønn post greiða frá:
1) støddini primo í roknskaparárinum,
2) tilgongdini í roknskaparárinum,
3) frágongdini í roknskaparárinum, og
4) støddini ultimo í roknskaparárinum.

Stk. 2. Innihaldið av árligu flytingunum í eginognaruppgerðini skal tilskilast í heitinum ella í notunum.
Stk. 3. Tilgongd og frágongd í postunum, Tiltaksgrunnur fyri uppskrivingar og Tiltaksgrunnur fyri menningarútreiðslur, umframt upphæddir, sum verða innroknaðar beinleiðis í eginognina sambært § 54, stk. 2, nr. 3 og 4, skulu tilskilast serskilt í uppgerðini sambært stk. 1.
Stk. 4. Leiðslunnar uppskot til avgerð um nýtslu av vinningi ella um at rinda hall skal tilskilast í uppgerðini.

Kapittul 12
Upplýsingar

Upplýsingar í notunum

Nýttur roknskaparháttur

§ 90. Umframt tær upplýsingar, ið eru kravdar sambært § 59, skal frágreiðingin um nýttan roknskaparhátt innihalda upplýsingar um innrokningarhættir og mátistøði fyri peningastreymsuppgerðina, heruppií upplýsingar um, hvat fyritøkan telur uppí sum tøkur peningur. Um fyritøkan hevur gjørt av at lata vera við at gera eina peningastreymsuppgerð sambært § 88, stk. 4, skal hetta upplýsast serskilt.
Stk. 2. Fyritøkan skal í leiðslufrágreiðingini upplýsa um teir hættir, sum eru nýttir í sambandi við

uppgerð av teimum lyklatølum, sum eru tikin við í leiðslufrágreiðingini.

Fyritøkukapitalurin

§ 91. Um felagskapitalurin í einum kapitalfelagi er samansettur av fleiri flokkum, skulu hesir lýsast nærri sambært stk. 2 og 3.
Stk. 2. Talið av partabrøvum og smápartabrøvum og áljóðandi virðið skulu upplýsast fyri hvønn flokk. Fyri kapitalpartar uttan áljóðandi virði skal bókaða parivirðið upplýsast fyri hvønn flokk.
Stk. 3. Fyri partafeløg og partnarafeløg, t.e. kommanditpartafeløg, skulu nøgd og áljóðandi virði upplýsast. Fyri kapitalpartar uttan áljóðandi virði skal bókaða parivirðið upplýsast.
Stk. 4. Eru nýggir kapitalpartar teknaðir í einum partafelag, smápartafelag ella partnarafelag í roknskaparárinum, skulu tal og áljóðandi virði tilskilast.

Ognir

§ 92. Fyri hvønn post undir støðisogn skulu kostprísur, uppskrivingar, niðurskrivingar og avskrivingar upplýsast soleiðis:
1) Kostprísurin:
   a) Kostprísurin við endan av undanfarna roknskaparári uttan uppskrivingar, niðurskrivingar og avskrivingar,
   b) tilgongd í árinum, heruppií ábøtur,
   c) minkingar í árinum,
   d) flytingar í árinum til aðrar postar, og
   e) samlaði kostprísurin fíggjarjavnadagin.
2) Uppskrivingar:
   a) Uppskrivingar við roknskaparárslok undanfarna roknskaparár,
   b) ársins uppskrivingar,
   c) uppskrivingar frá undanfarnum árum, sum eru afturførdar í roknskaparárinum, og
   d) samlaðu uppskrivingarnar fíggjarjavnadagin.
3) Niðurskrivingar og avskrivingar:
   a) Niðurskrivingar og avskrivingar við roknskaparárslok,
   b) ársins niðurskrivingar,
   c) ársins avskrivingar,
   d) ársins niðurskrivingar og avskrivingar viðvíkjandi avhendaðum og burturbeindum ognum,
   e) niðurskrivingar fyri undanfarin ár, sum eru afturførdar í roknskaparárinum,
   f) samlaðu avskrivingarnar og niðurskrivingarnar á ognum, sum eru avhendaðar í árinum, ella sum ikki longur eru í rakstri, tá ið avskrivingarnar ella niðurskrivingarnar eru afturførdar í árinum, og
   g) samlaðu avskrivingarnar og niðurskrivingarnar fíggjarjavnadagin.

Stk. 2. Stk. 1 er galdandi við neyðugum tillagingum fyri hvønn post undir støðisogn, sum verður mátað til dagsvirðið sambært §§ 41-43 ella til innara virðið sambært § 49.

§ 93. Fyritøkan skal upplýsa um tær serligu fortreytir, sum liggja til grund fyri innrokning og máting av menningarverkætlanum og skattaognum.

§ 94. Hevur fyritøkan fíggjarliga støðisogn, sum verður mátað til kostprís, og eru viðkomandi ognir innroknaðar við einum virði, sum er hægri enn dagsvirðið, skal fyritøkan upplýsa um dagsvirðið, innroknaða virðið, og orsøkina til, at niðurskrivingar ikki eru gjørdar. Harumframt skal fyritøkan upplýsa um, hvørji skjalprógv liggja til grund fyri metingini um, at bókaða virðið fer at verða endurvunnið.
Stk. 2. Upplýsingarnar kunnu gevast samlað fyri einsháttaðar bólkar av støðisogn.

§ 95. Fyritøkan skal greiða frá teimum tíðaravmarkingum, sum eru ognir í fíggjarjavnanum sambært § 32, stk. 1.
Stk. 2. Víkir endurvinningarvirðið á einari vørugoymslu frá kostprísinum, sum er gjørdur upp samsvarandi §§ 50, 51 og 84, skal fyritøkan upplýsa munaupphæddina fyri hvønn post.

§ 96. Fyritøkan skal upplýsa hvørjar innroknaðar ognir fyritøkan ikki eigur, og við hvørjum virði ognirnar eru innroknaðar sambært § 86.

§ 97. Stórar fyritøkur skulu upplýsa um slag og virði á fyritøkunnar eventualognum.

Skyldur

§ 98. Fyritøkan skal greiða frá um:
1) tíðaravmarkingar, sum eru skyldur í fíggjarjavnanum sambært § 32, stk. 2, og
2) avsettar skyldur sambært § 53.

§ 99. Fyri hvønn post undir skuldarbindingum skal upplýsast um tann partin, sum fellur til gjaldingar meira enn 5 ár eftir fíggjarjavnadagin.

§ 100. Hevur fyritøkan tikið lán móti at útskriva umbýtilig skuldarbrøv, skal fyritøkan greiða frá fylgjandi viðurskiftum fyri hvørt lán:
1) útistandandi upphæddin,
2) umbýtingarkursurin,
3) ásetta freistin fyri umbýting til kapitalpartar, og
4) onnur møgulig rættindi í hesum sambandi.

Stk. 2. Er lán tikið móti lánsbrøvum ella øðrum skuldarbrøvum, sum geva rætt til rentu, hvørs stødd heilt ella lutvíst er treytað av tí vinningi, sum fyritøkan kunnger, ella av ársins vinningi, skal útistandandi upphæddin og avtalaða rentan upplýsast fyri hvørt lán.
Stk. 3. Fyritøkan skal geva upplýsingar sambært stk. 1, 1. pkt., um onnur rættindi, sum fyritøkan letur, sum kunnu elva til fráferð av verandi kapitalpørtum, ella at nýggir kapitalpartar verða givnir út í fyritøkuni. Upplýsingarnar skulu gevast fyri hvørji rættindi sær.
Stk. 4. Hevur ein kravánari boða frá, at hann vil taka seg aftur til fyrimuns fyri allar aðrar kravánarar hjá fyritøkuni, við atliti til, at hinir kravánararnir skulu fáa fulnað fyri áogn sína hjá fyritøkuni, skal tað fyri hvørja skyldu, sum er fevnd av atgerðini, upplýsast um útistandandi upphædd, gjaldstíðspunkt og møguligar serligar treytir fyri atgerðini.

Avsettar skyldur

§ 101. Fyri útsettan skatt sambært § 53, skal í minsta lagi upplýsast um upphæddina:
1) við undanfarna roknskaparárslok,
2) innroknað í rakstrarroknskapin í roknskaparárinum,
3) innroknað beinleiðis í eginognina í roknskaparárinum, og
4) við fíggjarjavnatíðspunktið.

Eventualskyldur o.a.

§ 102. Hevur fyritøkan veitt veð ella aðra trygd í ognum, skal fyritøkan greiða frá vavinum av veðsetingum og roknskaparliga virðinum á veðsettum ognum, útgreinað fyri einstøku postarnar.

§ 103. Fyritøkan skal upplýsa um tiltøk, ið ikki eru innroknað í fíggjarjavnan, heruppií nýtslu av virkjum ella virksemi til eitt serligt fíggjarligt, løgfrøðiligt, skattligt ella roknskaparligt endamál, um so er, at upplýsing hesum viðvíkjani er neyðug fyri metingina av fíggjarligu støðuni hjá fyritøkuni.
Stk. 2. Upplýsingarnar sambært stk. 1 skulu lýsa slagið og handilsliga endamálið við tiltøkunum. Stórar fyritøkur skulu harumframt upplýsa um teir váðar og fyrimunir, ið eru knýttir at tiltøkum, og fíggjarligu ávirkanina av hesum.

§ 104. Upplýsingar um eventualskyldur sambært § 70, stk. 1, skulu gevast serskilt fyri borganarskyldur, veðhaldsskyldur og fyri aðrar eventualskyldur, sum ikki eru innroknaðar í figgjarjavnan.
Stk. 2. Fyri langtíðarleiguavtalur, sum greitt verður frá sambært § 70, stk. 1, skulu skyldurnar sambært avtalunum upplýsast serskilt, um skyldurnar ikki eru innroknaðar í figgjarjavnan.

Rakstrarroknskapurin

§ 105. Fyritøkan skal greiða frá inntøkum og útreiðslum, sum stava frá broytingum í roknskaparligum metingum sambært § 57.

§ 106. Fyritøkan skal upplýsa um leiðslunnar uppskot til avgerð um nýtslu av vinningi ella til at rinda hall. Leiðslunnar uppskot til vinningsbýti skal standa sum ein serligur postur í eginognini undir Fluttur vinningur ella hall, sambært skjali 2, skema 1 ella 2.
Stk. 2. Hevur fyritøkan lutað út serligt vinningsbýti í roknskaparárinum, skal hetta upplýsast. Er serligt vinningsbýti lutað út eftir, at roknskaparárið er liðið, skal hetta somuleiðis upplýsast.
Stk. 3. Letur fyritøkan upplýsingar sambært stk. 1 ella 2, nýtist fyritøkan ikki at lata tær upplýsingar, sum eru kravdar sambært § 35.

§ 107. Stórar fyritøkur skulu greiða frá hvussu nettosølan er býtt á virkisøkir og landafrøðilig økir, um virkisøkini og landafrøðiligu økini víkja frá hvørjum øðrum sínámillum. Í sambandi við býtið skal hædd takast fyri, hvussu sølan av vørum og tænastum, sum eru partur av vanliga rakstrinum hjá fyritøkuni, er skipað. Fyritøkan kann lata vera við at greiða frá viðurskiftunum um so er, at hetta kann elva til munandi skaða fyri fyritøkuna. Letur fyritøkan vera við at greiða frá viðurskiftunum, skal grundgevast fyri hesum. § 14, stk. 2, er ikki galdandi fyri upplýsingar, sum eru undantiknar sambært 3. pkt.
Stk. 2. Stórar fyritøkur skulu greiða frá samlaðu ómaksløninni í roknskaparárinum, sum er goldin tí góðkenda grannskoðanarvirki, sum útinnir lógarkravda grannskoðan, og til grannskoðanarvirkisins dótturfyritøkur. Upplýsingin skal útgreinast í samsýning fyri lógarkravda grannskoðan av ársroknskapinum, samsýning fyri aðrar váttanaruppgávur við trygd, samsýning fyri skattaráðgeving og samsýning fyri aðrar tænastur. Fyri tær í 1. pkt. nevndu upphæddirnar skal greiðast frá samsvarandi upphæddum fyri undanfarna roknskaparár.
Stk. 3. Fyritøkan kann lata vera við at lata upplýsingar sambært stk. 2, um so er, at roknskapurin hjá fyritøkuni við fullari konsolidering er partur av einum samtaksroknskapi, har upplýsingin verður givin fyri samtakið sum heild, og samtaksroknskapurin er gjørdur av einum móðurfelag, ið hoyrir undir føroyska lóggávu ella lóggávuni í einum ES/EBS-landi.

Nærskyldir partar o.a.

§ 108. Fyritøkan skal serskilt greiða frá samlaðu trygdarveðsetingini sambært § 102, fyri møguligar dótturfyritøkur og samlaðu trygdarveðsetingarnar fyri møguligar aðrar atknýttar fyritøkur.

§ 109. Fyritøkan skal upplýsa navn, heimstað og virkishátt fyri hvørt kapitaláhugamál, dótturfyritøku og leyst atknýtta fyritøku, og fyri hvørt íognarfelag ella kommanditfelag, sum fyritøkan er íognari ella komplementarur í.
Stk. 2. Fyritøkan skal harumframt, fyri hvørt kapitaláhugamál, dótturfyritøku og leyst atknýtta fyritøku, upplýsa um:
1) hvussu stóran part fyritøkan eigur, og
2) støddina av eginognini og úrslitið sambært seinastu góðkendu ársfrásøgnini.

Stk. 3. Fyritøkan kann lata vera við at lata upplýsingar sambært stk. 2, nr. 2, um:

1) viðkomandi kapitaláhugamál ella leyst atknýtta fyritøka ikki almannakunnger eina ársfrásøgn,
2) roknskapurin hjá viðkomandi dótturfyritøku ella leyst atknýttu fyritøku við fullari konsolidering er partur av fyritøkunnar samtaksroknskapi, ella
3) fyritøkan innroknar kapitalpartar í viðkomandi kapitaláhugamáli, dótturfyritøku ella leyst atknýttari fyritøku til roknskaparliga innara virði tess.

Stk. 4. Fyritøkan kann lata vera við at lata upplýsingar sambært stk. 1 um tað kann elva til munandi skaða fyri fyritøkuna sjálva ella fyri tær fyritøkur, sum eru umrøddar í stk. 1. Verður undantakið í 1. pkt. nýtt, skal hetta upplýsast.

§ 110. Fyritøkan skal upplýsa navn og heimstað hjá teimum móðurfyritøkum, sum gera samtaksroknskap fyri ávikavist størsta og minsta samtakið, sum fyritøkan er dótturfyritøka í. Harumframt skal upplýsast, hvar samtaksroknskapirnir fyri viðkomandi útlendsku móðurfyritøkur kunnu heintast.

§ 111. Fyritøkan skal lata upplýsingar sambært § 79 fyri kapitalpartar í fyritøkuni, sum eru í varðveitslu hjá einari dótturfyritøku sum ogn ella trygd, ella sum ein dótturfyritøka hevur fingið til vegar ella hevur avhendað í roknskaparárinum.

§ 112. Fyritøkunnar starvsfólkakostnaðir skulu útgreinast í lønum, eftirlønum og øðrum útreiðslum til sosiala trygging, uttan so, at hetta er tikið við í rakstrarroknskapinum.

§ 113. Fyritøkan skal upplýsa um samlaðu samsýningina o.a. fyri roknskaparárið, sum er goldin verandi og fyrrverandi limum í leiðsluni fyri at røkja starv sítt í fyritøkuni, býtt á hvønn leiðslustovn, eisini um ongin samsýning verður veitt. Er ongin leiðslustovnur útnevndur, skulu somu upplýsingar latast fyri eigararnar. Harumframt skal fyritøkan greiða frá samlaðu pensjónsskyldunum til nevndu persónar.

Stk. 2. Eru serligar skipanir avtalaðar ella ásettar, sum hava til endamáls at eggja limunum í leiðsluni at røkka ávísum málum ella líknandi, heruppií við at geva rætt til optiónir, tíðaravmarkað tekningarrættindi ella annað, skal tað upplýsast, hvat slag av leiðslulimum eru fevndir av skipanini, hvørjar veitingar skipanin fevnir um, og hvat er neyðugt til tess at meta um virðið á hesum.

Stk. 3. Upplýsingar og upphæddir, sum eru nevndar í stk. 1 og 2 skulu harumframt útgreinast samsvarandi fyri undanfarna roknskaparárið.

Stk. 4. Um upplýsingar sambært stk. 1 ella 2 vildu elvt til, at upphæddir fyri ein einstakan lim í leiðslubólkinum gerast sjónlig, kunnu upphæddirnar í staðin:

1) upplýsast samlað fyri tveir bólkar, ella
2) undantakast um bert ein bólkur móttekur samsýning, o.a., pensión ella serligar skipanir, sum nevnt í stk. 2.

§ 114. Eru transaktiónir farnar fram millum fyritøkuna og hennara nærskyldu partar, sbr. stk. 2, skal fyritøkan upplýsa um slagið av sambandinum millum fyritøkuna og teir nærskyldu partarnar og lata tær upplýsingar um transaktiónir og millumverandi, sum eru neyðugar fyri at skilja møguligu ávirkanina á ársroknskapin. Upplýsingarnar skulu í minsta lagi fevna um:

1) Fyri transaktiónir: slag og støddí upphæddum.
2) Fyri uppgerðir: støddí upphæddum og treytirnar fyri hesum.
3) Ársins niðurskrivingar viðvíkjandi áogn frá nærskyldum pørtum.
4) Samlaðu niðurskrivingarnar á verandi áogn.

Stk. 2. Nærskyldir partar verða allýstir samsvarandi allýsingini í altjóða roknskaparstandardinum IAS 24, sum Kommissiónin hevur samtykt samsvarandi fyriskipanini hjá Evropatinginum og Ráðnum um nýtslu av altjóða

roknskaparstandardum, og broytingum í allýsingini, sum Kommissiónin hevur samtykt samsvarandi nevndu fyriskipan. Landsstýrisfólkið kann seta reglurnar í IAS 24 viðvíkjandi allýsing av nærskyldum í gildi við kunngerð við tilvísing til heiti, nummar og dagfesting fyri, nær tær eru undirritaðar av skikkaðum myndugleikum.
Stk. 3. Tær í stk. 1 nevndu upplýsingar kunnu undantakast, um so er, at transaktiónirnar eru farnar fram millum fyritøkuna og eina ella fleiri av teimum dótturfyritøkum, sum fyritøkan eigur einsamøll.
Stk. 4. Upplýsingar um einstakar transaktiónir sambært stk. 1 kunnu bólkast eftir teirra eyðkennum, uttan so, at serligar upplýsingar eru neyðugar fyri at skilja avleiðingarnar, av transaktiónum við nærstandandi pørtum, fyri fíggjarligu støðuna hjá fyritøkuni.
Stk. 5. Stk. 1, 3 og 4 eru ikki galdandi fyri vinnurekandi grunnar sambært anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om erhvervsdrivende fonde.
Stk. 6. Upplýsingar sambært stk. 1 kunnu avmarkast til at fevna um transaktiónir, sum ikki eru framdar sambært vanligum marknaðartreytum. Nýtir fyritøkan 1. pkt. skal hetta upplýsast.

§ 115. Fyritøkan skal greiða frá slagi av týdningarmiklum hendingum, sum eru farnar fram eftir roknskaparárslok, og fíggjarligu ávirkanina av hesum. Frágreiðingin skal gevast í notunum.

Leiðslufrágreiðingin

§ 116. Leiðslufrágreiðingin skal:
1) lýsa fyritøkunnar høvuðsvirksemi,
2) lýsa møguligar óvissur í sambandi við innrokning ella máting, so vítt til ber útgreinað í upphæddir,
3) lýsa óvanlig viðurskifti, sum kunnu hava ávirkað innrokning ella máting, so vítt til ber útgreinað í upphæddir,
4) greiða frá gongdini í virkseminum og búskaparligu viðurskiftunum í fyritøkuni,
5) lýsa væntaðu menningina hjá fyritøkuni, heruppií serligar fortreytir og óvíss viðurskifti, sum leiðslan hevur grundað lýsingina á,
6) greiða frá vitanartilfeinginum í fyritøkuni, um hetta hevur serligan týdning fyri vinningin í framtíðini,
7) lýsa ávirkanina, sum fyritøkan hevur á umhvørvi úteftir og átøk til at fyribyrgja, avmarka, minka um ella at bøta um skaðar á hetta,
8) greiða frá granskingarverkætlanum og menningarverkætlanum í ella vegna fyritøkuna, og
9) umrøða deildir í útlondum.

Stk. 2. Um tað er týðandi fyri at kunna meta um fyritøkunnar ognir, skyldur, fíggjarligu støðu og úrslit, skal leiðslufrágreiðingin greiða frá fyritøkunnar nýtslu av fíggjarligum amboðum í mun til:
1) fyritøkunnar mál og politikk viðvíkjandi at stýra fíggjarligum váðum, heruppií trygging av størri bólkum av væntaðum transaktiónum í framtíðini, har trygging verður nýtt, og
2) hvussu og í hvønn mun fyritøkan er útsett fyri váðum í sambandi við møguligar broytingar í prísum, kredittvirði, gjaldføri og peningastreymum.

§ 117. Stórar fyritøkur skulu í leiðslufrágreiðingina skoyta upp í eina frágreiðing um samfelagsábyrgd, sbr. stk. 2-8. Við fyritøkunnar samfelagsábyrgd er at skilja, at fyritøkur sjálvboðið taka við sømdum fyri eitt nú mannarættindum, sosialum viðurskiftum, umhvørvisviðurskiftum og veðurlagsviðurskiftum og harumframt stríðast móti mutri í teirra handilsmannagongdum og handilsvirksemi. Hevur fyritøkan gjørt av ikki at hava ein politikk fyri eitt ella fleiri økir, skal frágreiðingin innihalda eina greiða grundgeving fyri frávalinum.
Stk. 2. Frágreiðingin skal innihalda upplýsingar um:
1) Fyritøkunnar politikk viðvíkjandi samfelagsábyrgd, m.a. møgulig

aðalkrøv, leiðreglur ella meginreglur fyri samfelagsábyrgd, sum fyritøkan nýtir.
2) Hvussu fyritøkan fremur sín politikk viðvíkjandi samfelagsábyrgd í verki, heruppií møguligar skipanir og mannagongdir í hesum sambandi.
3) Tað fyritøkan metir er rokkið orsakað av fyritøkunnar arbeiði í sambandi við samfelagsábyrgd í roknskaparárinum, og harumframt møguligar vónir um arbeiðið í framtíðini.

Stk. 3. Um fyritøkan hevur politikk viðvíkjandi tí at virða mannarættindini og viðvíkjandi tí at minka um veðurlagsárinið í sambandi við virksemi fyritøkunnar, skal frágreiðingin sambært stk. 1 nágreiniliga innihalda upplýsingar um henda politikk. Um fyritøkan hevur slíkan politikk, skal stk. 2 samsvarandi nýtast. Hevur fyritøkan ikki slíkan politikk, skal tað verða upplýst í leiðslufrágreiðingini.

Stk. 4. Frágreiðingin skal latast í sambandi við leiðslufrágreiðingina. Fyritøkan kann tó ístaðin gera av at lata frágreiðingina:
1) í eini ískoytisfrágreiðing til ársfrásøgnina, sbr. § 17, sum víst verður til í leiðslufrágreiðingini, sbr. stk. 5, 1. pkt., ella
2) á heimasíðuni hjá fyritøkuni, sum víst verður til í leiðslufrágreiðingini, sbr. stk. 5, 2. pkt.

Stk. 5. Landsstýrisfólkið kann áseta reglur um skyldu at almannakunngera frágreiðingina um samfelagsábyrgd í einari ískoytisfrágreiðing til ársfrásøgnina, og um skyldur hjá grannskoðara í mun til tær upplýsingar, sum verða almannakunngjørdar í henni, sbr. stk. 4, nr. 1. Landsstýrisfóllkið ásetur reglur um, hvussu frágreiðingin um samfelagsábyrgd skal almannakunngerast á heimasíðuni hjá fyritøkuni, m.a. reglur um dagføring av upplýsingunum á heimasíðuni og um skyldurnar hjá grannskoðara í sambandi við tær upplýsingar, sum verða almannakunngjørdar á heimasíðuni, sbr. stk. 4, nr. 2.

Stk. 6. Fyri fyritøkur, sum skulu gera samtøkuroknskap, er tað nøktandi, at upplýsingarnar sambært stk. 1-3 verða givnar fyri samtøkuna sum heild.

Stk. 7. Ein dótturfyritøka, sum er partur av eini samtøku, kann lata vera við at taka upplýsingarnar við í sína egnu leiðslufrágreiðing, um:
1) móðurfyritøkan lýkur upplýsingarkrøvini sambært stk. 1-3 fyri samtøkuna sum heild, ella
2) móðurfyritøkan hevur gjørt framburðarfrásøgn í sambandi við, at hon tekur undir við ST-viðtøkuni Global Compact ella Meginreglum ST fyri ábyrgdaríløgur.

Stk. 8. Ein fyritøka, sum hevur orðað eina framburðarfrásøgn í sambandi við, at hon tekur undir við Global Compact ST ella Meginreglur ST fyri ábyrgdaríløgur, kann lata vera við at veita tær upplýsingar, sum eru nevndar í stk. 1 og 2. Tað sama er galdandi fyri tær upplýsingar, sum skulu veitast sambært stk. 3, um framburðarfrásøgnin fevnir um mannarættindi og veðurlag. Fyritøkan skal upplýsa í leiðslufrágreiðingini, at hon nýtir hesa undantøku, og tilskila, hvar frásøgnin er alment atkomulig.

§ 118. Leiðslufrágreiðingin skal lýsa ársins úrslit samanhildið við væntaðu gongdina sambært seinast almannakunngjørdu ársfrásøgnini og grundgeva fyri frávikum í úrslitinum í mun til hesa.

§ 119. Leiðslufrágreiðingin skal innihalda eitt yvirlit yvir:
1) ársins nettosølu, úrslitið frá vanligum rakstri, úrslitið frá fíggjarligum postum, ársins úrslit, fíggjarjavna, íløgur í materiella støðisogn, eginogn og tey lyklatøl, sum eru neyðug sæð í mun til fyritøkunnar viðurskifti, og
2) tey í nr. 1 nevndu tøl fyri undanfarna roknskaparár.

Stk. 2. § 29, stk. 1, 2 og 3. pkt. og § 61, stk. 1 og 2 eru galdandi fyri yvirlitið sambært stk. 1, sbr. tó stk. 3. Fyri miðalstórar fyritøkur er § 36 galdandi í mun til nettosøluna í stk. 1, nr. 1.

Stk. 3. Uttan mun til stk. 2 kann fyritøkan tó lata vera við at tillaga samanberingartøl fyri 2.- 4. undanfarnu roknskaparár í yvirlitinum sambært stk. 1, um fyritøkan hevur broytt roknskaparpraksis. Um so er skulu upplýsingar latast um hetta í sambandi við yvirlitið har umrøðast skal yvirskipað, hvørja ávirkan broytta roknskaparpraksis hevur haft á samanberingartølini.
Stk. 4. Ein fyritøka, sum er móðurfyritøka í einum samtaki, kann lata vera við at vísa tað í stk. 1 nevnda yvirlitið í ársroknskapinum, um fyritøkan ger samtaksroknskap har yvirlitið eftir stk. 1 verður givið fyri samtakið.

Partur V
Roknskaparflokkur D

Kapittul 13
Um at gera ársfrásøgn

Almennar ásetingar

§ 120. Fyritøkur í roknskaparflokki D skulu gera eina ársfrásøgn, sum í minsta lagi skal innihalda eina leiðsluátekning, fíggjarjavna, rakstrarroknskap, eginognaruppgerð, peningastreymsuppgerð, notur og eina leiðslufrágreiðing.
Stk. 2. Tá ið ein ársroknskapur og ein møguligur samtaksroknskapur eru grannskoðaðir, skal grannskoðaraátekningin o.a., takast við í ársfrásøgnini.
Stk. 3. Ásetingarnar í §§ 14-20, § 22, stk. 1, 2 og 4, § 23, stk. 2, §§ 28-34 og 36-44, § 45, 1. og 3. pkt., §§ 46-49, § 50, stk. 1 og 3, §§ 51-75, 77 og 82-105, § 107, stk. 1 og 2, og §§ 108-119 og 121-129 eru galdandi, sbr. tó § 160.
Stk. 4. Samríma ásetingarnar í §§ 28-34 og 36-44, § 45, 1. og 3. pkt., §§ 46-49, § 50, stk. 1 og 3, og §§ 51-75, 77, og 79 ikki við §§ 82-106, § 107, stk. 1 og 2, og §§ 108-119, skulu ásetingarnar í §§ 82-106, § 107, stk. 1 og 2, og §§ 108-119 takast framum.
Stk. 5. Samríma ásetingarnar í §§ 28-34 og 36-44, § 45, 1. og 3. pkt., §§ 46-49, § 50, stk. 1 og 3, §§ 51-75, 77, 79 og 82-106, § 107, stk. 1 og 2, og §§ 108-119 ikki við ásetingarnar í §§ 121-129, skulu ásetingarnar í §§ 121-129 takast framum.
Stk. 6. Har reglurnar í §§ 82-106, § 107, stk. 1 og §§ 108-119 ikki eru tær somu fyri miðalstórar fyritøkur og stórar fyritøkur, skal ein fyritøka í roknskaparflokki D, uttan mun til fyritøkunnar egnu støddd, fylgja reglunum fyri stórar fyritøkur.
Stk. 7. Um upplýsingarnar frá einari móðurfyritøku eru tær somu sum samtaksins upplýsingar, kann móðurfyritøkan lata vera við at veita somu upplýsingar í egnum ársroknskapi og leiðslufrágreiðing.

Flokking og uppseting

§ 121. Uttan mun til fyritøkunnar støddd skal rakstrarroknskapurin vísa nettosøluna saman við teimum í skjali 2, skema 3, nevndu postum nr. 2-5, ella saman við teimum í skjali 2, skema 4, nevndu postum, nr. 2, 3 og 6.

Upplýsingar

§ 122. Fyritøkan skal upplýsa navn og bústað ella heimstað, umframt neyvu eigararættindini og atkvøðurættindini fyri ein og hvønn, sum eigur partabrøv í fyritøkuni, tá ið atkvøðurættindini, ið eru knýtt at partabrøvunum í minsta lagi svara til 5% av atkvøðurættindunum hjá partabrævakapitalinum ella tá ið áljóðandi virðið er í minsta lagi 5% av partabrævakapitalinum, tó í minsta lagi 100.000 kr.

§ 123. Móðurfyritøkan skal upplýsa, um so er, at ársfrásagnir hjá øllum dótturfyritøkunum hjá móðurfyritøkuni ikki verða grannskoðaðar av í minsta lagi einum góðkendum grannskoðara hjá móðurfyritøkuni, einum útlendskum samstarvsfelaga ella av einari viðurkendari altjóða grannskoðanarfyritøku.

§ 124. Uttan mun til § 113, stk. 3, skal fyritøkan geva tær í § 113, stk. 1 og 2 umrøddu upplýsingar um samsýning o.a. til leiðslulimir.

Leiðslufrágreiðingin

§ 125. Upplýsast skal um tey leiðslustørv, sum limir í leiðsluni hava í øðrum vinnufyritøkum, tó ikki fyri tey dótturfeløg, sum eitt partafelag ella partnaðarfelag eigur 100%. Er viðkomandi bæði limur í leiðsluni hjá einum øðrum móðurfelagi og í einum ella fleiri av tess dótturfeløgum, sum móðurfelagið eigur 100%, er tað uttan mun til 1. pkt. nóg mikið at upplýsa navnið á móðurfelagnum og talið av tess dótturfeløgum, har viðkomandi er limur í leiðsluni.
Stk. 2. Eru upplýsingar um væntaðu gongdina almannakunngjørdar í árinum, skulu upplýsingar sambært § 118 gevast í mun til seinastu almannakunngjørdu lýsingina.

§ 126. Ein fyritøka, sum hevur ein ella fleiri partabrævaflokkar við atknýttum atkvøðurættindum, sum eru upptikin til handils á einum regulerøðum marknaði í Føroyum ella í einum ES/EBS-landi, skal skoyta upp í leiðslufrágreiðingina upplýsingar, sum skapa gjøgnumskygni um fyritøkunnar viðurskifti við tí endamáli at fremja fría umferð av fyritøkunnar partabrøvum. Upplýsingarnar skulu fevna um:

1) Viðurskiftini viðvíkjandi fyritøkunnar kapitalbygnaði og eigaraviðurskiftum, heruppií:
   a) talið av partabrøvum við atknýttum atkvøðurættindum og teirra áljóðandi virði,
   b) partin av partabrøvum við atknýttum atkvøðurættindum, sum ikki eru upptikin til handils á einum regulerøðum marknaði í Føroyum ella í einum ES/EBS-landi,
   c) útgreining av teimum ymisku partabrævaflokkunum sum ásett í § 91, stk. 1, um fyritøkan hevur fleiri partabrævaflokkar, og
   d) upplýsingar um eigaraviðurskiftini og atkvøðulut, o.a. sum ásett í § 122.
2) Upplýsingar, sum fyritøkan er vitandi um:
   a) rættindi og skyldur, sum knýta seg til hvønn partabrævaflokk,
   b) avmarkingar í umsetiligheitini í mun til partabrøvini, og
   c) atkvøðurættindaavmarkingar.
3) Reglur viðvíkjandi at útnevna og at skifta leiðslulimir út og viðvíkjandi broytingum í viðtøkunum.
4) Heimildir hjá leiðsluni, serliga viðvíkjandi møguleikanum at geva partabrøv út sambært § 155 í vinnufelagalógini, ella at ogna sær egin partabrøv eftir § 198 í vinnufelagalógini.
5) Týðandi avtalur, sum fyritøkan hevur gjørt, og sum verða virknar, broytast ella ganga út, um ræðið á fyritøkuni broytist sum liður í einum yvirtøkutilboði, umframt virknaðinum av hesum. Fyritøkan kann lata vera við at upplýsa um viðurskiftini sambært 1. pkt., um almannakunngering av upplýsingunum elvir til munandi skaða fyri fyritøkuna, tó ikki um fyritøkuni greidliga er álagt at lata slíkar upplýsingar víðari eftir aðrari lóggávu. Letur fyritøkan vera við at lata upplýsingar sambært 2. pkt. skal hetta nevnast.
6) Avtalur millum fyritøkuna og hennara leiðslu ella starvsfólk, sum geva hesum rætt til endurgjald, um tey fara úr starvi ella verða søgd úr starvi uttan grund ella um teirra starv verður lagt niður sum liður í einum yvirtøkutilboði.

Stk. 2. Fyritøkur, sum eru fevndar av stk. 1, kunnu lata vera við at geva upplýsingar sambært § 91, stk. 1 og § 122 í notunum.

§ 127. Ein fyritøka, sum hevur virðisbrøv, sum eru upptikin til handils á einum reguleraðum marknaði í Føroyum ella í einum ES/EBS-landi, skal hava eina frágreiðing við um virkisleiðslu, ið skal umfata:

1) Upplýsingar um, hvørt fyritøkan er umfatað av einum kodeksi fyri virkisleiðslu, og um so er, við ávísingum til tað kodeks, fyritøkan er umfatað av.
2) Tilskilan av, hvar tað kodeks, sum er nevnt í nr. 1, er atkomuligt fyri almenninginum.
3) Tilskilan av, hvørjum pørtum av kodeksinum, ið er nevnt í nr. 1, fyritøkan ger frávik frá, og hví fyritøkan hevur gjørt av at gera frávik frá pørtum av kodeksinum.
4) Tilskilan av orsøkunum til, at fyritøkan ikki nýtir kodeksið, sum er nevnt í nr. 1, um so er, at fyritøkan hevur gjørt av ikki at nýta kodeksið.
5) Tilvísingar av øðrum møguligum kodeksum fyri virkisleiðslu, sum fyritøkan hevur gjørt av at nýta sum ískoyti til ella í staðin fyri tað kodeks, sum er nevnt í nr. 1, ella sum fyritøkan av fríum vilja nýtir, við tilskilan av somu upplýsingum, sum í nr. 2 og 3.
6) Lýsing av høvuðspørtunum í innaru eftirlitsskipanunum og váðastýrisskipanunum í sambandi við tilgongdina viðvíkjandi latan av roknskapinum.
7) Lýsing av samansetingini í nevndunum og stjórnunum í fyritøkuni, nevndir og funktiónirnar hjá hesum.

Stk. 2. Ein fyritøka, sum er fevnd av stk. 1, og sum einans hevur onnur virðisbrøv enn partabrøv, sum eru upptikin til handils á einum reguleraðum marknaði í Føroyum ella í einum ES/EBS-landi, kann lata vera við at lata tær í stk. 1, nr. 1-5 og 7, nevndu upplýsingarnar, uttan so, at viðkomandi fyritøka hevur partabrøv til handils á einum multilateralum handilsfasiliteti í Føroyum ella í einum ES/EBS-landi. 1. pkt. er ikki galdandi fyri landspartafeløg.

Stk. 3. Frágreiðingin sambært stk. 1, skal latast saman við upplýsingunum í leiðslufrágreiðingini, ið eru nevndar í § 126, sí tó stk. 4.

Stk. 4. Skráseting Føroya kann gera av, at frágreiðingin sambært stk. 1, ikki skal takast við í leiðslufrágreiðingina, um leiðslufrágreiðingin hevur eina tilvísing til heimasíðuna hjá fyritøkuni, har frágreiðingin er almannakunngjørd.

Stk. 5. Landsstýrisfólkið kann áseta nærri reglur viðvíkjandi teimum viðurskiftum, sum eru nevnd í stk. 4, heruppií, viðvíkjandi dagføring av teimum upplýsingum, sum verða almannakunngjørdar á heimasíðuni.

§ 128. Landspartafeløg skulu hava eina frágreiðing um virkisleiðslu, sbr. tó § 303 í vinnufelagalógini, ið umfatar:

1) Upplýsingar um, hvørt fyritøkan nýtir eitt kodeks fyri virkisleiðslu, ella í noktandi føri, hvussu støða fyritøkunnar annars er til góða virkisleiðslu.
2) Tilskilan av, hvar tað kodeksið, sum er nevnt í nr. 1, er atkomuligt fyri almenninginum.
4) Tilskilan av, hvørjum pørtum av kodeksinum, ið er nevnt í nr. 1, fyritøkan ger frávik frá, og hví fyritøkan hevur gjørt av at gera frávik frá pørtum av kodeksinum.
5) Tilskilan av orsøkunum til, at fyritøkan ikki nýtur kodeksið, sum er nevnt í nr. 1, um so er, at fyritøkan hevur gjørt av ikki at nýta kodeksið.

Stk. 2. § 149, stk. 1, nr. 6 og 7 og stk. 4 eru samsvarandi galdandi fyri landspartafeløg, sbr. tó § 303 í vinnufelagalógini.

Serligar reglur fyri partafeløg, sum fylgja reglunum fyri landspartafeløg

§ 129. Landsstýrisfólkið kann áseta reglur sum gera undantak frá teimum serligu reglum, ið eru galdandi fyri landspartafeløg, sbr. § 303 í vinnufelagalógini, um hetta er neyðugt til tess at tryggja samstøðu millum hesar

reglur og tær tilsvarandi reglur, sum verða ásettar fyri kapitalfeløg, sum hava virðisbrøv, sum eru upptikin til handils á einum reguleraðum marknaði í Føroyum ella í einum ES/EBS-landi.

Partur VI
Samtaksroknskapur og samanleggingarroknskapur o.a.

Kapittul 14
Skylda at gera samtaksroknskap

§ 130. Móðurfyritøkur, sum eru fevndar av § 3, stk. 1, skulu gera samtaksroknskap eftir ásetingunum í kapitli 15, sbr. tó § 160, uttan so at annað er ásett í §§ 131-133.
Stk. 2. Undantakið í § 131 er ikki galdandi fyri móðurfyritøkur í roknskaparflokki D, ella um ein dótturfyritøka hjá viðkomandi móðurfyritøku er í roknskaparflokki D. Undantakið í § 133 er heldur ikki galdandi fyri móðurfeløg, sum hava virðisbrøv, sum eru upptikin til handils á einum reguleraðum marknaði í Føroyum ella í einum ES/EBS-landi.

§ 131. Ein móðurfyritøka kann lata vera við at gera samtaksroknskap, sbr. tó § 130, stk. 2, um samtaksfyritøkurnar fíggjarjavnadagin í tvey fylgjandi roknskaparár ikki tilsamans fara upp um fylgjandi støddarmørk:
1) Ein fíggjarjavna upp á 55 mió. kr.,
2) eina nettosølu upp á 111 mió. kr., og
3) eitt miðaltal av ársverkum upp á 50 í roknskaparárinum.

Stk. 2. Tá ið støddarmørkini í stk. 1 verða gjørd upp, skulu samtaksfyritøkur, sum sambært § 135, stk. 2 kunnu haldast uttanfyri konsolideringina, ikki takast við.
Stk. 3. § 7, stk. 3 og 4, eru galdandi fyri samlaða samtakið. Fíggjarjavnin og nettosølan skulu tó gerast upp sambært § 140 og § 141.
Stk. 4. Í staðin fyri at nýta rokniháttin í stk. 3, 2. pkt., kann móðurfyritøkan rokna fíggjarjavnan, nettosøluna og miðaltalið av ársverkum í roknskaparárinum, sum samløga av øllum fíggjarjavnum, nettosølum og ársverkum. Í sambandi við uppgerðina av fíggjarjavnanum og nettosøluni skulu støddirnar á upphæddunum í stk. 1, nr. 1 og 2 hækkast við 20%.
Stk. 5. Møguleikin at nýta ásetingina í stk. 1 verður einans broyttur, um fyritøkurnar fíggjarjavnadagin tilsamans fara upp um, ella ikki longur fara upp um, tvey av teimum trimum støddarmørkunum, í tvey fylgjandi roknskaparár.

§ 132. Ein móðurfyritøka, hvørs dótturfyritøkur sambært § 135 kann haldast uttanfyri konsolideringina, kunnu lata vera við at gera ein samtaksroknskap.
Stk. 2. Ein móðurfyritøka, sum er ein vinnurekandi grunnur, kann lata vera við at gera samtaksroknskap, um:
1) grunnurin einans hevur eina dótturfyritøku,
2) grunnurin sjálvur einans í avmarkaðan mun rekur vinnuligt virksemi, og
3) grunnurin, burtursæð frá umbýtiligum skuldarbrøvum og vinningsbýti, sum ikki er goldið, ella útlutan, ikki hevur áogn hjá, ella hevur sett trygd fyri dótturfyritøkuna.

Stk. 3. Harumframt kann ein móðurfyritøka, sum er ein vinnurekandi grunnur, lata vera við at gera samtaksroknskap, um:
1) grunnurin hevur fleiri dótturfyritøkur og ein av hesum hevur gjørt ein samtaksroknskap, har móðurgrunnurin er undantikin,
2) samtaksroknskapurin er gjørdur samsvarandi hesi løgtingslóg, Evropatingsins og Ráðsins direktivi 2013/34/EU, við seinni broytingum, sbr. skjal 3, ella reglum, sum í minsta lagi kunnu javnmetast við ásetingarnar fyri samtaksroknskapir í nevnda direktivi, og samtaksroknskapurin er grannskoðaður av persónum, sum eru góðkendir sambært lóggávuni í tí landi, sum viðkomandi dótturfyritøka er heimahoyrandi í,

3) grunnurin sjálvur einans í avmarkaðan mun rekur vinnuligt virksemi,
4) grunnurin, burtursæð frá umbýtiligum skuldarbrøvum og vinningsbýti, sum ikki er goldið, ella útlutan, ikki hevur áogn hjá, ella hevur sett trygd fyri eina dótturfyritøku,
5) tað verður upplýst í ársfrásøgn grunsins, at grunnurin hevur latið vera við at gera samtaksroknskap vísandi til hetta undantak, og
6) grunnurin sendir Skráseting Føroya tann í nr. 1 nevnda grannskoðaða samtaksroknskap saman við egnari ársfrásøgn.

§ 133. Ein móðurfyritøka kann lata vera við at gera samtaksroknskap, sbr. tó § 130, stk. 2, um hon sjálv er dótturfyritøka hjá einari hægri móðurfyritøku, sum er fevnd av lóggávuni her í landinum, í Føroyum, í einum ES/EBS-landi ella í einum øðrum landi, sum Føroyar hava gjørt avtalu við, og:

1) Hægra móðurfyritøkan:
   a) hevur ognarhald upp á í minsta lagi 90% av kapitalpørtunum í lægri móðurfyritøkuni og minnilutaluttakarar mótvegis leiðsluni í hesi móðurfyritøku hava góðkent, at hon ikki ger samtaksroknsap, ella
   b) hevur ognarhald upp á minni enn 90% av kapitalpørtunum í lægri móðurfyritøkuni, og leiðslan í hesi móðurfyritøku ikki teir seinastu 6 mánaðirnar fyri roknskaparárslok hevur móttikið krav frá minnilutaluttakarum, sum eiga í minsta lagi 10% av fyritøkukapitalinum, um, at gera samtaksroknskap.
2) Hægra móðurfyritøkan ger samtaksroknskap og konsoliderøða leiðslufrágreiðing samsvarandi lóggávuni í tí landi, har tann hægra móðurfyritøkan er heimahoyrandi, og samtaksroknskapurin er grannskoðaður av persónum, sum eru góðkendir sambært lóggávuni í hesum landi.

Stk. 2. Ein móðurfyritøka kann harumframt lata vera við at gera samtaksroknskap, sbr. tó § 130, stk. 2, um hon sjálv er dótturfyritøka hjá einari hægri móðurfyritøku, sum er fevnd av lóggávuni í einum landi, sum ikki er fevnt av tí í stk. 1 umrøddu lóggávu, og:

1) evsta leiðslan í lægri móðurfyritøkuni ikki teir seinastu 6 mánaðirnar fyri roknskaparárslok hevur móttikið krav frá minnilutaluttakarum, sum eiga í minsta lagi 10% av fyritøkukapitalinum, um, at gera samtaksroknskap,
2) hægra móðurfyritøkan ger samtaksroknskap, og har tað er viðkomandi, konsoliderøða leiðslufrágreiðing við støði í Evropatingsins og Ráðsins direktivi 2013/34/EU, ella í reglum, sum í minsta lagi kunnu javnmetast við reglurnar fyri konsoliderøðar ársroknskapir í Evropatingsins og Ráðsins direktivi 2013/34/EU, ella teimum altjóða roknskaparstandardunum, sum eru samtyktir av Evropakommissiónini samsvarandi Evropatingsins og Ráðsins fyriskipan nr. 1606/2002 um at nýta altjóða roknskaparstandardar, ella reglur, sum Evropakommissiónin hevur mett at vera javnmettar við reglurnar fyri konsoliderøðar ársroknskapir í teimum altjóða roknskaparstandardunum, og
3) samtaksroknskapurin er grannskoðaður av persónum, sum eru góðkendir samsvarandi lóggávuni í tí landi, har tann hægra móðurfyritøkan er heimahoyrandi.

Stk. 3. Fyri tey í stk. 1 og 2 umrøddu undantøkini krevst harumframt at:

1) lægra móðurfyritøkan og hennara dótturfyritøkur verða tiknar við í samtaksroknskapinum hjá hægru móðurfyritøkuni við fullari konsolidering, sbr. tó § 135,
2) lægra móðurfyritøkan í sínum ársroknskapi kunnger, at hon hevur latið vera við at gera samtaksroknskap

eftir stk. 1 ella 2, og upplýsir navn, heimstað og møguligt skrásetingarnummar ella annað eyðkenningarnummar fyri hægru móðurfyritøkuna, og

3) lægra móðurfyritøkan sendir Skráseting Føroya tann í stk. 1 ella 2 nevnda samtaksroknskap, leiðslufrágreiðing og tilhoyrandi grannskoðaraátekning umframt tær upplýsingar, sum Skráseting Føroya mátti kravt sambært § 172.

§ 134. Fyri samtøkur, sum eftir eliminering sambært § 141, eru innanfyri støddarmørkini fyri miðalstórar fyritøkur sambært § 7, stk. 2-4, skal samtaksroknskapurin í minsta lagi gerast samsvarandi ásetingunum fyri miðalstórar fyritøkur í roknskaparflokki C.
Stk. 2. Fyri samtøkur, sum eftir eliminering sambært § 141, eru innanfyri støddarmørkini fyri stórar fyritøkur sambært § 7, stk. 2-4, skal samtaksroknskapurin í minsta lagi gerast samsvarandi ásetingunum fyri stórar fyritøkur í roknskaparflokki C. 1. pkt. er galdandi fyri samtøk, sum eftir eliminering sambært § 141, eru innanfyri støddarmørkini fyri smáar fyritøkur sambært § 7, stk. 2-4, men sum kunnu lata vera við at gera samtaksroknskap sambært § 131.
Stk. 3. Er móðurfyritøkan í roknskaparflokki D, skal samtaksroknskapurin gerast sambært reglunum fyri roknskaparflokk D uttan mun til samtaksins stødd.
Stk. 4. Ger ein móðurfyritøka, sum kann lata vera við at gera samtaksroknskap, kortini ein samtaksroknskap, sum ikki einans er ætlaður til fyritøkunnar egnu nýtslu, eru ásetingarnar um samtaksroknskapir í kapitli 15 galdandi. Móðurfyritøkan kann tó velja at nýta ásetingarnar fyri ársroknskapir í roknskaparflokki B fyri samtaksroknskapin, um móðurfyritøkan kann lata vera við at gera samtaksroknskap sambært § 131. Kapitalpartar í leyst atknýttum fyritøkum skulu tó í samtaksroknskapinum innroknast og mátast til innara virðið hjá hesum fyritøkum við at nýta ásetingarnar í § 48, stk. 2-6.

Kapittul 15
Samtaksroknskapsins innihald

Hvat konsolideringin fevnir um

§ 135. Uttan so, at annað er ásett í hesi grein, skulu roknskapirnir fyri allar samtaksfyritøkurnar takast við í samtaksroknskapinum við fulla konsolidering.
Stk. 2. Ein samtaksfyritøka kann haldast uttanfyri konsolideringina, um:

1) hon er ein dótturfyritøka og týðandi og varandi forðingar í stóran mun avmarka móðurfyritøkuni í at útinna síni rættindi yvir dótturfyritøkunnar ognum og leiðslu,
2) hon er ein dótturfyritøka, og neyðugu upplýsingarnar ikki kunnu fáast til vegar innan fyri rímiliga freist ella uttan óvanliga stórar útreiðslur,
3) hon er ein dótturfyritøka, sum ikki áður hevur verið tikin við í samtaksroknskapin við konsolidering, og móðurfyritøkan einans eigur kapitalpartarnar í dótturfyritøkuni við tí fyri eyga at avhenda hana, ella
4) hon er ein vinnurekandi móðurgrunnur, sum bert í avmarkaðan mun sjálv rekur vinnuligt virksemi og ikki, burtusæð frá umbýtiligum skuldarbrøvum og vinningsbýti, sum ikki er goldið, ella útlutan, hvur áogn hjá, ella hvur sett trygd fyri eina dótturfyritøku.

Almenn krøv til samtaksroknskapin

§ 136. Samtaksroknskapurin skal vísa ognir og skyldur hjá teimum konsolideraðu fyritøkunum, teirra fíggjarligu støðu og úrslit, sum um tær tilsamans vóru ein einstøk fyritøka.

§ 137. Samtaksroknskapurin skal hava sama fíggjarjavnadag sum móðurfyritøkunnar ársroknskapur.
Stk. 2. Liggur fíggjarjavnadagurin hjá einari dótturfyritøku, sum er konsoliderað, í mesta lagi tríggjar mánaðir undan móðurfyritøkunnar fíggjarjavnadag, kann dótturfyritøkan takast við í konsolideringini við støði í sínum ársroknskapi.
Stk. 3. Liggur fíggjarjavnadagurin hjá einari dótturfyritøku, sum er konsoliderað, meira enn tríggjar mánaðir undan móðurfyritøkunnar fíggjarjavnadag, ella eftir móðurfyritøkunnar fíggjarjavnadag, skal dótturfyritøkan takast við í samtaksroknskapin við støði í einum serligum roknskapi, gjørdur samsvarandi hesi løgtingslóg móðurfyritøkunnar fíggjarjavnadag.

Samandráttur

§ 138. Í sambandi við konsolideringina kunnu roknskapirnir skrivast í samandrátti, soleiðis at einsháttaðar inntøkur og útreiðslur og ognir og skyldur verða lagdar saman. Tær tillagingar skulu gerast, sum eru neyðugar vegna serlig viðurskifti, sum galda fyri samtaksroknskapir, sæð í mun til ársroknskapir.
Stk. 2. Samtaksfyritøkur, har samtaksviðurskiftini eru sett á stovn í roknskaparárinum, mugu einans takast við í samandrátti við inntøkum og útreiðslum frá teimum transaktiónum og viðurskiftum, sum eru íkomin eftir ta løtu, samtaksviðurskiftini vórðu sett á stovn.
Stk. 3. Samtaksfyritøkur, har samtaksviðurskiftini eru hildin uppat í roknskaparárinum, mugu einans takast við í samandrátti við inntøkum og útreiðslum frá teimum transaktiónum og viðurskiftum, sum eru íkomin fram til ta løtu, samtaksviðurskiftini eru hildin uppat.

Flokking

§ 139. Samtaksroknskapsins fíggjarjavni, rakstrarroknskapur og peningastreymsuppgerð skulu setast upp samsvarandi ásetingunum fyri ársroknskapir í roknskaparflokki C sambært § 80, uttan so, at annað er áett í 2. pkt. ella í stk. 2-4. Um móðurfyritøkan skal fylgja ásetingunum fyri ársroknskapir í roknskaparflokki D sambært § 120, skal samtaksroknskapurin eisini fylgja hesum ásetingum, uttan so, at annað er ásett í stk. 2-4.
Stk. 2. Kapitalpartar í, áogn hjá ella skuld til dótturfyritøkur, sum ikki eru konsolideraðar, ávikavist kapitaláhugamál, setast sum serskildir postar í samtaksroknskapsins fíggjarjavna.
Stk. 3. Konsoliderða eginognin kan verða sett upp soleiðis, at einans teir postar verða vístir, sum eru neyðugir til tess at fáa eina rættvísandi mynd, sum nevnt í § 14, stk. 1.
Stk. 4. Minnilutaáhugamálsins lutfalsligi partur av dótturfyritøkunnar eginogn skal setast upp sum ein serskildur høvuðspostur millum, Eginogn og Skyldur . Minnilutaáhugamálsins lutfalsligi partur av fyritøkunnar úrsliti verður settur upp sum ein serskildur postur í rakstrarroknskapinum.

Innrokning og máting

§ 140. Tær ognir og skyldur, inntøkur og útreiðslur, sum eru fevndar av konsolideringini, skulu innroknast og mátast eftir einsháttaðum leisti samsvarandi ásetingunum fyri ársroknskapir í roknskaparflokki C sambært §§ 37-57, 80 og 84-87. Kapitalpartar í leyst atknýttum fyritøkum skulu tó innroknast og mátast eftir innaravirðisháttinum sambært § 49, stk. 2-6.
Stk. 2. Í samtaksroknskapinum verða, so vítt møguligt, nýttir somu hættir fyri innrokning og grundarlag fyri máting, sum í móðurfyritøkunnar ársroknskapi. Nýta konsolideraðar dótturfyritøkur aðrar hættir og grundarløg í teirra egna ársroknskapi, skal ein nýggjur roknskapur gerast við tí fyri eyga at gera samtaksroknskap, har innroknað og mátað verður samsvarandi

teimum hættum og grundarløgum, sum eru nýtt í móðurfyritøkunnar egna ársroknskapi.
Stk. 3. Vikið kann vera frá stk. 2, 2. pkt. í serligum førum.

Eliminering

§ 141. Fylgjandi postar skulu eliminerast:
1) Áogn og skyldur millum konsolideraðar fyritøkur,
2) inntøkur og útreiðslur, sum eru úrslitið av transaktiónum millum konsolideraðar fyritøkur, og
3) vinningur og hall, sum eru úrslitið av transaktiónum millum konsolideraðar fyritøkur, sum eru partur av postanna bókaða virði.

Um at stovna samtøku

§ 142. Tá ið onki annað er ásett, verður stovnan av samtøkuviðurskiftum millum tvær fyritøkur viðgjørd eftir yvirtøkuháttinum sambært § 143.
Stk. 2. Eru fyritøkurnar við stovnanina av samtakinum báðar undirlagdar einari móðurfyritøku í einum samtaki, ella eru báðar fyritøkurnar annars undirlagdar avgerandi ávirkanina hjá sama áhugamáli, bæði fyri og eftir samanleggingina, og er hendan avgerandi ávirkanin ikki einans fyribils, kann stovnanin av samtakinum viðgerðast eftir samanleggingarháttinum sambært § 143.

Um yvirtøku av fyritøkum

§ 143. Verða samtaksviðurskiftini stovnaði við yvirtøku av einari fyritøku, skulu ognir og skyldur í yvirtiknu fyritøkuni innroknast og mátast til dagsvirðið yvirtøkudagin í samtaksroknskapinum, hóast tey undan yvirtøkuni ikki vórðu tikin við í fyritøkunnar fíggjarjavna.
Stk. 2. Tá ið metast skal um, hvør fyritøka er útvegandi fyritøkan, er byrjanarstøðið tey veruligu viðurskiftini. Um tað ikki er eyðsæð, hvør veruligi útvegarin er, kann formligi útvegarin roknast sum útvegari.
Stk. 3. Kapitalpartar hjá konsolideraðum fyritøkum í einari konsolideraðari dótturfyritøku, mátað til kostprís,verða útjavnaðir við lutfalsliga partinum hjá konsolideraðu fyritøkunum í dótturfyritøkunnar nettoognum, mátað til dagsvirðið sambært stk. 1.
Stk. 4. Ein positiv munarupphædd, sum er íkomin sambært stk. 3, verður viðgjørd sum goodwill sambært § 48. Ein negativ munarupphædd verður inntøkuført í rakstrarroknskapinum.
Stk. 5. Kapitalpartar í einari móðurfyritøku, sum ein konsoliderað fyritøka hevur ognarhald á, verða ikki útjavnaðir, men verða viðgjørdir sum egnir kapitalpartar.

Um samanlegging av fyritøkum

§ 144. Eftir samanleggingarháttinum verður samtaksroknskapur gjørdur fyri tað tíðarskeið, sum samanleggingin er farin fram í, sum um samanlegging var farin fram í fyrsta roknskapartíðarskeiði, sum er partur av roknskapinum.
Stk. 2. Fyritøkan kann tó í staðin velja at meta samanleggingina sum verandi framda við útveganartíðspunktið.
Stk. 3. Munurin millum tær upphæddir, sum verða goldnar sum fyritøkukapitalur, og møguligan yvirkurs við møguligari samsýning í reiðupeningi og roknskaparliga innara virðið í dótturfyritøkuni verður ávikavist lagdur afturat og drigin frá týðiliga í tí tiltakspeningi, sum kann nýtast til at rinda hall.

Pro rata-konsolidering

§ 145. Ein fyritøka, sum fyritøkan stjórnar saman við einari ella fleiri øðrum fyritøkum, kann takast við í samtaksroknskapinum við pro rata-konsolidering.
Stk. 2. Postarnir í felags stjórnaðu fyritøkuni verða tiknir við lutfalsliga í mun til partin hjá konsolideraðu fyritøkunum í fyritøkunnar eginogn og úrsliti. Annars eru

ásetingarnar um konsolidering o.a. í §§ 135-143 galdandi við neyðugum tillagingum.

Notuupplýsingar

Frágreiðing um nýttan roknskaparhátt

§ 146. Samtaksroknskapsins frágreiðing um nýttan roknskaparhátt og noturnar skulu upplýsa um samtakið, sum um tær konsolideraðu fyritøkurnar saman vóru ein fyritøka. §§ 59-61 og 90 eru samsvarandi galdandi fyri upplýsingar í samtaksroknskapinum um samtakið. Í staðin fyri upplýsingar um upphæddir hjá einstøku fyritøkuni verða vístar uphæddir fyri konsolideraðu fyritøkurnar tilsamans, konsolideraða eftir sama hátti, sum er galdandi fyri samtaksroknskapin.

Stk. 2. Frágreiðingin um nýttan roknskaparhátt skal eisini fevna um:

1) Hvørt ein samtaksfyritøka ikki er tikin við, saman við einari ítøkiligari og nøktandi grundgeving.
2) Hvørt fíggjarjavnadagurin hjá einari konsolideraðaðri dótturfyritøku ikki er tann sami sum hjá móðurfyritøkuni sambært § 137, stk. 2, 1. pkt. Eru týdningarmiklar hendingar farnar fram millum teir báðar fíggjarjavnadagarnar, sum hava havt ávirkan á dótturfyritøkunnar ognir og skyldur, fíggjarligu støðu ella úrslit, skal greiðast frá hesum.
3) Hvørt aðrir hættir fyri innrokning ella mátistøði eru nýttir samanborið við móðurfyritøkunnar ársroknskap, umframt eina ítøkiliga og nøktandi grundgeving fyri at nýta aðrar hættir sambært § 139, stk. 2 og 3.

Stk. 3. Í einum serskildum parti av frágreiðingini um nýttan roknskaparhátt skal greiðast frá:

1) Um fyritøkan hevur nýtt undantakið í § 135, stk. 2, nr. 4. Í hesum føri skal samtaksins úrslit og eginogn upplýsast.
2) Írestandi positivum og negativum munarupphæddum sambært §§ 143 og 144 umframt teimum hættum, sum eru nýttir í sambandi við uppgerðina. Eru broytingar í munarupphæddunum í mun til undanfarna ár, skal greiðast frá hesum.

Aðrar upplýsingar í notunum

§ 147. Fylgjandi krøv galda samsvarandi fyri samtaksroknskapin:

1) Upplýsingar um nettosøluna býtt á virkisøkir og landafrøðilig økir sambært § 107, stk. 1.
2) Upplýsingar um ómaksløn til góðkendan grannskoðara sambært § 107, stk. 2.
3) Upplýsingar um serligar inntøkupostar ella útreiðslupostar sambært § 73.
4) Upplýsingar um leiðslunnar uppskot til avgerð um at nýta fyritøkunnar vinning ella at rinda hall sambært § 106.
5) Upplýsingar um ognir sambært §§ 63-67, 92-94 og 97.
6) Upplýsingar um eventualognir sambært § 97.
7) Upplýsingar um fyritøkukapitalin sambært § 91.
8) Upplýsingar um skyldur sambært §§ 99-101.
9) Upplýsingar um eventualskyldur, o.a. sambært §§ 70 og 102-104.
10) Upplýsingar um nærskyldar partar, o.a. sambært §§ 74, 77, 110 og 111 og § 114, stk. 1, 2, 4, 5 og 6.
11) Upplýsingar um týdningarmiklar hendingar, sum eru farnar fram eftir roknskaparárslok sambært § 115.

Stk. 2. Kravið um upplýsingar um áogn, um trygdir hjá og trygdir vegna leiðslulimir í § 77 og kravið um upplýsingar um samsýning, o.a. í § 113 eru samsvarandi galdandi fyri samlaðu upphæddirnar til umrøddu sløg av leiðslulimum og fyritøkuluttakarum í móðurfyritøkuni, sum eru fevndir av hesum ásetingum, og sum samtaksfyritøkurnar tilsamans hava veitt hesum persónum.

Stk. 3. Kravið í § 124 er samsvarandi galdandi fyri upplýsingar um veitingar sambært § 113 sambært stk. 2 omanfyri,

um móðurfyritøkan er fevnd av reglunum fyri roknskaparflokk D.
Stk. 4. Upplýsingar skulu latast um broytingar í minnilutaáhugamálsins lutfalsliga parti av dótturfyritøkunnar eginogn.
Stk. 5. Upplýsingarnar sambært stk. 1 skulu latast í somu raðfylgju sum teir postar í rakstrarroknskapinum og figgjarjavnanum, sum tær viðvíkja.
Stk. 6. Miðaltalið av ársverkum í pro rata-konsolideraðum fyritøkum skal upplýsast serskilt.
Stk. 7. Upplýsingar skulu latast um broytingar í tiltakspeningi, sum fylgja av, at § 144 verður nýtt, umframt navn og heimstað hjá teimum fyritøkum, sum í árinum eru innroknaðar og mátaðar sambært § 144.

§ 148. Fyri ávikavist hvørja konsolideraða og ikki-konsolideraða dótturfyritøku skal upplýsast:
1) navn og heimstaður,
2) hvussu stórum parti av eginogn samtaksfyritøkurnar tilsamans hava ognarhald á,
3) grundarlagið fyri samtaksviðurskiftunum sambært skjali 1, B, nr. 4, uttan so at ásett er í nevnda nr. 4, punkt 1, meirilutin av atkvøðurættindunum og samtaksfyritøkunnar partur av dótturfyritøkunnar fyritøkukapitali og atkvøðurættindum er tann sami,
4) ein ítøkilig og nøktandi grundgeving, um fyritøkan er hildin uttanfyri konsolideringina sambært § 135, stk. 2, og
5) um tann í § 144 umrøddi háttur fyri kapitaljavnan er nýttur.

Stk. 2. Fyri hvørja leyst atknýtta fyritøku skal upplýsast:
1) navn og heimstaður,
2) hvussu stórum parti av eginognini tær konsolideraðu fyritøkurnar hava ognarhald á, og
3) grundarlagið fyri felags stjórnini.

Stk. 3. Fyri hvørja fyritøku, hvørs roknskapur er við í pro rata-konsolideringini sambært § 145 skal upplýsast:
1) navn og heimstaður,
2) hvussu stórum parti av eginognini tær konsolideraðu fyritøkurnar hava ognarhald á, og
3) grundarlagið fyri felags stjórnini.

Stk. 4. Fyri hvørt kapitaláhugamál, sum ikki er ein leyst atknýtt fyritøka, skal upplýsast:
1) navn og heimstaður,
2) hvussu stórum parti av eginognini tær konsolideraðu fyritøkurnar hava ognarhald á, og
3) støddin av eginognini og úrslitinum sambært seinastu góðkendu ársfrásøgnini.

Stk. 5. Eitt kapitaláhugamál kann lata vera við at lata upplýsingarnar sambært stk. 4, nr. 3, um so er, at kapitaláhugamálið ikki hevur almannakunngjørt eina ársfrásøgn.
Stk. 6. Harumframt skal upplýsast um navn, heimstað og virkishátt fyri hvørt íognarfelag ella kommanditfelag, sum eru íognarar ella komplementarar í teimum konsolideraðu fyritøkunum.
Stk. 7. Fyritøkan kann lata vera við at lata upplýsingar sambært stk. 1-6 um hetta kann elva til munandi skaða á fyritøkuna sjálva ella fyri tær í stk. 1-6 nevndu fyritøkur. Letur fyritøkan vera við at lata upplýsingar vísandi til hetta undantak, skal tað nevnast.

Leiðslufrágreiðingin

§ 149. Leiðslufrágreiðingin fyri samtakið skal upplýsa um samtakið, sum um samtaksfyritøkurnar saman vóru ein fyritøka. Í staðin fyri upplýsingar um upphæddir hjá einstøku fyritøkuni verða vístar uphæddir fyri konsolideraðu fyritøkurnar tilsamans, konsoliderað eftir sama hátti, sum er galdandi fyri samtaksroknskapin.
Stk. 2. §§ 78, 79 og 116-119 eru galdandi. Fyritøkan kann tó lata vera við at lata upplýsingar sambært § 116, stk. 1, nr. 7.
Stk. 3. Er móðurfyritøkan fevnd av reglunum fyri roknskaparflokk D, eru §§

125 og 127 samsvarandi galdandi fyri samtaksins leiðslufrágreiðing, sbr. tó stk. 7.
Stk. 4. Fyrstu ferð ein móðurfyritøka, sum hevur latið vera við at gera samtaksroknskap sambært §§ 131-133, ger samtaksroknskap, kann fyritøkan uttan mun til ásetingina í § 119, stk. 1, nr. 2, lata vera við at vísa samanberingartøl fyri 2.-4. undanfarna roknskaparár.
Stk. 5. Móðurfyritøkunnar og samtaksins leiðslufrágreiðing kann skrivast í samandrátti um tað uttan trupulleika ber til at finna tær upplýsingar, sum eru kravdar sambært hesi løgtingslóg, og sum ikki eru vorðnar óneyðugar orsakað av tí, at tær eru skrivaðar í samandrátti, sbr. tó § 25, stk. 4, § 80, stk. 6 og § 120, stk. 9.
Upplýsingarnar sambært § 127 fyri ávikavist móðurfyritøkuna og samtakið verða givnar undir einum. 2. pkt. er samsvarandi galdandi fyri landspartafeløg sambært § 128, sbr. tó § 303 í vinnufelagalógini.

Kapittul 16
Samanleggingarroknskapir o.a.

§ 150. Í tann mun tað sambært lóggávuni ella avtalu verður gjørd ein uppgerð yvir samandráttin viðvíkjandi ognum og skyldum hjá fyritøkum, sum verða lagdar saman, eru ásetingarnar í §§ 136-144, tó burtursæð frá § 139, stk. 3, samsvarandi galdandi í mun til byrjanarjavnan fyri tær samanløgdu, framhaldandi ella fyri ta fyritøku, sum er stovnað sum liður í samanleggingini. Ásetingarnar fyri móðurfyritøkuna eru galdandi í mun til framhaldandi fyritøkuna, og ásetingarnar fyri dótturfyritøkuna eru samsvarandi galdandi fyri uppathaldandi fyritøkuna.
Stk. 2. Uttan so, at annað er ásett í lóggávuni ella í avtalu, skal samtaksroknskapurin fevna um ein byrjanarjavna fyri samanløgdu, framhaldandi ella fyri ta fyritøku, sum er stovnað sum liður í samanleggingini saman við ultimojavnanum fyri tær samanløgdu fyritøkurnar og ein uppgerð viðvíkjandi teimum flytingum, sum eru neyðugar sum liður í samanleggingini ella teimum atgerðum, sum skulu gerast sum liður í samanleggingaravtaluni. Tær notur, sum eru neyðugar fyri at geva eina rættvísandi mynd av framhaldandi fyritøkuni ella av tí fyritøku, sum er stovnað sum liður í samanleggingini, skulu skoytast uppí byrjanarjavnan, umframt møguligar ískoytisfrágreiðingar, sum avgerð er tikin um í samanleggingaravtaluni.

§ 151. Ásetingarnar í § 150 eru, við neyðugum tillagingum, samsvarandi galdandi, tá ið ein fyritøka yvirtekur ognir og skyldur í sambandi við kloyving.

Partur VII
Ársfrásagnir fyri part av árinum fyri landspartafeløg og fyritøkur, sum hava virðisbrøv, sum eru upptikin til handils á einum reguleraðum marknaði í Føroyum ella í einum ES/EBS-landi

Kapittul 17
Hálvársfrásøgn fyri landspartafeløg

Almennar ásetingar

§ 152. Landspartafeløg skulu gera hálvársfrásøgn, sum skal fevna um fyrstu seks mánaðarnir í felagsins roknskaparári, sbr. tó § 303 í vinnufelagalógini. Er felagið ein móðurfyritøka, skal hálvársfrásøgnin gerast, sum um tær konsoliderað fyritøkurnar saman vóru ein fyritøka.
Stk. 2. Landspartafeløg kunnu harumframt gera samsvarandi frágreiðingar fyri onnur tíðarskeið.

Innrokning og máting

§ 153. Hálvársfrásøgnin skal gerast samsvarandi somu grundleggjandi krøvum, sum eru galdandi fyri ársfrásøgnina sambært kapitli 4.
Stk. 2. Hálvársfrásøgnin skal innihalda upplýsingar fyri nevnda undanfarna hálvárstíðarskeið svarandi til tær

upplýsingar, sum eru kravdar sambært § 119, stk. 1, nr. 1. Út frá hvørjum tali skal setast samsvarandi talið fyri sama tíðarskeið undanfarna ár. § 29, stk. 1, 2. og 3. pkt. og § 61 eru samsvarandi galdandi.

Leiðslufrágreiðingin

§ 154. Hálvársfrásøgnin skal innihalda fylgjandi upplýsingar:

1) eina frágreiðing um gongdina í virkseminum og viðurskiftunum hjá fyritøkuni,
2) eina frágreiðing um væntaðu gongdina í fyritøkuni,
3) eina frágreiðing um serligar fortreytir, sum leiðslan hevur lagt til grund fyri frágreiðingina um væntaðu gongdina, og
4) upplýsingar um týðandi avgerðir, sum fyritøkunnar evsta leiðsla hevur tikið í viðkomandi hálvárstíðarskeiði.

Kapittul 18
Ársfrásagnir fyri part av árinum fyri fyritøkur, sum hava virðisbrøv, sum eru upptikin til handils á einum reguleraðum marknaði í einum ES/EBS-landi

§ 155. Landsstýrisfólkið kann áseta nærri reglur um,

1) at fyritøkur í roknskaparflokki D, sum hava virðisbrøv, sum eru upptikin til handils á einum reguleraðum marknaði í Føroyum ella í einum ES/EBS-landi, skulu gera ársfrásøgn fyri fyrstu 6 mánaðirnar í hvørjum roknskaparári, t.e. hálvársfrásøgn.
2) innihaldið í hálvársfrásøgnini, og um hvussu upplýsingarnar skulu vísast fram, og
3) at sjálvbodnar ársfrásagnir fyri ein part av árinum, sum verða gjørdar av fyritøkum fyri eitt tíðarskeið, sum er styttri enn 6 mánaðir, skulu gerast eftir somu reglum, sum eru galdandi fyri hálvársfrásagnir.

Stk. 2. Harumframt kann landsstýrisfólkið áseta reglur um ársfrásagnir fyri ein part av árinum, sum verða gjørdar av fyritøkum í roknskaparflokki A og sum hava virðisbrøv upptikin til handils á einum reguleraðum marknaði í Føroyum ella í einum ES/EBS-landi.

Stk. 3. Ásetingarnar í stk. 1 og 2 eru ikki galdandi fyri fyritøkur, sum einans geva út skuldarinstrument, sum eru upptikin til handils á einum reguleraðum marknaði í Føroyum ella í einum ES/EBS-landi, hvørs áljóðandi virði pr. eind er minst 100.000 evrur, ella hvørs áljóðandi virði pr. eind er minst 100.000 evrur á útgávudegnum, tá skuldarinstrumentið er givið út í einari aðrari peningseind enn evrur.

Partur VIII
Grannskoðan o.a. av ársfrásøgnini

Kapittul 19
Grannskoðan o.a.

§ 156. Fyritøkur, sum hava skyldu at gera ársfrásøgn eftir reglunum fyri roknkaparflokk B, C ella D, skulu lata sín ársroknskap og ein møguligan samtaksroknskap grannskoða av einum ella fleiri góðkendum grannskoðarum, sbr. tó stk. 2. Fyritøkur í roknskaparflokki B kunnu tó velja at lata grannskoðanina sambært 1. pkt. verða framda eftir váttanarstandardi Skráseting Føroya fyri smærri fyritøkur, t.e. víðkað gjøgnumgongd, sbr. tó stk. 3 og 4, um fyritøkan fíggjarjavnadagin í tvey fylgjandi roknskaparár ikki fer upp um tvey av fylgjandi støddarmørkum:

1) Ein fíggjarjavna upp á 15 mió. kr.,
2) eina nettosølu upp á 30 mió. kr., og
3) eitt miðaltal av heiltíðarsettum starvsfólkum upp á 15.

Stk. 2. Fyritøkur í roknskaparflokki B kunnu lata vera við at lata ársfrásøgn sína grannskoða, um fyritøkan fíggjarjavnadagin í tvey fylgjandi roknskaparár ikki fer upp um tvey av fylgjandi støddarmørkum:

1) Ein fíggjarjavna upp á 1,25 mió. kr.,

2) eina nettosølu upp á 2,5 mió. kr., og
3) eitt miðaltal gjøgnum roknskaparárið av heiltíðarsettum starvsfólkum upp á 12.

Stk. 3. Undantakið í stk. 2 er ikki galdandi fyri fyritøkur, sum hava skyldu til at gera ársfrásøgn sambært stk. 1, 1. pkt. um fyritøkan í tvey fylgjandi roknskaparár fer upp um ein fíggjarjavna á 50 mió. kr.

Stk. 4. Ásetingin í stk. 1, 2. pkt., og undantakið í stk. 2, eru ikki galdandi fyri vinnurekandi grunnar sambært § 3, stk. 1, nr. 3.

Stk. 5. Ásetingin í stk. 1, 2. pkt. og undantakið í stk. 2 eru ikki galdandi fyri fyritøkur, sum hava kapitaláhugamál í øðrum fyritøkum, og sum hava týðandi ávirkan á rakstrarligu ella fíggjarligu leiðsluna í einum ella fleiri av hesum fyritøkunum, um fyritøkan og tær fyritøkur, sum fyritøkan hevur kapitalpartar í og hevur týðandi ávirkan á, tilsamans fíggjarjavnadagin í tvey fylgjandi roknskaparár ikki fer upp um tvey av fylgjandi støddarmørkunum í ávikavist § 7, stk. 2, nr. 1, og stk. 1, nr. 1-3. Útrokningareglurnar í § 132 verða nýttar samsvarandi upp á útrokningina eftir 1. pkt.

Stk. 6. § 7, stk. 3 og 4 eru galdandi tá ið støddarmørkini sambært stk. 1, 3. pkt. og stk. 2 og 5 verða roknað.

Stk. 7. Har tað í lóggávuni er loyvt, at upplýsingar, sum skulu latast í ársroknskapinum ella samtaksroknskapinum, kunnu setast í onnur skjøl, o.a., har víst verður til ársroknskapin ella samtaksroknskapin, fevnir grannskoðanarskyldan sambært stk. 1, 1. pkt., eisini um viðkomandi upplýsingar í slíkum skjølum o.a. Grannskoðanarskyldan sambært stk. 1, 1. pkt. fevnir ikki um leiðslufrágreiðingina ella ískoytisfrágreiðingar til ársfrásøgnina sambært § 2, stk. 1 og 2. Góðkendi grannskoðarin skal tó ummæla leiðslufrágreiðingina. 2. og 3. pkt. eru galdandi fyri tær upplýsingar, sum verða tiknar við í leiðslufrágreiðingini, og fyri tær upplýsingar, sum sambært hesi løgtingslóg ella eftir reglum, sum eru ásettar við heimild í hesi løgtingslóg, alternativt sum eru almannakunngjørdar onnur støð, har víst verður til leiðslufrágreiðingina.

Stk. 8. Landsstýrisfólkið kann áseta krøv um grannskoðan av ískoytisfrágreiðingum til ársfrásøgnina fyri allar ella fyri nakrar fyritøkur í roknskaparflokki C og D.

§ 157. Ásetingin í § 156, stk. 2, kann ikki verða nýtt av einari fyritøku, tá fyritøkan sjálv, ein atknýtt fyritøka ella tann, sum hevur avgerandi ávirkan á fyritøkuna, hevur góðtikið uppskot til sekt, ella sum liður í revsimáli er dømdur fyri brot á vinnufelagalóggávuna, roknskaparlóggávuna, hvítvasklóggávuna, skattalóggávuna ella avgjaldslóggávuna. Ein fyritøka, sum er fevnd av 1. pkt. kann ikki velja grannskoðan frá í tí roknskaparári, har endaligur dómur er sagdur ella har tað endaliga sektaruppskotið er samtykt, og fyri tey 2 eftirfylgjandi roknskaparárini.

Stk. 2. Hevur ein persónur, sum vil koma inn sum leiðslulimur í einari fyritøku, innan fyri tey seinastu 2 árini verið álagdur trotabúsbann eftir reglunum í anordning om ikrafttræden for Færøerne af konkursloven, kann fyritøkan ikki nýta undantakið í § 156, stk. 2, frá og við tí roknskaparári, sum leiðslulimurin er komin inn í fyritøkuna, og til og við tað roknskaparár, sum hevur fíggjarjavnadag seinast 2 ár eftir, at trotabúsbannið hjá leiðsluliminum er gingið út. Fer leiðslulimurin úr fyritøkuni innan eina freist, sum Skráseting Føroya ásetir, er 1. pkt. ikki galdandi.

Stk. 3. Skráseting Føroya kann taka avgerð um, at ásetingin í § 156, stk. 1 og 2 ikki er galdandi fyri eina fyritøku fyri inniverandi og fyri tey 2 fylgjandi roknskaparár, um Skráseting Føroya í sambandi við eftirlit við ársfrásøgnini sambært § 193, stk. 1, staðfestir munandi villur ella manglar í mun til vinnufelagalóggávuna ella roknskaparlóggávuna, ella um Skráseting Føroya í sambandi við eftirlit eftir

bókhaldslógini hevur staðfesti munandi villur ella manglar í bókhaldinum hjá fyritøkuni.

§ 158. Einans grannskoðarar, sum eru góðkendir sambært grannskoðaralógini, kunnu geva váttanir í sambandi við ársroknskapir og samtaksroknskapir, sum eru fevndir av § 156, stk. 1, 1. pkt. og stk. 5, og ummæla leiðslufrágreiðingina, o.a. sambært § 156, stk. 6, 3. og 4. pkt. Ásetingin í 1. pkt. er samsvarandi galdandi, um ein fyritøka, sum er undantikin frá grannskoðanarskylduni velur at lata ársfrásøgn sína grannskoða, ella velur at lata ein góðkendan grannskoðara gera annað arbeiði, har ein váttan verður givin í sambandi við ársroknskapin, heruppií ein váttan um roknskaparhjálp.
Stk. 2. Í sambandi við grannskoðan av ársroknskapum, sum skulu gerast samsvarandi reglunum fyri roknskaparflokk D, skal í minsta lagi ein grannskoðari vera løggildur grannskoðari.

Partur IX
Roknskaparlóggávan í Føroyum

Kapittul 20
um at gera roknskaparstandardar, o.a.

§ 159. Landsstýrisfólkið kann gera standardar, sum útfylla og skulu leggjast afturat hesi løgtingslóg. Standardarnir kunnu, innan fyri teir karmar, sum eru ásettir í Evropatinsings og Ráðsins direktiv 2013/34/EU, sbr. skjal 3, fevna um frávik frá teimum ásetingum, sum eru fevndar av undantaksskylduni eftir § 14, stk. 3, og har frávikið má metast at vera neyðugt til tess at kunna nýta ásetingina á praktiskan og skynsaman hátt. Standardarnir skulu áseta, hvørjir bólkar av fyritøkum skulu fylgja standardunum.
Stk. 2. Landsstýrisfólkið kann gera avtalu við ein ella fleiri óheftar felagsskapir um, at hesir heilt ella fyri ein part skulu hava tær uppgávur um hendur, sum eru nevndar í stk. 1. Landsstýrisfólkið kann áseta nærri reglur um, hvussu arbeiðið verður gjørt og skipað, heruppií um, at almennir myndugleikar skulu hava møguleika fyri at úttala seg um, ella gókenna standardar, sum verða gjørdir. Landsstýrisfólkið kann áleggja einum felagsskapi, sum avtala er gjørd við sambært 1. pkt., at gera serligar standardar fyri økir, har tað vísir seg at vera serligur tørvur á nærri reglum.
Stk. 3. Skráseting Føroya kann útnevna eitt Roknskaparráð, sum Skráseting Føroya kann ráðføra seg við um almenn roknskaparviðurskifti, og sum kunnu styðja stovninum í sambandi við tær í stk. 1 nevndu uppgávur. Skrivstovuhaldið verður lagt til Skráseting Føroya.

§ 160. Fyritøkur, sum ikki hava skyldu at nýta altjóða roknskaparstandardarnar sambært Evropatingsins og Ráðsins fyriskipan nr. 1606/2002 um at nýta altjóða roknskaparstandardar, við seinni broytingum, sbr. skjal 4, kunnu frítt velja at gera ársroknskap ella samtaksroknskap eftir teimum nevndu standardum, sbr. tó stk. 2.
Stk. 2. Fyritøkur, sum hava virðisbrøv, sum eru upptikin til handils á einum reguleraðum marknaði í Føroyum ella í einum ES/EBS-landi, og sum einans gera ársroknskap, hava tó skyldu til at nýta teir í stk. 1 nevndu standardar í ársroknskapinum.
Stk. 3. Fyritøkur, sum sambært stk. 1 ella 2 fylgja teimum standardum, sum eru nevndir í stk. 1, skulu fylgja øllum teimum góðkendu standardunum. Í teimum førum, har hendan løgtingslóg løgskipar somu viðurskifti sum standardarnir, skulu fyritøkurnar nýta hesar standardar, heldur enn ásetingarnar í hesi løgtingslóg.
Stk. 4. Landsstýrisfólkið kann seta altjóða roknskaparstandardarnar í gildi fyri Føroyar, umframt artikkul 2 í Evropatingsins og Ráðsins fyriskipan nr. 2023/1803 um at samtykkja ávísar altjóða roknskaparstandardar samsvarandi Evropatingsins og Ráðsins fyriskipan nr. 1606/2002, sbr. skjal 4. Landsstýrisfólkið kann harumframt áseta nærri reglur, sum

eru neyðugar til tess at nýta altjóða roknskaparstandardarnar og fyriskipanina, sum er nevnd í stk. 1, sbr. skjal 4.

§ 161. Landsstýrisfólkið kann áseta nærri reglur um, at víkjast kann frá ávísum ásetingum í hesi løgtingslóg, tá ið hetta er neyðugt fyri at nýta altjóða roknskaparstandardar, sum serliga eru tillagaðir tørvinum hjá smáum og miðalstórum fyritøkum.

Partur X
Almannakunngering og kanning av ársfrásøgnum

Kapittul 21
Um at lata ársfrásøgn o.a. inn til Skráseting Føroya

Um at lata ársfrásøgnina inn

§ 162. Fyritøkur í roknskaparflokki B, C og D skulu, uttan óneyðugt drál eftir at ársfrásøgning er góðkend, lata ársfrásøgnina inn til Skráseting Føroya sambært § 3, stk. 1 og § 7. Skráseting Føroya skal hava móttikið ársfrásøgnina í seinasta lagi 6 mánaðir eftir at roknskaparárið er liðið, tó er freistin 4 mánaðir fyri fyritøkur í roknskaparflokki D. Víkjast kann ikki frá hesum freistum, sbr. tó §§ 164 og 165.
Stk. 2. Góðkenda ársfrásøgnin skal í minsta lagi innihalda teir lutir, som eru kravdir fyri hvønn roknskaparflokk, umframt møguliga grannskoðaraátekning ella aðra váttan frá góðkendum grannskoðara sambært § 156, stk. 1 og 6, og § 158, stk. 1. Ynskir fyritøkan at almannakunngera ískoytisfrágreiðingar sum nevnt í § 2, stk. 2, skal hetta latast inn saman við teimum kravdu lutunum í ársfrásøgnini, soleiðis at kravdu lutirnir og ískoytisfrágreiðingarnar saman framstanda sum eitt skjal nevnt Ársfrásøgn.
Stk. 3. Ársfrásagnir og onnur skjøl, sum skulu latast inn til Skráseting Føroya sambært hesi løgtingslóg, skulu verða orðað á føroyskum ella á donskum, sbr. tó § 188.
Stk. 4. Letur ein fyritøka Skráseting Føroya eina sjálvbodna ársfrásøgn sambært § 4, stk. 7, 1. pkt., og er hendan grannskoðað, skal fyritøkan tryggja sær, at grannskoðaraátekningin er partur av skjalinum.
Stk. 5. Hevur Skráseting Føroya almannakunngjørt eina ársfrásøgn sambært § 184, kann ársfrásøgnin ikki verða umgjørd ella broytt við nýggjari ársfrásøgn uttan við loyvi frá Skráseting Føroya.
Stk. 6. Landsstýrisfólkið kann áseta nærri reglur um, at fyritøkur, sum ikki hava upplýst um nettosøluna í rakstrarroknskapinum sambært § 36, stk. 1, kortini skulu lata Skráseting Føroya upplýsingar um nettosøluna í seinasta lagi samstundis við, at ársfrásøgnin verður latin Skráseting Føroya. Landsstýrisfólkið kann harumframt áseta nærri reglur um, á hvønn hátt upplýsingarnar skulu latast Skráseting Føroya, um tagnarskyldu, o.a. Ásetir landsstýrisfólkið slíkar reglur, verða upplýsingarnar um nettosøluna ikki almannakunngjørdar, og tær eru undantiknar rættinum til innlit sambært løgtingslóg um innlit í fyrisitingina.

Um hvussu fyritøkur undir avtøku ella endurskipanarviðgerð skulu lata ársfrásøgn inn

§ 163. Fyritøkur í likvidatión skulu lata ársfrásøgn inn til Skráseting Føroya sambært § 162 fram til likvidatiónin er komin at enda við, at fyritøkan er upploys.
Stk. 2. Fyritøkan skal harumframt lata Skráseting Føroya endaliga likvidatiónsroknskapin, um tað er ásett í serlóggávu, sum er galdandi fyri fyritøkuna.

§ 164. Skráseting Føroya kann, hóast freistina í § 162, stk. 1, 2. pkt., loyva, at ársfrásøgnin hjá einari fyritøku undir endurskipanarviðgerð verður latin inn soleiðis, at Skráseting Føroya móttekur ársfrásøgnina í seinasta lagi 1 mánað eftir,

at endurskipanarviðgerðin er endað. Verður farið út um hesa freist, eru §§ 177-179 samsvarandi galdandi, tó so, at avgjaldið verður roknað 1 mánað eftir at endurskipanarviðgerðin er endað.
Stk. 2. Fer fyritøkan í trotabúsviðgerð, er ásetingin í § 165 galdandi.

§ 165. Fyritøkur undir trotabúsviðgerð skulu ikki lata ársfrásøgn til Skráseting Føroya.
Stk. 2. Verður fyritøkan endurupptikin sambært reglunum í anordning om ikrafttræden for Færøerne af konkursloven, skal fyritøkan lata ársfrásagnirnar inn fyri tíðarbilið frá fíggjarjavnadegnum sambært seinastu innlatnu ársfrásøgnini til endan av fyritøkunnar síðsta roknskaparári innan trotabúsviðgerðin helt uppat, soleiðis at Skráseting Føroya hevur móttikið ársfrásøgnina í seinasta lagi ein mánað eftir at trotabúsviðgerðin er endað.
Stk. 3. Í staðin fyri tær í stk. 2 nevndu ársfrásagnir kann Skráseting Føroya loyva fyritøkuni at senda ein byrjanarjavna, sum er gjørdur pr. tann dag, trotabúsviðgerðin er endað. Ársroknskapir og møguligir samtaksroknskapir, sum eru fevndir av teimum í stk. 2 nevndu ársfrásøgnum ella byrjanarjavnanum sambært hesum stykki, skulu verða grannskoðaðir, um fyritøkan er undir grannskoðanarskyldu sambært § 156, stk. 1, 1. pkt. Er fyritøkan frítikin frá grannskoðanarskylduni, eru § 10, stk. 6, § 13 og § 158, stk. 1, 2. pkt., samsvarandi galdandi.
Stk. 4. Verður farið út um innlatingarfreistina í 1. pkt. eru §§ 177-179 samsvarandi galdandi, tó so, at avgjaldið verður roknað ein mánað eftir, at trotabúsviðgerðin er endað.

§ 166. Aðrar royndir at endurskipa fyritøkuna enn tær, sum eru nevndar í §§ 164-165 frítaka ikki fyritøkuni frá skylduni at lata ársfrásøgn inn, innan freistin í § 162, stk. 1 er liðin.

Um hvussu útlendskar fyritøkur við einari deild í Føroyum skulu lata ársfrásøgn inn

§ 167. Deildarleiðarin í einari deild, sum er skrásett hjá Skráseting Føroya, og sum er ein deild í einari útlendskari fyritøku, skal lata grannskoðaðu ársfrásøgnina fyri útlendsku fyritøkuna inn, soleiðis at Skráseting Føroya hevur móttikið ársfrásøgnina í seinasta lagi 6 mánaðir eftir, at roknskaparárið er liðið. Víkjast kann ikki frá hesi freist, og roknskapurin fyri deildina kann ikki latast inn í staðin.
Stk. 2. Innlatna ársfrásøgnin skal í minsta lagi framstanda soleiðis, sum hon er gjørd og almannakunngjørd samsvarandi reglunum í tí landi, sum fyritøkan er heimahoyrandi í.
Stk. 3. Ársfrásagnir fyri útlendskar fyritøkur nýtast ikki at vera grannskoðaðar, um fyritøkan er fevnd av lóggávuni í einum ES/EBS-landi og grannskoðan av ársfrásøgnini ikki er kravd sambært tí lóggávu, sum er galdandi fyri fyritøkuna í viðkomandi ES/EBS-landi.

§ 168. Er útlendska fyritøkan ein dótturfyritøka, kann deildarleiðari í staðin fyri tað í § 167 nevndu ársfrásøgn lata móðurfyritøkunnar egna samtaksroknskap inn til Skráseting Føroya sambært § 170, stk. 5, um:

1) dótturfyritøkan og móðurfyritøkan eru fevndar av lóggávuni her í landinum, í einum ES/EBS-landi, ella í einum landi, sum Føroyar hava gjørt avtalu við,
2) samtaksroknskapurin er gjørdur samsvarandi Evropatingsins og Ráðsins direktivi 2013/34/EU, sbr. skjal 3, við seinni broytingum og tað er grannskoðað og almannakunngjørt eftir nevndu reglum, sbr. tó § 167, stk. 3,
3) tað annars er í samsvari við ta lóggávu, sum er galdandi fyri fyritøkuna,
4) roknskapirnir fyri fyritøkuna og hennara dótturfyritøkur við fulla konsolidering eru partur av, ella við at innrokna og máta til roknskaparliga innara virðið, í móðurfyritøkunnar samtaksroknskapi,

5) allir luttakararnir hava váttað, at teir eru samdir um, at hendan mannagongd verður nýtt fyri viðkomandi roknskaparár,
6) móðurfyritøkan hevur váttað, at hon ábyrgist fyri skyldur dótturfyritøkunnar fram til dótturfyritøkan hevur latið Skráseting Føroya eina ársfrásøgn fyri eitt seinni roknskaparár, og ársfrásøgnin er móttikin og almannakunngjørd eftir reglunum í kapitli 22 og 24 ella at tað er almannakunngjørt, at deildin er fráme ldað ella strikað úr skránni hjá Skráseting Føroya, og
7) at móðurfyritøkan í sínari ársfrásøgn upplýsir, at dótturfyritøkan hevur latið vera við at gera ársfrásøgn vísandi til nýttu undantaksásetingina.

Stk. 2. Er tann útlendska fyritøkan ikki fevnd av tí í stk. 1 nevndu lóggávu, kann deildarleiðarin í staðin fyri ársfrásøgnina fyri ta útlendsku fyritøkuna senda Skráseting Føroya móðurfyritøkunnar samtaksroknskap sambært § 170, stk. 6, um:

1) samtaksroknskapurin er gjørdur samsvarandi tí í stk. 1, nr. 2, umrødda direktivi, ella eftir reglum, sum í minsta lagi kunnu javnmetast við ásetingarnar í nevnda direktivi, og sum er grannskoðað av persónum, sum eru góðkendir sambært lóggávuni í tí landi, sum móðurfyritøkan er heimahoyrandi í, og
2) treytirnar í stk. 1, nr. 3-7, eru loknar.

Um at lata undantaksváttan og onnur skjøl o.a. inn fyri fyritøkur sambært §§ 4-6, § 81, § 133 og § 168

§ 169. Fyritøkur, sum nýta undantakið í § 4 skulu lata Skráseting Føroya eina undantaksváttan har leiðslan:

1) upplýsir at viðkomandi untantak verður nýtt, og
2) stendur inni fyri, at treytirnar fyri at nýta undantakið eru loknar.

Stk. 2. Untantaksváttan skal sendast Skráseting Føroya fyri hvørt roknskaparár. Váttanin skal verða móttikin innan freistin í § 162, stk. 1, 2. pkt. er liðin. Verður farið út um hesa freist, eru §§ 177-179 samsvarandi galdandi.

§ 170. Fyritøkur, sum nýta undantakið í § 5, stk. 1, skulu lata Skráseting Føroya undantaksváttanina sambært § 169 saman við:

1) samtaksroknskapinum sambært § 5, stk. 1,
2) einari ávísing til samtaksroknskapin, sum er innihald í einari ársfrásøgn, sum Skráseting Føroya hevur móttikið til almannnakunngering, ella
3) formligt vátta skjalprógvi fyri, at váttaður samtaksroknskapur er almannakunngjørdur samsvarandi tí lóggávu, sum er galdandi fyri útlendsku fyritøkuna.

Stk. 2. Fyritøkur, sum nýta undantakið í § 5, stk. 2 skulu lata Skráseting Føroya untantaksváttanina sambært § 169 saman við:

1) ársfrásøgnini sambært § 5, stk. 2, ella
2) einari ávísing til ta ársfrásøgn, sum fyritøkunnar roknskapur er partur av, og sum Skráseting Føroya hevur móttikið til almannakunngering.

Stk. 3. Fyritøkur, sum nýta undantakið í § 5, stk. 3, skulu lata Skráseting Føroya undantaksváttanina sambært § 169 saman við:

1) ársfrásøgnini sambært § 5, stk. 3, ella
2) formligt váttaðum skjalprógvi fyri, at samtaksroknskapurin er almannakunngjørdur samsvarandi tí lóggávu, sum er galdandi fyri útlendsku fyritøkuna.

Stk. 4. Fyritøkur, sum nýta undantakið í § 6, stk. 1, skulu lata Skráseting Føroya undantaksváttanina sambært § 169 saman við:

1) samtaksroknskapinum sambært § 6, stk. 1, ella
2) einari ávísing til samtaksroknskapin, sum er innihald í einari ársfrásøgn, sum Skráseting Føroya hevur móttikið til almannakunngering.

Stk. 5. Harumframt skulu tær váttanir, sum eru nevndar í § 6, stk. 1, nr. 4 og 5 latast Skráseting Føroya. Síðstnevnda váttan skal tó einans latast fyri fyrsta roknskaparár, sum undantakið er tikið í nýtslu.
Stk. 6. Verður undantakið í § 168 nýtt, skal deildarleiðarin lata Skráseting Føroya undantaksváttanina sambært § 169 saman við:
1) samtaksroknskapinum sambært § 168, stk. 1 ella 2, og
2) teimum váttanum, sum eru nevndar í § 168, stk. 1, nr. 5 og 6, tó so, at síðstnevnda váttan einans skal latast fyri fyrsta roknskaparár, sum undantakið er tikið í nýtslu.

§ 171. Dótturfyritøkur, sum nýta undantakið í § 81, stk. 1, skulu lata Skráseting Føroya ársfrásøgnina sambært § 162, saman við:
1) samtaksroknskapinum sambært § 81, stk. 1, ella
2) eini ávísing til samtaksroknskapin, sum er innihald í einari ársfrásøgn, sum Skráseting Føroya hevur móttikið til almannnakunngering.

Stk. 2. Tær váttanir, sum eru nevndar í § 81, stk. 1, nr. 4 og 5, skulu latast Skráseting Føroya.
Stk. 3. Váttanir sambært stk. 2 skulu latast fyri tað fyrsta roknskaparárið, sum váttaninar verða givnar fyri.

§ 172. Fyritøkur, sum lata Skráseting Føroya samtaksroknskapin fyri hægru móðurfyritøkuna í samtakinum sambært § 133, skulu lata Skráseting Føroya tær ískoytisupplýsingar, sum Skráseting Føroya mátti kravt við atliti til almannakunngering, tó so, at Skráseting Føroya ikki kann krevja fleiri upplýsingar enn tær, sum skuldu verið innihildnar í einum samtaksroknskapi eftir hesi løgtingslóg, tó burtursæð frá upplýsingum eftir § 197.

Um at lata hálvársfrásøgn fyri landspartafeløg

§ 173. Landspartafeløg skulu lata hálvársfrásøgn sína inn til Skráseting Føroya soleiðis, at hálvársfrásøgnin er móttikin í seinasta lagi 3 mánaðir eftir, at viðkomandi 6-mánaðar tíðarskeið er liðið, sbr. tó § 303 í vinnufelagalógini.
Stk. 2. Um hálvársfrásøgnin ikki verður latin inn rættstundis, kann Skráseting Føroya áleggja tvingilsbøtur sambært § 199, stk. 1, nr. 1.

Um ársfrásagnir fyri ein part av árinum fyri fyritøkur, sum hava virðisbrøv, sum eru upptikin til handils á einum reguleraðum marknaði í Føroyum ella í einum ES/EBS-landi

§ 174. Landsstýrisfólkið kann áseta reglur um at lata inn til, og um almannakunngering av hálvársfrásagnum fyri fyritøkur, sum hava virðisbrøv, sum eru upptikin til handils á einum reguleraðum marknaði í Føroyum ella í einum ES/EBS-landi, hjá Skráseting Føroya. Sama er galdandi fyri ársfrásagnir fyri ein part av árinum, sum verða gjørdar sjálvboðið fyri eitt tíðarskeið, sum er styttri enn 6 mánaðir sambært § 155, stk. 1. Landsstýrisfólkið kann heruppií áseta, at limunum í leiðsluni kunnu verða álagdar tvingsilsbøtur, um ársfrásøgnin fyri ein part av árinum eftir 1. ella 2. pkt. ikki verður latin Skráseting Føroya rættstundis.

Um fyritøkunnar egnu almannakunngering av ársfrásøgnini

§ 175. Almannakunnger fyritøkan sjálv ársfrásøgnina í sínari heild, skal ársfrásøgnin hava sama snið og verða sett upp á sama hátt sum grannskoðaða ársfrásøgnin, tað veri seg uttan mun til, um grannskoðan er lógarkravd ella er sjálvboðin.
Stk. 2. Almannakunnger fyritøkan eina ársfrásøgn, sum ikki er fullfíggjað, skal tað tilskilast greidliga, at ársfrásøgnin er stytt,

og at ein fullfíggjað ársfrásøgn er tøk hjá Skráseting Føroya, ella um ársfrásøgnin ikki er tøk hjá Skráseting Føroya, at ársfrásøgnin ikki er latin inn til Skráseting Føroya. Grannskoðaraátekningin nýtist ikki at vera tikin við í styttu almannakunngeringini, men tað skal tilskilast í almannakunngeringini um so er, at ein góðkendur grannskoðari hevur tikið fyrivarni ella hevur gjørt ískoytisviðmerkingar í grannskoðaraátekningini.

§ 176. Um lóggávan loyvir, at upplýsingar, sum skulu latast í ársfrásøgnini alternativt kunnu vera í øðrum skjølum o.a. enn ársfrásøgnini, skulu hesi skjøl o.a. vera tøk fyri roknskaparbrúkararnar samstundis sum ársfrásøgnin.

Um ársfrásøgnin ella undantaksváttanin ikki er móttikin, ella er móttikin ov seint

§ 177. Hevur Skráseting Føroya ikki móttikið ársfrásøgnina, ella undantaksváttanina tá ið freistin í § 162, stk. 1, 2. pkt., er liðin, sendir Skráseting Føroya boð til fyritøkunnar evstu leiðslu við áheitan um at lata ársfrásøgnina ella undantaksváttanina inn til Skráseting Føroya. Tað sama er galdandi fyri boð við áheitan, sum verða send deildarleiðarum, um ársfrásøgnin fyri eina útlendska fyritøku, sum er skrásett sum ein deild her í landinum, ikki er móttikin, tá ið freistin í § 167, stk. 1, er liðin.
Stk. 2. Í boðunum verður ásett ein freist at lata ársfrásøgnina ella undantaksváttanina inn til Skráseting Føroya, sum ikki kann vera styttri enn 8 gerandisdagar frá dagfestingini av boðunum. Móttekur Skráseting Føroya ársfrásøgnina ella undantaksváttanina innan hesa freist, ger Skráseting Føroya ikki meira í sambandi við seinkingina.
Stk. 3. Í boðunum verður harumframt ásett ein freist upp á 4 vikur frá dagfestingini av boðunum. Eftir hetta kann Skráseting Føroya, um ársfrásøgnin ella undantaksváttanin ikki er móttikin innan hendan freist er liðin, taka avgerð um at heita á skiftirættin um at upploysa fyritøkuna samsvarandi teimum reglum, sum eru galdandi fyri fyritøkuna. Viðvíkja boðini einari deild hjá einari útlendskari fyritøku, kann Skráseting Føroya, um ársfrásøgnin ikki er móttikin innan umrødda freistin í 1. pkt. er liðin, taka avgerð um at strika deildina úr skránni samsvarandi tí lóggávu, sum er galdandi fyri deildina. Um ársfrásøgnin ella undantaksváttanin fyri eitt íognarfelag ella kommanditfelag sambært § 3, stk. 1, nr. 2, ikki er móttikin innan freistin í 1. pkt. er liðin, kann Skráseting Føroya taka avgerð um at strika íognarfelagið ella kommanditfelagið úr skránni yvir virkin feløg eftir reglunum í vinnufyritøkulógini.

§ 178. Verður ársfrásøgnin ella undantaksváttanin móttikin eftir, at freistin upp á í minsta lagi 8 gerandisdagar frá dagfestingini av boðunum við áheitanini sambært § 177, stk. 2, er liðin, kann Skráseting Føroya áleggja ávikavist hvørjum limi í fyritøkunnar evstu leiðslu og hvørjum deildarleiðara tvingsilsavgjald.
Stk. 2. Avgjaldið verður roknað frá tí, at freistin í § 162, stk. 1, 2. pkt. er liðin.
Stk. 3. Avgjaldið er 500 kr. fyri ávikavist hvønn leiðslulim og deildarleiðara fyri 1. byrjaða mánað, tilsamans 2.000 kr. fyri 2. byrjaða mánað, og tilsamans 3.000 kr. fyri 3. byrjaða mánað. Avgjaldið kann í mesta lagi vera 3.000 kr. pr. leiðslulim ávikavist deildarleiðara.
Stk. 4. Samlaða avgjaldið verður lækkað í tann mun ávikavist viðkomandi leiðslulimur og deildarleiðari í sama tíðarskeiði hevur rindað tvingsilsbøtur sambært § 199, stk. 1, nr. 1, fyri ikki at hava latið ársfrásøgn ella undantaksváttan inn til Skráseting Føroya.
Stk. 5. Avgjaldið sambært stk. 1, sum kann innheintast við panting, fer í landskassan.

§ 179. Í heilt serligum førum kann Skráseting Føroya heilt ella lutvíst frítaka ein leiðslulim ella ein deildarleiðara frá at rinda avgjaldið sambært § 178, um

viðkomandi kann veita prógv fyri at hava roynt at latið ársfrásøgnina, o.a. inn , og at seinkingin tískil ikki kann ábyrgjast viðkomandi persóni.
Stk. 2. Tað frítekur ikki í sjálvum sær ein leiðslulim frá ábyrgd, at tey viðurskiftir, sum elva til ábyrgdina, standast av gerðum ella óvirkni hjá fyritøkunnar starvsfólkum, ráðgevum ella øðrum.

Um hvussu freistir verða roknaðar

§ 180. Tá tað í hesi løgtingslóg ella í reglum, sum eru ásettar við heimild í hesi løgtingslóg er ásett, at ein gerð skal verða framd í seinasta lagi eitt ávíst tal av døgnum, vikum, mánaðum ella árum eftir, at ein nærri ásett hending hevur verið, verður freistin at fremja gerðina roknað frá degnum eftir, at henda hending hevur verið sambært stk. 2-4.
Stk. 2. Er freistin sambært stk. 1 ásett í vikum, er freistin at fremja gerðina farin vikudagin eftir tann dag, tá hendingin var.
Stk. 3. Er freistin sambært stk. 1 ásett í mánaðum, er freistin at fremja gerðina farin mánaðardagin eftir tann dag, tá ásetta hendingin var. Um ásetta hendingin var seinasta dagin í mánaðinum, ella um freistin gongur út ein mánaðardag, sum ikki er til, er freistin altíð seinasta dagin í mánaðinum, líkamikið hvussu langur mánaðurin er.
Stk. 4. Er freistin sambært stk. 1 ásett í árum, er freistin at fremja gerðina farin ársdagin eftir tann dag, tá ásetta hendingin var.
Stk. 5. Um freistin gongur út í einum vikuskifti, á einum halgidegi, grundlógardag, jólaaftansdag ella nýggjársaftan skal gerðin fremjast í seinasta lagi fyrsta gerandisdag eftir hetta.

Kapittul 22
Talgilt samskifti

§ 181. Landsstýrisfólkið kann áseta reglur um, at skrivligt samskifti til og frá Skráseting Føroya um viðurskifti, sum eru fevnd av hesi løgtingslóg ella av reglum, ásettar við heimild hesi løgtingslóg, skal fara fram talgilt.
Stk. 2. Landsstýrisfólkið kann áseta neyvari reglur um talgilt samskifti, m.a. um at nýta ávísar kt-skipanir, serstøk talgild snið og talgilda undirskrift, o.a.
Stk. 3. Eini talgild boð verða mett at vera komin fram, tá ið tann, ið er móttakari, kann koma at boðunum.

§ 182. Landsstýrisfólkið kann áseta reglur um, at Skráseting Føroya kann boða frá avgerðum og geva út onnur skjøl eftir hesi løgtingslóg ella eftir reglum, við heimild í hesi løgtingslóg uttan undirskrift, undirskrift endurgivnari við maskinu ella á samsvarandi hátt, ella við at nýta tøkni, sum tryggjar eintýdda eyðmerking av tí, sum hevur boðað frá avgerðini ella hevur givið skjalið út. Slíkar avgerðir og skjøl eru javnsett við avgerðir og skjøl við persónligari undirskrift.
Stk. 2. Landsstýrisfólkið kann seta reglur um, at avgerðir, ið einans eru tiknar við støði í elektroniskari dátuviðgerð, og onnur skjøl, kunnu gevast út soleiðis, at einans Skráseting Føroya er tilskilað sum sendari.

§ 183. Har tað eftir hesi løgtingslóg ella reglum, við heimild í hesi løgtingslóg, er kravt, at eitt skjal, sum onnur enn Skráseting Føroya hava givið út, skal vera undirskrivað, kann hetta krav lúkast við at nýta tøkni, sum tryggjar eintýdda eyðmerking av tí, sum hevur givið skjalið út, sbr. tó stk. 2. Slík skjøl eru javnsett við skjøl við persónligari undirskrift.
Stk. 2. Landsstýrisfólkið kann áseta neyvari reglur um at víkja frá krøvum um undirskrift. Landsstýrisfólkið kann eisini áseta, at ikki kann verða vikið frá krøvum um persónliga undirskrift fyri ávís sløg av skjølum.

Kapittul 23
Almannakunngering

Nærri reglur um at lata inn, almannakunngering og víðkað

almannakunngering fyri landspartafeløg o.a.

Almannakunngering

§ 184. Skráseting Føroya kunnger beinanvegin móttøku av ársfrásagnum, undantaksváttanum o.a., sum verður latið Skráseting Føroya í staðin, endaligar likvidatiónsroknskapir, umframt hálvársfrásagnir fyri landspartafeløg, sbr. tó § 303 í vinnufelagalógini. Staðfestir Skráseting Føroya í sambandi við eftirlit sambært §§ 190-193, at ein ársfrásøgn, o.a. inniheldur so álvarsamar skeivleikar ella manglar, at skjalið er grovt misvísandi, kann Skráseting Føroya taka skjalið aftur frá almannakunngering. Ein ársfrásøgn o.a., sum ikki er góðkend og grannskoðað, kann samsvarandi takast aftur frá almannakunngering.
Stk. 2. Skjølini eru alment atkomulig, sbr. tó § 186.

Nærri reglur um at lata inn og almannakunngera o.a.

§ 185. Landsstýrisfólkið kann áseta nærri reglur um at lata inn ársfrásagnir, undantaksváttanir o.a., sum verður latið Skráseting Føroya í staðin, endaligar likvidatiónsroknskapir sambært § 163, stk. 2, umframt partársfrásagnir fyri landspartafeløg sambært § 173, og fyri fyritøkur, sum hava virðisbrøv upptikin til handils á einum regulerøðum marknaði í Føroyum ella í einum ES/EBS-landi sambært § 174.

§ 186. Landsstýrisfólkið kann áseta reglur um almannakunngering av ársfrásagnum, undantaksváttanum o.a., sum verður latið Skráseting Føroya í staðin fyri endaligar likvidatiónsroknskapir umframt partársfrásagnir fyri landspartafeløg, og fyri fyritøkur, sum hava virðisbrøv upptikin til handils á einum regulerøðum marknaði í Føroyum ella í einum ES/EBS-landi.
Stk. 2. Landsstýrisfólkið kann áseta reglur um atgongdina hjá roknskaparbrúkarum til skjøl, sum skrásetingin hevur almannakunngjørt.
Stk. 3. Landsstýrisfólkið kann áseta reglur um umgerð av ársfrásagnum og avleiðingarnar av hesum.

§ 187. Landsstýrisfólkið kann áseta reglur um gjald fyri avrit av skjølum o.a., sum eru alment atkomulig sambært hesi løgtingslóg, fyri nýtslu av kt-skipan Skráseting Føroya, fyri ávísar veitingar sum ikki eru serligt prísásettar, umframt fyri rykkjaraskriv o.a., í sambandi við, at goldið er ov seint.
Stk. 2. Landsstýrisfólkið kann áseta reglur um árgjald til Skráseting Føroya fyri umsiting og kanningarvirksemi sambært hesi løgtingslóg, fyri umsitingina av vinnufelagaligu reglunum um kapitalfrágongd og lán til fyritøkuluttakarar og onnur lógarbrot í sambandi við kanning av ársfrásagnum umframt fyri umsitingina í sambandi við, at roknskaparstandardar verða gjørdir og at altjóða standardar verða góðkendir sambært § 159.
Stk. 3. Landsstýrisfólkið kann áseta reglur um, at fyritøkur, sum hava virðisbrøv upptikin til handils á einum regulerøðum marknaði í Føroyum ella í einum ES/EBS-landi, skulu gjalda árgjald til Skráseting Føroya fyri eftirlitsvirksemi sambært § 191. Heruppií kann landsstýrisfólkið áseta reglur um støddina av gjaldinum, um uppkrevjing og um at gjalda rykkjaragjald í sambandi við, at goldið verður ov seint.

§ 188. Landsstýrisfólkið kann áseta nærri reglur um, at ávís skjøl kunnu undantakast frá kravinum í § 162, stk. 3, um, at skjøl skulu vera á føroyskum ella á donskum. Skráseting Føroya kann seta sum treyt, at fyritøkan skal lata inn váttaða týðing av skjølunum til føroyskt ella danskt seinni, um Skráseting Føroya metir hetta vera neyðugt.
Stk. 2. Landsstýrisfólkið kann áseta reglur um, á hvørjum máli fyritøkur, sum hava

virðisbrøv upptikin til handils á einum reguleraðum marknaði í Føroyum ella í einum ES/EBS-landi skulu lata ársfrásagnir, partársfrásagnir umframt onnur skjøl, sum eru fevnd av hesi løgtingslóg, inn til Skráseting Føroya.
Stk. 3. Rættarmál viðvíkjandi innihaldinum í einari ársfrásøgn ella øðrum skjølum, sum skulu latast inn til Skráseting Føroya sambært hesi løgtingslóg, skulu leggjast fyri Føroya Rætt, og avgerð um at halda útreiðslur í sambandi við, at ársfrásøgnin ella onnur skjøl verða týdd sum liður í rættarmálinum, verður tikin samsvarandi føroyskari lóggávu.

Víðkað almannakunngering fyri landspartafeløg

§ 189. Landspartafeløg skulu, í seinasta lagi 14 dagar innan aðalfundurin verður hildin útflýggja avrit av felagsins ársfrásøgn til tey umboð fyri fjølmiðlarnar, sum biðja um hetta. Harumframt skulu landspartafeløg innan freistina í 1. pkt. útflýggja avrit av ársfrásøgnini til ein og hvønn, sum biður um hetta, á felagsins høvuðsskrivstovu, sbr. tó § 303 í vinnufelagalógin.

Kapittul 24
Eftirlit við ársfrásagnum o.a.

Almennar ásetingar um roknskapareftirlit Skráseting Føroya

§ 190. Skráseting Føroya hevur eftirlit við ársfrásagnum og møguligum váttanum frá góðkendum grannskoðara, sum hoyra til ársfrásøgnina, undantaksváttanir o.a., sum verða latnar Skráseting Føroya í staðin fyri ársfrásagnir, upplýsingar um nettosøluna sambært reglum, givnum við heimild í § 162, stk. 6, hálvársfrásagnir frá landspartafeløgum umframt partársfrásagnir frá fyritøkum, sum hava virðisbrøv upptikin til handils á einum reguleraðum marknaði í Føroyum ella í einum ES/EBS-landi, sum verða móttiknar við atliti til almannakunngering.
Finanstilsynet hevur eftirlit við, at fyritøkur, sum hava virðisbrøv upptikin til handils á einum reguleraðum marknaði í Føroyum ella í Danmark, lúka standardar og reglur um upplýsingar í ársfrásagnum og partársfrásagnum sambært § 192.
Stk. 2. Eftirlitið kann verða framt í sambandi við, at viðkomandi skjøl eru latin Skráseting Føroya ella Finanstilsynet sambært § 192, og sum eftirfylgjandi váðagrundað eftirlit sambært § 193.
Stk. 3. Eftirlitið sambært § 193 kann harumframt verða framt sum tilvildarligt stakroyndaeftirlit.
Stk. 4. Eftirlit Skráseting Føroya sambært hesi løgtingslóg kann verða framt í sambandi við at eftirlit ella kanningar verða framd sambært aðrari lóggávu, sum er løgd til Skráseting Føroya at umsita. Eftirlitið kann harumframt leggjast til rættis í samstarvi við aðrar myndugleikar, sum fremja eftirlit sambært lóggávuni fyri viðkomandi øki.

Eftirlit við ársfrásagnum og partársfrásagnum hjá børsskrásettum fyritøkum

§ 191. Finanstilsynet hevur eftirlit við, at fyritøkur, hvørs virðisbrøv eru upptikin til handils á einum reguleraðum marknaði í Føroyum, halda teir í stk. 2 og 3 nevndu standardar og reglur um at fráboða fíggjarligar upplýsingar í ársfrásøgnum og partársfrásøgnum. Í hesum sambandi virkar Skráseting Føroya sum skrivstovuhald hjá Finanstilsynet, og Finanstilsynet kann heimila Skráseting Føroya at virka sína vegna sambært § 83, stk. 3 í anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om værdipapirhandel m.v.
Stk. 2. Finanstilsynet hevur eftirlit við, at ársfrásagnir og partársfrásagnir, sum fyritøkur í roknskaparflokki D, hvørs virðisbrøv eru upptikin til handils á einum reguleraðum marknaði í Føroyum hava gjørt, halda reglurnar viðvíkjandi fíggjarligari upplýsing í teimum altjóða roknskaparstandardunum sambært Evropatingsins og Ráðsins fyriskipan nr.

1606/2002 um at nýta altjóða roknskaparstandardar, við seinni broytingum, sbr. skjal 4, og § 160 ella reglur, sum eru ásettar við heimild í hesi løgtingslóg.
Stk. 3. Ársfrásagnir og partársfrásagnir, sum fyritøkur í roknskaparflokki A, hvørs virðisbrøv eru upptikin til handils á einum reguleraðum marknaði í Føroyum hava gjørt, og sum ikki einans verða nýttar til fyritøkunnar egnu nýtslu sambært § 3, stk. 2, eru eisini undir eftirliti hjá Finanstilsynet.
Stk. 4. Finanstilsynet hevur ikki eftirlit við, at freistir at lata Skráseting Føroya skjøl, við atliti til almannakunngering o.a. verða hildnar.
Stk. 5. Í sambandi við eftirlit sambært stk. 2 og 3 útinnur Finanstilsynet tær heimildir, sum liggja hjá Skráseting Føroya sambært §§ 192 og 193, § 199, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, sambært § 83, stk. 2 í anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om værdipapirhandel m.v. Harumframt útinnur Finanstilsynet heimildirnar sambært § 83, stk. 5, i anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om værdipapirhandel m.v.
Stk. 6. Um ein fyritøka, hvørs virðisbrøv eru upptikin til handils á einum reguleraðum marknaði í Føroyum, ikki heldur skyldur sínar sambært hesi løgtingslóg, kann Finanstilsynet geva viðkomandi fyritøku kravboð um at broyta viðurskiftini, heruppií áleggja fyritøkuni at almannakunngera broyttar upplýsingar ella ískoytisupplýsingar. Verður tað mett skynsamt, kann Finanstilsynet sjálvt almannakungera viðkomandi upplýsingar, almannakunngera kravboðini ella taka úr gildi ella strika viðkomandi virðisbrøv frá skrásetingini á keypsskálanum ella frá upptøkuni til handils á einum reguleraðum marknaði. Letur fyritøkan vera við at lúka kravboð eftir 1. pkt. kann Finanstilsynet sum tvingsilsráð áleggja limunum í leiðsuni dagligar ella vikuligar bøtur.

Móttøkueftirlit

§ 192. Skráseting Føroya fremur sjálvvirkandi eftirlit í sambandi við, at ársfrásagnir og onnur skjøl fyri fyritøkur, sum verða latin Skráseting Føroya, lúka krøvini, sum eru ásett í hesi løgtingslóg og reglur, sum eru ásettar við heimild í hesi løgtingslóg. Skráseting Føroya kann avvísa ársfrásagnir o.a. vegna villur ella manglar við talgildari bráðfeingisavgerð.
Stk. 2. Ársfrásagnir o.a., sum eru ávvístar sambært stk. 1, verða ikki almannakunngjørdar.

Eftirfylgjandi eftirlit Skráseting Føroya

§ 193. Skráseting Føroya hevur eftirlit við móttiknum ársfrásagnum og øðrum skjølum, sum skulu latast Skráseting Føroya sambært hesi løgtingslóg, við atliti til at tryggja, at fylgjandi lóggáva verður hildin:
1) Henda løgtingslóg.
2) Bókhaldslógin.
3) Vinnufelagalógin.
4) Hvítvasklógin.
5) Grannskoðaralógin.
6) Vinnufyritøkulógin.
7) Anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om erhvervsdrivende fonde.

Stk. 2. Skráseting Føroya hevur harumframt eftirlit við ársfrásagnum, sum eru gjørdar samsvarandi altjóða roknskaparstandardunum sambært § 160.

§ 194. Skráseting Føroya kann í serligum førum nýta uttanhýsis hjálp í sambandi við eftirlit við ársfrásagnum o.a. hjá fyritøkum eftir hesi løgtingslóg.

§ 195. Skráseting Føroya kann krevja, at ein fyritøka innan fyri eina nærri ásetta freist, skal fáa til vegar eina váttan frá einum góðkendum grannskoðara, einum advokati, ella frá øðrum sakkønum um, at upplýsingar ella frágreiðingar, sum fyritøkan hevur givið, ella sum eru latnar Skráseting Føroya eftir hesi løgtingslóg ella reglum, sum eru ásettar við heimild í hesi løgtingslóg, eru rættar.

Stk. 2. Tann, sum gevur váttan sambært stk. 1, skal í skjalinum vátta, at viðkomandi er óheftur fyritøkuni.

§ 196. Skráseting Føroya kann, tá ið tað verður mett skynsamt, almannakunngera, at eitt eftirlit sambært § 193 verður sett í verk ella er sett í verk. Skráseting Føroya kann harumframt almannakunngera úrslitið frá eftirlitinum.
Stk. 2. Almannakunngering sambært stk. 1 fer fram á heimasíðu Skráseting Føroya.
Stk. 3. Avgerð Skráseting Føroya um at lata eitt mál til kanningar hjá løgregluni, kann almannakunngerast á heimasíðu Skráseting Føroya. Navnið á fyritøkuni kann verða almannakunngjørt í hesum sambandi.
Stk. 4. Almannakunngering sambært stk. 1-3 kann tó ikki fara fram, um almannakunngering má metast at vera ein hóttan ímóti einari revsirættarligari kanning, sum er í gongd, ella um almannakunngering annars kann elva til ósamsvarandi stóran skaða.

Áheitan um upplýsingar

§ 197. Skráseting Føroya kann frá fyritøkuni, hennara núverandi leiðslu ella góðkenda grannskoðara krevja tær upplýsingar, sum eru neyðugar til tess at taka støðu til, um brot eru framd á ta í § 193, stk. 1, nevndu lóggávu og fyritøkunnar viðtøkur, ella um lógarbrotið er hildið uppat. Harumframt kann Skráseting Føroya frá fyritøkuni, hennara núverandi leiðslu ella góðkenda grannskoðara krevja tær upplýsingar, sum eru neyðugar til tess at taka støðu til, um ein ársfrásøgn, sum er gjørd eftir teimum altjóða roknskaparstandardunum, er gjørd samsvarandi standardunum sambært § 160.

Avleiðingar í sambandi við lógarbrot

§ 198. Skráseting Føroya kann í sambandi við eftirlit eftir hesi løgtingslóg ella reglum ásettar við heimild í hesi løgtingslóg:

1) átala lógarbrot,
2) krevja, at villur og manglar verða fingin í rættlag, og
3) krevja, at eitt lógarbrot verður steðgað.

Stk. 2. Skráseting Føroya kann áseta eina freist at rætta inn eftir boðunum sambært stk. 1, nr. 2 ella 3.

Partur XI
Tvingsilsbøtur, kæra, revsing og gildiskoma

Kapittul 25
Tvingilsbøtur

§ 199. Skráseting Føroya kann sum tvingilsmiðil áleggja limunum í fyritøkunnar leiðslu dagligar ella vikuligar bøtur, um tey ikki:

1) rættstundis lata Skráseting Føroya tey skjøl í tí standi, sum er kravdur sambært §§ 162-173, ella í reglum, sum eru ásettar við heimild í hesi løgtinglóg,
2) taka eina áheitan um at útflýggja upplýsingar sambært § 197 til eftirtektar, ella
3) fylgja boðum, sum Skráseting Føroya hevur givið sambært § 198, stk. 1, nr. 2 og 3.

Stk. 2. Skráseting Føroya kann somuleiðis áleggja fyritøkunnar góðkenda grannskoðara tvingilsbøtur, um hann ella hon ikki útflýggjar upplýsingar sambært § 197.
Stk. 3. Tvingsilsbøtur sambært stk. 1, sum kunnu innheintast við panting, fara í landskassan.

Kapittul 26
Tvingsilsavtøka og striking

§ 200. Skráseting Føroya kann heita á skiftirættin um at avtaka eina fyritøku samsvarandi tí lóggávu, sum er galdandi fyri fyritøkuna, um hon ikki:

1) letur Skráseting Føroya eina váttan sambært § 195,
2) sendur Skráseting Føroya upplýsingar sambært § 197, ella

3) fylgir boðum, sum Skráseting Føroya hevur tikið sambært § 198, stk. 1, nr. 2 ella 3.

Stk. 2. Skráseting Føroya kann strika eina deild hjá einari útlendskari fyritøku úr skránni, um deildin ikki letur Skráseting Føroya eina váttan ella upplýsingar, ella ikki fylgir boðum sambært stk. 1, nr. 1-3. Viðvíkja viðurskiftini einum íognarfelagi ella einum kommanditfelagi, kann Skráseting Føroya strika skrásetingina av íognarfelagnum ella kommanditfelagnum úr skránni.

Stk. 3. Skráseting Føroya kann áseta eina freist, har fyritøkan ella deildin hjá útlendsku fyritøkuni innan hesa freist skal lúka eitt ella fleiri krøv sambært §§ 195 og 197 ella § 198, stk.1, nr. 2 og 3. Verða krøvini ikki eftirlíkað innan henda freist er liðin, kann Skráseting Føroya taka avgerð sambært stk. 1 ella 2.

Kapittul 27
Kæra

§ 201. Avgerðir, tiknar av Skráseting Føroya sambært løgtingslógini, reglum ásettum við heimild í løgtingslógini, roknskaparstandardum sambært §§ 159 og 160 ella Evropatingsins og Ráðsins fyriskipan nr. 1606/2002 um at nýta altjóða roknskaparstandardar, við seinni broytingum, sbr. skjal 4, kunnu kærast til Føroya Kærustovn í seinasta lagi 4 vikur eftir, at avgerðin er fráboðað viðkomandi, sbr. tó stk. 2 og 3.

Stk. 2. Avgerðir, sum Skráseting Føroya tekur sambært § 177, stk. 3, § 178, § 197 og § 200, stk. 1 og 2, umframt sýtan í sambandi við umsókn um at leingja freistir, kunnu ikki kærast til hægri fyrisitingarligan myndugleika.

Stk. 3. Avgerðir, sum Skráseting Føroya tekur sambært reglum, ásettar við heimild í § 181, kunnu ikki kærast til hægri fyrisitingarligan myndugleika.

Stk. 4. Avgerðir, tiknar av Finanstilsynet eftir hesi løgtingslóg, kunnu, burtursæð frá avgerðum sambært § 197, kærast til Erhvervsankenævnet í seinasta lagi 4 vikur eftir, at avgerðin er fráboðað viðkomandi sambært § 88, stk. 1, í anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om værdipapirhandel m.v.

Kapittul 28
Revsing

§ 202. Brot á §§ 4-6, 9-19 og 21-155, § 161, stk. 2 og 3, § 189 og artikkul 4 í Evropatingsins og Ráðsins fyriskipan nr. 1606/2002 um at nýta altjóða roknskaparstandardar, við seinni broytingum, sbr. skjal 4, verður, um ikki harðari revsing er ásett í aðrari lóggávu, revsað við sekt. Sama er galdandi um ein fyritøka, sum hevur valt at nýta altjóða roknskaparstandardarnar sambært § 160, stk. 1, brýtur forskriftir í standardunum, § 160, stk. 3, ella nærri reglur ásettar við heimild í § 160, stk. 4.

Stk. 2. Um ikki harðari revsing er ásett sambært revislógini, verða limir í fyritøkunnar ábyrgdarhavandi leiðslustovni sambært § 9 revsaðir við sekt, um teir hava latið vera við at latið ársroknskapin og ein møguligan samtaksroknskap grannskoða, uttan at treytirnar fyri hesum í § 157, stk. 2, eru loknar, ella um teir hava latið ein persón, sum ikki lýkur treytirnar fyri at geva váttanir í § 158, vátta ársroknskapin ella ein møguligan samtaksroknskap. Við somu revsing verður ein persónur revsaður, sum hevur givið váttanir til eina ársfrásøgn uttan at lúka treytirnar fyri hesum í § 158.

Stk. 3. Feløg og aðrir løgfrøðiligir persónar kunnu revsast sambært reglunum í kapitli 5 í revsilógini.

Stk. 4. Í reglum, givnar við heimild í løgtingslógini, kann verða ásett, at brot á reglurnar ella treytir, givnar sambært reglunum, verður revsað við sekt.

Stk. 5. Landsstýrisfólkið kann í kunngerð áseta sektarrevsing fyri brot á forskriftir í roknskaparstandardum, sum eru ásettar sambært § 159, stk. 1.

Stk. 6. Tann, sum ikki ger eftir boðum frá eftirlitsmyndugleikunum sambært hesi løgtingslóg ella reglum, ásettar við heimild

í hesari løgtingslóg, ella sum letur rangar ella villleiðandi upplýsingar til eftirlitsmyndugleikarnar, verður revsaður við sekt, um ikki hægri revsing er ásett sambært lóggávuni annars.
Stk. 7. Fyrningarfreistin fyri brot á ásetingarnar í løgtingslógini ella brot á reglur, sum eru ásettar við heimild í løgtingslógini, er 5 ár.

Kapittul 29
Gildiskoma o.a.

§ 203. Hendan løgtingslóg kemur í gildi 1. januar 2026 við virknaði fyri roknskaparár, sum byrja 1. januar 2026 ella seinni.
Stk. 2. Samstundis sum løgtingslógin fær gildi, fer anordning nr. 1355 af 9. december 2007 om ikrafttræden for Færøerne af årsregnskabsloven úr gildi. Tó verða reglur, ásettar við heimild í anordning om ikrafttræden for Færøerne af årsregnskabsloven, verandi í gildi, til reglur, ásettar við heimild í hesi løgtingslóg, koma í staðin, ella verða settar úr gildi.

Skjal 1

Allýsingar

Í hesi løgtingslóg skulu niðanfyrinevndu skiljast sum

A. Alment

1. Virkin marknaður:
   Ein marknaður har transaktiónir við ognum og skyldum fer fram við nóg stuttum millumbili og í nóg stórum vavi til at geva eina leypandi prísáseting.

2. Kapitalpartar:
   Partar í einum partafelagi (partabrøv), í einum smápartafelagi (smápartar), umframt partar í eginognini hjá øðrum fyritøkum.

3. Minnilutaáhugamál:
   Kapitalpartar í konsoliderøðum fyritøkum, sum onnur enn samtaksfyritøkurnar eiga.

4. Peningaligir postar:
   Tøkur peningur umframt ognir og skyldur, heruppií avsettar skyldur, sum verða goldnar í ávísum ella ásetiligum upphæddum.

5. Landspartafeløg:
   Partafeløg, har landið hevur sama samband til felagið, sum móðurfelag til dótturfelag sambært § 303, sbr. §§ 6 og 7 í vinnufelagalógini.

6. Leiðslan í fyritøkuni:
   Limirnir í evsta ábyrgdarhavandi leiðslustovni, sum røkja starv sum ávikavist evsta leiðsla og dagliga leiðsla eftir teimum lógum, viðtøkum, avtalum ella siðvenjum, ið eru galdandi fyri fyritøkuna. Í fyritøkum sum hava ein eftirlitsstovn ella eftirlitsráð, er eftirlitsstovnurin ella eftirlitsráðið fevnt av teimum ásetingum, sum eru galdandi fyri evsta leiðslustovnin. Er ongin serstøk leiðsla í fyritøkuni, eru persónligt ábyrgdarhavandi eigararnir ábyrgdarhavandi leiðsustovnurin.

7. Fyritøkuluttakari:
   Partaeigarar, smápartaeigarar ella onnur, sum eiga kapitalpartar í fyritøkuni.

8. Fyritøkukapitalur:
   Kapitalur, sum fyritøkuluttakararnir hava skotið inn í fyritøkuna. Í parta- og smápartafeløgum er fyritøkukapitalurin (felagskapitalurin) partapeningurin ávikavist smápartapeningurin.

9. Multilateralur handilsfasilitetur:
   Allýsingin av multilateralum handilsfasiliteti í § 5, nr. 20 í vinnufelagalógini.

10. Reguleraður marknaður:
    Allýsingin av einum regulerøðum marknaði í § 5, nr. 25 í vinnufelagalógini.

B. Samtøkur o.a.

1. Samtøka:
   Móðurfyritøkur og allar hennara dótturfyritøkur.

2. Móðurfyritøka:
   Fyritøka, ið hevur avgerandi ávirkan á eina ella fleiri dótturfyritøkur. Ein dótturfyritøka kann bert hava eina beinleiðis móðurfyritøku. Um fleiri fyritøkur lúka treytirnar í nr. 4, er tað bert tann fyritøka, sum veruliga útinnir avgerandi ávirkan á fyritøkunnar fíggjarligu og rakstrarligu avgerðir, sum kann metast at vera móðurfyritøkan.

3. Dótturfyritøka:
   Ein fyritøka, har móðurfyirtøkan hevur avgerandi ávirkan.

4. Avgerandi ávirkan í mun til eina dótturfyritøku:
   Avgerandi ávirkan er heimildin at stýra dótturfyritøkunnar fíggjarligu og rakstrarligu avgerðum. Avgerandi ávirkan í mun til eina dótturfyritøku fyriliggur, tá ið móðurfyritøkan beinleiðis ella óbeinleiðis, umvegis dótturfyritøkuna, eigur meira enn helvtina av atkvøðurættindunum í einari fyritøku, uttan so, at tað í serligum førum greitt kann vísast á, at hesi eigaraviðurskifti ikki eru avgerandi ávirkan.

   Eigur móðurfyritøkan ikki meira enn helvtina av atkvøðurættindunum í einari fyritøku, fyriliggur avgerandi ávirkan um móðurfyritøkan hevur
   1) Ræðisrætt yvir meira enn helvtini av atkvøðurættindunum gjøgnum avtalu við aðrar íleggjarar,
   2) heimild at stýra teimum fíggjarligu og rakstrarligu viðurskiftunum í einari fyritøku sambært viðtøkum ella avtalu,
   3) heimild at tilnevna ella seta frá meirilutan av limunum í evstu leiðsluni, og henda leiðsla hevur avgerandi ávirkanina í fyritøkuni, ella hevur
   4) ræðisrættin yvir veruliga meirilutanum av atkvøðunum á aðalfundinum, ella í felagsstovni, sum má javnmetast við aðalfundin, og tískil hevur ta veruligu avgerandi ávirkanina í fyritøkuni.

   Møgulig atkvøðurættindi og virknaðurin av møguligum atkvøðurættindum, heruppií tekningarrættir og keypsoptiónir til kapitalpartar, sum beinleiðis kunnu nýtast ella leggjast um, skulu takast við í metingina um, hvørt ein fyritøka hevur avgerandi ávirkan.

   Tá atkvøðurættindi verða gjørd upp í einari dótturfyritøku, skal síggjast burtur frá atkvøðurættindum, ið eru knýtt at kapitalpørtum, sum dótturfyritøkan ella dótturfyritøkur hennara eiga.

5. Leyst atknýttar fyritøkur:
   Fyritøkur, sum ikki eru dótturfyritøkur, men í hvørjum ein onnur fyritøka og hennara dótturfyritøkur hava týðandi ávirkan á fyritøkunnar rakstrarligu og fíggjarligu leiðslu. Ein fyritøka má haldast at hava týðandi ávirkan, um fyritøkan og hennara dótturfyritøkur saman eiga 20% ella meira av atkvøðurættindunum.

6. Kapitaláhugamál:
   Rættindi hjá einari fyritøku, ella hjá einari fyritøku og hennara dótturfyritøkum, til eginognina í einari aðrari fyritøku, tá ið endamálið við ræðisrættinum er at fremja fyritøkunnar egna virksemi umvegis varandi tilknýti til hina fyritøkuna. Rættindi yvir

eginognini í einari aðrari fyritøku má haldast at vera kapitaláhugamál, tá ið rættindini fevna um í minsta lagi 20% av eginognini í hini fyritøkuni.

7. Atknýttar fyritøkur:
   Fyritøkunnar dóttufyritøkur, teirra móðurfyritøkur og hennara dótturfyritøkur.

C. Staklutirnir í ársfrásøgnini

1. Ognir:
   Tilfeingi, sum fyritøkan hevur ræðið á sum úrslit av undanfarnum hendingum, og sum kunnu væntast at geva fyritøkuni fíggjarligar fyrimunir í framtíðini.

2. Støðisogn:
   Ognir, sum eru ætlaðar sum støðug ogn ella til nýtslu hjá fyritøkuni.

3. Ogn í umferð:
   Ognir, sum ikki eru støðisogn.

4. Stuttfreistaðar ognir
   Ein ogn skal í skjali 2, skema 2 flokkast sum stuttfreistað, um hon lýkur eina av hesum treytum:
   a) Ognin væntast realiserað, ella verður havd við sølu- ella nýtsluendamáli fyri eyga sum liður í fyritøkunnar vanligu rakstrarringrás.
   b) Ognin fyrst og fremst verður havd við handilsligum endamáli fyri eyga.
   c) Ogning væntast realiserað innan fyri 12 mánaðir eftir fíggjarjavnadagin.
   d) Ognin er tøkur peningur, og ognin ikki er avmarkað við treytum, soleiðis at hon ikki kann umbýtast ella nýtast til at gjalda eina skyldu, í minsta lagi 12 mánaðir eftir fíggjarjavnadagin.

5. Langfreistaðar ognir
   Ognir, sum ikki roknast at vera stuttfreistaðar ognir sambært nr. 4, roknast at vera langfreistaðar ognir.

6. Fíggjarligar ognir:
   Ognir sum eru
   a) tøkur peningur,
   b) rættindi sambært avtalu at móttaka tøkan pening ella aðra fíggjarliga ogn frá triðjamanni,
   c) rættindi sambært avtalu at býta fíggjarligar ognir ella skyldur um við triðjamann sambært treytum, sum kunnu vera góðar, ella
   d) rættindi yvir eginognini í einari aðrari fyritøku.

7. Skyldur:
   Fyritøkunnar verandi skyldur, sum eru ikomnar sum úrslit av undanfarnum hendingum, og har gjalding kann væntast at elva, at fyritøkan fer at lata framtíðar fíggjarligar fyrimunir av hondum.

8. Fíggjarligar skyldur:
   Skyldur sum eru

a) skyldur sambært avtalu at lata tøkupening ella aðrar fíggjarligar ognir til triðjamann, ella
b) skyldur sambært avtalu at býta fíggjarligar ognir ella skyldur við triðjamann sambært treytum, sum kunnu vera ringar.

9. Avsettar skyldur
Skyldur, sum ikki eru vísar við atliti til støddella gjaldkomutíð, og sum viðvíkja roknskaparárinum ella undanfarnum roknskaparárum.

10. Eventualognir:
Viðurskifti, sum eru til fíggjarjavnadagin sum úrslit av undanfarnum hendingum, sum kunnu elva framtíðar fíggjarligar fyrimunir fyri fyritøkuna, men har tað fyrst ber til at staðfesta, at ognirnar eru til eftir eina ella fleiri óvissar framtíðar hendingar, sum fyritøkan ikki hevur ræðið á.

11. Eventualskyldur:
a) Viðurskifti, sum eru til fíggjarjavnadagin sum úrslit av undanfarnum hendingum, sum kunnu elva, at fyritøkan fer at lata framtíðar fíggjarligir fyrimunir av hondum, men har tað fyrst ber til at staðfesta, at skyldurnar eru til eftir eina ella fleiri óvissar framtíðar hendingar, sum fyritøkan ikki hevur ræðið á, ella
b) skyldur, sum eru til fíggjarjavnadagin sum úrslit av undanfarnum hendingum, men har tað ikki er sannlíkt, at uppgerð vil elva, at fyritøkan fer at lata framtíðar fíggjarligar fyrimunir av hondum, ella
c) skyldur, har støddin á uppæddini ikki í neyðugan mun kann mátast álítandi.

12. Inntøkur:
Vøkstur í fíggjarligum fyrimunum í roknskapartíðarskeiðnum, sum eru tilgongd, ella ognir, sum eru farnar upp í virði ella skyldur eru farnar niður í virði, og sum elva, at eginognin veksur. Inntøkur fevna tó ikki um innskot frá eigarunum.

13. Nettosøla:
Søluvirðið av vørum og tænastuveitingum, o.a. frádrigið avsláttur í prísinum, meirvirðisgjald og annan skatt, sum er beinleiðis knýttur at søluupphæddini.

14. Útreiðslur:
Minking í fíggjarligum fyrimunum í roknskapartíðarskeiðinum, sum eru frágongd, ella ognir, sum hava verið fyri virðislækkingum, ella vøkstur í skyldum, og sum elva, at eginognin fellur. Útreiðslur fevna tó ikki um vinningsbýti ella útlutan til eigararnar.

D. Mátistøði o.a.

1. Amortiseraður kostprísur:
Amortiseraður kostprísurin er tað virði, sum ein fíggjarlig ogn ella ein fíggjarlig skylda er mátað til í sambandi við fyrstu innrokning
a) frádádrigið avdráttum,
b) samlaðu avskrivingini av muninum millum ta upprunaligt innroknaðu upphædd og ta upphædd, sum at enda fellur til gjaldingar, lagdari afturat ella drignari frá, og
c) frádrigið niðurskrivingum.

2. Dagsvirðið:
   Dagsvirðið er tann upphædd, sum ein ogn kann umbýtast fyri, ella sum ein skylda kann útlíknast við, við transaktiónum millum sínámillum óheftar partar.

3. Endurútveganarvirðið:
   Fyri eina ogn er endurútveganarvirðið tann prísur, sum skal gjaldast fyri at útvega eina ogn av sama slagi fíggjarjavnadagin.

4. Afturvinningarvirðið:
   Fyri eina ogn er afturvinningarvirðið tað hægsta virðið av kapitalvirðinum og søluvirðinum við mettum útreiðslum drignum frá.

5. Kapitalvirðið:
   Fyri eina ogn er kapitalvirðið afturdiskonteraða virðið (nútíðarvirðið) av teimum framtíðar nettoinngjaldingum, sum ognin fíggjarjavnadagin kann væntast at vinna inn við framhaldandi nýtslu til núverandi endamál. Kapitalvirðið á einari skyldu er afturdiskonteraða virðið (nútíðarvirðið) av framtíðar nettoúrgjaldingum, sum skulu gjaldast, so leingi skyldan stendur við.

6. Kostprísurin:
   Fyri eina ogn er kostprísurin tann upphædd, ið er goldin fyri ognina uttan mun til, um hetta er keypt frá einum parti uttanhýsis ella er framleitt innanhýsis. Kostprísurin á einari skyldu er tann upphædd, sum er móttikin sum samsýning fyri skylduna.

7. Nettorealisatiónsvirðið:
   Fyri eina ogn er nettorealisatiónsvirðið tær samanløgdu nettoinngjaldingarnar, sum ogning fíggjarjavnadagin væntandi fer at vinna inn sum liður í vanligum rakstri. Nettorealisatiónsvirðið á eini skyldu eru tær samanløgdu framtíðar nettoútgjaldingar, ið gjaldast skulu, so leingi skyldan stendur við.

8. Framleiðsluhátturin:
   Framleiðsluhátturin er ein inntøkuháttur, har inntøkur og útreiðslur verða innroknaðar í rakstrarroknskapinum so hvørt arbeiðið verður greitt úr hondum.

   Tá ið framleiðsluhátturin verður nýttur, verður arbeiði í gerð mátað í fíggjarjavnanum til uppgjørda søluvirðið av tí partinum av arbeiðinum, sum er greitt úr hondum. Søluvirðið av einum arbeiði í gerð er tann lutfalsligi parturin av tí í sáttmálanum ásetta prísinum ávikavist metta søluprísinum, sum er vunnin fyri tann partin av samlaða verktøkuarbeiðinum, sum er greitt úr hondum fíggjarjavnadagin.

   Fyri eina ogn er søluvirðið tann prísur, sum ognin kann seljast fyri fíggjarjavnadagin. Søluvirðið á eini skyldu er tann prísur, sum gjaldast skal fyri at sleppa burturúr skylduni fíggjarjavnadagin.

Skjal 2

Fíggjarjavna- og rakstrarroknskaparskema

1. Fíggjarjavnaskema í kontoháttí (roknskaparflokkur B, C og D)

OGN

STØÐISOGN

I. Immateriel støðisogn

1. Lidnar menningarverkætlanir, heruppií einkarættindi og líknandi rættindi, sum stava frá menningarverkætlanum

2. Útvegaðar konsessiónir, einkarættindi, loyvir, vørumerkir og líknandi rættindi

3. Goodwill

4. Menningarverkætlanir í gerð og undangjald fyri immateriella støðisogn

II. Materiel støðisogn

1. Grundøki og bygningar

2. Framleiðslutól og maskinur

3. Onnur støðisogn, rakstrargøgn og innbúgv

4. Materiel støðisogn í gerð og undangjald fyri materiella støðisogn

III. Fíggjarlig støðisogn

1. Kapitalpartar í atknýttum fyritøkum

2. Áogn hjá atknýttum fyritøkum

3. Kapitaláhugamál

4. Áogn hjá kapitaláhugamálum

5. Onnur virðisbrøv og kapitalpartar

6. Onnur áogn

7. Áogn hjá eigarum og leiðslu

OGN Í UMFERÐ

I. Vørugoymslur

1. Rávøra og hjálpitilfar

2. Vørur í gerð

3. Liðug vøra og handilsvøra

4. Undangoldin vøra

II. Áogn

1. Vøru- og tænastuáogn

2. Áogn hjá atknýttum fyritøkum

3. Áogn hjá kapitaláhugamálum

4. Onnur áogn

5. Ikki inngoldin fyritøkukapitalur

6. Áogn hjá fyritøkuluttakarum og leiðslu

7. Tíðaravmarkingar

III. Virðisbrøv og kapitalpartar

1. Kapitalpartar í atknýttum fyritøkum

2. Onnur virðisbrøv og kapitalpartar

IV. Tøkur peningur

SKYLDUR

EGINOGN

I. Fyritøkukapitalur

II. Meirvirði av felagskapitali

III. Tiltaksgrunnur fyri uppskrivingar

IV. Annar tiltakspeningur

1. Tiltakspeningur fyri nettouppskriving eftir innaravirðisháttinum

2. Tiltakspeningur fyri útlán og trygdarveðsetingar

3. Tiltakspeningur fyri ikki inngoldnan fyritøkukapital og yvirkurs

4. Tiltakspeningur fyri menningarútreiðslur

5. Tiltakspeningur fyri íverksetarafeløg

6. Annar lógarkravdur tiltakspeningur

7. Tiltakspeningur sambært viðtøkum

8. Annar tiltakspeningur

V. Fluttur vinngur ella hall

AVSETTAR SKYLDUR

1. Avsetingar til eftirlønir og líknandi skyldur

2. Avsetingar til útsettan skatt

3. Aðrar avsettar skyldur

LANGFREISTAÐ SKULD

1. Skuld, sum er tikin móti at geva út skuldarbrøv

2. Umbýtilig og vinningsbýtisgevandi skuldarbrøv

3. Kredittfeløg

4. Undangjald frá viðskiftafólkum

5. Vøru- og tænastuskuld

6. Veksilskuld

7. Skuld til atknýttar fyritøkur

8. Skuld til kapitaláhugamál

9. Onnur skuld

10. Tíðaravmarkingar

STUTTFREISTAÐ SKULD

1. Skuld, sum er tikin móti at geva út skuldarbrøv

2. Umbýtilig og vinningsbýtisgevandi skuldarbrøv

3. Kredittfeløg

4. Undangjald frá viðskiftafólkum

5. Vøru- og tænastuskuld

6. Veksilskuld

7. Skuld til atknýttar fyritøkur

8. Skuld til kapitaláhugamál

9. Onnur skuld, heruppií skyldugur skattur og sosialar tryggingar, o.a.

10. Tíðaravmarkingar

2. Fíggjarjavnaskema í kontohátti– býtt í lang- og stuttfreistaðar ognir og skyldur (roknskaparflokkur B, C og D)

OGN

LANGFREISTAÐ OGN

I. Immateriel ogn

1. Lidnar menningarverkætlanir, heruppií einkarættindi og líknandi rættindi, sum stava frá menningarverkætlanum

2. Útvegaðar konsessiónir, einkarættindi, loyvir, vørumerkir og líknandi rættindi

3. Goodwill

4. Menningarverkætlanir í gerð og undangjald fyri immateriella støðisogn

II: Materiel ogn

1. Grundøki og bygningar

2. Framleiðslutól og maskinur

3. Onnur støðisogn, rakstrargøgn og innbúgv

4. Materiel støðisogn í gerð og undangjald fyri materiella støðisogn

III. Fíggjarlig ogn

1. Kapitalpartar í atknýttum fyritøkum

2. Áogn hjá atknýttum fyritøkum

3. Kapitaláhugamál

4. Áogn hjá kapitaláhugamálum

5. Onnur virðisbrøv og kapitalpartar

6. Onnur áogn

7. Áogn hjá fyritøkuluttakarum og leiðslu

STUTTFREISTAÐ OGN

I. Vørugoymslur

1. Rávøra og hjálpitilfar

2. Vørur í gerð

3. Liðug vøra og handilsvøra

4. Undangoldin vøra

II. Áogn

1. Vøru- og tænastuáogn

2. Áogn hjá atknýttum fyritøkum

3. Áogn hjá kapitaláhugamálum

4. Onnur áogn

5. Ikki inngoldin fyritøkukapitalur

6. Áogn hjá fyritøkuluttakarum og leiðslu

7. Tíðaravmarkingar

III. Virðisbrøv og kapitalpartar

1. Kapitalpartar í atknýttum fyritøkum

2. Onnur virðisbrøv og kapitalpartar

IV. Tøkur peningur

SKULD

EGINOGN

I. Fyritøkukapitalur

II. Meirvirði av felagskapitali

III. Tiltakspeningur fyri uppskrivingar

IV. Annar tiltakspeningur

1. Tiltakspeningur fyri nettouppskriving eftir innaravirðisháttinum

2. Tiltakspeningur fyri útlán og trygdarveðsetingar

3. Tiltakspeningur fyri ikki inngoldnan fyritøkukapital og yvirkurs

4. Tiltakspeningur fyri menningarútreiðslur

5. Tiltakspeningur fyri íverksetarafeløg

6. Annar lógarkravdur tiltakspeningur

7. Tiltakspeningur sambært viðtøkum

8. Annar tiltakspeningur

V. Fluttur vinngur ella hall

LANGFREISTAÐ SKULD

1. Eftirlønir og líknandi skyldur

2. Útsettur skattur

3. Aðrar avsettar skyldur

4. Skuld, sum er tikin móti at geva út skuldarbrøv

5. Umbýtilig og vinningsbýtisgevandi skuldarbrøv

6. Kredittfeløg

7. Undangjaldingar frá viðskiftafólkum

8. Vøru- og tænastuveitarar

9. Veksilskuld

10. Skuld til atknýttar fyritøkur

11. Skuld til kapitaláhugamál

12. Onnur skuld heruppií skattur og sosialar tryggingar, o.a

13. Tíðaravmarkingar

STUTTFREISTAÐ SKULD

1. Eftirlønir og líknandi skyldur

2. Aðrar avsettar skyldur

3. Skuld, sum er tikin móti at geva út skuldarbrøv

4. Umbýtilig og vinningsbýtisgevandi skuldarbrøv

5. Kredittfeløg

6. Undangjaldingar frá viðskiftafólkum

7. Vøru- og tænastuskuld

8. Veksilskuld

9. Skuld til atknýttar fyritøkur

10. Skuld til kapitaláhugamál

11. Onnur skuld heruppií skattur og sosialar tryggingar, o.a.

12. Tíðaravmarkingar

3. Rakstrarroknskaparskema í frásagnarhátti, býtt eftir slagi (roknskaparflokkur B, C og D) (*aftanfyri postin vísir, at smáar og miðalstórar fyritøkur kunnu skriva postin í samandrátti sambært §§ 32 og 81. Um so er, skal Bruttovinningur/Bruttohall í klombrinum setast í staðin)

1. Nettosøla *

2. Broytingar í goymslum av lidnum vørum og vørum í gerð *

3. Arbeiði fyri egna rokning og tikið við undir ognir

4. Aðrar rakstrarinntøkur *

5. Uttanhýsis kostnaðir

   a) Kostnaðir til rávørur og hjálparmiðlar*
   b) Aðrir uttanhýsis kostnaðir *
      (Bruttovinningur/Bruttohall)

6. Starvsfólkakostnaðir

a) Lønir
b) Eftirlønir
c) Aðrir kostnaðir til sosialar tryggingar

7. Av- og niðurskrivingar av materiellari og immateriellari støðisogn

8. Niðurskrivingar av ogn í umferð, sum eru hægri enn vanligar niðurskrivingar

9. Aðrir rakstrarkostnaðir

10. Inntøkur frá kapitalpartum í atknýttum og leyst atknýttum fyritøkum

a) Inntøkur frá kapitalpørtum í atknýttum fyritøkum
b) Inntøkur frá kapitaláhugamálum

11. Inntøkur frá kapitalpørtum, virðisbrøvum og áogn, sum er støðisognir

12. Aðrar fíggjarligar inntøkur frá atknýttum fyritøkum

13. Aðrar fíggjarligar inntøkur

14. Niðurskrivingar av fíggjarligum ognum

15. Aðrir fíggjarligir kostnaðir

a) Fíggjarligir kostnaðir, sum stava frá atknýttum fyritøkum
b) Aðrir fíggjarligir kostnaðir

16. Skattur av ársins úrsliti

17. Aðrir skattir

18. Ársúrslit

4. Rakstrarroknskaparskema í frásagnarhátti, virkisbýtt (roknskaparflokkur B, C og D)
(*aftanfyri postin vísir, at smáar og miðalstórar fyritøkur kunnu skriva postin í samandrátti sambært §§ 32 og 81. Um so er, skal Bruttovinningur/Bruttohall í klombrinum setast í staðin)

1. Nettosøla*

2. Framleiðslukostnaðir *

3. Bruttoúrslit *
(Bruttovinningur/Bruttohall)

4. Útbreiðslukostnaðir

5. Fyrisitingarkostnaðir

6. Aðrar rakstrarinntøkur *

7. Inntøkur frá kapitalpørtum í atknýttum og leyst atknýttum fyritøkum

   a) Inntøkur frá kapitalpørtum í atknýttum fyritøkum
   b) Inntøkur frá kapitaláhugamálum

8. Inntøkur frá øðrum kapitalpørtum, virðisbrøvum og áogn, sum er støðisognir

9. Aðrar fíggjarligar inntøkur frá atknýttum fyritøkum

10. Aðrar fíggjarligar inntøkur

11. Niðurskrivingar av fíggjarligum ognum

12. Aðrir fíggjarligir kostnaðir

   a) Fíggjarligir kostnaðir, sum stava frá atknýttum fyritøkum
   b) Aðrir fíggjarligir kostnaðir

13. Skattur av ársins úrsliti

14. Aðrir skattir

15. Ársúrslit

Skjal 3

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2013/34/EU

af 26. juni 2013

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2013/34/EU

af 26. juni 2013

om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 50, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EUT C 181 af 21.6.2012, s. 84),

efter den almindelige lovgivningsprocedure (Europa-Parlamentets holdning af 12.6.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 20.6.2013), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Dette direktiv tager højde for Kommissionens program for bedre lovgivning og navnlig Kommissionens meddelelse med titlen "Smart regulering i Den Europæiske Union", som har til formål at udarbejde og levere regulering af den bedst mulige kvalitet i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet og sikre, at de administrative byrder står i et rimeligt forhold til fordelene derved. Kommissionens meddelelse med titlen "Tænk småt først En "Small Business Act" for Europa", der blev vedtaget i juni 2008 og revideret i februar 2011, anerkender den centrale rolle, som små og mellemstore virksomheder (SMV'er) spiller i Unionens økonomi, og sigter mod at forbedre den overordnede indfaldsvinkel i iværksættervirksomhed og forankre princippet "tænk småt først" i arbejdet med udformningen af politikker, lige fra reglerne til den offentlige service. Det Europæiske Råd gav på sit møde den 24.-25. marts 2011 udtryk for tilfredshed med Kommissionens hensigt om at fremlægge en "akt for det indre

marked" med foranstaltninger til fremme af væksten og beskæftigelsen og håndgribelige resultater for borgerne og virksomhederne.

I Kommissionens meddelelses om akten for det indre marked, der blev vedtaget i april 2011, foreslås det at forenkle Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer (EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11) og Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber (EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1) (regnskabsdirektiverne), for så vidt angår regnskabskravene, og mindske administrative byrder, navnlig for SMV'er. Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inkluderende vækst tager sigte på at reducere administrative byrder og forbedre erhvervsklimaet, navnlig for SMV'er, og fremme SMV'ers internationalisering. Det Europæiske Råd af 24. og 25. marts 2011 opfordrede også til, at den samlede regelbyrde, navnlig for SMV'er, nedbringes både på EU- plan og nationalt plan, og foreslog foranstaltninger til at øge produktiviteten, f.eks. ved at fjerne overdrevent bureaukrati og forbedre de lovgivningsmæssige rammer for SMV'er.

(2) Den 18. december 2008 vedtog Europa-Parlamentet en beslutning om regnskabskrav til små og mellemstore virksomheder, navnlig mikroenheder (EUT C 45 E af 23.2.2010, s. 58), hvori det henviste til, at regnskabsdirektiverne er meget byrdefulde for små og mellemstore virksomheder og navnlig for mikroenheder, og opfordrede Kommissionen til at fortsætte sine bestræbelser på at revidere disse direktiver.

(3) Samordningen af de enkelte medlemsstaters bestemmelser vedrørende præsentation og indhold af årsregnskab og ledelsesberetning, målingsgrundlag samt offentliggørelse af disse dokumenter, bl.a. for så vidt angår visse virksomhedsformer med begrænset ansvar, er af særlig betydning med henblik på at beskytte selskabsdeltagere og tredjemand. For sådanne virksomhedsformer er det nødvendigt at foretage en samtidig samordning på disse områder, da nogle virksomheder opererer i mere end en medlemsstat, og da sådanne virksomheder kun giver tredjemand sikkerhed i virksomhedsformuen.

(4) Årsregnskaber tjener forskellige formål og er ikke kun en kilde til oplysninger for investorer på kapitalmarkeder, men viser også tidligere transaktioner og fremmer god virksomhedsledelse. Unionens regnskabslovgivning skal ramme en passende balance mellem på den ene side interesserne hos modtagerne af regnskaberne og på den anden side virksomhedernes interesse i ikke at blive belastet af indberetningskrav i urimeligt omfang.

(5) Anvendelsesområdet for dette direktiv bør omfatte visse virksomheder med begrænset ansvar som f.eks. aktieselskaber og anpartsselskaber. Derudover er der et betydeligt antal interessentskaber og kommanditselskaber, i hvilke alle de personligt hæftende deltagere er organiseret som aktieselskaber eller anpartsselskaber, og sådanne interessentskaber og kommanditselskaber bør derfor omfattes af samordningsforanstaltningerne i dette direktiv. Dette direktiv bør også sikre, at interessentskaber og kommanditselskaber er omfattet af dets anvendelsesområde, når deltagerne i et selskab, der ikke er organiseret som anpartsselskaber eller aktieselskaber, reelt i begrænset omfang hæfter for selskabets forpligtelser, fordi hæftelsen er begrænset af andre virksomheder, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde. Udelukkelsen af virksomheder, der drives uden vinding for

øje, fra anvendelsesområdet for dette direktiv er i overensstemmelse med dets formål, jf. artikel 50, stk. 2, litra g), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

(6) Anvendelsesområdet for dette direktiv bør være principbaseret og bør sikre, at det ikke er muligt for en virksomhed at udelukke sig selv fra anvendelsesområdet ved at danne en koncernstruktur med virksomheder i flere lag etableret inden for eller uden for Unionen.

(7) Bestemmelserne i dette direktiv bør kun finde anvendelse, i det omfang de ikke er uforenelige eller i modstrid med bestemmelser om visse virksomhedsformers regnskabsaflæggelse eller bestemmelser om udlodning af en virksomheds kapital, som er fastlagt i andre gældende retsakter vedtaget af én eller flere EU-institutioner.

(8) Det er desuden nødvendigt, at der fastsættes ensartede minimumsregler på EU-plan med hensyn til omfanget af de finansielle oplysninger, som skal bringes til offentlighedens kundskab af konkurrerende virksomheder.

(9) Årsregnskabet bør udarbejdes på et forsigtigt grundlag og bør give et retvisende billede af virksomhedens aktiver og passiver, finansielle stilling og resultat. Det er muligt, at det i ganske særlige tilfælde kan ske, at et årsregnskab ikke giver et sådant retvisende billede, når bestemmelserne i dette direktiv anvendes. For at give et retvisende billede bør virksomheden i sådanne tilfælde fravige sådanne bestemmelser. Medlemsstaterne bør have mulighed for at definere sådanne særlige tilfælde og fastsætte de relevante særregler, der skal finde anvendelse i disse tilfælde. Ved disse særlige tilfælde bør udelukkende forstås meget usædvanlige transaktioner og usædvanlige situationer, og de bør f.eks. ikke knyttes til hele specifikke sektorer.

(10) Dette direktiv bør sikre, at kravene til små virksomheder i vidt omfang harmoniseres i hele Unionen. Dette direktiv er baseret på princippet "tænk småt først". For at undgå at pålægge disse virksomheder uforholdsmæssige administrative byrder bør medlemsstaterne kun have mulighed for at stille krav om få oplysninger i form af noter, der supplerer de obligatoriske noter. Hvor der er tale om et fælles indsendelsessystem, kan medlemsstaterne imidlertid i visse tilfælde kræve et begrænset antal supplerende oplysninger, såfremt der i deres nationale skattelovgivning udtrykkeligt stilles krav herom, og såfremt disse oplysninger er strengt nødvendige af hensyn til skatteinddrivelsen. Det bør være muligt for medlemsstaterne at pålægge mellemstore og store virksomheder krav, der går ud over de minimumskrav, der er foreskrevet i dette direktiv.

(11) Når dette direktiv giver medlemsstaterne mulighed for at pålægge f.eks. små virksomheder yderligere krav, skal dette forstås således, at medlemsstaterne helt eller delvis kan gøre brug af denne valgmulighed ved at stille mindre vidtgående krav, end denne giver mulighed for. Tilsvarende skal det, når dette direktiv tillader medlemsstaterne at gøre brug af en undtagelse for f.eks. små virksomheder, forstås således, at medlemsstaterne kan undtage disse virksomheder helt eller delvis.

(12) Små, mellemstore og store virksomheder bør defineres og adskilles på grundlag af balancesum, nettoomsætning og gennemsnitligt antal medarbejdere i regnskabsåret, da

disse kriterier typisk giver objektive beviser for en virksomheds størrelse. Når modervirksomheden ikke udarbejder konsoliderede regnskaber for koncernen, bør medlemsstaterne dog have mulighed for at tage de skridt, de finder nødvendige, for at kunne kræve at en sådan virksomhed kategoriseres som en større virksomhed ved at fastslå dens størrelse og heraf følgende kategori på et konsolideret eller samlet grundlag. Gør en medlemsstat brug af en eller flere af de valgfri undtagelser for mikrovirksomheder, bør mikrovirksomheder også defineres på grundlag af balancesum, nettoomsætning og gennemsnitligt antal medarbejdere i regnskabsåret. Medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til at definere individuelle kategorier for mellemstore og store virksomheder i deres nationale lovgivning, hvis mellemstore virksomheder er omfattet af de samme krav som store virksomheder.

(13) Mikrovirksomheder har begrænsede ressourcer til at overholde krævende forskrifter. Såfremt der ikke findes nogen specifikke regler for mikrovirksomheder, finder reglerne for små virksomheder også anvendelse på dem. Disse regler pålægger dem administrative byrder, som er uforholdsmæssige i forhold til deres størrelse, og som derfor er forholdsvis mere byrdefulde for mikrovirksomheder sammenlignet med andre små virksomheder. Det bør derfor være muligt for medlemsstaterne at fritage mikrovirksomheder for visse forpligtelser, der gælder for små virksomheder, og som ville pålægge dem overdrevne administrative byrder. Mikrovirksomheder bør dog fortsat være underlagt nationale krav om at føre et regnskab, der viser deres forretningstransaktioner og finansielle stilling. Derudover bør investeringsvirksomheder og holdingvirksomheder være udelukket fra de fordelagtige forenklinger, der gælder for mikrovirksomheder.

(14) Medlemsstaterne bør tage hensyn til de specifikke betingelser og behov på deres egne markeder, når de træffer afgørelse om, hvorvidt eller hvordan de vil gennemføre en særskilt ordning for mikrovirksomheder inden for rammerne af dette direktiv.

(15) Offentliggørelse af regnskaber kan være byrdefuld for mikrovirksomheder. Samtidig er medlemsstaterne nødt til at sikre overholdelse af dette direktiv. Derfor bør medlemsstater, der gør brug af undtagelserne for mikrovirksomheder i dette direktiv, have lov til at undtage mikrovirksomheder fra et generelt krav om offentliggørelse under forudsætning af, at balanceoplysninger er behørigt indsendt i overensstemmelse med national lovgivning til mindst én udpeget kompetent myndighed, og at oplysningerne er videresendt til virksomhedsregisteret, således at der kan fremskaffes et eksemplar på begæring. I disse tilfælde bør forpligtelsen i dette direktiv om offentliggørelse af ethvert regnskabsdokument i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/101/EF af 16. september 2009 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 48, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde ikke gælde (EUT L 258 af 1.10.2009, s. 11).

(16) For at sikre, at der offentliggøres sammenlignelige og ensartede oplysninger, bør indregnings- og målingsprincipperne omfatte going concern-, forsigtigheds- og periodiseringsprincippet. Modregninger mellem aktiv- og passivposter og indtægts- og udgiftsposter bør ikke være tilladt, og aktivernes og passivernes bestanddele bør værdiansættes hver for sig. Medlemsstaterne bør imidlertid i særlige tilfælde have mulighed for at tillade eller kræve, at virksomheder foretager modregninger mellem aktiv- og passivposter og indtægts- og udgiftsposter. Præsentationen af regnskabsposter bør tage

hensyn til den økonomiske realitet eller det forretningsmæssige indhold af den underliggende transaktion eller det underliggende arrangement. Medlemsstaterne bør imidlertid have mulighed for at fritage virksomheder for at anvende dette princip.

(17) Princippet om væsentlighed bør ligge til grund for indregning, måling, præsentation, oplysning og konsolidering i regnskaberne. I henhold til princippet om væsentlighed kan oplysninger, der betragtes som uvæsentlige, f.eks. sammendrages i regnskaberne. Selv om en enkelt regnskabspost måske kan betragtes som uvæsentlig, kan flere til hinanden svarende uvæsentlige regnskabsposter imidlertid godt samlet betragtes som væsentlige. Medlemsstaterne bør have mulighed for at begrænse den obligatoriske anvendelse af princippet om væsentlighed til præsentation og oplysning. Princippet om væsentlighed bør ikke berøre nationale krav om fuldstændig bogføring, der viser forretningstransaktioner og finansiel stilling.

(18) Poster, der medtages i årsregnskabet, bør måles på grundlag af princippet om anskaffelses- eller kostpris for at sikre, at oplysningerne i regnskaberne er pålidelige. Medlemsstaterne bør dog have lov til at tillade eller kræve, at virksomhederne opskriver anlægsaktiverne, for at regnskabsbrugerne kan få flere relevante oplysninger.

(19) Behovet for, at finansielle oplysninger er sammenlignelige overalt i Unionen, gør det nødvendigt, at medlemsstaterne forpligtes til at tillade måling til dagsværdi for bestemte finansielle instrumenter. Endvidere giver måling til dagsværdi oplysninger, der kan være mere relevante for regnskabsbrugerne end oplysninger, der er baseret på anskaffelses- eller kostprisen. Medlemsstaterne bør derfor tillade, at alle virksomheder eller grupper af virksomheder med undtagelse af mikrovirksomheder, der gør brug af undtagelserne i dette direktiv, anvender måling til dagsværdi med hensyn til både årsregnskaber og konsoliderede regnskaber eller, hvis medlemsstaten foretrækker dette, udelukkende med hensyn til konsoliderede regnskaber. Endvidere bør medlemsstaterne have mulighed for at tillade eller kræve dagsværdimålinger for aktiver, som ikke er finansielle instrumenter.

(20) Et begrænset antal opstillingsskemaer til balancen er nødvendigt for at gøre det muligt for regnskabsbrugerne at sammenligne virksomheders finansielle stilling i Unionen. Medlemsstaterne bør kræve anvendelse af et opstillingsskema til balancen og bør have mulighed for at give et valg mellem de tilladte opstillingsskemaer. Medlemsstaterne bør imidlertid kunne tillade eller kræve, at virksomhederne ændrer opstillingsskemaet og præsenterer en balance, hvori der sondres mellem omsætnings- og ikkeomsætningsaktiver. Et opstillingsskema til resultatopgørelsen, der viser udgifternes art, og et opstillingsskema til resultatopgørelsen, der viser udgifternes funktion, bør være tilladt. Medlemsstaterne bør kræve anvendelse af et opstillingsskema til resultatopgørelsen og bør have mulighed for at give et valg mellem de tilladte opstillingsskemaer. Medlemsstaterne bør også kunne tillade virksomhederne at udarbejde en redegørelse for deres resultat i stedet for en resultatopgørelse, der er udarbejdet i overensstemmelse med et af de tilladte opstillingsskemaer. Små og mellemstore virksomheder kan gives mulighed for forenklinger i forhold til de krævede opstillingsskemaer. Medlemsstaterne bør imidlertid have mulighed for at begrænse opstillingsskemaer for balance og resultatopgørelse, hvis dette er nødvendigt af hensyn til den elektroniske indsendelse af regnskaber.

(21) Af hensyn til sammenligneligheden bør der tilvejebringes en fælles ramme for indregning, måling og præsentation af bl.a. værdireguleringer, goodwill, hensættelser,

varebeholdninger og artsbestemte genstande samt indtægter eller udgifter af ekstraordinær størrelse eller beskaffenhed.

(22) Indregning og måling af nogle poster i regnskaberne er baseret på skøn, vurderinger og modeller snarere end på præcis gengivelse. Da udøvelsen af forretningsaktiviteter er forbundet med usikkerhed, kan visse regnskabsposter ikke måles præcist, men kan kun skønnes. Sådanne skøn omfatter vurderinger på baggrund af de seneste pålidelige oplysninger, der er tilgængelige. Skøn er et væsentligt led i udarbejdelsen af regnskaber. Dette gælder navnlig, hvad angår hensatte forpligtelser, som naturligt er forbundet med større usikkerhed end de fleste andre poster på balancen. Skøn bør baseres på en forsigtig vurdering ved virksomhedens ledelse og beregnes på et objektivt grundlag suppleret med erfaringer fra lignende transaktioner og i nogle tilfælde endda rapporter fra uvildige sagkyndige. Supplerende oplysninger, der er fremkommet som følge af hændelser efter balancetidspunktet, bør også tages i betragtning.

(23) Oplysningerne i balancen og i resultatopgørelsen bør suppleres af oplysninger i form af noter til årsregnskabet Regnskabsbrugere har typisk et begrænset behov for supplerende oplysninger fra små virksomheder, og det kan være dyrt for små virksomheder at indsamle disse supplerende oplysninger. En begrænset oplysningspligt for små virksomheder er derfor berettiget. Hvis en mikrovirksomhed eller en lille virksomhed imidlertid finder det hensigtsmæssigt at give supplerende oplysninger af den type, der kræves af mellemstore og store virksomheder, eller andre oplysninger, som ikke er omhandlet i dette direktiv, bør der ikke være noget til hinder herfor.

(24) Oplysninger vedrørende regnskabspraksis er et af nøgleelementerne i noterne til årsregnskaberne. Disse oplysninger bør navnlig omfatte det målingsgrundlag, der anvendes for de forskellige poster, en redegørelse om denne regnskabspraksis' overensstemmelse med begrebet going concern samt enhver væsentlig ændring af den anvendte regnskabspraksis.

(25) Brugere af regnskaber, der er udarbejdet af mellemstore og store virksomheder, har typisk mere avancerede behov. Der bør derfor gives yderligere oplysninger på visse områder. En fritagelse for visse oplysningsforpligtelser er berettiget, når oplysningerne kan volde skade for bestemte personer eller virksomheden.

(26) Ledelsesberetningen og den konsoliderede ledelsesberetning er vigtige elementer i regnskabsaflæggelsen. Der bør gives en retvisende redegørelse for virksomhedens udvikling og stilling i overensstemmelse med virksomhedens størrelse og kompleksitet. Oplysningerne bør ikke begrænses til de finansielle aspekter af virksomhedens aktiviteter, og der bør være en analyse af miljømæssige og sociale aspekter af virksomheden, der er nødvendige for at forstå virksomhedens udvikling, resultat eller stilling. I tilfælde, hvor den konsoliderende beretning og modervirksomhedens ledelsesberetning fremlægges som en samlet beretning, kan det være hensigtsmæssigt at lægge større vægt på de emner, der er væsentlige for virksomhederne i konsolideringen som helhed. Da små og mellemstore virksomheder imidlertid derved eventuelt pålægges en byrde, er det hensigtsmæssigt at give mulighed for, at medlemsstaterne kan vælge at indrømme fritagelse for forpligtelsen til at fremlægge ikke-finansielle oplysninger i sådanne virksomheders ledelsesberetninger.

(27) Medlemsstaterne bør kunne undtage små virksomheder fra pligten til at udarbejde en ledelsesberetning, hvis sådanne virksomheder i noterne til årsregnskabet anfører de oplysninger om erhvervelse af egne kapitalandele, der er nævnt i artikel 24, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 74).

(28) Eftersom noterede virksomheder kan spille en fremtrædende rolle i de økonomier, de opererer i, bør bestemmelserne i dette direktiv vedrørende redegørelsen for virksomhedsledelse finde anvendelse på virksomheder, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked.

(29) Mange virksomheder ejer andre virksomheder, og formålet med at samordne lovgivningen om konsoliderede regnskaber er at beskytte de interesser, der knytter sig til kapitalselskaber. Konsoliderede regnskaber bør udarbejdes, for at de finansielle oplysninger om disse virksomheder kan bringes til selskabsdeltagernes og tredjemands kundskab. Den nationale lovgivning om konsoliderede regnskaber bør derfor samordnes for at gennemføre målene for disse oplysningers sammenlignelighed og ligeværdighed i Unionen. Som følge af manglen på en armslængdepris på transaktionerne bør medlemsstaterne gives mulighed for at tillade bogføring af koncerninterne overførsler af kapitalinteresser, såkaldte transaktioner under fælles bestemmende indflydelse (common control transactions), ved anvendelse af sammenlægningsmetoden, hvor den bogførte værdi af kapitalandele i en af konsolideringen omfattet virksomhed kun udlignes med den tilsvarende andel af kapitalen.

(30) Direktiv 83/349/EØF indeholdt et krav om udarbejdelse af konsoliderede regnskaber for koncerner i tilfælde, hvor enten modervirksomheden eller en eller flere dattervirksomheder var organiseret i en af de virksomhedsformer, der er opført i bilag I eller II til nærværende direktiv. Medlemsstaterne havde mulighed for at undtage modervirksomheder fra kravet om udarbejdelse af konsoliderede regnskaber i tilfælde, hvor modervirksomheden ikke var af en form som opført i bilag I eller II. Nærværende direktiv stiller kun krav om, at modervirksomheder af de former, der er opført i bilag I eller, under særlige omstændigheder, bilag II, skal udarbejde konsoliderede regnskaber, men udelukker ikke medlemsstaterne fra at udvide anvendelsesområdet for nærværende direktiv til også at omfatte andre situationer. Der er derfor ikke sket nogen ændring i substansen, eftersom det stadig er op til medlemsstaterne at afgøre, hvorvidt virksomheder, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for dette direktiv, skal udarbejde konsoliderede regnskaber.

(31) Konsoliderede regnskaber bør præsentere aktiviteterne i en modervirksomhed og dens dattervirksomheder som en enkelt økonomisk enhed (en koncern). Virksomheder, der kontrolleres af modervirksomheden, bør betragtes som dattervirksomheder. Kontrollen bør baseres på besiddelse af et flertal af stemmerettighederne, men der kan også foreligge kontrol, når der er aftaler med andre selskabsdeltagere. Under visse omstændigheder kan kontrollen faktisk udøves, når modervirksomheden besidder en minoritet eller ingen af kapitalandelene i dattervirksomheden. Medlemsstaterne bør kunne kræve, at virksomheder, der ikke er omfattet af kontrol, men som er underlagt en fælles ledelse eller

har et fælles administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan, skal medtages i konsoliderede regnskaber.

(32) En dattervirksomhed, som selv er en modervirksomhed, bør udarbejde et konsolideret regnskab. Medlemsstaterne bør dog under visse omstændigheder kunne undtage en sådan modervirksomhed fra pligten til at udarbejde et sådant konsolideret regnskab, såfremt der ydes dens selskabsdeltagere og tredjemand tilstrækkelig beskyttelse.

(33) Små koncerner bør undtages fra pligten til at udarbejde konsoliderede regnskaber, da brugerne af små virksomheders regnskaber ikke har avancerede informationsbehov, og det kan være dyrt at udarbejde konsoliderede regnskaber ud over modervirksomhedens og dattervirksomhedernes årsregnskaber. Medlemsstaterne bør have mulighed for at undtage mellemstore koncerner fra pligten til at udarbejde konsoliderede regnskaber ud fra samme cost-benefit-aspekter, medmindre en af de tilknyttede virksomheder er en virksomhed af interesse for offentligheden.

(34) En konsolidering kræver, at koncernvirksomheders aktiver og passiver samt indtægter og udgifter fuldt ud medtages med særskilt angivelse af minoritetsinteresser i den konsoliderede balance under egenkapital og særskilt angivelse af minoritetsinteresser i koncernresultatet i den konsoliderede resultatopgørelse. Der bør imidlertid foretages de nødvendige reguleringer for at eliminere virkningerne af de finansielle forbindelser mellem de konsoliderede virksomheder.

(35) Indregnings- og målingsprincipper, der finder anvendelse på udarbejdelsen af årsregnskaber, bør også finde anvendelse på udarbejdelsen af konsoliderede regnskaber. Medlemsstaterne bør imidlertid kunne tillade, at de generelle bestemmelser og principper, der er omhandlet i dette direktiv, anvendes forskelligt i årsregnskaber og konsoliderede regnskaber.

(36) Associerede virksomheder bør indgå i konsoliderede regnskaber efter den indre værdis metode. Bestemmelserne om måling af associerede virksomheder bør i al væsentlighed forblive uændrede i forhold til direktiv 83/349/EØF, og de metoder, der er tilladt i henhold til nævnte direktiv, kan stadig anvendes. Medlemsstaterne bør have mulighed for at tillade eller kræve, at en fælles ledet virksomhed medtages pro rata i det konsoliderede regnskab.

(37) Konsoliderede regnskaber bør indeholde alle oplysninger i form af noter til årsregnskaberne for de virksomheder som helhed, der indgår i konsolideringen. Navnet på og hjemstedet for virksomhederne og koncerninteressen i virksomhedernes kapital bør også oplyses med hensyn til dattervirksomheder, associerede virksomheder, fælles ledede virksomheder og kapitalinteresser.

(38) Årsregnskaberne i alle virksomheder, som dette direktiv finder anvendelse på, bør offentliggøres i overensstemmelse med direktiv 2009/101/EF. Det er dog hensigtsmæssigt at give mulighed for, at der på dette område kan indrømmes små og mellemstore virksomheder visse undtagelser.

(39) Medlemsstaterne opfordres kraftigt til at udvikle systemer til elektronisk offentliggørelse, som gør det muligt for virksomhederne at indsende regnskabsdata, herunder lovpligtige regnskaber, kun én gang og i en form, der giver mange brugere mulighed for let at få adgang til og anvende dataene. For så vidt angår aflæggelsen af regnskaber opfordres

Kommissionen til at undersøge redskaber til et harmoniseret elektronisk format. Sådanne systemer bør dog ikke være byrdefulde for små og mellemstore virksomheder.

(40) Medlemmerne af en virksomheds administrations-, ledelses- og tilsynsorganer bør som minimum være kollektivt ansvarlige over for virksomheden med hensyn til udarbejdelse og offentliggørelse af årsregnskaber og ledelsesberetninger. Det samme princip bør også gælde for medlemmerne af administrations-, ledelses- og tilsynsorganerne i virksomheder, der udarbejder konsoliderede regnskaber. Disse organer handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter den nationale lovgivning. Dette bør ikke hindre medlemsstaterne i at gå videre og fastsætte bestemmelser om direkte ansvar over for selskabsdeltagere eller endog andre interessenter.

(41) Ansvaret for udarbejdelse og offentliggørelse af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber samt ledelsesberetninger og konsoliderede ledelsesberetninger er baseret på den nationale lovgivning. Der bør gælde passende ansvarsregler for medlemmer af administrations-, ledelses- og tilsynsorganer i en virksomhed, som fastlagt af de enkelte medlemsstater i henhold til national ret. Medlemsstaterne bør have lov til at fastlægge ansvarets omfang.

(42) Med henblik på at fremme troværdige regnskabsaflæggelsesprocedurer i Unionen bør medlemmerne af det organ inden for en virksomhed, som er ansvarligt for udarbejdelsen af virksomhedens regnskaber, sikre, at de finansielle oplysninger i virksomhedens årsregnskab samt koncernens konsoliderede regnskab giver et retvisende billede.

(43) Årsregnskaber og konsoliderede regnskaber bør revideres. Kravet om, at en revisionspåtegning bør fastslå, om årsregnskaber eller konsoliderede regnskaber giver et retvisende billede i overensstemmelse med den relevante ramme for regnskabsaflæggelse, bør ikke forstås sådan, at det begrænser omfanget af denne påtegning, men som en præcisering af, i hvilken sammenhæng den er afgivet. Små virksomheders årsregnskaber bør ikke omfattes af denne forpligtelse, da revision kan udgøre en betydelig administrativ byrde for denne kategori af virksomhed, mens de samme personer i mange små virksomheder både er selskabsdeltagere og medlemmer af ledelsen, og der derfor er et begrænset behov for en erklæring over for tredjemand vedrørende regnskaber. Dette direktiv bør imidlertid ikke forhindre medlemsstaterne i at stille krav om revision af deres små virksomheder under hensyntagen til små virksomheders specifikke betingelser og behov og brugerne af deres regnskaber. Desuden er det mere passende at fastlægge indholdet af revisionspåtegningen i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17.maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87). Nævnte direktiv bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(44) For at sikre større gennemsigtighed i forbindelse med betalinger foretaget til myndigheder bør store virksomheder og virksomheder af interesse for offentligheden inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove (Defineret i direktiv 2009/28/EF som bevoksninger med "hjemmehørende arter, hvor der ikke er noget klart synligt tegn på menneskelig aktivitet, og hvor de økologiske processer ikke er forstyrret i væsentlig grad") give oplysning om væsentlige betalinger foretaget til myndigheder i de lande, hvor de driver virksomhed, i en særskilt ledelsesberetning. Sådanne virksomheder er aktive i lande, der er rige på naturressourcer, navnlig mineraler, olie, naturgas og primærskove. Beretningen bør indeholde tilsvarende typer af betalinger som dem, der oplyses af en

virksomhed, der deltager i gennemsigtighedsinitiativet for udvindingsindustrien (Extractive Industries Transparency Initiative (EITI)). Initiativet er også et supplement til Unionens handlingsplan for retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet (EU FLEGT) og Europa- Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 995/2010 af 20. oktober 2010 om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning (EUT L 295 af 12.11.2010, s. 23), som stiller krav til forhandlere af træ og træprodukter om at udøve behørig omhu for at forhindre træ og træprodukter fra ulovlig skovhugst i at få adgang til EU-markedet.

(45) Beretningen bør bidrage til at hjælpe myndigheder i ressourcerige lande med at gennemføre EITI-principperne og -kriterierne og aflægge regnskab over for deres borgere for betalinger, som disse myndigheder modtager fra virksomheder inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove inden for deres jurisdiktion. Beretningen bør omfatte oplysninger på lande- og projektbasis. Et projekt bør defineres som operationelle aktiviteter, som er omfattet af en enkelt kontrakt, en licens, et lejemål, en koncession eller en lignende juridisk bindende aftale og danner grundlag for betalingsforpligtelser over for en myndighed. Hvis flere sådanne aftaler er væsentligt forbundet indbyrdes, bør det ikke desto mindre betragtes som et projekt. Juridisk bindende aftaler, der er "væsentligt forbundet indbyrdes" bør forstås som et sæt operationelt og geografisk integrerede kontrakter, licenser, lejemål eller koncessioner eller tilknyttede aftaler med i vidt omfang lignende betingelser, der er indgået med en myndighed, og hvorved der opstår betalingsforpligtelser. Sådanne aftaler kan være omfattet af en enkelt kontrakt, et joint venture, en produktionsdelingsaftale eller en anden overordnet juridisk bindende aftale.

(46) Der er ikke krav om, at en betaling, hvad enten den foretages som en enkelt betaling eller som en række med hinanden forbundne betalinger, tages i betragtning i beretningen, hvis den er på under 100 000 EUR inden for et regnskabsår. Dette betyder, at virksomheden i tilfælde af et arrangement med regelmæssige betalinger eller rater (f.eks. lejeafgifter) skal vurdere det sammenlagte beløb for de tilknyttede regelmæssige betalinger eller rater af de tilknyttede betalinger, når den afgør, om tærsklen er nået for den pågældende række af betalinger, og følgelig, om der er krav om oplysning.

(47) Det bør ikke kræves af virksomheder inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove, at de opdeler og fordeler betalinger på projektbasis, når betalinger foretages på grundlag af forpligtelser, som virksomhederne pålægges på virksomhedsniveau frem for projektniveau. Eksempelvis vil en virksomhed, hvis den har mere end ét projekt i et værtsland, og dette lands myndigheder opkræver selskabsskat hos virksomheden på grundlag af virksomhedens samlede indtægt i landet og ikke på grundlag af et bestemt projekt eller en bestemt aktivitet i landet, kunne give oplysning om den deraf følgende skatteindbetaling eller -indbetalinger uden at angive det bestemte projekt, hvortil betalingen er knyttet.

(48) En virksomhed inden for udvindingsindustrien eller skovning af primærskove behøver normalt ikke at oplyse om udbytte, der udbetales til en myndighed som fælles eller almindelig selskabsdeltager i den pågældende virksomhed, så længe udbyttet udbetales til myndigheden på samme vilkår som til andre selskabsdeltagere. Dog er det et krav, at virksomheden oplyser om ethvert udbytte, der udbetales i stedet for produktionsrettigheder eller royalties.

(49) For at imødegå mulighederne for omgåelse af oplysningskrav bør dette direktiv fastsætte, at oplysninger om betalinger skal angive indholdet af den pågældende aktivitet eller betaling. Virksomheden bør derfor ikke kunne undgå at give oplysninger ved f.eks. at angive en ny beskrivelse af en aktivitet, der ellers ville være omfattet af dette direktiv. Desuden bør betalinger eller aktiviteter ikke opdeles eller sammenlægges kunstigt med henblik på at undgå sådanne oplysningskrav.

(50) Med henblik på at fastsætte de omstændigheder, hvorunder virksomheder bør fritages for indberetningskravene i kapitel 10, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår fastsættelsen af de kriterier, der skal anvendes ved vurderingen af, om tredjelandes indberetningskrav svarer til kravene i nævnte kapitel. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(51) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af artikel 46, stk. 1, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

(52) Indberetningsordningen bør være underlagt revision og aflæggelse af rapport fra Kommissionens side senest tre år efter udløbet af fristen for medlemsstaternes gennemførelse af dette direktiv. Revisionen bør vurdere, hvor effektiv ordningen er, og tage hensyn til den internationale udvikling, bl.a. hvad angår forhold som konkurrenceevne og energisikkerhed. Den bør også vurdere, om indberetningskravene bør udvides til at omfatte yderligere erhvervssektorer, og om rapporten bør være genstand for revision. Revisionen bør endvidere tage hensyn til de indhøstede erfaringer hos dem, der udarbejder og benytter betalingsoplysningerne, og overveje, om det vil være hensigtsmæssigt at inkludere yderligere betalingsoplysninger i ordningen, f.eks. de effektive skattesatser og nærmere oplysninger om modtageren såsom bankkontooplysninger.

(53) I forlængelse af konklusionerne fra G8-topmødet i Deauville i maj 2011 og for at fremme lige konkurrencevilkår på internationalt plan bør Kommissionen fortsætte med at opfordre alle de internationale handelspartnere til at indføre tilsvarende krav vedrørende indberetning af betalinger til myndigheder. Videreførelsen af arbejdet med den relevante internationale regnskabsstandard er af særlig betydning i denne forbindelse.

(54) For at tage hensyn til fremtidige ændringer af medlemsstaternes lovgivning og EU-lovgivningen vedrørende virksomhedsformer bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på ajourføring af listerne over virksomheder i bilag I og II. Det er også nødvendigt at anvende delegerede retsakter til at tilpasse kriterierne for virksomhedsstørrelse, da inflationen med tiden vil udhule deres realværdi. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede

retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(55) Målene for dette direktiv, nemlig at lette grænseoverskridende investeringer og forbedre sammenligneligheden i hele Unionen samt styrke offentlighedens tillid til regnskaber og beretninger gennem forbedrede og ensartede specifikke oplysninger, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af direktivets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(56) Dette direktiv erstatter direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF. Nævnte direktiver bør derfor ophæves.

(57) Nærværende direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der bl.a. er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(58) I overensstemmelse med den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter forpligter medlemsstaterne sig til i begrundede tilfælde at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. Med hensyn til dette direktiv finder lovgiveren, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er begrundet —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL 1

ANVENDELSESOMRÅDE, DEFINITIONER SAMT KATEGORIER AF VIRKSOMHEDER OG KONCERNER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. De i dette direktiv foreskrevne samordningsforanstaltninger finder anvendelse på medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om de virksomhedsformer, der er opført:

a) i bilag I

b) i bilag II, såfremt alle de direkte eller indirekte deltagere i virksomheden, der ellers ville hæfte ubegrænset, reelt har begrænset hæftelse, fordi disse deltagere er virksomheder:

i) som er af de former, som er opført i bilag I, eller

ii) som ikke henhører under en medlemsstats lovgivning, men som har en retlig form, der kan sammenlignes med de former, der er opført i bilag I.

2. Medlemsstaterne oplyser inden for en rimelig tidsfrist Kommissionen om ændringer af virksomhedsformer i deres nationale lovgivning, der kan indvirke på nøjagtigheden af bilag I eller II. I et sådant tilfælde tillægges Kommissionen beføjelser til ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 at tilpasse listerne over virksomheder i bilag I og II.

3. De samordningsforanstaltninger, der er foreskrevet i dette direktivs artikel 19a, 29a, 29d, 30 og 33, artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), stk. 2 og 3, og artikel 51, finder også anvendelse på medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende følgende virksomheder, uanset deres retlige form, forudsat at de er store virksomheder eller små og mellemstore virksomheder, undtagen mikrovirksomheder, som er virksomheder af interesse for offentligheden som defineret i dette direktivs artikel 2, nr. 1), litra a):

a) forsikringsselskaber i den i artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 91/674/EØF anvendte betydning

b) kreditinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013.

Medlemsstaterne kan vælge ikke at anvende de i dette stykkes første afsnit omhandlede samordningsforanstaltninger på de virksomheder, der er anført i artikel 2, stk. 5, nr. 2)-23), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU.

4. De samordningsforanstaltninger, der er foreskrevet i artikel 19a, 29a og 29d, finder ikke anvendelse på de finansielle produkter, der er omhandlet i artikel 2, nr. 12), litra b) og f), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088.

5. Samordningsforanstaltningerne i artikel 40a-40d finder ligeledes anvendelse på medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende dattervirksomheder og filialer af virksomheder, der ikke henhører under en medlemsstats ret, men som har en retlig form, der kan sammenlignes med de virksomhedsformer, der er opført i bilag I.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1) "virksomheder af interesse for offentligheden": virksomheder, der er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 1, og som:

a) henhører under lovgivningen i en medlemsstat, og hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i en medlemsstat, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 14), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter

b) er kreditinstitutter som defineret i artikel 4, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, og som ikke er omhandlet i artikel 2 i nævnte direktiv

c) er forsikringsselskaber som defineret i artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 om forsikringsselskabers årsregnskaber, eller

d) af medlemsstaterne er udpeget som virksomheder af interesse for offentligheden, f.eks. virksomheder med særlig offentlig relevans på grund af arten af deres aktiviteter, deres størrelse eller antallet af medarbejdere

2) "kapitalinteresse": rettigheder til kapital i andre virksomheder, uanset om der foreligger værdipapirer eller ej, som ved at skabe en varig tilknytning til disse virksomheder skal bidrage til aktiviteterne i den virksomhed, som besidder disse rettigheder. Besiddelsen af en del af en anden virksomheds kapital formodes at være en kapitalinteresse, når den er større end en af medlemsstaterne fastsat procenttærskel, der er lavere end eller lig med 20 %

3)"nærtstående part": den samme betydning som i de internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder

4) »anlægsaktiver«: aktiver, der er bestemt til vedvarende anvendelse i virksomhedens drift

5)»nettoomsætning«: provenu fra salg af produkter og tjenesteydelser med fradrag af herpå ydede prisnedslag samt af merværdiafgift og anden skat, der er direkte forbundet med omsætningen; for forsikringsselskaber omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 3, første afsnit, litra a), defineres »nettoomsætning« dog i overensstemmelse med artikel 35 og artikel 66, nr. 2), i Rådets direktiv 91/674/EØF; for kreditinstitutter omhandlet i nærværende direktivs artikel 1, stk. 3, første afsnit, litra b), defineres »nettoomsætning« i overensstemmelse med artikel 43, stk. 2, litra c), i Rådets direktiv 86/635/EØF; og for virksomheder omfattet af anvendelsesområdet for nærværende direktivs artikel 40a, stk. 1, forstås ved »nettoomsætning« provenuet som defineret ved eller i den forstand, der fremgår af rammerne for rapportering af finansielle oplysninger, på grundlag af hvilke virksomhedens regnskaber udarbejdes

6) »anskaffelsespris«: den pris, der skal betales, og eventuelle påløbne omkostninger, fratrukket eventuelle nedsættelser af den samlede anskaffelsesværdi

7) »kostpris«: anskaffelsesprisen for råvarer og hjælpestoffer og andre omkostninger, der kan henføres direkte til den pågældende vare. Medlemsstaterne tillader eller kræver medregning af en rimelig del af andre faste eller variable fællesomkostninger, der indirekte kan henføres til den pågældende vare, i det omfang de vedrører fremstillingsperioden. Distributionsomkostninger medregnes ikke

8) »værdiregulering«: reguleringer, der har til formål at tage hensyn til de på balancetidspunktet konstaterede værdiændringer af aktiver, uanset om disse ændringer er endelige eller ikke

9) »modervirksomhed«: en virksomhed, der kontrollerer en eller flere dattervirksomheder

10) »dattervirksomhed«: en virksomhed, der er kontrolleret af en modervirksomhed, herunder enhver dattervirksomhed af den øverste modervirksomhed

11) »koncern«: en modervirksomhed og alle dens dattervirksomheder

12) »tilknyttede virksomheder«: to eller flere virksomheder inden for en koncern

13) »associeret virksomhed«: en virksomhed, hvori en anden virksomhed besidder en kapitalinteresse, og på hvis driftsmæssige og finansielle ledelse den anden virksomhed udøver en betydelig indflydelse. Det formodes, at en virksomhed udøver en betydelig indflydelse på en anden virksomhed, når den besidder mindst 20 % af selskabsdeltagernes stemmerettigheder i den anden virksomhed.

14) »investeringsvirksomheder«:

a) virksomheder, som udelukkende beskæftiger sig med at anbringe deres midler i forskellige former for værdipapirer og fast ejendom eller i andre aktiver alene med det formål at fordele investeringsrisikoen og at lade deres selskabsdeltagere drage fordel af resultaterne af forvaltningen af deres aktiver

b) virksomheder, der er associeret med investeringsvirksomheder med fast kapital, såfremt disse associerede virksomheder alene har til formål at erhverve fuldt indbetalte kapitalandele, der er udstedt af disse investeringsvirksomheder, jf. dog artikel 22, stk. 1, litra h), i direktiv 2012/30/EU

15) »holdingvirksomheder«: virksomheder, der alene har til formål at erhverve kapitalinteresser i andre virksomheder samt at forvalte og udnytte disse interesser uden direkte eller indirekte at blande sig i ledelsen af nævnte virksomheder, med forbehold af de rettigheder, som holdingvirksomheder besidder i deres egenskab af selskabsdeltager

16) »væsentlig«: oplysninger, hvis udeladelse eller fejlagtige angivelse med rimelighed kan forventes at påvirke beslutninger, som brugerne tager på grundlag af virksomhedens regnskaber. Væsentligheden af enkelte poster vurderes på baggrund af andre tilsvarende poster

17) »bæredygtighedsspørgsmål«: miljømæssige og sociale faktorer,
menneskerettighedsfaktorer og ledelsesmæssige faktorer, herunder bæredygtighedsfaktorer som defineret i artikel 2, nr. 24), i forordning (EU) 2019/2088

18) »bæredygtighedsrapportering«: rapportering af oplysninger vedrørende bæredygtighedsspørgsmål i overensstemmelse med artikel 19a, 29a og 29d

19) »immaterielle nøgleressourcer«: ressourcer uden fysisk substans, som virksomhedens forretningsmodel i afgørende grad afhænger af, og som er en kilde til virksomhedens værdiskabelse

20) »uafhængig udbyder af erklæringsydelser« : et overensstemmelsesvurderingsorgan, der er akkrediteret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 med henblik på den specifikke overensstemmelsesvurderingsaktivitet, der er omhandlet i dette direktivs artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa).

Artikel 3

Kategorier af virksomheder og koncerner

1. Ved anvendelse af en af mulighederne i artikel 36, definerer medlemsstaterne mikrovirksomheder som virksomheder, der på balancetidspunktet ikke overskrider de numeriske grænser for mindst to af følgende tre kriterier:

a) balancesum: 450 000 EUR

b) nettoomsætning: 900 000 EUR

c) gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret: 10.

2. Små virksomheder er virksomheder, som på balancetidspunktet ikke overskrider de numeriske grænser for mindst to af følgende tre kriterier:

a) balancesum: 5 000 000 EUR

b) nettoomsætning: 10 000 000 EUR

c) gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret: 50.

Medlemsstaterne kan fastsætte tærskler, der er højere end tærsklerne i første afsnit, litra a) og b). Tærsklerne må imidlertid ikke overstige 7 500 000 EUR for så vidt angår balancesummen og 15 000 000 EUR for nettoomsætningen.

3. Mellemstore virksomheder er virksomheder, som ikke er mikrovirksomheder eller små virksomheder, og som på balancetidspunktet ikke overskrider de numeriske grænser for mindst to af følgende tre kriterier:

a) balancesum: 25 000 000 EUR

b) nettoomsætning: 50 000 000 EUR

c) gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret: 250.

4. Store virksomheder er virksomheder, som på balancetidspunktet overskrider mindst to af følgende tre kriterier:

a) balancesum: 25 000 000 EUR

b) nettoomsætning: 50 000 000 EUR

c) gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret: 250.

5. Små koncerner er koncerner, der består af moder- og dattervirksomheder, der skal indgå i konsolideringen, og som på et konsolideret grundlag ikke overskrider de numeriske grænser for mindst to af følgende tre kriterier på modervirksomhedens balancetidspunkt:

a) balancesum: 5 000 000 EUR

b) nettoomsætning: 10 000 000 EUR

c) gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret: 50.

Medlemsstaterne kan fastsætte tærskler, der er højere end tærsklerne i første afsnit, litra a) og b). Tærsklerne må imidlertid ikke overstige 7 500 000 EUR for så vidt angår balancesummen og 15 000 000 EUR for nettoomsætningen.

6. Mellemstore koncerner er koncerner, der ikke er små koncerner, og som består af moder- og dattervirksomheder, der skal indgå i konsolideringen, og som på et konsolideret grundlag ikke overskrider de numeriske grænser for mindst to af følgende tre kriterier på modervirksomhedens balancetidspunkt:

a) balancesum: 25 000 000 EUR

b) nettoomsætning: 50 000 000 EUR

c) gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret: 250.

7. Store koncerner er koncerner, der består af moder- og dattervirksomheder, der skal indgå i konsolideringen, og som på et konsolideret grundlag overskrider de numeriske grænser for mindst to af følgende tre kriterier på modervirksomhedens balancetidspunkt:

a) balancesum: 25 000 000 EUR

b) nettoomsætning: 50 000 000 EUR

c) gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret: 250.

8. Medlemsstaterne tillader ved beregningen af de numeriske grænser i nærværende artikels stk. 5-7, at der ikke foretages udligning efter artikel 24, stk. 3, og eliminering i medfør af artikel 24, stk. 7. I sådanne tilfælde forhøjes de numeriske grænser for kriterierne for balancesummen og nettoomsætningen med 20 %.

9. For de medlemsstater, der ikke har indført euroen, er modværdien i national valuta af de i stk. 1-7 anførte beløb den værdi, der fremkommer ved at benytte den valutakurs, der blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* på ikrafttrædelsesdatoen for ethvert direktiv om fastsættelse af disse beløb.

Ved omregning til nationale valutaer for de medlemsstater, der ikke har indført euroen, er det tilladt at runde de beløb i euro, der er angivet i stk. 1, 3, 4, 6 og 7, op eller ned med indtil 5 % til et helt beløb i de nationale valutaer.

10. Når en virksomhed eller en koncern på balancetidspunktet enten har overskredet eller ikke længere overskrider de numeriske grænser for to af de i stk. 1-7 anførte tre kriterier, skal dette kun have konsekvens for anvendelsen af undtagelserne i dette direktiv, hvis situationen gentager sig i to på hinanden følgende regnskabsår.

11. Den i stk. 1-7 i denne artikel omhandlede balancesum udgøres af den i bilag III angivne opstilling af den samlede værdi af aktivposterne A- E eller af den i bilag IV angivne opstilling af aktivposterne A-E.

12. Ved beregning af tærsklerne i stk. 1-7 kan medlemsstaterne kræve medregning af indtægter fra andre kilder for virksomheder, for hvilke »nettoomsætning« ikke er relevant.

Medlemsstaterne kan kræve, at modervirksomheder skal beregne deres tærskler på et konsolideret grundlag i stedet for på et individuelt grundlag. Medlemsstaterne kan også kræve, at tilknyttede virksomheder skal beregne deres tærskler på et konsolideret eller samlet grundlag, når sådanne virksomheder er etableret udelukkende med det formål at undgå indberetning af visse oplysninger.

13. For at tage højde for virkningerne af inflation reviderer og, hvor det er relevant, ændrer Kommissionen som minimum hvert femte år ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 de i stk. 1-7 i nærværende artikel omhandlede tærskler, under hensyntagen til inflationsmålinger som offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*.

KAPITEL 2
ALMINDELIGE BESTEMMELSER OG PRINCIPPER

Artikel 4
Almindelige bestemmelser

1. Årsregnskabet udgør et hele og omfatter for alle virksomheder som minimum balance, resultatopgørelse samt noter til årsregnskabet.

Medlemsstaterne kan kræve, at andre virksomheder end små virksomheder i årsregnskabet skal inddrage andre opgørelser ud over de dokumenter, der er nævnt i første afsnit.

2. Årsregnskabet skal opstilles på overskuelig måde og i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv.

3. Årsregnskabet skal give et retvisende billede af virksomhedens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultat. Såfremt anvendelsen af dette direktiv ikke er tilstrækkelig til at give et retvisende billede af virksomhedens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultat, skal der i noterne til årsregnskabet gives sådanne yderligere oplysninger, som er nødvendige for at opfylde denne betingelse.

4. Viser det sig i særlige tilfælde, at anvendelsen af en bestemmelse i dette direktiv vil stride imod den forpligtelse, der er fastsat i stk. 3, undlades anvendelse af bestemmelsen, således at der kan gives et retvisende billede af virksomhedens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultat. Undlades anvendelse af en sådan bestemmelse, skal det anføres i noterne til årsregnskabet og behørigt begrundes med oplysning om dettes indflydelse på virksomhedens aktiver og passiver, den finansielle stilling samt resultatet.

Medlemsstaterne kan nærmere bestemme de særlige tilfælde og fastsætte de relevante særregler, der skal finde anvendelse i de pågældende tilfælde.

5. Medlemsstaterne kan kræve, at andre virksomheder end små virksomheder i årsregnskabet skal give oplysninger ud over, hvad der kræves oplyst i henhold til dette direktiv.

6. Uanset stk. 5 kan medlemsstaterne kræve at små virksomheder udarbejder og offentliggør oplysninger i regnskabet, der går ud over, hvad der kræves i dette direktiv, under forudsætning af at disse oplysninger er indhentet under et fælles indsendelsessystem, og at oplysningskravet er fastsat i den nationale skattelovgivning udelukkende af hensyn til skatteinddrivelsen. De oplysninger, der kræves i henhold til nærværende stykke, skal være indeholdt i den relevante del af regnskaberne.

7. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de eventuelle yderligere oplysninger, de har krævet i henhold til stk. 6, ved gennemførelsen af dette direktiv, og når de indfører nye krav i henhold til stk. 6 i den nationale lovgivning.

8. Medlemsstater, der anvender elektroniske systemer til indsendelse og offentliggørelse af årsregnskaber, sikrer, at der ikke stilles krav til små virksomheder om offentliggørelse i overensstemmelse med kapitel 7 af supplerende oplysninger i medfør af national skattelovgivning som omhandlet i stk. 6.

Artikel 5

Generelle oplysninger

Det dokument, der indeholder regnskabet, skal angive virksomhedens navn og de oplysninger, der er foreskrevet i artikel 5, litra a) og b), i direktiv 2009/101/EF.

Artikel 6

Almindelige principper for regnskabsaflæggelse

1. Poster, som præsenteres i årsregnskabet og det konsoliderede regnskab, indregnes og måles i overensstemmelse med følgende almindelige principper:

a) virksomheden formodes at fortsætte sin virksomhed som en going concern

b) regnskabspraksis og målingsgrundlag må ikke ændres fra det ene regnskabsår til det næste

c) indregning og måling skal ske på et forsigtigt grundlag, og især:

i) kan der kun ske indregning af den fortjeneste, der er konstateret på balancetidspunktet

ii) skal der ske indregning af alle forpligtelser, som er opstået i løbet af det pågældende eller et tidligere regnskabsår, selv om sådanne forpligtelser først konstateres mellem balancetidspunktet og det tidspunkt, hvor balancen udarbejdes, og

iii) skal der ske indregning af enhver negativ værdiregulering, hvad enten årsregnskabet udviser fortjeneste eller tab

d) beløb, der indregnes i balance og resultatopgørelse, beregnes efter periodiseringsprincippet

e) åbningsbalancen for hvert regnskabsår skal svare til slutbalancen for det foregående regnskabsår

f) aktiv- og passivposternes bestanddele værdiansættes hver for sig

g) enhver modregning mellem aktiv- og passivposter eller mellem indtægts- og udgiftsposter er forbudt

h) poster i resultatopgørelse og balance opgøres og præsenteres under hensyntagen til substansen i de pågældende transaktioner eller forhold

i) poster, der medtages i regnskabet, måles i henhold til princippet om anskaffelses- eller kostpris, og

j) kravene i dette direktiv, hvad angår indregning, måling, præsentation, oplysning og konsolidering, skal ikke overholdes, hvis virkningen af at overholde dem er ubetydelig.

2. Uanset stk. 1, litra g), kan medlemsstaterne i særlige tilfælde tillade eller kræve, at virksomheder foretager modregning mellem aktiv- og passivposter eller mellem indtægts- og udgiftsposter under forudsætning af, at de modregnede beløb angives som bruttobeløb i noterne til årsregnskabet.

3. Medlemsstaterne kan undtage virksomheder fra kravene i stk. 1, litra h).

4. Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsesområdet for stk. 1, litra j), til præsentation og oplysninger.

5. Ud over de beløb, der indregnes i overensstemmelse med stk. 1, litra c), nr. ii), kan medlemsstaterne tillade eller kræve, at der sker indregning af alle forudseelige forpligtelser og eventuelle tab, som er opstået i løbet af det pågældende eller et tidligere regnskabsår, selv om sådanne forpligtelser eller tab først konstateres mellem balancetidspunktet og det tidspunkt, hvor balancen udarbejdes.

Artikel 7

Alternativt målingsgrundlag for anlægsaktiver til opskrevet værdi

1. Uanset artikel 6, stk. 1, nr. i), kan medlemsstaterne tillade eller kræve, at alle virksomheder eller visse grupper af virksomheder måler anlægsaktiver til opskrevet værdi. I tilfælde, hvor national lovgivning indeholder bestemmelser om måling på grundlag af omvurdering, skal lovgivningen fastsætte indhold og grænser for denne måling og reglerne for dens anvendelse.

2. Ved anvendelse af stk. 1 skal forskelsbeløbet fremkommet mellem måling på grundlag af anskaffelsespris eller kostpris og måling på grundlag af omvurdering opføres i balancen under opskrivningshenlæggelse under posten »Egenkapital«.

Hele opskrivningshenlæggelsen eller en del af denne kan til enhver tid overføres til selskabskapitalen.

Opskrivningshenlæggelsen opløses, såfremt de til denne henlæggelse overførte beløb ikke længere er nødvendige for anvendelsen af omvurderingsprincippet. Medlemsstaterne kan fastsætte regler for anvendelse af opskrivningshenlæggelsen, forudsat at overførsler til resultatopgørelsen fra opskrivningshenlæggelsen kun kan foretages, såfremt de overførte beløb er blevet opført som udgift i resultatopgørelsen eller afspejler værdistigninger, som faktisk er blevet realiseret. Ingen del af opskrivningshenlæggelsen må udloddes, hverken direkte eller indirekte, medmindre den udgør en realiseret fortjeneste.

Bortset fra de i andet og tredje afsnit i dette stykke anførte tilfælde kan opskrivningshenlæggelsen ikke opløses.

3. Værdireguleringer beregnes hvert år på grundlag af den omvurderede værdi. Uanset artikel 9 og 13 kan medlemsstaterne dog tillade eller kræve, at kun den del af værdireguleringen, der fremkommer ved måling på grundlag af anskaffelsespris eller kostpris, opføres under de relevante poster i de i bilag V og VI angivne opstillingsskemaer, og at den forskel, som fremkommer ved måling på grundlag af omvurdering i henhold til denne artikel, opføres særskilt i opstillingsskemaerne.

Artikel 8

Alternativt målingsgrundlag for dagsværdi

1. Uanset artikel 6, stk. 1, nr. i), og med forbehold af betingelserne i denne artikel gælder følgende:

a) medlemsstaterne tillader eller kræver, at alle virksomheder eller visse grupper af virksomheder måler finansielle instrumenter, herunder afledte finansielle instrumenter, til dagsværdi, og

b) medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at alle virksomheder eller visse grupper af virksomheder måler specifikke aktivkategorier bortset fra finansielle instrumenter til dagsværdi.

Sådanne tilladelser eller krav kan begrænses til konsoliderede regnskaber.

2. Med henblik på dette direktiv skal råvarebaserede kontrakter, som giver parterne ret til at afregne kontant eller i andre finansielle instrumenter, betragtes som afledte finansielle instrumenter, medmindre sådanne kontrakter

a) er indgået for at opfylde og fortsat opfylder virksomhedens forventede behov for køb, salg eller anvendelse på det tidspunkt, de blev indgået, og efterfølgende

b) fra første færd blev indgået som råvarebaserede kontrakter, og

c) forventes at blive afregnet ved levering af råvaren.

3. Stk. 1, litra a), finder kun anvendelse på følgende passiver:

a) passiver, der indgår i en handelsbeholdning, og

b) afledte finansielle instrumenter.

4. Måling i henhold til stk. 1, litra a), finder ikke anvendelse på følgende:

a) ikke-afledte finansielle instrumenter, der holdes til udløb

b) virksomhedens udlån og tilgodehavender, som ikke holdes i handelsøjemed, og

c) kapitalandele i dattervirksomheder, associerede virksomheder og joint ventures, egenkapitalinstrumenter udstedt af virksomheden, aftaler om betinget vederlag ved en virksomhedssammenslutning samt andre finansielle instrumenter med sådanne særlige egenskaber, at instrumenterne i overensstemmelse med, hvad der er almindeligt accepteret, regnskabsføres anderledes end andre finansielle instrumenter.

5. Uanset artikel 6, stk. 1, nr. i), kan medlemsstaterne tillade, at aktiver eller passiver, som opfylder betingelserne for afdækkede poster i henhold til et afdækningssystem baseret på dagsværdi, eller konstaterede bestanddele af disse aktiver eller passiver måles til det specifikke beløb, som kræves i det pågældende system.

6. Uanset stk. 3 og 4 kan medlemsstaterne tillade eller kræve indregning og måling af samt oplysning om af finansielle instrumenter i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1606/2002.

7. Dagsværdien som omhandlet i denne artikel fastsættes på grundlag af en af følgende værdier:

a) for de finansielle instrumenter, for hvilke der umiddelbart kan identificeres et pålideligt marked, markedsværdien. Hvis markedsværdien ikke umiddelbart kan fastsættes for et instrument som sådant, men udelukkende for instrumentets bestanddele eller for et lignende instrument, kan instrumentets markedsværdi afledes af bestanddelenes eller det lignende instruments markedsværdi

b) for finansielle instrumenter, for hvilke der ikke umiddelbart kan identificeres et pålideligt marked, en værdi, der fremkommer ved anvendelse af almindeligt accepterede værdiansættelsesmodeller og -teknikker, forudsat at sådanne værdiansættelsesmodeller og -teknikker sikrer en rimelig tilnærmelse til markedsværdien.

Finansielle instrumenter, der ikke kan måles pålideligt efter nogen af de i første afsnit, litra a) og b), beskrevne metoder, måles i overensstemmelse med princippet om anskaffelsespris eller kostpris, i det omfang måling på dette grundlag er mulig.

8. Såfremt et finansielt instrument måles til dagsværdi, skal en ændring af værdien uanset artikel 6, stk. 1, litra c), opføres i resultatopgørelsen, undtagen i følgende tilfælde, hvor en sådan ændring skal indregnes direkte i en dagsværdireserve:

a) instrumentet regnskabsføres som et afdækningsinstrument i et afdækningssystem, der tillader, at hele eller en del af værdiændringen ikke vises i resultatopgørelsen, eller

b) værdiændringen skyldes en omregningsforskel i forbindelse med en monetær post, der udgør en del af en virksomheds nettoinvesteringer i en udenlandsk enhed.

Medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at en ændring af værdien af et finansielt aktiv disponibelt for salg, som ikke er et afledt finansielt instrument, indregnes direkte i en dagsværdireserve. Denne dagsværdireserve reguleres, når de derunder opførte beløb ikke længere er nødvendige for anvendelsen af første afsnit, litra a) og b).

9. Medlemsstaterne kan i forhold til alle virksomheder eller visse grupper af virksomheder tillade eller kræve, at hvis andre aktiver end finansielle instrumenter måles til dagsværdi, skal en ændring af værdien uanset artikel 6, stk. 1, litra c), opføres i resultatopgørelsen.

KAPITEL 3
BALANCE OG RESULTATOPGØRELSE

Artikel 9
Almindelige bestemmelser om balance og resultatopgørelse

1. Opstilling af balance og resultatopgørelse må ikke ændres fra det ene regnskabsår til det andet. Dette princip kan imidlertid fraviges i særlige tilfælde, for at der kan gives et retvisende billede af virksomhedens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultat. En sådan fravigelse og begrundelsen herfor anføres i noterne til årsregnskabet.

2. I balancen såvel som i resultatopgørelsen opføres de i bilag III-VI angivne poster særskilt i den angivne rækkefølge. Medlemsstaterne tillader en mere detaljeret underopdeling af posterne, på betingelse af at de foreskrevne opstillingsskemaer følges. Medlemsstaterne tillader tilføjelse af nye subtotaler og nye poster, for så vidt indholdet af sådanne nye poster ikke er dækket af de i de foreskrevne opstillingsskemaer anførte poster. Medlemsstaterne kan kræve en sådan underopdeling eller subtotal eller ny post.

3. Opstillingen, nomenklaturen og benævnelsen for de i balancen og resultatopgørelsen med arabertal betegnede poster tilpasses, når virksomhedens særlige karakter gør dette påkrævet. Medlemsstaterne kan kræve, at der foretages en sådan tilpasning for virksomheder inden for en bestemt økonomisk sektor.

Medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at de i balancen og resultatopgørelsen med arabertal betegnede poster sammendrages, når de i forhold til at give et retvisende billede af virksomhedens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultat kun udgør et ubetydeligt beløb, eller når sammendragningen fremmer overskueligheden, forudsat at de sammendragne poster anføres særskilt i noterne til årsregnskabet.

4. Uanset stk. 2 og 3 i nærværende artikel kan medlemsstaterne begrænse virksomhedens mulighed for at fravige opstillingsskemaerne i bilag III-VI, i det omfang dette er nødvendigt, for at regnskaberne kan indsendes elektronisk.

5. For hver post i balancen og resultatopgørelsen anføres til sammenligning beløbet for det regnskabsår, som balancen og resultatopgørelsen vedrører, og beløbet for den tilsvarende post fra det foregående regnskabsår. Såfremt de pågældende beløb ikke er sammenlignelige, kan medlemsstaterne kræve, at beløbet fra det foregående regnskabsår skal tilpasses. Tilfælde af manglende sammenlignelighed eller tilpasning af beløbene anføres i noterne til årsregnskabet og begrundes.

6. Medlemsstaterne kan tillade eller kræve en tilpasning af opstillingen af balance og resultatopgørelse, således at fordeling af overskud eller dækning af tab fremgår heraf.

7. Med hensyn til behandlingen af kapitalinteresser i årsregnskaber gælder følgende:

a) medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at kapitalinteresser behandles efter den indre værdis metode, jf. artikel 27, med de fornødne tilpasninger, der følger af de særlige forhold, som gør sig gældende for årsregnskaber i sammenligning med konsoliderede regnskaber

b) medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at den andel af resultatet, der kan henføres til kapitalinteressen, kun opføres i resultatopgørelsen, i det omfang den svarer til allerede modtagne eller forfaldne udbytter, og

c) såfremt den fortjeneste, der kan henføres til kapitalinteressen og er opført i resultatopgørelsen, overstiger beløbet for allerede modtagne eller forfaldne udbytter, opføres forskelsbeløbet som en reserve, der ikke kan udloddes til selskabsdeltagerne.

Artikel 10

Præsentation af balancen

For så vidt præsentationen af balancen, skal medlemsstaterne foreskrive anvendelse af ét af eller begge opstillingsskemaerne i bilag III og IV. Såfremt en medlemsstat foreskriver anvendelse af begge skemaer, skal den tillade at virksomhederne vælger, hvilket af de foreskrevne skemaer de vil anvende.

Artikel 11

Alternativ præsentation af balancen

Medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at virksomheder eller visse grupper af virksomheder præsenterer poster på grundlag af en sondring mellem omsætnings- og ikkeomsætningsaktiver under anvendelse af et andet opstillingsskema end det i bilag III og IV anførte, såfremt indholdet af de givne oplysninger mindst svarer det der skal gives i henhold til i bilag III og IV.

Artikel 12

Særlige bestemmelser for visse balanceposter

1. Når et aktiv eller passiv henhører under flere poster i opstillingsskemaet, angives dets forbindelse med andre poster enten under den post, hvor det er opført, eller i noterne til årsregnskabet.

2. Egne kapitalandele samt andele i tilknyttede virksomheder kan kun opføres under poster, der er bestemt til dette formål.

3. Om et aktiv skal betegnes som et anlægsaktiv eller et omsætningsaktiv, afhænger af det formål, hvortil det er bestemt.

4. Under posten »Grunde og bygninger« opføres rettigheder over fast ejendom og tilsvarende rettigheder som defineret i national lovgivning.

5. Anskaffelses- eller kostprisen eller, hvis artikel 7, stk. 1, finder anvendelse, den opskrevne værdi for anlægsaktiver med en begrænset brugstid skal formindskes ved værdireguleringer, der tilsigter en systematisk afskrivning af aktiverne over deres brugstid.

6. For værdireguleringer af anlægsaktiver gælder følgende:

a) medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at finansielle anlægsaktiver kan gøres til genstand for værdireguleringer, således at de ansættes til en anden lavere værdi, som tillægges dem på balancetidspunktet

b) hvad enten anlægsaktivers brugstid er tidsbegrænset eller ikke, gøres de til genstand for værdireguleringer, således at de ansættes til en anden lavere værdi, som tillægges dem på balancetidspunktet, såfremt det forudses, at værdiforringelsen vil være varig

c) de i litra a) og b) nævnte værdireguleringer opføres i resultatopgørelsen og anføres særskilt i noterne til årsregnskabet, hvis de ikke er angivet særskilt i resultatopgørelsen

d) målingen til den i litra a) og b) nævnte lavere værdi kan ikke opretholdes, når begrundelsen for værdireguleringerne ikke længere består; denne bestemmelse finder ikke anvendelse på værdireguleringer foretaget med hensyn til goodwill.

7. Omsætningsaktiver gøres til genstand for værdireguleringer, således at de ansættes til den lavere markedsværdi eller, under særlige omstændigheder, til en anden lavere værdi, som tillægges dem på balancetidspunktet.

Målingen til den i første afsnit nævnte lavere værdi kan ikke opretholdes, når begrundelsen for værdireguleringerne ikke længere består.

8. Medlemsstaterne kan tillade eller kræve. at renter af kapital, der er lånt til finansiering af fremstillingen af anlægs- eller omsætningsaktiver, medregnes i kostprisen, i det omfang de vedrører fremstillingsperioden. Enhver anvendelse af denne bestemmelse anføres i noterne til årsregnskabet.

9. Medlemsstaterne kan tillade, at anskaffelses- eller kostprisen for varebeholdninger i samme kategori samt alle artsbestemte genstande, herunder værdipapirer, beregnes enten på grundlag af vejede gennemsnitspriser, på grundlag af »først ind – først ud«-metoden (FIFO), »sidst ind – først ud«-metoden (LIFO) eller en metode, der afspejler den almindeligt accepterede bedste praksis.

10. Når det beløb, der skal tilbagebetales for gæld, er højere end det beløb, der modtages, kan medlemsstater tillade eller kræve, at forskelsbeløbet opføres under aktiver. Det angives særskilt i balancen eller i noterne til årsregnskabet. Dette forskelsbeløb afskrives med et rimeligt beløb hvert år og skal være fuldt afskrevet senest på tidspunktet for gældens tilbagebetaling.

11. Immaterielle anlægsaktiver afskrives over det immaterielle anlægsaktivs brugstid.

I særlige tilfælde, hvor levetid af goodwill eller udviklingsomkostninger ikke kan skønnes pålideligt, afskrives disse aktiver over en maksimumsperiode fastsat af medlemsstaten. Denne maksimumsperiode må ikke være kortere end fem år og må ikke overstige ti år. Der anføres en begrundelse for perioden for afskrivning af goodwill i noterne til årsregnskabet.

Såfremt national lovgivning tillader, at udviklingsomkostningerne opføres under aktiver, og udviklingsomkostningerne ikke er fuldstændig afskrevet, kræver medlemsstaterne, at ingen

udlodning af overskud finder sted, medmindre summen af de reserver, der står til rådighed til dette formål, og overførslerne fra tidligere år er mindst af samme størrelse som de ikke afskrevne omkostninger.

Såfremt national lovgivning tillader, at etableringsomkostninger opføres under aktiver, skal de afskrives over en periode på højst fem år. I så fald kræver medlemsstaterne, at tredje afsnit, finder tilsvarende anvendelse på etableringsomkostninger.

Medlemsstaterne kan i ganske særlige tilfælde tillade undtagelser fra tredje og fjerde afsnit. Disse undtagelser og begrundelserne herfor anføres i noterne til årsregnskabet.

12. Hensættelser skal dække forpligtelser, hvis karakter er klart defineret, og som på balancetidspunktet enten anses for sandsynlige eller sikre, men som er ubestemmelige med hensyn til deres størrelse eller tidspunktet for deres afholdelse.

Medlemsstaterne kan ligeledes tillade etablering af hensættelser, der har til formål at dække omkostninger, hvis karakter er klart defineret, og som på balancetidspunktet enten anses for sandsynlige eller sikre, men som er ubestemmelige med hensyn til deres størrelse eller tidspunktet for deres afholdelse.

På balancetidspunktet skal en hensættelse udgøre det bedste skøn over de omkostninger, som anses for sandsynlige, eller med hensyn til en forpligtelse det beløb, der kræves til at indfri den pågældende forpligtelse. Hensættelser må ikke anvendes til regulering af aktivernes værdi.

Artikel 13

Præsentation af resultatopgørelsen

1. For så vidt angår præsentationen af resultatopgørelsen, foreskriver medlemsstaterne anvendelse af et af opstillingsskemaerne i bilag V og VI eller dem begge. Såfremt en medlemsstat foreskriver anvendelse af begge skemaer, kan den tillade virksomhederne at vælge, hvilket af de foreskrevne skemaer de vil anvende.

2. Uanset artikel 4, stk. 1, kan medlemsstaterne tillade eller kræve, at alle virksomheder eller visse grupper af virksomheder forelægger en opgørelse for deres resultat i stedet for præsentationen af resultatopgørelsen i overensstemmelse med bilag V og VI, såfremt indholdet af de givne oplysninger mindst svarer til kravene i bilag V og VI.

Artikel 14

Forenklinger for små og mellemstore virksomheder

1. Medlemsstaterne kan tillade små virksomheder at opstille en forkortet balance, hvori der kun medtages de i bilag III og IV omhandlede poster, som indledes med bogstaver og romertal, med særskilt angivelse af:

a) de oplysninger, der kræves bilag III i parentesen under post D II under »Aktiver« og post C under »Egenkapital og passiver«, men samlet for hver af de pågældende poster, eller

b) de oplysninger, der kræves i bilag IV i parentesen under post D II.

2. Medlemsstaterne kan tillade små og mellemstore virksomheder at opstille en forkortet resultatopgørelse inden for følgende grænser:

a) I bilag V kan post 1-5 sammendrages i én post kaldet »Bruttofortjeneste«.

b) I bilag VI kan post 1, 2, 3 og 6 sammendrages i én post kaldet »Bruttofortjeneste«.

KAPITEL 4
NOTER TIL ÅRSREGNSKABET

Artikel 15
Almindelige bestemmelser om noterne til årsregnskabet

Når noter til balancen og resultatopgørelsen præsenteres i overensstemmelse med dette kapitel, skal noterne præsenteres i den rækkefølge, hvori posterne er præsenteret i balancen og i resultatopgørelsen.

Artikel 16
Indholdet af noterne til årsregnskabet vedrørende alle virksomheder

1. Ud over de oplysninger, der kræves i henhold til andre bestemmelser i dette direktiv, giver alle virksomheder i noterne til årsregnskabet følgende oplysninger:

a) den anvendte regnskabspraksis

b) når anlægsaktiver måles til omvurderet værdi, en tabel med angivelse af:

i) bevægelser i opskrivningshenlæggelsen i regnskabsåret med en forklaring af den skattemæssige behandling af posterne heri og

ii) den regnskabsmæssige værdi i balancen, som ville have været indregnet, hvis anlægsaktiverne ikke var blevet omvurderet

c) når finansielle instrumenter og/eller aktiver bortset fra finansielle instrumenter måles til dagsværdi:

i) de centrale antagelser, der ligger til grund for værdiansættelsesmodellerne og -teknikkerne, når dagsværdien er ansat i overensstemmelse med artikel 8, stk. 7, litra b)

ii) for hver kategori af finansielle instrumenter eller aktiver bortset fra finansielle instrumenter, dagsværdien, de ændringer af værdien, der er opført direkte i resultatopgørelsen, og ændringer, der indregnes i dagsværdireserven

iii) for hver klasse af afledte finansielle instrumenter, oplysning om omfanget og karakteren af instrumenterne, herunder væsentlige betingelser, som kan få betydning for beløbet, tidspunktet og sikkerheden for fremtidige pengestrømme, og

iv) en tabel med angivelse af bevægelser i dagsværdireserven i løbet af regnskabsåret

d) den samlede størrelse af de finansielle forpligtelser, garantier eller eventualforpligtels er, som ikke er opført i balancen, og en angivelse af arten og formen af sikkerhedsstillelse, der eventuelt er stillet; pensionsforpligtelser og forpligtelser over for tilknyttede eller associerede virksomheder opføres særskilt

e) størrelsen af de forskud og kreditter, der er ydet medlemmer af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganerne med angivelse af rentefod, de væsentligste vilkår og de beløb, der eventuelt er tilbagebetalt, afskrevet eller givet afkald på, såvel som forpligtelser, der er indgået for deres regning i form af en hvilken som helst garanti; det samlede beløb for hver kategori anføres

f) størrelsen og arten af enkelte indtægts- eller udgiftsposter af ekstraordinær størrelse eller beskaffenhed

g) virksomhedens gæld, der forfalder til betaling efter mere end fem år, samt alle beløb, for hvilke virksomheden har stillet sikkerhed, med angivelse af dennes art og form, og

h) gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret.

2. Medlemsstaterne kan med de fornødne ændringer kræve, at små virksomheder skal give de oplysninger, der kræves i artikel 17, stk. 1, litra a), m), p), q) og r).

Med henblik på anvendelsen af første afsnit begrænses de oplysninger, der kræves i artikel 17, stk. 1, litra p), til karakteren af og det forretningsmæssige formål med de i det litra omhandlede arrangementer.

Ved anvendelsen af første afsnit begrænses de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 17, stk. 1, litra r), til transaktioner indgået med de parter, der er nævnt i dette litra, fjerde afsnit.

3. Medlemsstaterne må ikke kræve oplysninger for små virksomheder ud over, hvad der kræves eller tillades i denne artikel.

Artikel 17

Supplerede oplysninger for mellemstore og store virksomheder og virksomheder af interesse for offentligheden

1. Ud over de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 16 og eventuelle andre bestemmelser i dette direktiv, giver mellemstore og store virksomheder og virksomheder af interesse for offentligheden i noterne til årsregnskabet oplysning om følgende:

a) med hensyn til de forskellige poster under anlægsaktiverne:

i) anskaffelses- eller kostprisen, eller hvis der er anvendt et alternativt målingsgrundlag, dagsværdien eller den omvurderede værdi ved regnskabsårets begyndelse og slutning

ii) tilgange, afgange og overførsler i løbet af regnskabsåret

iii) de akkumulerede værdireguleringer ved regnskabsårets begyndelse og slutning

iv) værdireguleringer i løbet af regnskabsåret

v) bevægelser i akkumulerede værdireguleringer med hensyn til tilgange, afgange og overførsler i løbet af regnskabsåret, og

vi) såfremt renter er kapitaliseret i overensstemmelse med artikel 12, stk. 8, det beløb, der er kapitaliseret i løbet af året

b) såfremt anlægs- eller omsætningsaktiver er genstand for værdireguleringer udelukkende af skattemæssige grunde, reguleringsbeløbet med tilstrækkelig begrundelse

c) såfremt finansielle instrumenter måles til anskaffelses- eller kostpris:

i) for hver klasse af afledte finansielle instrumenter:

— instrumenternes dagsværdi, hvis denne kan fastsættes ved hjælp af en af metoderne i artikel 8, stk. 7, litra a), og

— oplysninger om instrumenternes omfang og karakter

ii) for finansielle anlægsaktiver, der opføres til en værdi, der overstiger dagsværdien:

— den bogførte værdi og dagsværdien for enten de enkelte aktiver eller en hensigtsmæssig gruppering af de enkelte aktiver, og

— årsagerne til, at den bogførte værdi ikke nedreguleres, herunder karakteren af den dokumentation, der ligger til grund for antagelsen af, at den bogførte værdi vil blive genvundet

d) størrelsen af de vederlag, der for regnskabsåret er tillagt medlemmer af administrations-, ledelses- og tilsynsorganer for deres funktioner, samt enhver indgået forpligtelse til eller tilsagn

om at yde pensioner til tidligere medlemmer af de nævnte organer; disse oplysninger skal angive det samlede beløb for hver kategori af organ.

Medlemsstaterne kan tillade, at disse oplysninger ikke gives, hvis oplysningerne gør det muligt at identificere den finansielle stilling, som et bestemt medlem af et sådant organ befinder sig i

e) det gennemsnitlige antal medarbejdere, som har været beskæftiget i løbet af regnskabsåret, inddelt i kategorier, og såfremt det ikke er nævnt særskilt i resultatopgørelsen, de personaleudgifter, der henføres til regnskabsperioden, opdelt i lønninger og gager, udgifter til social sikring og pensioner

f) såfremt en hensættelse til udskudt skat er indregnet i balancen, de udskudte skattebeløb ved regnskabsårets slutning og bevægelsen i de pågældende beløb i løbet af regnskabsåret

g) navn og hjemstedet for hver af de virksomheder, i hvilke virksomheden enten selv eller ved en person, der handler i eget navn, men på virksomhedens vegne, besidder en kapitalinteresse, med angivelse af størrelsen af denne kapitalandel og størrelsen af egenkapitalen samt af resultatet for den pågældende virksomhed for det seneste regnskabsår, for hvilket regnskabet er vedtaget; angivelse af egenkapitalen og af resultatet kan udelades, såfremt den pågældende virksomhed ikke offentliggør sin balance, og den ikke er kontrolleret af virksomheden.

Medlemsstaterne kan tillade, at de oplysninger, som kræves offentliggjort i henhold til dette litras første afsnit, gives i form af en oversigt, der indsendes i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1 og 3, i direktiv 2009/101/EF; indgivelsen af en sådan oversigt anføres i noterne til årsregnskabet. Medlemsstaterne kan ligeledes tillade, at oplysninger udelades, hvis de kan volde betydelig skade for en af de virksomheder, som de vedrører. Medlemsstaterne kan gøre denne udeladelse afhængig af forudgående tilladelse fra en administrativ eller retslig myndighed. En sådan udeladelse af oplysninger skal anføres i noterne til årsregnskabet

h) antal, pålydende værdi eller i mangel af pålydende værdi bogført pariværdi af kapitalandele, som er tegnet i løbet af regnskabsåret inden for rammerne af den autoriserede kapital med forbehold af de bestemmelser vedrørende denne kapitals størrelse, som er omhandlet i artikel 2, litra e), i direktiv 2009/101/EF eller i artikel 2, litra c) og d), i direktiv 2012/30/EU

i) i tilfælde, hvor der findes flere aktieklasser, antal, pålydende værdi eller i mangel af pålydende værdi bogført pariværdi af hver klasse

j) foreliggende »parts bénéficiaires«, konvertible gældsbreve, warrants, optioner eller lignende værdipapirer eller rettigheder, med angivelse af antal og omfanget af de rettigheder, der er knyttet til dem

k) navn, hjemsted og retlig form for hver af de virksomheder, hvori virksomheden er personligt hæftende selskabsdeltager

l) navnet på og hjemstedet for den virksomhed, som udarbejder et konsolideret regnskab for den største helhed af virksomheder, hvori denne virksomhed indgår som dattervirksomhed

m) navnet på og hjemstedet for den virksomhed, som udarbejder et konsolideret regnskab for den mindste helhed af virksomheder, der indgår i den i litra l) nævnte helhed af virksomheder, hvori denne virksomhed indgår som dattervirksomhed

n) det skal angives, hvor det i litra l) og m) nævnte konsoliderede regnskab kan rekvireres, hvis det foreligger

o) forslag til anvendelse af overskud eller dækning af tab eller, hvor dette er relevant, anvendelse af overskuddet eller dækning af tabet

p) karakteren af og det forretningsmæssige formål med virksomhedens arrangementer, som ikke er opført i balancen, og disse arrangementers finansielle indvirkning på virksomheden, forudsat at de risici eller fordele, der opstår i forbindelse med sådanne arrangementer, er væsentlige, og såfremt oplysninger om sådanne risici eller fordele er nødvendige for bedømmelsen af virksomhedens finansielle stilling,

q) arten og den finansielle virkning af væsentlige hændelser indtruffet efter balancetidspunktet, som ikke er afspejlet i resultatopgørelsen eller balancen, og

r) de transaktioner, som virksomheden har indgået med nærtstående parter, herunder beløbet for sådanne transaktioner, karakteren af forholdet til den nærtstående part og andre oplysninger om transaktionerne, som er nødvendige for at forstå virksomhedens finansielle stilling.

Oplysninger om individuelle transaktioner kan grupperes efter deres karakter, medmindre særskilte oplysninger er nødvendige for at forstå virkningerne af transaktioner med nærtstående parter for virksomhedens finansielle stilling.

Medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at der kun gives oplysninger om transaktioner med nærtstående parter, som ikke er indgået på normale markedsvilkår.

Medlemsstaterne kan tillade, at der ikke gives oplysninger om transaktioner, der indgås mellem ét eller flere medlemmer af en koncern, hvis de dattervirksomheder, som er part i transaktionen, ejes helt af et sådant medlem.

Medlemsstaterne kan tillade, at en mellemstor virksomhed begrænser oplysningerne om transaktioner med nærtstående parter til transaktioner mellem:

i) ejere med kapitalinteresse i virksomheden

ii) virksomheder, som virksomheden selv har kapitalinteresse i, og

iii) medlemmer af virksomhedens administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer.

2. Medlemsstaterne kan undlade at anvende stk. 1, litra g), på en virksomhed, der er en modervirksomhed, og som henhører under deres lovgivning, i følgende tilfælde:

a) når den virksomhed, i hvilken den pågældende modervirksomhed har en kapitalinteresse, jf. stk. 1, litra g), indgår i det af modervirksomheden udarbejdede konsoliderede regnskab eller i det i artikel 23, stk. 4, nævnte konsoliderede regnskab for en større helhed af virksomheder

b) når denne kapitalinteresse er optaget i modervirksomhedens årsregnskab i overensstemmelse med artikel 9, stk. 7, eller indgår i det konsoliderede regnskab, som denne modervirksomhed udarbejder i henhold til artikel 27, stk. 1-8.

Artikel 18

Supplerende oplysninger for store virksomheder og virksomheder af interesse for offentligheden

1. Ud over de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 16 og 17 og eventuelle andre bestemmelser i dette direktiv, anfører store virksomheder og virksomheder af interesse for offentligheden i noterne til årsregnskabet oplysning om følgende:

a) nettoomsætningen, fordelt på aktiviteter samt på geografiske markeder, for så vidt disse aktiviteter og markeder afviger betydeligt indbyrdes med henblik på tilrettelæggelsen af salget af varer og tjenesteydelser, og

b) størrelsen af det samlede honorar, der i årets løb er faktureret af hver revisor eller hvert revisionsfirma for lovpligtig revision af årsregnskabet, og de samlede honorarer, der er faktureret af hver revisor eller hvert revisionsfirma for andre erklæringsopgaver med sikkerhed, for skatterådgivning og for ikkerevisionsydelser.

2. Medlemsstaterne kan tillade, at de i stk. 1, litra a), omhandlede oplysninger udelades, hvis en offentliggørelse af disse oplysninger kan volde betydelig skade for virksomheden. Medlemsstaterne kan gøre denne udeladelse afhængig af forudgående tilladelse fra en administrativ eller retslig myndighed. En sådan udeladelse af oplysninger skal anføres i noterne til årsregnskabet.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte, at stk. 1, litra b), ikke skal finde anvendelse på en virksomheds årsregnskab, når denne virksomhed er omfattet af det konsoliderede regnskab, der kræves udarbejdet i henhold til artikel 22, forudsat at de pågældende oplysninger fremgår af noterne til det konsoliderede regnskab.

KAPITEL 5

LEDELSESBERETNING

Artikel 19

Ledelsesberetningens indhold

1. Ledelsesberetningen skal indeholde en retvisende redegørelse for virksomhedens forretningsmæssige udvikling og resultat samt for dens stilling tilligemed en beskrivelse af de væsentligste risici og usikkerhedsfaktorer, som den står over for.

Redegørelsen skal være en afbalanceret og omfattende analyse af virksomhedens forretningsmæssige udvikling og resultat samt af dens stilling i overensstemmelse med virksomhedens størrelse og kompleksitet.

I det omfang det er nødvendigt for at forstå virksomhedens udvikling, resultat eller stilling, skal analysen indeholde både finansielle og i givet fald, ikkefinansielle nøgleresultatindikatorer, som er relevante for de specifikke aktiviteter, herunder oplysninger vedrørende miljø- og personalespørgsmål. I analysen skal ledelsesberetningen i givet fald indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på beløb, der er anført i årsregnskabet.

Store virksomheder og små og mellemstore virksomheder, undtagen mikrovirksomheder, som er virksomheder af interesse for offentligheden som defineret i artikel 2, nr. 1), litra a), skal medtage oplysninger om immaterielle nøgleressourcer og redegøre for, hvordan virksomhedens forretningsmodel grundlæggende afhænger af sådanne ressourcer, og for, hvorledes sådanne ressourcer er en kilde til værdiskabelse for virksomheden.

2. Ledelsesberetningen skal ligeledes indeholde angivelse af:

a) virksomhedens forventede udvikling

b) forsknings- og udviklingsaktiviteter

c) hvad angår erhvervelse af egne kapitalandele, de i artikel 24, stk. 2, i direktiv 2012/30/EU omhandlede angivelser

d) virksomhedens eventuelle filialer, og

e) i forbindelse med virksomhedens anvendelse af finansielle instrumenter og, hvis det er væsentligt for at vurdere dets aktiver, passiver, finansielle stilling, fortjeneste eller tab:

i) virksomhedens mål og principper for styring af finansielle risici, herunder dens afdækningspolitik for alle større typer planlagte transaktioner, for hvilke der anvendes afdækning, og

ii) virksomhedens risikoeksponering i forbindelse med priser, kredit, likviditet og pengestrømme.

3. Medlemsstaterne kan undtage små virksomheder fra pligten til at udarbejde ledelsesberetninger, forudsat at de kræver, at de oplysninger om erhvervelse af egne kapitalandele, som er nævnt i artikel 24, stk. 2, i direktiv 2012/30/EU, anføres i noterne til årsregnskabet.

4. Medlemsstaterne kan undtage små og mellemstore virksomheder fra pligten i stk. 1, tredje afsnit, for så vidt angår ikkefinansielle oplysninger.

Artikel 19a

Bæredygtighedsrapportering

1. Store virksomheder og små og mellemstore virksomheder, undtagen mikrovirksomheder, som er virksomheder af interesse for offentligheden som defineret i artikel 2, nr. 1), litra a), skal i ledelsesberetningen medtage oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og oplysninger, der er nødvendige for at forstå, hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation.

Oplysningerne omhandlet i første afsnit skal tydeligt kunne identificeres i ledelsesberetningen ved hjælp af et særskilt afsnit i denne.

2. Oplysningerne omhandlet i stk. 1 skal omfatte:

a) en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi, herunder:

i) virksomhedens forretningsmodels og -strategis modstandsdygtighed over for risici i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål

ii) virksomhedens muligheder vedrørende bæredygtighedsspørgsmål

iii) virksomhedens planer, herunder gennemførelsestiltag og hertil hørende finansierings- og investeringsplaner, for at sikre, at dens forretningsmodel og -strategi er forenelige med overgangen til en bæredygtig økonomi og med begrænsningen af den globale opvarmning til 1,5 °C i overensstemmelse med Parisaftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer vedtaget den 12. december 2015 (»Parisaftalen«) og med målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 og, hvor det er relevant, virksomhedens eksponering for kul-, olie- og gasrelaterede aktiviteter

iv) hvordan virksomhedens forretningsmodel og -strategi tager hensyn til virksomhedens interessenters interesser og til virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål

v) hvordan virksomhedens strategi er blevet gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål

b) en beskrivelse af de tidsfæstede mål vedrørende bæredygtighed, som virksomheden har fastsat, herunder, hvor det er hensigtsmæssigt, absolutte mål for reduktion af drivhusgasemission i hvert fald for 2030 og 2050, en beskrivelse af virksomhedens fremskridt med hensyn til at nå disse mål og en tilkendegivelse af, hvorvidt virksomhedens mål vedrørende miljømæssige faktorer er baseret på definitiv videnskabelig dokumentation

c) en beskrivelse af den rolle, som virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer spiller med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og af deres ekspertise og færdigheder med henblik på at varetage denne rolle eller af den adgang sådanne organer har til sådan ekspertise og sådanne færdigheder

d) en beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål

e) oplysninger om, hvorvidt der foreligger incitamentsordninger tilknyttet bæredygtighedsspørgsmål, som tilbydes medlemmer af administrations-, ledelses- og tilsynsorganerne

f) en beskrivelse af:

i) due diligence-procedurer, der er gennemført af virksomheden med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, hvor det er relevant i tråd med EU-krav til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure

ii) de væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger vedrørende virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde, tiltag til at identificere og overvåge disse indvirkninger og andre negative indvirkninger, som virksomheden er påkrævet at identificere i henhold til andre EU-krav til virksomheder om at gennemføre en due diligence- procedure

iii) eventuelle tiltag, der er taget af virksomheden, for at forebygge, afbøde, afhjælpe eller standse aktuelle eller potentielle negative indvirkninger og resultatet af sådanne tiltag

g) en beskrivelse af de væsentligste risici for virksomheden vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, herunder en beskrivelse af virksomhedens væsentligste afhængigheder for så vidt angår disse spørgsmål, og hvordan virksomheden styrer disse risici

h) indikatorer, som er relevante for oplysningerne omhandlet i litra a)- g).

Virksomheder skal indberette den procedure, der er gennemført for at identificere de oplysninger, som de har medtaget i ledelsesberetningen i overensstemmelse med denne artikels stk. 1. Oplysningerne anført i dette stykkes første afsnit skal omfatte oplysninger vedrørende kort-, mellem- og langsigtede horisonter, alt efter hvad der er relevant.

3. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, skal i givet fald indeholde oplysninger om virksomhedens egne aktiviteter og om dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde.

Virksomheden skal i de første tre år efter datoen for anvendelsen af de foranstaltninger, som medlemsstaterne skal vedtage i henhold til artikel 5, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464, og i tilfælde af, at ikke alle de fornødne oplysninger om værdikæden foreligger, redegøre for de bestræbelser, den gør sig for at fremskaffe de fornødne oplysninger om dens værdikæde, for grundene til, at ikke alle de fornødne oplysninger er blevet fremskaffet, og dens planer for fremskaffelse af de fornødne oplysninger i fremtiden.

De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, skal i givet fald også indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på de andre oplysninger, der er medtaget i ledelsesberetningen i overensstemmelse med artikel 19, og de beløb, der er anført i årsregnskabet.

Medlemsstaterne kan tillade, at oplysninger vedrørende truende udvikling eller anliggender under forhandling udelades i undtagelsestilfælde, når det er den behørigt begrundede holdning hos medlemmerne af virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer, der handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter national ret, og kollektivt har ansvar for holdningen, at offentliggørelsen af sådanne oplysninger vil være til væsentlig skade for virksomhedens handelsmæssige position, forudsat at en sådan udeladelse ikke forhindrer en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation og dens aktivitets påvirkning.

4. Virksomheder skal rapportere de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1-3, i overensstemmelse med de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er vedtaget i henhold til artikel 29b.

5. Virksomhedens ledelse skal underrette arbejdstagerrepræsentanterne på behørigt niveau og med disse drøfte de relevante oplysninger og midlerne til at fremskaffe og verificere bæredygtighedsoplysninger. Arbejdstagerrepræsentanternes holdning skal i givet fald videregives til de relevante administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer.

6. Uanset denne artikels stk. 2-4, og uden at det berører denne artikels stk. 9 og 10, kan små og mellemstore virksomheder omhandlet i denne artikels stk. 1, små og ikkekomplekse institutter defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 145), i forordning (EU) nr. 575/2013, captive-forsikringsselskaber defineret i artikel 13, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF og captive-genforsikringsselskaber defineret i nævnte direktivs artikel 13, nr. 5), begrænse deres bæredygtighedsrapportering til følgende oplysninger:

a) en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi

b) en beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål

c) virksomhedens væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger på bæredygtighedsspørgsmål og eventuelle tiltag, der er taget for at identificere, overvåge, forebygge, afbøde eller afhjælpe sådanne aktuelle eller potentielle negative indvirkninger

d) de væsentligste risici for virksomheden vedrørende bæredygtighedsspørgsmål og hvordan virksomheden håndterer disse risici

e) nøgleindikatorer, som er nødvendige for oplysningerne omhandlet i litra a)-d).

Små og mellemstore virksomheder, små og ikkekomplekse institutter og captive-forsikrings- og -genforsikringsselskaber, der gør brug af undtagelsen i første afsnit, skal rapportere i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder omhandlet i artikel 29c.

7. For regnskabsår, der begynder inden den 1. januar 2028, kan små og mellemstore virksomheder, som er virksomheder af interesse for offentligheden som defineret i artikel 2, nr. 1), litra a), uanset nærværende artikels stk. 1, beslutte ikke at lade de oplysninger, der er

omhandlet i nærværende artikels stk. 1, indgå i deres ledelsesberetninger. I sådanne tilfælde skal virksomhederne ikke desto mindre kort angive i sin ledelsesberetning, hvorfor bæredygtighedsrapporteringen ikke er medtaget.

8. Virksomheder, der opfylder kravene i nærværende artikels stk. 1- 4, og virksomheder, der er gør brug af undtagelsen i nærværende artikels stk. 6, anses for at have opfyldt kravet i artikel 19, stk. 1, tredje afsnit.

9. En virksomhed, som er dattervirksomhed, er, under forudsætning af at betingelserne i dette stykkes andet afsnit er opfyldt, undtaget fra forpligtelserne i denne artikels stk. 1-4 (»den undtagne dattervirksomhed«), hvis en sådan virksomhed og dens dattervirksomheder er medtaget i den konsoliderede ledelsesberetning for en modervirksomhed, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 29 og 29a. En virksomhed, der er en dattervirksomhed af en modervirksomhed, der er etableret i et tredjeland, er også undtaget fra forpligtelserne i nærværende artikels stk. 1-4, hvor en sådan virksomhed og dens dattervirksomheder er medtaget i den konsoliderede bæredygtighedsrapportering for den pågældende modervirksomhed, der er etableret i et tredjeland, og hvor denne konsoliderede bæredygtighedsrapportering udføres i overensstemmelse med de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er vedtaget i henhold til artikel 29b eller på en måde, der er ækvivalent med disse standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat ved en gennemførelsesretsakt om ækvivalensen af standarder for bæredygtighedsrapportering vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 4, tredje afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF.

Undtagelsen i første afsnit er underlagt følgende betingelser:

a) Ledelsesberetningen for den undtagne dattervirksomhed skal indeholde samtlige følgende oplysninger:

i) navn og hjemsted for den modervirksomhed, der rapporterer oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med denne artikel eller på en måde, der er ækvivalent med standarderne for bæredygtighedsrapportering vedtaget i henhold til dette direktivs artikel 29b, som fastsat i overensstemmelse med en gennemførelsesretsakt om ækvivalensen af standarder for bæredygtighedsrapportering vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 4, tredje afsnit, i direktiv 2004/109/EF

ii) internetlinks til modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning eller i givet fald til modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering som omhandlet i dette stykkes første afsnit, og til den udtalelse om bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i dette direktivs artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), eller til den udtalelse om bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i nærværende afsnits litra b)

iii) oplysningen om, at virksomheden er undtaget fra forpligtelserne i denne artikels stk. 1-4.

b) Hvis modervirksomheden er etableret i et tredjeland, skal dens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og udtalelsen om den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, fremsat af en eller flere personer eller firmaer, der er autoriseret til at afgive en udtalelse om

bæredygtighedsrapporteringen i henhold til den nationale ret, som den pågældende modervirksomhed henhører under, offentliggøres i overensstemmelse med dette direktivs artikel 30 og med den medlemsstats nationale ret, som den undtagne dattervirksomhed henhører under.

c) Hvis modervirksomheden er etableret i et tredjeland, skal de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 vedrørende aktiviteter udført af den undtagne dattervirksomhed, der er etableret i Unionen, og dens dattervirksomheder, inkluderes i ledelsesberetningen fra den undtagne dattervirksomhed eller i den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, der udføres af den i et tredjeland etablerede modervirksomhed.

Den medlemsstat, under hvis nationale ret den undtagne dattervirksomhed henhører, kan stille krav om, at modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning eller i givet fald konsoliderede bæredygtighedsrapportering offentliggøres på et sprog, som medlemsstaten godtager, og at der drages omsorg for eventuel fornøden oversættelse til et sådant sprog. Hvis oversættelsen ikke er attesteret, skal en erklæring herom vedlægges.

Virksomheder, der er undtaget fra forpligtelsen til at udarbejde en ledelsesberetning i henhold til artikel 37, er ikke forpligtet til at fremlægge de oplysninger, der er omhandlet i dette stykkes andet afsnit, litra a), nr. i)-iii), forudsat sådanne virksomheder fremlægger en konsolideret ledelsesberetning i overensstemmelse med artikel 37.

Med henblik på dette stykkes første afsnit og såfremt artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013 finder anvendelse, behandles kreditinstitutter, der er omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 3, første afsnit, litra b), som er fast tilknyttet et centralt organ, der kontrollerer dem på de betingelser, der er fastsat i artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013, som dattervirksomheder af dette centrale organ.

Med henblik på dette stykkes første afsnit behandles forsikringsselskaber, der er omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 3, første afsnit, litra a), som er en del af en koncern på grundlag af en finansiel tilknytning som omhandlet i artikel 212, stk. 1, litra c), nr. ii), i direktiv 2009/138/EF, og som er underlagt koncerntilsyn i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 213, stk. 2, litra a)-c), som dattervirksomheder af den pågældende koncerns modervirksomhed.

10. Den i stk. 9 fastsatte undtagelse finder også anvendelse på virksomheder af interesse for offentligheden, som er underlagt kravene i denne artikel, med undtagelse af store virksomheder af interesse for offentligheden som defineret i dette direktivs artikel 2, nr. 1), litra a).

Artikel 20

Redegørelse for virksomhedsledelse

1. De i artikel 2, nr. 1), litra a), nævnte virksomheder medtager en redegørelse for virksomhedsledelse i sin ledelsesberetning. Denne redegørelse medtages som et særligt afsnit i ledelsesberetningen og skal mindst indeholde følgende oplysninger:

a) en henvisning til følgende oplysninger, hvor dette er relevant:

i) den kodeks for virksomhedsledelse, som virksomheden er omfattet af

ii) den kodeks for virksomhedsledelse, som virksomheden frivilligt har besluttet at anvende

iii) alle relevante oplysninger om de virksomhedsledelsesmetoder, der anvendes i tillæg til kravene i den nationale lovgivning.

Hvis der henvises til en kodeks for virksomhedsledelse omhandlet i nr. i) eller ii), skal virksomheden også angive, hvor de relevante tekster er offentligt tilgængelige. Hvis der henvises til oplysningerne omhandlet i nr. iii), skal virksomheden offentliggøre sine virksomhedsledelsesmetoder

b) hvis en virksomhed i overensstemmelse med den nationale lovgivning fraviger en kodeks for virksomhedsledelse omhandlet i litra a), nr. i) eller ii), en forklaring fra virksomheden om, hvilke dele af kodeksen for virksomhedsledelse den fraviger, og om grundene hertil; hvis virksomheden har besluttet ikke at anvende nogen af bestemmelserne i en kodeks for virksomhedsledelse omhandlet i litra a), nr. i) eller ii), skal den forklare årsagerne til denne beslutning

c) en beskrivelse af hovedelementerne i virksomhedens interne kontrol- og risikostyringssystemer i forbindelse med dens regnskabsaflæggelsesprocedure

d) de oplysninger, der kræves i artikel 10, stk. 1, litra c), d), f), h) og i), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, hvis selskabet er omfattet af dette direktiv

e) medmindre disse oplysninger allerede er omfattet fuldt ud af den nationale lovgivning, en beskrivelse af generalforsamlingens funktion og dens centrale beføjelser samt en beskrivelse af aktionærrettigheder og af, hvordan de kan udøves

f) sammensætningen af administrations-, ledelses- og tilsynsorganerne og deres udvalg samt disses funktion, og

g) en beskrivelse af mangfoldighedspolitikken, der anvendes i forbindelse med virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer for så vidt angår køn og andre aspekter såsom alder, handicap eller uddannelsesmæssige og erhvervsmæssige baggrunde, målene for denne mangfoldighedspolitik, hvordan den er blevet gennemført, og resultaterne i rapporteringsperioden. Hvis der ikke anvendes en sådan politik, skal redegørelsen indeholde en forklaring på, hvorfor det forholder sig således.

Virksomheder, der er omfattet af artikel 19a, anses for at have opfyldt forpligtelsen i dette stykkes første afsnit, litra g), hvor de medtager de oplysninger, der kræves i henhold til disse litraer, som en del af deres bæredygtighedsrapportering, og en henvisning dertil indføjes i den konsoliderede redegørelse for virksomhedsledelse.

2. Medlemsstaterne kan tillade, at de oplysninger, der kræves i henhold til stk. 1, anføres i:

a) en særskilt beretning, som offentliggøres sammen med ledelsesberetningen som fastlagt i artikel 30, eller

b) et dokument, der er offentligt tilgængeligt på virksomhedens websted, og som der henvises til i ledelsesberetningen.

Den særskilte beretning eller det dokument, som er omhandlet i henholdsvis litra a) og b), kan indeholde krydshenvisninger til ledelsesberetningen, såfremt de oplysninger, der kræves i henhold til stk. 1, litra d), er tilgængelige i ledelsesberetningen.

3. Revisoren eller revisionsfirmaet afgiver en udtalelse i overensstemmelse med artikel 34, stk. 1, andet afsnit, om de oplysninger, der er udarbejdet i henhold til nærværende artikels stk. 1, litra c) og d), og kontrollerer, at de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra a), b), e), f) og g), er afgivet.

4. Medlemsstaterne kan undtage virksomheder omhandlet i stk. 1, som kun har udstedt andre værdipapirer end kapitalandele, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 14), i direktiv 2004/39/EF, fra anvendelsen af nærværende artikels stk. 1, litra a), b), e), f) og g), medmindre sådanne virksomheder har udstedt kapitalandele, som handles i en multilateral handelsfacilitet, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 15), i direktiv 2004/39/EF.

5. Uanset artikel 40 finder stk. 1, litra g), ikke anvendelse på små og mellemstore virksomheder.

KAPITEL 6
KONSOLIDEREDE REGNSKABER OG BERETNINGER

Artikel 21
Anvendelsesområdet for de konsoliderede regnskaber og beretninger

Modervirksomheden og alle dens dattervirksomheder skal indgå i det konsoliderede regnskab, der udarbejdes i henhold til dette kapitel, hvis modervirksomheden er en virksomhed, som i medfør af artikel 1, stk. 1, er omfattet af de i dette direktiv foreskrevne samordningsforanstaltninger.

Artikel 22
Kravet om at udarbejde et konsolideret regnskab

1. Medlemsstaterne pålægger enhver virksomhed, der henhører under deres nationale lovgivning, pligt til at udarbejde et konsolideret regnskab og en konsolideret beretning, hvis virksomheden (modervirksomheden):

a) besidder flertallet af selskabsdeltagernes stemmerettigheder i en anden virksomhed (dattervirksomhed)

b) har ret til at udnævne eller afsætte et flertal af medlemmerne i en anden virksomheds (dattervirksomheds) administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer og samtidig er selskabsdeltager i denne virksomhed

c) har ret til at udøve en bestemmende indflydelse over en virksomhed (dattervirksomhed), hvori den er selskabsdeltager, i medfør af en med denne indgået aftale eller i medfør af en bestemmelse i dennes vedtægter, når det efter den lovgivning, som dattervirksomheden henhører under, er tilladt, at den underkastes sådanne aftaler eller vedtægtsbestemmelser.

Medlemsstaterne kan undlade at foreskrive, at en modervirksomhed skal være selskabsdeltager i sin dattervirksomhed. De medlemsstater, hvis lovgivning ikke indeholder bestemmelser om sådanne aftaler eller vedtægtsbestemmelser, kan undlade at anvende denne bestemmelse, eller

d) er selskabsdeltager i en virksomhed, og

i) flertallet af de medlemmer af virksomhedens (dattervirksomhedens) administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer, som har fungeret i regnskabsåret og i det forudgående regnskabsår samt indtil tidspunktet for udarbejdelsen af det konsoliderede regnskab, er blevet udnævnt alene i kraft af udøvelsen af modervirksomhedens stemmerettigheder eller

ii) selv råder over flertallet af selskabsdeltagernes stemmerettigheder i denne virksomhed i medfør af en aftale med andre selskabsdeltagere i virksomheden (dattervirksomheden). Medlemsstaterne kan fastsætte nærmere bestemmelser om denne aftales form og indhold.

Medlemsstaterne foreskriver i det mindste bestemmelsen i litra ii). De kan lade anvendelsen af litra i) være omfattet af et krav om, at stemmerettighederne udgør mindst 20 % af de samlede stemmerettigheder.

Litra i) anvendes dog ikke, hvis en tredjepart besidder rettigheder som nævnt i litra a), b) eller c) i denne virksomhed.

2. Udover i de i stk. 1 nævnte tilfælde kan medlemsstaterne pålægge enhver virksomhed, der henhører under deres nationale lovgivning, pligt til at udarbejde et konsolideret regnskab og en konsolideret beretning, når

a) denne virksomhed (modervirksomheden) har ret til at udøve eller faktisk udøver bestemmende indflydelse eller kontrol over en anden virksomhed (dattervirksomheden), eller

b) denne virksomhed (modervirksomheden) og en anden virksomhed (dattervirksomheden) er underlagt modervirksomhedens fælles ledelse.

3. Ved anvendelsen af stk. 1, litra a), b) og d), lægges til modervirksomhedens stemmerettigheder og rettigheder til udnævnelse og afsættelse de rettigheder, som tilkommer en anden dattervirksomhed eller andre, der handler i eget navn, men for modervirksomhedens eller en anden dattervirksomheds regning.

4. Ved anvendelsen af stk. 1, litra a), b) og d), trækkes fra de i stk. 3 nævnte rettigheder de rettigheder,

a) som knytter sig til kapitalandele, der besiddes for andres regning end modervirksomheden eller en dattervirksomhed til denne modervirksomhed, eller

b) som knytter sig til kapitalandele,

i) der besiddes som sikkerhed, når disse rettigheder udøves i overensstemmelse med de modtagne instrukser, eller

ii) når dens besiddelse af disses kapitalandele er et sædvanligt led i dens lånevirksomhed, såfremt stemmerettighederne udøves i sikkerhedsstillerens interesse.

5. Ved anvendelsen af stk. 1, litra a) og d), trækkes fra selskabsdeltagernes samlede antal stemmerettigheder i en dattervirksomhed de stemmerettigheder, som knytter sig til kapitalandele, der besiddes af denne virksomhed selv, dennes dattervirksomhed eller andre, der handler i eget navn, men for disse virksomheders regning.

6. Medmindre andet er fastsat i artikel 23, stk. 9, skal modervirksomheden og alle dens dattervirksomheder indgå i det konsoliderede regnskab, uanset hvor dattervirksomhederne har hjemsted.

7. Medmindre andet er fastsat i denne artikel og artikel 21 og 23, kan medlemsstaterne pålægge enhver virksomhed, der henhører under deres nationale lovgivning, pligt til at udarbejde et konsolideret regnskab og en konsolideret beretning, når:

a) den pågældende virksomhed og en eller flere andre virksomheder, hvortil der ikke består den i stk. 1 eller 2 nævnte forbindelse, er underlagt en fælles ledelse i overensstemmelse med:

i) en aftale med denne virksomhed, eller

ii) vedtægtsbestemmelser for disse andre virksomheder eller

b) administrations-, ledelses- eller tilsynsorganerne i denne virksomhed og i en eller flere andre virksomheder, hvortil der ikke består den i stk. 1 eller 2 nævnte forbindelse, for flertallets vedkommende består af de samme personer, og disse har fungeret i regnskabsåret og indtil tidspunktet for udarbejdelsen af det konsoliderede regnskab.

8. Ved anvendelsen af den i stk. 7 omhandlede valgmulighed for medlemsstaterne skal de i stk. 7 nævnte virksomheder, og alle deres dattervirksomheder indgå i et konsolideret regnskab, når en eller flere af disse virksomheder er organiseret i en af de virksomhedsformer, der er opført i bilag I eller II.

9. Denne artikels stk. 6, artikel 23, stk. 1, 2, 9, og 10 og artikel 24- 29 finder anvendelse på det i stk. 7 i nærværende artikel nævnte konsoliderede regnskab og den konsoliderede beretning med følgende ændringer:

a) henvisninger til modervirksomheden betragtes som henvisninger til alle de i stk. 7 nævnte virksomheder, og

b) medmindre andet er fastsat i artikel 24, stk. 3, skal posterne »kapital«, »overkurs ved emission«, »opskrivningshenlæggelse«, »reserver«, »overførsel fra tidligere år« og »årets resultat«, der indgår i det konsoliderede regnskab, omfatte de sammenlagte beløb for alle de i stk. 7 i nærværende artikel nævnte virksomheder.

Artikel 23

Undtagelser fra konsolidering

1. Små koncerner undtages fra pligten til at udarbejde et konsolideret regnskab og en konsolideret beretning, medmindre en tilknyttet virksomhed er en virksomhed af interesse for offentligheden.

2. Medlemsstaterne kan undtage mellemstore koncerner fra pligten til at udarbejde et konsolideret regnskab og en konsolideret beretning, medmindre en tilknyttet virksomhed er en virksomhed af interesse for offentligheden.

3. Uanset stk. 1 og 2 undtager medlemsstaterne i følgende tilfælde enhver modervirksomhed (den undtagne virksomhed), der henhører under deres nationale lovgivning, og som samtidig er en dattervirksomhed, herunder en virksomhed af interesse for offentligheden, medmindre denne virksomhed af interesse for offentligheden er omfattet af artikel 2, nr. 1, litra a), fra pligten til at udarbejde et konsolideret regnskab og en konsolideret beretning, hvis egen modervirksomhed henhører under en medlemsstats lovgivning, og:

a) den undtagne virksomheds modervirksomhed besidder samtlige kapitalandele i den undtagne virksomhed. De kapitalandele i den undtagne virksomhed, som i medfør af en retslig eller vedtægtsmæssig forpligtelse besiddes af medlemmer af dens administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer, medregnes ikke, eller

b) den undtagne virksomheds modervirksomhed besidder mindst 90 % af kapitalandelene i den undtagne virksomhed, og de øvrige selskabsdeltagere i den undtagne virksomhed har godkendt undtagelsen.

4. Undtagelserne i stk. 3 skal opfylde følgende betingelser:

a) den undtagne virksomhed og, medmindre andet er fastsat i stk. 9, alle dens dattervirksomheder indgår i det konsoliderede regnskab for en større helhed af virksomheder, for hvilken modervirksomheden henhører under en medlemsstats lovgivning

b) det i litra a) nævnte konsoliderede regnskab og den konsoliderede ledelsesberetning for den større helhed af virksomheder udarbejdes af modervirksomheden for denne helhed i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, som modervirksomheden henhører under, i overensstemmelse med dette direktiv med undtagelse af kravene i artikel 29a eller i overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1606/2002

c) for så vidt angår den undtagne virksomhed offentliggøres følgende dokumenter i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, som den undtagne virksomhed henhører under, i henhold til artikel 30:

i) det i litra a) nævnte konsoliderede regnskab og den i litra b) nævnte konsoliderede beretning

ii) revisionspåtegningen, og

iii) i givet fald det i stk. 6 nævnte vedlagte dokument.

Denne medlemsstat kan kræve, at de i nr. i), ii) og iii) nævnte dokumenter offentliggøres på den pågældende medlemsstats officielle sprog, og at oversættelsen bekræftes

d) i noterne til den undtagne virksomheds årsregnskab anføres følgende:

i) navnet på og hjemstedet for den modervirksomhed, der udarbejder det i litra a) nævnte konsoliderede regnskab, og

ii) undtagelsen fra pligten til at udarbejde et konsolideret regnskab og en konsolideret beretning.

5. Medlemsstaterne kan, medmindre andet er fastsat i stk. 1, 2 og 3 i andre tilfælde end de af stk. 3 omfattede undtage enhver modervirksomhed (den undtagne virksomhed), der henhører under deres nationale lovgivning, og som samtidig er dattervirksomhed, herunder en virksomhed af interesse for offentligheden, medmindre denne virksomhed af interesse for offentligheden er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra a), hvis modervirksomhed henhører under en medlemsstats lovgivning, fra pligten til at udarbejde et konsolideret regnskab og en konsolideret beretning, når alle de i stk. 4 nævnte betingelser er opfyldt, og når:

a) selskabsdeltagerne i den undtagne virksomhed, der ejer en minimumsprocentdel af denne virksomheds tegnede kapital, ikke senest seks måneder inden regnskabsårets udgang har krævet, at der udarbejdes et konsolideret regnskab

b) den i litra a) nævnte minimumsprocentdel ikke overskrider følgende grænser:

i) 10 % af den tegnede kapital for aktieselskaber og kommanditaktieselskaber, og

ii) 20 % af den tegnede kapital for andre virksomhedsformer

c) medlemsstaten ikke gør undtagelsen afhængig af

i) en betingelse om, at den modervirksomhed, der udarbejdede det i stk. 4, litra a), nævnte konsoliderede regnskab, henhører under lovgivningen i den medlemsstat, der giver undtagelsen, eller

ii) betingelser vedrørende udarbejdelse og revision af dette regnskab.

6. Medlemsstaterne kan gøre undtagelserne i stk. 3 og 5 afhængig af, at der gives yderligere oplysninger i overensstemmelse med dette direktiv i det i stk. 4, litra a), nævnte konsoliderede regnskab eller i et vedlagt dokument, såfremt dette kræves for de virksomheder, der henhører under den pågældende medlemsstats nationale lovgivning, og som under tilsvarende omstændigheder har pligt til at udarbejde konsoliderede regnskaber.

7. Stk. 3-6 berører ikke medlemsstaternes lovgivning om udarbejdelse af konsoliderede regnskaber eller konsoliderede beretninger, når disse dokumenter

a) kræves til orientering af arbejdstagerne eller deres repræsentanter eller

b) udarbejdes på forlangende af en administrativ eller retslig myndighed til eget brug.

8. Medmindre andet er fastsat i stk. 1, 2, 3 og 5, kan medlemsstaterne, når de har fastsat bestemmelser om undtagelser i henhold til stk. 3 og 5, også undtage enhver modervirksomhed (den undtagne virksomhed), der henhører under deres nationale lovgivning, som samtidig er en dattervirksomhed, herunder en virksomhed af interesse for offentligheden, medmindre denne virksomhed af interesse for offentligheden er omfattet af artikel 2, stk. 1, litra a), hvis modervirksomhed ikke henhører under en medlemsstats lovgivning, fra pligten til at udarbejde et konsolideret regnskab og en konsolideret beretning, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) den undtagne virksomhed og, medmindre andet er fastsat i stk. 9, alle dens dattervirksomheder indgår i det konsoliderede regnskab for en større helhed af virksomheder

b) det i litra a) nævnte konsoliderede regnskab og i givet fald den konsoliderede beretning udarbejdes:

i) i overensstemmelse med dette direktiv med undtagelse af kravene i artikel 29a

ii) i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget i medfør af forordning (EF) nr. 1606/2002

iii) på en måde, som er ligeværdig med konsoliderede regnskaber og konsoliderede ledelsesberetninger, der er udarbejdet i overensstemmelse med dette direktiv med undtagelse af kravene i artikel 29a, eller

iv) på en måde, som er ligeværdig med internationale regnskabsstandarder som fastlagt i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 1569/2007 af 21. december 2007 om indførelse af en mekanisme til konstatering af, om de regnskabsstandarder, som tredjelandsudstedere af værdipapirer anvender, er ækvivalente, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF og 2004/109/EF

c) det i litra a) nævnte konsoliderede regnskab er revideret af en eller flere revisorer eller et eller flere revisionsfirmaer, der er autoriseret i medfør af den nationale lovgivning, hvorunder den virksomhed henhører, som har udarbejdet dette regnskab.

Stk. 4, litra c) og d), og stk. 5, 6 og 7 finder anvendelse.

9. En virksomhed, herunder en virksomhed af interesse for offentligheden, kan udelades fra det konsoliderede regnskab, når mindst en af følgende betingelser er opfyldt:

a) i ekstremt sjældne tilfælde, hvor de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde det konsoliderede regnskab i overensstemmelse med dette direktiv, ikke kan indhentes inden for en rimelig frist eller er forbundet med uforholdsmæssigt store omkostninger

b) kapitalandelene i denne virksomhed besiddes alene med henblik på videreoverdragelse, eller

c) betydelige og vedvarende hindringer begrænser i væsentlig grad

i) modervirksomhedens udøvelse af sine rettigheder over denne virksomheds aktiver eller ledelse, eller

ii) udøvelsen af den fælles ledelse af denne virksomhed, med hvilken der er en af de i artikel 22, stk. 7, nævnte forbindelser.

10. Medmindre andet er fastsat i artikel 6, stk. 1, litra b), artikel 21 og stk. 1 og 2 i nærværende artikel, undtages en modervirksomhed, herunder en virksomhed af interesse for offentligheden, fra kravet i artikel 22, hvis:

a) den kun har dattervirksomheder, der er ubetydelige, både individuelt og kollektivt, eller

b) alle dens dattervirksomheder kan udelades fra konsolideringen i henhold til stk. 9 i nærværende artikel.

Artikel 24

Udarbejdelsen af konsoliderede regnskaber

1. Kapitel 2 og 3 finder med de fornødne tilpasninger, der følger af de særlige forhold, som gør sig gældende for konsoliderede regnskaber i sammenligning med årsregnskaber, anvendelse på konsoliderede regnskaber.

2. De af konsolideringen omfattede virksomheders aktiver og passiver medtages i deres helhed i den konsoliderede balance.

3. Den bogførte værdi af kapitalandele i de af konsolideringen omfattede virksomheder udlignes med den andel af de pågældende virksomheders egenkapital, som de repræsenterer, i overensstemmelse med følgende:

a) udligningen foretages på grundlag af den bogførte værdi på det tidspunkt, da disse virksomheder første gang indgik i konsolideringen, undtagen når der er tale om kapitalandele i modervirksomheden, som besiddes af denne selv eller af en anden virksomhed, der indgår i konsolideringen, idet disse i så fald behandles som egne kapitalandele i overensstemmelse med kapitel 3. Det ved udligningen fremkomne forskelsbeløb fordeles så vidt muligt direkte på de poster i den konsoliderede balance, der har en værdi, som er højere eller lavere end deres bogførte værdi

b) medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at udligningen foretages på grundlag af værdien af påviselige aktiver og passiver på tidspunktet for kapitalandelenes erhvervelse eller, dersom disse er erhvervet på forskellige tidspunkter, på det tidspunkt, da virksomheden blev en dattervirksomhed

c) resterende forskelsbeløb, der fremkommer ved anvendelse af litra a) eller b), opføres i den konsoliderede balance som goodwill

d) de metoder, der er anvendt til at beregne værdien af goodwill, og væsentlige ændringer af værdien i forhold til det foregående regnskabsår forklares i noterne til årsregnskabet

e) såfremt en medlemsstat tillader modregning af positiv og negativ goodwill, indgår en analyse af denne goodwill i noterne til årsregnskabet

f) negativ goodwill kan indregnes i den konsoliderede resultatopgørelse, når en sådan behandling er i overensstemmelse med principperne i kapitel 2.

4. Såfremt kapitalandele i de af konsolideringen omfattede dattervirksomheder besiddes af andre end disse virksomheder, opføres det beløb, der kan henføres til disse kapitalandele, særskilt i den konsoliderede balance som minoritetsinteresser.

5. De af konsolideringen omfattede virksomheders indtægter og udgifter medtages i deres helhed i den konsoliderede resultatopgørelse.

6. Beløb, der kan henføres til de i stk. 4 nævnte kapitalandele, opføres særskilt i den konsoliderede resultatopgørelse som det resultat, der kan henføres til minoritetsinteresser.

7. De af konsolideringen omfattede virksomheders aktiver og passiver, finansielle stilling og resultat skal fremgå af det konsoliderede regnskab, som om der var tale om en enkelt virksomhed. Navnlig elimineres følgende i det konsoliderede regnskab:

a) gæld og tilgodehavender mellem virksomhederne

b) indtægter og udgifter i forbindelse med transaktioner mellem virksomhederne, og

c) overskud og tab ved transaktioner, som foretages mellem virksomhederne, når de indgår i aktivernes bogførte værdi.

8. Det konsoliderede regnskab opstilles på samme dato som modervirksomhedens årsregnskab.

Medlemsstaterne kan dog tillade eller kræve, at det konsoliderede regnskab opstilles på en anden dato, som tager hensyn til balancetidspunktet for de fleste eller de mest betydningsfulde af de virksomheder, der indgår i konsolideringen, hvis:

a) dette anføres i noterne til det konsoliderede regnskab og behørigt begrundes

b) der tages hensyn til eller gives oplysning om betydningsfulde hændelser vedrørende aktiver og passiver, den finansielle stilling samt resultatet i en virksomhed, der indgår i konsolideringen, og som har fundet sted mellem denne virksomheds balancetidspunkt og datoen for afslutningen af det konsoliderede regnskab, og

c) balancetidspunktet for en virksomhed, der indgår i konsolideringen, ligger mere end tre måneder forud for eller efter datoen for afslutningen af det konsoliderede regnskab, konsolideres den pågældende virksomhed på grundlag af et perioderegnskab opstillet per datoen for det konsoliderede regnskabs afslutning.

9. Er sammensætningen af de virksomheder som helhed, der indgår i konsolideringen, ændret væsentligt i løbet af regnskabsåret, skal det konsoliderede regnskab indeholde oplysninger, som muliggør en meningsfyldt sammenligning af på hinanden følgende konsoliderede regnskaber. Denne pligt kan opfyldes ved, at der opstilles en tilpasset komparativ balance og en tilpasset komparativ resultatopgørelse.

10. De af konsolideringen omfattede aktiver og passiver måles på et ensartet grundlag og i overensstemmelse med kapitel 2.

11. Den virksomhed, der udarbejder det konsoliderede regnskab, skal anvende samme målingsgrundlag, som anvendes i dens eget årsregnskab. Medlemsstaterne kan dog tillade eller kræve, at der i det konsoliderede regnskab anvendes andre målingsgrundlag i overensstemmelse med kapitel 2. Såfremt denne undtagelse anvendes, skal dette anføres i noterne til det konsoliderede regnskab og behørigt begrundes.

12. Når virksomheder, der indgår i konsolideringen, måler de af konsolideringen omfattede aktiver og passiver på grundlag, der afviger fra de med henblik på konsolideringen anvendte, foretages en ny måling af disse aktiver og passiver i overensstemmelse med de grundlag, der

er anvendt ved konsolideringen. Dette krav kan fraviges i særlige tilfælde. Sådanne fravigelser skal anføres i noterne til det konsoliderede regnskab og behørigt begrundes.

13. Udskudte skattebeløb opføres ved konsolideringen, i det omfang sådanne beløb i nær fremtid kan forventes at blive en udgift for en virksomhed, der indgår i konsolideringen.

14. Er aktiver, der indgår i konsolideringen, værdireguleret udelukkende af skattemæssige grunde, skal disse reguleringer tilbageføres, inden aktiverne optages i det konsoliderede regnskab.

Artikel 25

Virksomhedssammenslutninger inden for en koncern

1. Medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at den bogførte værdi af kapitalandele i en af konsolideringen omfattet virksomhed kun udlignes med den tilsvarende andel af kapitalen, såfremt virksomhederne i virksomhedssammenslutningen er underlagt bestemmende indflydelse af den samme øverste part både før og efter virksomhedssammenslutningen, og hvor denne bestemmende indflydelse ikke er midlertidig.

2. Ethvert forskelsbeløb, der opstår ved anvendelse af stk. 1, henholdsvis lægges til eller trækkes fra de konsoliderede reserver.

3. Anvendelsen af den i stk. 1 beskrevne metode, de heraf følgende ændringer i reserverne samt de berørte virksomheders navn og hjemsted anføres i noterne til det konsoliderede regnskab.

Artikel 26

Pro rata-konsolidering

1. Medlemsstaterne kan, når en virksomhed, der indgår i konsolideringen, leder en anden virksomhed sammen med en eller flere virksomheder, der ikke indgår i konsolideringen, tillade eller kræve, at denne anden virksomhed medtages pro rata i det konsoliderede regnskab i forhold til de rettigheder, som den virksomhed, der indgår i konsolideringen, besidder i dens kapital.

2. Ved den i stk. 1 omtalte pro rata-konsolidering finder artikel 23, stk. 9 og 10, og artikel 24 anvendelse med de fornødne tilpasninger.

Artikel 27

Opførelse af associerede virksomheder efter den indre værdis metode

1. Når en virksomhed, der indgår i konsolideringen, har en associeret virksomhed, opføres denne associerede virksomhed i den konsoliderede balance under en særskilt post med en hertil svarende benævnelse.

2. Når denne artikel anvendes første gang i forbindelse med en associeret virksomhed, opføres denne associerede virksomhed i den konsoliderede balance enten

a) til den bogførte værdi beregnet i overensstemmelse med reglerne om måling i kapitel 2 og 3. Forskellen mellem denne værdi og det beløb, der svarer til kapitalinteressens andel af egenkapitalen i denne associerede virksomhed, anføres særskilt i den konsoliderede balance eller i noterne til det konsoliderede regnskab. Forskellen beregnes per den dato, hvor metoden anvendes første gang, eller

b) med et beløb svarende til kapitalinteressens andel af den associerede virksomheds egenkapital i denne associerede virksomhed. Forskellen mellem dette beløb og den bogførte værdi i overensstemmelse med reglerne om måling i kapitel 2 og 3 anføres særskilt i den konsoliderede balance eller i noterne til det konsoliderede regnskab. Forskellen beregnes per den dato, hvor metoden anvendes første gang.

En medlemsstat kan foreskrive anvendelsen af en af mulighederne i litra a) og b). I sådanne tilfælde skal det fremgå af den konsoliderede balance eller af noterne til det konsoliderede regnskab, hvilken mulighed der har fundet anvendelse.

En medlemsstat kan desuden med henblik på litra a) og b) tillade eller kræve, at denne forskel beregnes per den dato, hvor kapitalandelene er erhvervet, eller, såfremt de er erhvervet i flere omgange, per den dato, hvor virksomheden blev en associeret virksomhed.

3. Når en associeret virksomheds aktiver eller passiver er blevet værdiansat efter andre metoder end dem, der anvendes ved konsolideringen i henhold til artikel 24, stk. 11, kan disse aktiver og passiver med henblik på beregningen af det i stk. 2, litra a) og b), i denne artikel nævnte forskelsbeløb værdiansættes på ny efter de metoder, der anvendes ved konsolideringen. Er der ikke foretaget en sådan omvurdering, anføres dette i noterne til det konsoliderede regnskab. En medlemsstat kan kræve en sådan ny omvurdering.

4. Den i stk. 2, litra a), nævnte bogførte værdi eller det i stk. 2, litra b), nævnte beløb, der svarer til andelen i den associerede virksomheds egenkapital, forøges eller formindskes i forhold til de i regnskabsåret indtrufne forskydninger i den til kapitalinteressen svarende andel i den associerede virksomheds egenkapital; den formindskes med kapitalinteressens andel i udbyttet.

5. Såfremt den i stk. 2, litra a) og b), nævnte positive forskel ikke kan henføres til bestemte aktiver eller passiver, behandles dette forskelsbeløb i overensstemmelse med de regler der finder anvendelse på posten »goodwill«, jf. artikel 12, stk. 6, litra d), og stk. 11, første afsnit, artikel 24, stk. 3, litra c), og bilag III og bilag IV.

6. Den andel af de associerede virksomheders resultat, der kan henføres til kapitalinteressen i sådanne associerede virksomheder, opføres i den konsoliderede resultatopgørelse under en særskilt post med en hertil svarende benævnelse.

7. De i artikel 24, stk. 7, nævnte elimineringer foretages i det omfang oplysningerne hertil er kendte eller tilgængelige.

8. Når en associeret virksomhed udarbejder et konsolideret regnskab, finder stk. 1-7 anvendelse på den egenkapital, som er opført i dette konsoliderede regnskab.

9. Anvendelse af denne artikel kan undlades, såfremt kapitalinteresserne i den associerede virksomheds kapital ikke er væsentlig.

Artikel 28

Noterne til det konsoliderede regnskab

1. Ud over eventuelle andre oplysninger, der kræves i henhold til andre bestemmelser i dette direktiv, skal noterne til det konsoliderede regnskab på en måde, der letter bedømmelsen af den finansielle stilling for alle de virksomheder, der indgår i konsolideringen, indeholde de oplysninger, der kræves i artikel 16, 17 og 18, med de fornødne tilpasninger, der følger af de særlige forhold, som gør sig gældende for konsoliderede regnskaber i sammenligning med årsregnskaber, herunder følgende:

a) ved oplysning af transaktioner mellem nærtstående parter medtages ikke transaktioner mellem nærtstående parter, der indgår i konsolideringen, som er elimineret ved konsolideringen

b) ved oplysning af det gennemsnitlige antal medarbejdere, som har været beskæftiget i løbet af regnskabsåret, gives der særskilt oplysning om det gennemsnitlige antal medarbejdere, som har været beskæftiget af virksomheder, for hvilke der er foretaget pro rata- konsolidering, og

c) ved oplysning af størrelsen af vederlag samt forskud og kreditter, der er ydet medlemmer af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganerne, gives der kun oplysning om beløb ydet af modervirksomheden eller dens dattervirksomheder til medlemmer af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganerne i modervirksomheden.

2. Ud over de oplysninger, der kræves i henhold til stk. 1, skal noterne til det konsoliderede regnskab indeholde følgende oplysninger:

a) for så vidt angår de af konsolideringen omfattede virksomheder:

i) disse virksomheders navn og hjemsted

ii) andelen i kapitalen i disse virksomheder, bortset fra modervirksomheden, som besiddes af de virksomheder, der indgår i konsolideringen, eller af andre, som handler i eget navn, men for disse virksomheders regning, og

iii) oplysning om, hvilke af de i artikel 22, stk. 1, 2 og 7, nævnte betingelser, som efter anvendelse af artikel 22, stk. 3, 4 og 5, har ligget til grund for konsolideringen. Denne oplysning er dog ikke nødvendig, når konsolideringen er foretaget på grundlag af artikel 22, stk. 1, litra a), og når andelen af kapitalen og af stemmerettighederne er den samme.

De samme oplysninger anføres for de virksomheder, der på grund af deres ubetydelighed i henhold til artikel 6, stk. 1, litra j), og artikel 23, stk. 10, holdes uden for konsolideringen, og der gives en begrundelse for, at de i artikel 23, stk. 9, nævnte virksomheder udelades

b) navnet på og hjemstedet for associerede virksomheder, der som defineret i artikel 27, stk. 1, indgår i konsolideringen, samt oplysninger om den andel i deres kapital, som besiddes af de virksomheder, der indgår i konsolideringen, eller af andre, der handler i eget navn, men for disse virksomheders regning

c) navnet på og hjemstedet for virksomheder, for hvilke der er foretaget pro rata-konsolidering i henhold til artikel 26, de forhold, der ligger til grund for den fælles ledelse af de pågældende virksomheder, samt oplysninger om den andel i deres kapital, som besiddes af de virksomheder, der indgår i konsolideringen, eller af andre, der handler i eget navn, men for disse virksomheders regning, og

d) for så vidt angår hver af de virksomheder, bortset fra de i litra a), b) og c) nævnte virksomheder, i hvilke de virksomheder, som indgår i konsolideringen, enten selv eller ved andre, der handler i eget navn, men for disse virksomheders regning, besidder en kapitalinteresse:

i) disse virksomheders navn og hjemsted

ii) størrelsen af kapitalandelen

iii) størrelsen af egenkapitalen samt af resultatet for den pågældende virksomhed for det seneste regnskabsår, for hvilket regnskabet er vedtaget.

Angivelse af egenkapitalen og af resultatet kan også udelades, såfremt den pågældende virksomhed ikke offentliggør sin balance.

3. Medlemsstaterne kan tillade, at de i stk. 2, litra a)-d), foreskrevne oplysninger gives i form af en oversigt, der indgives i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, i direktiv 2009/101/EF. Indgivelsen af en sådan oversigt anføres i noterne til det konsoliderede regnskab.

Medlemsstaterne kan ligeledes tillade, at disse oplysninger udelades, hvis de kan volde betydelig skade for en af de virksomheder, som de vedrører. Medlemsstaterne kan gøre denne udeladelse afhængig af forudgående tilladelse fra en administrativ eller retslig myndighed. En sådan udeladelse af oplysninger anføres i noterne til det konsoliderede regnskab.

Artikel 29

Den konsoliderede ledelsesberetning

1. Ud over eventuelle andre oplysninger, der kræves i henhold til andre bestemmelser i dette direktiv, skal den konsoliderede beretning på en måde, der letter bedømmelsen af stillingen for alle de virksomheder, der indgår i konsolideringen, som minimum indeholde de oplysninger, der kræves i artikel 19 og 20, med de fornødne tilpasninger, der følger af de særlige forhold, som gør sig gældende for en konsolideret beretning i sammenligning med en ledelsesberetning.

2. Følgende justeringer af de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 19 og 20, finder anvendelse:

a) Ved rapportering om erhvervelse af egne kapitalandele skal den konsoliderede beretning angive antal, pålydende værdi eller i mangel af pålydende værdi bogført pariværdi af alle kapitalandele i modervirksomheden, som besiddes af denne modervirksomhed, denne modervirksomheds dattervirksomheder eller andre, der handler i eget navn, men for enhver af disse virksomheders regning. Medlemsstaterne kan tillade eller kræve, at disse oplysninger anføres i noterne til det konsoliderede regnskab.

b) Ved rapportering om interne kontrol- og risikostyringssystemer skal redegørelsen for virksomhedsledelse henvise til hovedelementerne i de interne kontrol- og risikostyringssystemer for de virksomheder som helhed, der indgår i konsolideringen.

3. Når der ud over ledelsesberetningen kræves en konsolideret beretning, kan de to beretninger fremlægges som en samlet beretning.

Artikel 29a

Konsolideret bæredygtighedsrapportering

(ikki tikið við)

KAPITEL 6a

STANDARDER FOR BÆREDYGTIGHEDSRAPPORTERING

Artikel 29b

Standarder for bæredygtighedsrapportering

(ikki tikið við)

Artikel 29c

Standarder for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder

(ikki tikið við)

KAPITEL 6b

FÆLLES ELEKTRONISK RAPPORTERINGSFORMAT

Artikel 29d

Fælles elektronisk rapporteringsformat

(ikki tikið við)

KAPITEL 7

OFFENTLIGHED

Artikel 30

Generelt krav om offentlighed

1. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder inden for en rimelig tidsfrist, som ikke må være længere end 12 måneder efter balancetidspunktet, offentliggør det behørigt godkendte årsregnskab og ledelsesberetningen, i givet fald i det elektroniske rapporteringsformat, der er omhandlet i dette direktivs artikel 29d, såvel som revisors eller revisionsfirmaets udtalelse og påtegning, der er omhandlet i dette direktivs artikel 34, efter de bestemmelser, der er fastsat i hver medlemsstats lovgivning i overensstemmelse med afsnit I, kapitel III, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132.

Medlemsstaterne kan kræve, at virksomheder, der er omfattet af artikel 19a og 29a, stiller ledelsesberetningen gratis til rådighed for offentligheden på deres websted. Hvor en virksomhed ikke har et websted, kan medlemsstaterne kræve, at den efter anmodning stiller et skriftligt eksemplar af sin ledelsesberetning til rådighed.

Hvor en uafhængig udbyder af erklæringsydelser afgiver den udtalelse, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), offentliggøres denne udtalelse sammen med de dokumenter, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit.

Medlemsstaterne kan dog undtage virksomheder fra pligten til at offentliggøre ledelsesberetningen, såfremt et eksemplar af beretningen i dens helhed eller uddrag heraf let kan rekvireres på anmodning til en pris, der ikke overstiger de administrative omkostninger. Undtagelsen i dette stykkes fjerde afsnit finder ikke anvendelse på virksomheder, der er omfattet af kravene vedrørende bæredygtighedsrapportering i artikel 19a og 29a.

2. Medlemsstaterne kan undtage en i bilag II omhandlet virksomhed, som de i dette direktiv foreskrevne samordningsforanstaltninger finder anvendelse på i medfør af artikel 1, stk. 1, litra b), fra at offentliggøre sit regnskab i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 2009/101/EF, forudsat at regnskabet er tilgængeligt for offentligheden på virksomhedens hjemsted, i følgende tilfælde:

a) alle de personligt hæftende selskabsdeltagere i den berørte virksomhed er virksomheder omfattet af bilag I, der henhører under lovgivningen i andre medlemsstater end den medlemsstat, hvis lovgivning den berørte virksomhed henhører under, og ingen af disse virksomheder offentliggør virksomhedens regnskab sammen med sine egne regnskaber

b) alle de personligt hæftende selskabsdeltagere i den berørte virksomhed er virksomheder, der ikke henhører under en medlemsstats lovgivning, men som har en retlig form, der svarer til den i direktiv 2009/101/EF omhandlede.

Der skal efter anmodning kunne rekvireres et eksemplar af regnskabet. Prisen for et sådant eksemplar må ikke overstige de administrative omkostninger.

3. Stk. 1 finder anvendelse på konsoliderede regnskaber og konsoliderede beretninger.

Når den virksomhed, som har udarbejdet det konsoliderede regnskab, er organiseret i en form som de i bilag II opførte, og virksomheden ikke for de i stk. 1 nævnte dokumenter efter den nationale lovgivning har pligt til offentliggørelse i lighed med artikel 3 i direktiv 2009/101/EF, skal den dog som minimum gøre de pågældende dokumenter tilgængelige for offentligheden på sit hjemsted, og der skal efter anmodning fremskaffes et eksemplar, for hvilket prisen ikke må overstige de administrative omkostninger.

Artikel 31

Forenklinger for små og mellemstore virksomheder

1. Medlemsstaterne kan undtage små virksomheder fra pligten til at offentliggøre resultatopgørelsen og ledelsesberetningen.

2. Medlemsstaterne kan tillade, at mellemstore virksomheder offentliggør

a) en forkortet balance, hvori der kun medtages de i bilag III og IV omhandlede poster, som indledes med bogstaver og romertal, med særskilt anførelse enten i balancen eller i noterne til årsregnskabet:

i) af post C I 3, C II 1-4, C III 1-4, D II 2, 3 og 6 samt D III 1 og 2 under »Aktiver« og af post C 1, 2, 6, 7 og 9 under »Egenkapital og passiver« i bilag III

ii) af post C I 3, C II 1-4, C III 1-4, D II 2, 3 og 6, D III 1 og 2, F 1, 2, 6, 7 og 9 og I 1, 2, 6, 7 og 9 i bilag IV

iii) af de oplysninger, der kræves som anført i parentesen under post D II under »Aktiver« og C under »Egenkapital og passiver« i bilag III, men samlet for alle de pågældende poster, og særskilt for post D II 2 og 3 under »Aktiver« samt C 1, 2, 6, 7 og 9 under »Egenkapital og passiver«

iv) af de oplysninger, der kræves som anført i parentesen under post D II i bilag IV, men samlet for alle de pågældende poster, og særskilt for post D II 2 og 3

b) forkortede noter til deres årsregnskab uden oplysningerne i artikel 17, stk. 1, litra f) og j).

Dette stykke berører ikke artikel 30, stk. 1, for så vidt nævnte artikel angår resultatopgørelsen, ledelsesberetningen og revisors eller revisionsfirmaets udtalelse.

Artikel 32

Andre krav om offentlighed

1. Ved enhver fuldstændig offentliggørelse gengives årsregnskabet og ledelsesberetningen i den form og i den affattelse, på grundlag af hvilken revisor eller revisionsfirmaet har afgivet sin udtalelse. De ledsages af den fulde ordlyd af revisionspåtegningen.

2. Når årsregnskabet ikke offentliggøres i sin helhed, skal den forkortede udgave af regnskabet, som ikke ledsages af revisionspåtegningen

a) angive, at det drejer sig om en forkortet udgave

b) henvise til det register, hvortil regnskabet er indgivet henhold til artikel 3 i direktiv 2009/101/EF, eller, såfremt regnskabet endnu ikke er blevet indgivet, oplyse dette

c) oplyse, om påtegningen fra revisor eller revisionsfirma var uden forbehold, med forbehold eller negativ, eller om revisor eller revisionsfirma var ude af stand til at fremsætte en udtalelse

d) oplyse, om revisionspåtegningen indeholdt forhold, som revisor eller revisionsfirma særligt har påpeget uden at have taget forbehold i forbindelse med revisionspåtegningen.

Artikel 33

Forpligtelse og ansvar med hensyn til udarbejdelse og offentliggørelse af årsregnskabet og ledelsesberetningen

1. Medlemsstaterne sikrer, at medlemmerne af virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer, der handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter national ret, kollektivt har ansvar for at sikre, at følgende dokumenter udarbejdes og offentliggøres i overensstemmelse med dette direktivs krav og i givet fald med de internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget i medfør af forordning (EF) nr. 1606/2002, med delegeret forordning (EU) 2019/815, med standarderne for bæredygtighedsrapportering omhandlet i dette direktivs artikel 29b eller 29c og med kravene i dette direktivs artikel 29d:

a) årsregnskaberne, ledelsesberetningen og redegørelsen for virksomhedsledelse, hvis denne fremlægges særskilt, og

b) det konsoliderede regnskab, de konsoliderede ledelsesberetninger og den konsoliderede redegørelse for virksomhedsledelse, hvis denne fremlægges særskilt.

2. Medlemsstaterne sikrer, at deres love og administrative bestemmelser om ansvar, som minimum over for virksomheden, gælder for medlemmerne af virksomhedernes administrations-, ledelses- og tilsynsorganer for brud på de i stk. 1 omhandlede forpligtelser.

Artikel 33a

Adgang til oplysninger på det fælles europæiske adgangspunkt

1. Fra den 10. januar 2028 sikrer medlemsstaterne, at de virksomheder, der er omhandlet i dette direktivs artikel 19a, 29a og 40a, når de offentliggør ledelsesberetningen, den konsoliderede ledelsesberetning, herunder for begge beretninger de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 8 i forordning (EU) 2020/852, samt årsregnskabet, det konsoliderede regnskab, revisionspåtegningen, erklæringen med sikkerhed, bæredygtighedsrapporterne vedrørende tredjelandsvirksomheder og den tilhørende udtalelse om bæredygtighedsrapportering, den erklæring, der er omhandlet i dette direktivs artikel 40a, stk. 2, fjerde afsnit, beretningen om

betalinger til myndigheder og den konsoliderede beretning om betalinger til myndigheder som omhandlet i dette direktivs artikel 30, 40d og 45, samtidig fremlægger disse regnskaber, erklæringer, rapporteringer og beretninger til det indsamlingsorgan, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4, med henblik på at gøre dem tilgængelige på det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), der er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859.

Medlemsstaterne sikrer, at oplysningerne opfylder følgende krav:

a) Oplysningerne skal indsendes i et dataekstraherbart format som defineret i artikel 2, nr. 3), i forordning (EU) 2023/2859 eller, hvis det er påkrævet i henhold til EU-retten eller national ret, i et maskinlæsbart format som defineret i artikel 2, nr. 4), i nævnte forordning.

b) Oplysningerne skal ledsages af følgende metadata:

i) alle navnene på den virksomhed, som oplysningerne vedrører, og, hvis den indberettende virksomhed er en dattervirksomhed, der er undtaget, som omhandlet i artikel 29a, stk. 4, andet afsnit, navnet på den modervirksomhed, der indberetter oplysninger på koncernniveau

ii) virksomhedens identifikator for juridiske enheder og, hvis den indberettende virksomhed er en dattervirksomhed, der er undtaget, som omhandlet i artikel 29a, stk. 4, andet afsnit, hvis en sådan findes, identifikator for den juridiske enhed, der er tildelt den modervirksomhed, der indberetter oplysninger på koncernniveau, som præciseret i henhold til artikel 7, stk. 4, litra b), i forordning (EU) 2023/2859

iii) virksomhedens størrelse efter kategori som præciseret i artikel 7, stk. 4, litra d), i nævnte forordning

iv) industrisektoren for virksomhedens økonomiske aktiviteter som præciseret i artikel 7, stk. 4, litra e), i nævnte forordning

v) arten af oplysninger efter klassificeringen i artikel 7, stk. 4, litra c), i nævnte forordning

vi) angivelse af, om oplysningerne indeholder personoplysninger.

2. Hvis en virksomhed har indsendt de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, til en officielt udpeget mekanisme i henhold til artikel 23a i direktiv 2004/109/EF for at gøre disse oplysninger tilgængelige på ESAP, skal denne virksomhed anses for at have opfyldt sine forpligtelser efter nærværende artikels stk. 1, forudsat at disse oplysninger overholder alle kravene om metadata i nærværende artikels stk. 1.

3. Med henblik på stk. 1, litra b), nr. ii), sikrer medlemsstaterne, at virksomheder erhverver en identifikator for juridiske enheder.

4. Senest den 9. januar 2028 udpeger medlemsstaterne med henblik på at gøre de i denne artikels stk. 1 omhandlede oplysninger tilgængelige på ESAP mindst ét indsamlingsorgan som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) 2023/2859 og underretter ESMA herom.

5. Med henblik på at sikre den effektive indsamling og forvaltning af oplysninger, der indsendes i overensstemmelse med stk. 1, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger, som skal præcisere:

a) eventuelle andre metadata, som skal ledsage oplysningerne

b) struktureringen af data, som indgår i oplysningerne

c) de oplysninger, for hvilke det maskinlæsbare format er påkrævet, og, i sådanne tilfælde, hvilket maskinlæsbart format der skal anvendes.

6. Kommissionen vedtager om nødvendigt retningslinjer for at sikre, at de metadata, der indsendes i overensstemmelse med stk. 5, litra a), er korrekte.

KAPITEL 8

REVISION OG ERKLÆRINGSOPGAVER OM BÆREDYGTIGHEDSRAPPORTERING

Artikel 34

Generelt krav

1. Medlemsstaterne sikrer, at årsregnskaberne for virksomheder af interesse for offentligheden, mellemstore og store virksomheder revideres af en eller flere revisorer eller af et eller flere revisionsfirmaer, der af medlemsstaterne er autoriseret til at udføre lovpligtig revision på grundlag af direktiv 2006/43/EF.

Revisor(erne) eller revisionsfirma(erne) skal tillige:

a) afgive en udtalelse om, hvorvidt

i) ledelsesberetningen er i overensstemmelse med årsregnskabet for samme regnskabsår, og

ii) ledelsesberetningen er blevet udarbejdet i overensstemmelse med gældende lovkrav med undtagelse af kravene vedrørende bæredygtighedsrapportering i dette direktivs artikel 19a
aa) i givet fald afgive en udtalelse på grundlag af en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed om bæredygtighedsrapporteringens overholdelse af dette direktivs krav, herunder bæredygtighedsrapporteringens overensstemmelse med de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er vedtaget i henhold til artikel 29b eller 29c, den proces, som virksomheden har gennemført for at identificere de oplysninger, der indberettes efter disse standarder for bæredygtighedsrapportering, og overholdelsen af kravet om at opmærke

bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med artikel 29d, og om overholdelsen af rapporteringskravene i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852

b) afgive en udtalelse om, hvorvidt vedkommende på baggrund af viden om og forståelse af virksomheden og dens miljø erhvervet under revisionen har fundet væsentlige fejlagtige angivelser i ledelsesberetningen, og arten af sådanne eventuelle fejlagtige angivelser anføres.

2. Stk. 1, første afsnit, finder tilsvarende anvendelse på konsoliderede regnskaber. Stk. 1, andet afsnit, finder tilsvarende anvendelse på konsoliderede regnskaber og konsoliderede beretninger.

3. Medlemsstaterne kan tillade, at en anden revisor eller et andet revisionsfirma end den/det eller de, der udfører lovpligtig revision af årsregnskaber, afgiver udtalelsen omhandlet i stk. 1, andet afsnit, litra aa).

4. Medlemsstaterne kan tillade, at en uafhængig udbyder af erklæringsydelser, der er etableret på deres område, afgiver udtalelsen omhandlet i stk. 1, andet afsnit, litra aa), forudsat en sådan uafhængig udbyder af erklæringsydelser er underlagt krav, der svarer til kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF for så vidt angår erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering som defineret i artikel 2, nr. 22), i nævnte direktiv, navnlig kravene om

a) uddannelse og eksamination, der sikrer, at uafhængige udbydere af erklæringsydelser erhverver den nødvendige ekspertise vedrørende bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering

b) efteruddannelse

c) kvalitetssikringssystemer

d) faglig etik, uafhængighed, objektivitet, fortrolighed og tavshedspligt

e) udnævnelse og afskedigelse

f) undersøgelser og sanktioner

g) tilrettelæggelsen af arbejdet hos den uafhængige udbyder af erklæringsydelser, navnlig hvad angår tilstrækkelige ressourcer og personale og ajourføring af kundestamkort og sagsarkiver og

h) rapportering af uregelmæssigheder.

Medlemsstaterne sikrer, at når en uafhængig udbyder af erklæringsydelser afgiver udtalelsen omhandlet i stk. 1, andet afsnit, litra aa), er denne udtalelse udarbejdet i overensstemmelse med artikel 26a, 27a og 28a i direktiv 2006/43/EF, og at revisionsudvalget eller et særligt udvalg i

givet fald kontrollerer og overvåger uafhængigheden af den uafhængige udbyder af erklæringsydelser i overensstemmelse med artikel 39, stk. 6, litra e), i direktiv 2006/43/EF.

Medlemsstaterne sikrer, at uafhængige udbydere af erklæringsydelser, der inden den 1. januar 2024 er blevet akkrediteret til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 765/2008, ikke er omfattet af kravene om uddannelse og eksamination omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra a).

Medlemsstaterne sikrer, at uafhængige udbydere af erklæringsydelser, der den 1. januar 2024 er i færd med at gennemføre en akkrediteringsprocedure i overensstemmelse med de relevante nationale krav, ikke er omfattet af kravene om uddannelse og eksamination omhandlet i første afsnit, litra a), for så vidt angår erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, forudsat at de afslutter denne procedure senest den 1. januar 2026.

Medlemsstaterne sikrer, at de uafhængige udbydere af erklæringsydelser omhandlet i tredje og fjerde afsnit erhverver den nødvendige viden inden for bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering gennem kravene om efteruddannelse omhandlet i første afsnit, litra b).

Hvis en medlemsstat i henhold til første afsnit beslutter at tillade en uafhængig udbyder af erklæringsydelser at afgive udtalelsen omhandlet i stk. 1, andet afsnit, litra aa), skal den også tillade en anden revisor end den eller de, der udfører lovpligtig revision af årsregnskaber, at gøre samme, jf. stk. 3.

5. Fra den 6. januar 2027 skal en medlemsstat, der har gjort brug af den mulighed, der er omhandlet i stk. 4 (»værtsmedlemsstaten«), tillade uafhængige udbydere af erklæringsydelser, der er etableret i en anden medlemsstat end værtsmedlemsstaten (»hjemmedlemsstaten«), at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Hjemmedlemsstaten er ansvarlig for tilsynet med de uafhængige udbydere af erklæringsydelser, der er etableret på dens område, medmindre værtsmedlemsstaten beslutter at føre tilsyn med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, der udføres af uafhængige udbydere af erklæringsydelser på dens område.

Hvis værtsmedlemsstaten beslutter at føre tilsyn med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, der udføres på dens område af uafhængige udbydere af erklæringsydelser, der er registreret i en anden medlemsstat, gælder følgende:

a) værtsmedlemsstaten må ikke pålægge sådanne uafhængige udbydere af erklæringsydelser strengere krav eller ansvar end dem, der i henhold til national ret kræves for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering udført af uafhængige udbydere af erklæringsydelser eller revisorer, der er etableret i den pågældende værtsmedlemsstat, og

b) værtsmedlemsstaten skal underrette andre medlemsstater om sin beslutning om at føre tilsyn med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, der udføres af uafhængige udbydere af erklæringsydelser, der er etableret i andre medlemsstater.

6. Medlemsstaterne sikrer, at hvor en virksomhed i henhold til EU- retten er forpligtet til at lade elementer af sin bæredygtighedsrapportering verificere af en akkrediteret uafhængig tredjepart, gøres rapporten fra denne tredjepart tilgængelig enten som bilag til ledelsesberetningen eller på anden måde, der gør den offentligt tilgængelig.

Artikel 35

Ændring af direktiv 2006/43/EF for så vidt angår revisionspåtegningens indhold

Artikel 28 i direktiv 2006/43/EF affattes således:

»Artikel 28

Revisionspåtegning

1. Revisionspåtegningen skal omfatte:

a) en indledning, hvori det som minimum oplyses, hvilket årsregnskab der er genstand for den lovpligtige revision, samt hvilket system for regnskabsaflæggelse der er anvendt ved dets udarbejdelse

b) en beskrivelse af revisionens art og omfang, hvor der som minimum oplyses om, hvilke revisionsstandarder der er anvendt ved revisionen

c) en udtalelse, som skal være enten uden forbehold, med forbehold eller negativ, og hvori det klart anføres, hvorvidt revisor finder,

i) at årsregnskabet giver et retvisende billede i overensstemmelse med det relevante system for regnskabsaflæggelse, og

ii) i givet fald, at årsregnskabet opfylder de lovbestemte krav

Såfremt revisor ikke er i stand til at fremsætte en udtalelse, skal revisionspåtegningen indeholde revisors nægtelse af revisionspåtegning

d) en omtale af eventuelle forhold, som revisor særligt har påpeget uden at have taget forbehold i forbindelse med revisionspåtegningen

e) den udtalelse og erklæring, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF.

2. Revisionspåtegningen underskrives og dateres af revisor. Når et revisionsfirma udfører lovpligtig revision, underskrives revisionspåtegningen som minimum af den eller de revisorer, der udfører den lovpligtige revision på revisionsfirmaets vegne. Under ekstraordinære

omstændigheder kan medlemsstaterne bestemme, at denne underskrift/disse underskrifter ikke behøver at blive offentliggjort, hvis offentliggørelsen kan indebære en overhængende og væsentlig trussel mod nogens personlige sikkerhed. Under alle omstændigheder skal de relevante kompetente myndigheder have kendskab til den eller de pågældende personers navne.

3. Revisionspåtegningen vedrørende det konsoliderede regnskab skal opfylde kravene i stk. 1 og 2. Ved rapportering om overensstemmelse mellem beretningen og regnskabet som påkrævet i henhold til stk. 1, litra e), lægger revisoren eller revisionsfirmaet det konsoliderede regnskab og den konsoliderede beretning til grund. Når modervirksomhedens årsregnskab er tilknyttet det konsoliderede regnskab, kan revisionspåtegninger, som kræves ifølge denne artikel, afgives sammen.

KAPITEL 9
BESTEMMELSER VEDRØRENDE UNDTAGELSER OG BEGRÆNSNING AF UNDTAGELSER

Artikel 36
Undtagelser for mikrovirksomheder

1. Medlemsstaterne kan undtage mikrovirksomheder fra en hvilken som helst eller samtlige af følgende forpligtelser:

a) forpligtelsen til at medtage »Periodeafgrænsningsposter« under aktiver og passiver. Hvis en medlemsstat anvender denne mulighed, kan den tillade, at disse virksomheder fraviger artikel 6, stk. 1, litra d), for så vidt angår indregning af »Periodeafgrænsningsposter« under aktiver og passiver, dog kun for andre udgifter i henhold til nærværende artikels stk. 2, litra b), nr. vi), forudsat at dette forhold er anført i noterne til årsregnskabet eller i overensstemmelse med litra c) neden for balancen

b) forpligtelsen til at udarbejde noter til årsregnskabet i overensstemmelse med artikel 16, forudsat at de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 16, stk. 1, litra d) og e), i dette direktiv og artikel 24, stk. 2, i direktiv 2012/30/EU, angives neden for balancen

c) forpligtelsen til at udarbejde en ledelsesberetning i overensstemmelse med kapitel 5, forudsat at de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 24, stk. 2, i direktiv 2012/30/EU, er anført i noterne til årsregnskabet eller i overensstemmelse med litra c) i nærværende stykke, neden for balancen

d) forpligtelsen til at offentliggøre årsregnskabet i overensstemmelse med kapitel 7, forudsat at balanceoplysningerne heri er behørigt indgivet ifølge national lovgivning til mindst én kompetent myndighed, som den pågældende medlemsstat har udpeget. Når den kompetente myndighed ikke er det centrale register eller et handels- eller selskabsregister, jf. artikel 3, stk. 1, i direktiv 2009/101/EF, skal den kompetente myndighed sende de indgivne oplysninger til registeret.

2. Medlemsstaterne kan tillade mikrovirksomheder:

a) alene at udarbejde en forkortet balance, hvori mindst de i bilag III eller IV omhandlede poster, som indledes med bogstaver, medtages særskilt, når det er relevant. I tilfælde, hvor stk. 1, litra a), i nærværende artikel finder anvendelse, medtages post E under »Aktiver« og post D under »Passiver« i bilag III, eller post E og K i bilag IV, ikke i balancen

b) alene at udarbejde en forkortet resultatopgørelse, hvori mindst følgende poster medtages særskilt, når det er relevant:

i) nettoomsætning

ii) andre indtægter

iii) udgifter til råvarer og hjælpematerialer

iv) personaleudgifter

v) værdireguleringer

vi) andre udgifter

vii) skatter

viii) resultat.

3. Medlemsstaterne må ikke tillade eller kræve, at artikel 8 finder anvendelse på mikrovirksomheder, der benytter en af undtagelserne i stk. 1 og 2 i nærværende artikel.

4. For så vidt angår mikrovirksomheder anses årsregnskaber udarbejdet i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 3 i nærværende artikel for at give et retvisende billede i henhold til artikel 4, stk. 3, og artikel 4, stk. 4, finder således ikke anvendelse på sådanne regnskaber.

5. Finder stk. 1, litra a),i nærværende artikel anvendelse, udgøres den i artikel 3, stk. 1, litra a), omhandlede balancesum af de i bilag III under »Aktiver« angivne poster A til D eller de i bilag IV angivne poster A til D.

6. Med forbehold af denne artikel sikrer medlemsstaterne, at mikrovirksomheder i øvrigt betragtes som små virksomheder.

7. Medlemsstaterne stiller ikke undtagelserne i stk. 1, 2 og 3 til rådighed for investeringsvirksomheder og holdingvirksomheder.

8. Medlemsstater, som den 19 juli 2013 på datoen for dette direktivs ikrafttræden har gældende love eller administrative bestemmelser i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og

Rådets direktiv 2012/6/EU af 14. marts 2012 om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF om årsregnskaberne for visse selskabsformer for så vidt angår mikroenheder, kan fritages for kravene i artikel 3, stk. 9, for så vidt angår omregningen til national valuta af tærsklerne i artikel 3, stk. 1, når de anvender artikel 53, stk. 1, første punktum.

9. Senest den 20 juli 2018 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om situationen for mikrovirksomheder, herunder navnlig situationen på nationalt plan for så vidt angår antallet af virksomheder, der opfylder størrelseskriterierne, og den reduktion af de administrative byrder, som er opnået gennem fritagelsen for offentliggørelseskravet.

Artikel 37

Undtagelse for dattervirksomheder

Uanset bestemmelserne i direktiv 2009/101/EF og 2012/30/EU kan medlemsstaterne undlade at anvende bestemmelserne i nærværende direktiv om indhold, revision samt offentliggørelse af årsregnskabet og ledelsesberetningen på virksomheder, som henhører under deres lovgivning, og som er dattervirksomheder, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

1) modervirksomheden henhører under en medlemsstats lovgivning

2) samtlige selskabsdeltagere i dattervirksomheden har, for så vidt angår hvert regnskabsår, som undtagelsen gælder, erklæret sig indforstået med ovennævnte undtagelse

3) modervirksomheden har stillet sig som garant for dattervirksomhedens forpligtelser

4) erklæringerne i nr. 2 og 3 offentliggøres af dattervirksomheden efter de bestemmelser, der er fastsat i medlemsstatens lovgivning i overensstemmelse med kapitel 2 i direktiv 2009/101/EF

5) dattervirksomheden indgår i det af modervirksomheden i overensstemmelse med dette direktiv udarbejdede konsoliderede regnskab

6) undtagelsen anføres i noterne til det af modervirksomheden udarbejdede konsoliderede regnskab, og

7) det i nr. 5 nævnte konsoliderede regnskab, den konsoliderede beretning og revisionspåtegningen offentliggøres for dattervirksomheden efter de bestemmelser, der er fastsat i medlemsstatens lovgivning i overensstemmelse med kapitel 2 i direktiv 2009/101/EF.

Artikel 38

Virksomheder, som er personligt hæftende selskabsdeltagere i andre virksomheder

1. Medlemsstaterne kan kræve, at virksomheder omfattet af artikel 1, stk. 1, litra a), der henhører under deres lovgivning, og som er personligt hæftende selskabsdeltagere i en af de i

artikel 1, stk. 1, litra b), omhandlede virksomheder (den berørte virksomhed), udarbejder, lader revidere og offentliggør den berørte virksomheds regnskab sammen med deres eget regnskab i overensstemmelse med dette direktiv, og i dette tilfælde finder kravene i dette direktiv ikke anvendelse på den berørte virksomhed.

2. Medlemsstaterne kan undlade at anvende direktivets krav på den berørte virksomhed, hvis:

a) den berørte virksomheds regnskab udarbejdes, revideres og offentliggøres i overensstemmelse med dette direktiv af en virksomhed, som

i) er personligt hæftende selskabsdeltager i denne berørte virksomhed og

ii) henhører under en anden medlemsstats lovgivning

b) den berørte virksomhed indgår i et konsolideret regnskab, der udarbejdes, revideres og offentliggøres i overensstemmelse med dette direktiv af

i) en personligt hæftende selskabsdeltager, eller

ii) hvis den berørte virksomhed indgår i det konsoliderede regnskab for en større helhed af virksomheder, og dette regnskab udarbejdes, revideres og offentliggøres i overensstemmelse med dette direktiv, en modervirksomhed, som henhører under en medlemsstats lovgivning.

Denne fritagelse anføres i noterne til det konsoliderede regnskab.

3. I de i stk. 2 omhandlede tilfælde skal den berørte virksomhed efter anmodning oplyse navnet på den virksomhed, der offentliggør regnskabet.

Artikel 39

Undtagelse med hensyn til resultatopgørelsen for modervirksomheder, der udarbejder konsoliderede regnskaber

Medlemsstaterne kan på virksomheder, der henhører under deres lovgivning, og som er modervirksomheder, undlade at anvende bestemmelserne i dette direktiv om revision og offentliggørelse af resultatopgørelsen, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

1) modervirksomheden udarbejder et konsolideret regnskab i overensstemmelse med dette direktiv og indgår i det konsoliderede regnskab

2) undtagelsen anføres i noterne til modervirksomhedens årsregnskab

3) undtagelsen anføres i noterne til det af modervirksomheden udarbejdede konsoliderede regnskab, og

4) årets resultat for modervirksomheden, beregnet i overensstemmelse med dette direktiv, opføres i dens balance.

Artikel 40

Begrænsning af undtagelser for virksomheder af interesse for offentligheden

Medmindre det er udtrykkeligt fastsat i dette direktiv, skal medlemsstaterne ikke lade forenklingerne og undtagelsesbestemmelserne i dette direktiv gælde for virksomheder af interesse for offentligheden. En virksomhed af interesse for offentligheden behandles som en stor virksomhed uanset dens nettoomsætning, balancesum og gennemsnitligt antal medarbejdere i regnskabsåret.

KAPITEL 9a

RAPPORTERING VEDRØRENDE TREDJELANDSVIRKSOMHEDER

Artikel 40a

Bæredygtighedsrapportering vedrørende tredjelandsvirksomheder

(ikki tikið við)

Artikel 40b

Standarder for bæredygtighedsrapportering for tredjelandsvirksomheder

(ikki tikið við)

Artikel 40c

Ansvar for udarbejdelse og offentlig- og tilgængeliggørelse af bæredygtighedsrapporter vedrørende tredjelandsvirksomheder

(ikki tikið við)

Artikel 40d

Offentliggørelse

(ikki tikið við)

KAPITEL 10

INDBERETNING AF BETALINGER TIL MYNDIGHEDER

(ikki tikið við)

KAPITEL 10a

RAPPORT OM SELSKABSSKATTEOPLYSNINGER

(ikki tikið við)

KAPITEL 11

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER.

Artikel 48i

Overgangsbestemmelser

(ikki tikið við)

Artikel 49

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 1, stk. 2, artikel 3, stk. 13, artikel 29b, 29c og 40b, og artikel 46, stk. 2, tillægges Kommissionen for en periode på 5 år fra den 5. januar 2023. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 1, stk. 2, artikel 3, stk. 13, artikel 29b, 29c og 40b, og artikel 46, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

3a. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

3b. Når Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til artikel 29b og 29c, tager den hensyn til teknisk rådgivning fra EFRAG, såfremt:

a) sådan rådgivning er udviklet på passende vis, under offentligt tilsyn og på en gennemsigtig måde, med ekspertbistand fra og afbalanceret deltagelse af relevante interessenter og med tilstrækkelig offentlig finansiering til at sikre dens uafhængighed og på grundlag af et arbejdsprogram, som Kommissionen er blevet hørt om

b) sådan rådgivning er ledsaget af cost-benefit-analyser, der omfatter analyser af den tekniske rådgivnings indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål

c) sådan rådgivning er ledsaget af en redegørelse for, hvordan den tager hensyn til elementerne i artikel 29b, stk. 5

d) deltagelse i EFRAG's arbejde på teknisk plan er baseret på ekspertise inden for bæredygtighedsrapportering og er ikke betinget af et finansielt bidrag.

Litra a) og d) berører ikke offentlige organers og nationale standardiseringsorganisationers deltagelse i EFRAG's tekniske arbejde.

De dokumenter, der ledsager den tekniske rådgivning fra EFRAG, fremlægges sammen med denne tekniske rådgivning.

Kommissionen hører i fællesskab medlemsstatsekspertgruppen vedrørende bæredygtig finansiering omhandlet i artikel 24 i forordning (EU) 2020/852 og regnskabskontroludvalget omhandlet i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1606/2002 om udkastet til de delegerede retsakter forud for vedtagelsen af dem som omhandlet i dette direktivs artikel 29b og 29c.

Kommissionen anmoder Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA), Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) om en udtalelse om den tekniske rådgivning fra EFRAG, navnlig med hensyn til dens overensstemmelse med forordning (EU) 2019/2088 og de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til nævnte forordning. ESMA, EBA og EIOPA afgiver deres udtalelse senest to måneder efter datoen for modtagelse af Kommissionens anmodning.

Kommissionen hører også Det Europæiske Miljøagentur, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, Den Europæiske Centralbank, Udvalget af Europæiske Revisionstilsynsmyndigheder og platformen for bæredygtig finansiering nedsat i henhold til artikel 20 i forordning (EU) 2020/852 om EFRAG's tekniske rådgivning, inden den vedtager de delegerede retsakter omhandlet i dette direktivs artikel 29b og 29c. Hvis et af disse organer beslutter at afgive en udtalelse, skal det gøre dette senest to måneder efter den dato, hvor det blev hørt af Kommissionen.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 1, stk. 2, artikel 3, stk. 13, artikel 29b, 29c eller 40b, eller artikel 46, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 50

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som defineret i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 51

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre at disse sanktioner håndhæves. De pågældende sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

Artikel 52

Ophævelse

Direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF ophæves.

Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag VII.

Artikel 53

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 20 juli 2015. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at bestemmelserne i stk. 1 første gang finder anvendelse på årsregnskaber for det regnskabsår, som begynder den 1. januar 2016 eller i løbet af 2016.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 54

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 55

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

VIRKSOMHEDSFORMER OMHANDLET I ARTIKEL 1, STK. 1, LITRA A)

— Belgien:

la société anonyme/de naamloze vennootschap, la société en commandite par actions/de commanditaire vennootschap op aandelen, la société privée à responsabilité limitée/de besloten vennootschap met beperkte aansprake- lijkheid,, la société coopérative à responsabilité limitée/de coöperatieve ven- nootschap met beperkte aansprakelijkheid;

— Bulgarien:

акционерно дружество, дружество с ограничена отговорност, командитно дружество с акции;

— Den Tjekkiske Republik:

společnost s ručením omezeným, akciová společnost;

— Danmark:

aktieselskaber, kommanditaktieselskaber, anpartsselskaber;

— Tyskland:

die Aktiengesellschaft, die Kommanditgesellschaft auf Aktien, die Ge- sellschaft mit beschränkter Haftung;

— Estland:

aktsiaselts, osaühing;

— Irland:

public companies limited by shares or by guarantee, private companies limited by shares or by guarantee;

— Grækenland:

η ανώνυμη εταιρία, η εταιρία περιορισμένης ευθύνης, η ετερόρρυθμη κατά μετοχές εταιρία;

— Spanien:

la sociedad anónima, la sociedad comanditaria por acciones, la sociedad de responsabilidad limitada;

— Frankrig:

la société anonyme, la société en commandite par actions, la société à responsabilité limitée, la société par actions simplifiée;

— Kroatien:

dioničko društvo, društvo s ograničenom odgovornošću;

— Italien:

la società per azioni, la società in accomandita per azioni, la società a responsabilità limitata;

— Cypern:

Δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση, ιδιωτικές εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση;

— Letland:

akciju sabiedrība, sabiedrība ar ierobežotu atbildību;

— Litauen:

akcinės bendrovės, uždarosios akcinės bendrovės;

— Luxembourg:

la société anonyme, la société en commandite par actions, la société à responsabilité limitée;

— Ungarn:

részvénytársaság, korlátolt felelősségű társaság;

— Malta:

kumpanija pubblika —public limited liability company, kumpannija privata —private limited liability company,

soċjeta in akkomandita bil-kapital maqsum f'azzjonijiet —partnership en commandite with the capital divided into shares;

— Nederlandene:

de naamloze vennootschap, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid;

— Østrig:

die Aktiengesellschaft, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

— Polen:

spółka akcyjna, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka komandytowo-akcyjna;

— Portugal:

a sociedade anónima, de responsabilidade limitada, a sociedade em comandita por acões, a sociedade por quotas de responsabilidade limitada;

— Rumænien:

societate pe acţiuni, societate cu răspundere limitată, societate în comandită pe acţiuni.

— Slovenien:

delniška družba, družba z omejeno odgovornostjo, komanditna delniška družba;

— Slovakiet:

akciová spoločnosť, spoločnosť s ručením obmedzeným;

— Finland:

yksityinen osakeyhtiö/privat aktiebolag, julkinen osakeyhtiö/publikt aktiebolag;

— Sverige:

aktiebolag;

— Det Forenede Kongerige:

public companies limited by shares or by guarantee, private companies limited by shares or by guarantee

BILAG II

VIRKSOMHEDSFORMER OMHANDLET I ARTIKEL 1, STK. 1, LITRA B)

— Belgien:

la société en nom collectif/de vennootschap onder firma, la société en commandite simple/de gewone commanditaire vennootschap, la société coopérative à responsabilité illimitée/de coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid;

— Bulgarien:

събирателно дружество, командитно дружество;

— Den Tjekkiske Republik:

veřejná obchodní společnost, komanditní společnost;

— Danmark:

interessentskaber, kommanditselskaber;

— Tyskland:

die offene Handelsgesellschaft, die Kommanditgesellschaft;
— Estland:
täisühing, usaldusühing;
— Irland:
partnerships, limited partnerships, unlimited companies;
— Grækenland:
η ομόρρυθμος εταιρία, η ετερόρρυθμος εταιρία;
— Spanien:
sociedad colectiva, sociedad en comandita simple;
— Frankrig:
la société en nom collectif, la société en commandite simple;
— Kroatien:
javno trgovačko društvo, komanditno društvo, gospodarsko interesno udruženje;
— Italien:
la società in nome collettivo, la società in accomandita semplice;
— Cypern:
Ομόρρυθμες και ετερόρρυθμες εταιρείες (συνεταιρισμοί);
— Letland:
pilnsabiedrība, komandītsabiedrība;
— Litauen:
tikrosios ūkinės bendrijos, komanditinės ūkinės bendrijos;
— Luxembourg:
la société en nom collectif, la société en commandite simple;
— Ungarn:
közkereseti társaság, betéti társaság, közös vállalat, egyesülés, egyéni cég;
— Malta:
soċjeta f'isem kollettiv jew soċjeta in akkomandita, bil-kapital li mhux maqsum f'azzjonijiet meta s-soċji kollha li għandhom responsabbilita' llimitata huma soċjetajiet in akkomandita bil-kapital maqsum f'azzjonijiet —partnership en nom collectif or partnership en commandite with capital that is not divided into shares, when all the partners with unlimited liability are partnership en commandite with the capital divided into shares;
— Nederlandene:
de vennootschap onder firma, de commanditaire vennootschap;
— Østrig:
die offene Gesellschaft, die Kommanditgesellschaft;
— Polen:
spółka jawna, spółka komandytowa;
— Portugal:
sociedade em nome colectivo, sociedade em comandita simples;
— Rumænien:
societate în nume colectiv, societate în comandită simplă;
— Slovenien:

družba z neomejeno odgovornostjo, komanditna družba;
— Slovakiet:
verejná obchodná spoločnosť, komanditná spoločnosť;
— Finland:
avoin yhtiö/ öppet bolag, kommandiittiyhtiö/kommanditbolag;
— Sverige:
handelsbolag, kommanditbolag;
— Det Forenede Kongerige:
partnerships, limited partnerships, unlimited companies.

BILAG III

OPSTILLING AF BALANCEN, JF. ARTIKEL 10

Aktiver

A. Tegnet, ikke indbetalt kapital
heraf krævet indbetalt

(medmindre national lovgivning bestemmer, at den tegnede kapital, som er krævet indbetalt, skal opføres under »Egenkapital«, idet den del af kapitalen, som er krævet indbetalt, men som endnu ikke er indbetalt, i så fald opføres enten under post A på aktivsiden eller under post D II 5 på aktivsiden).

B. Etableringsomkostninger
som defineret i national lovgivning for så vidt denne tillader, at de opføres på aktivsiden. National lovgivning kan ligeledes bestemme, at etableringsomkostninger skal opføres som post 1 under »Immaterielle anlægsaktiver«.

C. Anlægsaktiver

I. Immaterielle anlægsaktiver
1. Udviklingsomkostninger, for så vidt national lovgivning tillader, at de opføres på aktivsiden.
2. Koncessioner, patenter, licenser, varemærker samt lignende rettigheder og værdier, såfremt de er:
a) erhvervet mod vederlag og ikke skal opføres under post C I 3, eller
b) skabt af virksomheden selv, for så vidt national lovgivning tillader, at de opføres på aktivsiden.
3. Goodwill, for så vidt den er erhvervet mod vederlag.
4. Acontobetalinger.

II. Materielle anlægsaktiver

1. Grunde og bygninger.
2. Produktionsanlæg og maskiner.
3. Andre anlæg, driftsmateriel og inventar.
4. Acontobetalinger og materielle anlægsaktiver under opførelse.

III. Finansielle anlægsaktiver

1. Andele i tilknyttede virksomheder.
2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder.
3. Kapitalinteresser.
4. Tilgodehavender hos virksomheder, i hvilke virksomheden har en kapitalinteresse.
5. Værdipapirer, der har karakter af anlægsaktiver.
6. Andre lån.

D. Omsætningsaktiver

I. Varebeholdninger

1. Råvarer og hjælpematerialer.
2. Varer under fremstilling.
3. Fremstillede færdigvarer og handelsvarer.
4. Acontobetalinger.

II. Tilgodehavender

(Tilgodehavender, der forfalder til betaling efter mere end et år, angives særskilt for hver enkelt af nedenstående poster.)

1. Tilgodehavender hidrørende fra salg og tjenesteydelser.
2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder.
3. Tilgodehavender hos virksomheder, i hvilke virksomheden har en kapitalinteresse.
4. Andre tilgodehavender.
5. Tegnet kapital, som er krævet indbetalt, men som endnu ikke er indbetalt (medmindre national lovgivning bestemmer, at den kapital, som er krævet indbetalt, skal opføres under post A på aktivsiden).
6. Periodeafgrænsningsposter på aktivsiden (medmindre national lovgivning bestemmer, at sådanne poster skal opføres under post E på aktivsiden).

III. Værdipapirer

1. Andele i tilknyttede virksomheder.
2. Egne kapitalandele (med angivelse af deres pålydende værdi eller i mangel heraf deres bogførte pariværdi), for så vidt national lovgivning tillader, at de opføres i balancen.
3. Andre værdipapirer.

IV. Indestående i bank og kassebeholdning

E. Periodeafgrænsningsposter på aktivsiden

(Medmindre national lovgivning bestemmer, at sådanne poster skal opføres under post D II 6 på aktivsiden).

Egenkapital og passiver

A. Egenkapital

I. Tegnet kapital

(Medmindre national lovgivning bestemmer, at den kapital, som er krævet indbetalt, skal opføres under denne post, idet den tegnede kapital og den indbetalte kapital i så tilfælde opføres særskilt).

II. Overkurs ved emission

III. Opskrivningshenlæggelse

IV. Reserver

1. Lovpligtig reserve for så vidt national lovgivning kræver oprettelse af en sådan reserve.
2. Reserve til egne kapitalandele for så vidt national lovgivning kræver oprettelse af en sådan reserve, med forbehold af artikel 24, stk. 1, litra b), i direktiv 2012/30/EU.
3. Vedtægtsmæssige reserver.
4. Andre reserver, herunder dagsværdireserven.

V. Overført resultat

VI. Årets resultat.

B. Hensættelser

1. Hensættelser til pensioner og lignende forpligtelser.
2. Hensættelser til skatter.
3. Andre hensættelser.

C. Gæld

(Gæld, der forfalder til betaling inden for et år, og gæld, der forfalder efter mere end et år, angives særskilt for hver enkelt af nedenstående poster samt ud for summen af disse.)

1. Obligationslån med særskilt angivelse af konvertible lån.
2. Gæld til kreditinstitutter.

3. Modtagne acontobeløb på ordrer, for så vidt de ikke særskilt er fratrukket varebeholdningerne.

4. Gæld vedrørende køb og modtagne tjenesteydelser.

5. Vekselgæld.

6. Gæld til tilknyttede virksomheder.

7. Gæld til virksomheder, i hvilke virksomheden har en kapitalinteresse.

8. Anden gæld, herunder skyldige skatter og skyldige bidrag til social sikring.

9. Periodeafgrænsningsposter på passivsiden (medmindre national lovgivning bestemmer, at sådanne poster skal opføres under post D).

D. Periodeafgrænsningsposter på passivsiden

(Medmindre national lovgivning bestemmer, at sådanne poster skal opføres under post C 9 under »Gæld«).

BILAG IV

BERETNINGSFORM FOR BALANCEN, JF. ARTIKEL 10

A. Tegnet, ikke indbetalt kapital

heraf krævet indbetalt

(medmindre national lovgivning bestemmer, at den kapital, som er krævet indbetalt, skal opføres under post L, idet den del af kapitalen, som er krævet indbetalt, men som endnu ikke er indbetalt, i så fald opføres enten under post A eller under post D II 5).

B. Etableringsomkostninger

som defineret i national lovgivning for så vidt denne tillader, at de opføres på aktivsiden. National lovgivning kan ligeledes bestemme, at etableringsomkostninger skal opføres som post 1 under »Immaterielle anlægsaktiver«.

C. Anlægsaktiver

I. Immaterielle anlægsaktiver

1. Udviklingsomkostninger, for så vidt national lovgivning tillader, at de opføres på aktivsiden.

2. Koncessioner, patenter, licenser, varemærker samt lignende rettigheder og værdier, såfremt de er:

a) erhvervet mod vederlag og ikke skal opføres under post C I 3, eller

b) skabt af virksomheden selv, for så vidt national lovgivning tillader, at de opføres på aktivsiden.

3. Goodwill, for så vidt den er erhvervet mod vederlag.

4. Acontobetalinger.

II. Materielle anlægsaktiver

1. Grunde og bygninger.
2. Produktionsanlæg og maskiner.
3. Andre anlæg, driftsmateriel og inventar.
4. Acontobetalinger og materielle anlægsaktiver under opførelse.

III. Finansielle anlægsaktiver

1. Andele i tilknyttede virksomheder.
2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder.
3. Kapitalinteresser.
4. Tilgodehavender hos virksomheder, i hvilke virksomheden har en kapitalinteresse.
5. Værdipapirer, der har karakter af anlægsaktiver.
6. Andre lån.

D. Omsætningsaktiver

I. Varebeholdninger

1. Råvarer og hjælpematerialer.
2. Varer under fremstilling.
3. Fremstillede færdigvarer og handelsvarer.
4. Acontobetalinger.

II. Tilgodehavender

(Tilgodehavender, der forfalder til betaling efter mere end et år, angives særskilt for hver enkelt af nedenstående poster.)

1. Tilgodehavender hidrørende fra salg og tjenesteydelser.
2. Tilgodehavender hos tilknyttede virksomheder.
3. Tilgodehavender hos virksomheder, i hvilke virksomheden har en kapitalinteresse.
4. Andre tilgodehavender.
5. Tegnet kapital, som er krævet indbetalt, men som endnu ikke er indbetalt (medmindre national lovgivning bestemmer, at den kapital, som er krævet indbetalt, skal opføres under post A på aktivsiden).
6. Periodeafgrænsningsposter på aktivsiden (medmindre national lovgivning bestemmer, at de skal opføres under post E på aktivsiden).

III. Værdipapirer

1. Andele i tilknyttede virksomheder.
2. Egne kapitalandele (med angivelse af deres pålydende værdi eller i mangel heraf deres bogførte pariværdi), for så vidt national lovgivning tillader, at de opføres i balancen.
3. Andre værdipapirer.

IV. Indestående i bank og kassebeholdning

E. Periodeafgrænsningsposter på aktivsiden

(Medmindre national lovgivning bestemmer, at sådanne poster skal opføres under post D II 6.)

F. Gæld: Beløb, der forfalder til betaling inden for et år

1. Obligationslån med særskilt angivelse af konvertible lån.
2. Gæld til kreditinstitutter.
3. Modtagne acontobeløb på ordrer, for så vidt de ikke særskilt er fratrukket varebeholdningerne.
4. Gæld vedrørende køb og modtagne tjenesteydelser.
5. Vekselgæld.
6. Gæld til tilknyttede virksomheder.
7. Gæld til virksomheder, i hvilke virksomheden har en kapitalinteresse.
8. Anden gæld, herunder skyldige skatter og skyldige bidrag til social sikring.
9. Periodeafgrænsningsposter på passivsiden (medmindre national lovgivning bestemmer, at de skal opføres under post K).

G. Omsætningsaktiver/kortfristede forpligtelser

(Idet der tages højde for periodeafgrænsningsposter på aktivsiden, når de er opført under post E, og periodeafgrænsningsposter på passivsiden, når de er opført under post K.)

H. Samlede aktiver minus kortfristede forpligtelser

I. Gæld: Beløb, der forfalder til betaling efter mere end et år

1. Obligationslån med særskilt angivelse af konvertible lån.
2. Gæld til kreditinstitutter.
3. Modtagne acontobeløb på ordrer, for så vidt de ikke særskilt er fratrukket varebeholdningerne.
4. Gæld vedrørende køb og modtagne tjenesteydelser.
5. Vekselgæld.
6. Gæld til tilknyttede virksomheder.
7. Gæld til virksomheder, i hvilke virksomheden har en kapitalinteresse.
8. Anden gæld, herunder skyldige skatter og skyldige bidrag til social sikring.
9. Periodeafgrænsningsposter på passivsiden (medmindre national lovgivning bestemmer, at sådanne poster skal opføres under post K).

J. Hensættelser

1. Hensættelser til pensioner og lignende forpligtelser.

2. Hensættelser til skatter.

3. Andre hensættelser.

K. Periodeafgrænsningsposter på passivsiden

(Medmindre national lovgivning bestemmer, at sådanne poster skal opføres under post F 9 og/eller post I 9.)

L. Egenkapital

I. Tegnet kapital

(Medmindre national lovgivning bestemmer, at den kapital, som er krævet indbetalt, skal opføres under denne post, idet den tegnede kapital og den indbetalte kapital i så fald opføres særskilt.)

II. Overkurs ved emission

III. Opskrivningshenlæggelse

IV. Reserver

1. Lovpligtig reserve for så vidt national lovgivning kræver oprettelse af en sådan reserve.

2. Reserve til egne kapitalandele for så vidt national lovgivning kræver oprettelse af en sådan reserve, med forbehold af artikel 24, stk. 1, litra b), i direktiv 2012/30/EU.

3. Vedtægtsmæssige reserver.

4. Andre reserver, herunder dagsværdireserve.

V. Overført resultat

VI. Årets resultat.

BILAG V

OPSTILLING AF RESULTATOPGØRELSEN – ARTSOPDELT, JF. ARTIKEL 13

1. Nettoomsætning.

2. Ændringer i lagre af færdigvarer, og varer under forarbejdning.

3. Arbejde udført af virksomheden for egen regning og opført under aktiver.

4. Andre driftsindtægter.

5. a) Råvarer og hjælpematerialer.

b) Andre eksterne udgifter.

6. Personaleudgifter:

a) Lønninger og gager.

b) Udgifter til social sikring med særskilt angivelse af pensioner.

7. a) Værdireguleringer af etableringsomkostninger samt af materielle og immaterielle anlægsaktiver.

b) Værdireguleringer af omsætningsaktiver, såfremt de overskrider de normale værdireguleringer inden for virksomheden.

8. Andre driftsudgifter.

9. Indtægter af kapitalinteresser med særskilt angivelse af dem, der hidrører fra tilknyttede virksomheder.

10. Indtægter af andre værdipapirer og tilgodehavender, der udgør en del af anlægsaktiverne, med særskilt angivelse af dem, der hidrører fra tilknyttede virksomheder.

11. Andre renteindtægter og tilsvarende indtægter med særskilt angivelse af dem, der hidrører fra tilknyttede virksomheder.

12. Værdireguleringer af finansielle aktiver samt af værdipapirer, der indgår i omsætningsaktiverne.

13. Renteudgifter og tilsvarende udgifter med særskilt angivelse af beløb til tilknyttede virksomheder.

14. Skat af resultatet.

15. Resultatet efter fradrag af skat.

16. Anden skat, der ikke er opført under post 1-15.

17. Årets resultat.

BILAG VI

OPSTILLING AF RESULTATOPGØRELSEN – FUNKTIONSOPDELT, JF. ARTIKEL 13

1. Nettoomsætning.

2. Produktionsomkostninger for de leverancer, der er ydet for at opnå omsætningen (herunder værdireguleringer).

3. Bruttoresultat hidrørende fra omsætningen.

4. Distributionsomkostninger (herunder værdireguleringer).

5. Administrationsomkostninger (herunder værdireguleringer).

6. Andre driftsindtægter.

7. Indtægter af kapitalinteresser med særskilt angivelse af dem, der hidrører fra tilknyttede virksomheder.

8. Indtægter af andre værdipapirer og tilgodehavender, der udgør en del af anlægsaktiverne, med særskilt angivelse af dem, der hidrører fra tilknyttede virksomheder.

9. Andre renteindtægter og tilsvarende indtægter med særskilt angivelse af dem, der hidrører fra tilknyttede virksomheder.

10. Værdireguleringer af finansielle aktiver samt af værdipapirer, der indgår i omsætningsaktiverne.

11. Renteudgifter og tilsvarende udgifter med særskilt angivelse af beløb til tilknyttede virksomheder.

12. Skat af resultatet.

13. Resultatet efter fradrag af skat.

14. Anden skat, der ikke er opført under post 1-13.
15. Årets resultat.

BILAG VII

Sammenligningstabel

(ikki tikið við)

Skjal 4

Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EF) Nr. 1606/2002 af 19. juli 2002

Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EF) Nr. 1606/2002

af 19. juli 2002

om anvendelse af internationale regnskabsstandarder

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Råd fremhævede på sit møde i Lissabon den 23. og 24. marts 2000 behovet for at fremskynde virkeliggørelsen af det indre marked for finansielle tjenesteydelser, og satte 2005 som frist for implementeringen af Kommissionens handlingsplan for finansielle tjenesteydelser og opfordrede til, at der tages skridt til at forbedre sammenligneligheden af regnskaber, der udarbejdes af børsnoterede selskaber.

(2) Med henblik på at forbedre det indre markeds funktion bør det være et krav, at børsnoterede selskaber anvender et sæt internationale regnskabsstandarder af høj kvalitet ved udarbejdelsen af deres koncernregnskaber. Det er desuden vigtigt, at de standarder for regnskabsaflæggelse, der anvendes af selskaber i Fællesskabet, som er aktive på finansmarkederne, er accepteret internationalt og er egentlige globale standarder. Dette forudsætter en stadig større samordning af de internationalt anvendte regnskabsstandarder med det mål i sidste ende at opnå et fælles sæt globale regnskabsstandarder.

(3) Rådets direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 om årsregnskaberne for visse selskabsformer, Rådets direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 om konsoliderede regnskaber, Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber og Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber vedrører ligeledes børsnoterede selskaber i Fællesskabet. Kravene til regnskabsaflæggelse i ovennævnte direktiver kan ikke sikre den høje grad af gennemsigtighed og sammenlignelighed i forbindelse med regnskabsaflæggelse i alle børsnoterede selskaber i Fællesskabet, der er en betingelse for opbygningen af et integreret kapitalmarked, som fungerer virkningsfuldt, gnidningsløst og effektivt. Det er derfor nødvendigt at supplere de retlige rammer for børsnoterede selskaber.

(4) Denne forordning sigter på at bidrage til, at kapitalmarkedet fungerer effektivt og omkostningseffektivt. Investorbeskyttelsen og bevarelsen af tilliden til de finansielle markeder er også et vigtigt aspekt af virkeliggørelsen af det indre marked på dette område. Denne forordning styrker kapitalens frie bevægelighed på det indre marked og hjælper til at sætte selskaber i Fællesskabet i stand til at konkurrere på lige fod om de finansielle ressourcer på Fællesskabets kapitalmarkeder såvel som på de internationale kapitalmarkeder.

(5) Det er vigtigt for Fællesskabets kapitalmarkeders konkurrenceevne, at de standarder, der anvendes i Europa ved udarbejdelse af regnskaber, tilnærmes internationale regnskabsstandarder, der kan bruges globalt, ved grænseoverskridende transaktioner og børsnotering overalt i verden.

(6) Den 13. juni 2000 offentliggjorde Kommissionen sin meddelelse »EU's regnskabsstrategi: vejen frem«, hvori den foreslog, at alle børsnoterede selskaber i Fællesskabet inden 2005 går over til at udarbejde deres koncernregnskaber i henhold til et enkelt sæt regnskabsstandarder, International Accounting Standards (IAS).

(7) Internationale regnskabsstandarder (IAS) udarbejdes af International Accounting Standards Committee (IASC), hvis formål er at udarbejde et fælles sæt globale regnskabsstandarder. I forlængelse af omstruktureringen af IASC besluttede den nye instans (the Board) den 1. april 2001 som en af sine første beslutninger at ændre IASC's navn til International Accounting Standards Board (IASB) og hvad angår fremtidige internationale regnskabsstandarder at ændre betegnelsen IAS til International Financial Reporting Standards (IFRS). Disse standarder bør, når det er muligt, og forudsat at de sikrer en høj grad af gennemsigtighed og sammenlignelighed i forbindelse med regnskabsaflæggelse i Fællesskabet, gøres obligatoriske for alle børsnoterede selskaber i Fællesskabet.

(8) Foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, og under hensyntagen til Kommissionens erklæring i Europa-Parlamentet den 5. februar 2002 om gennemførelse af lovgivningen om finansielle tjenesteydelser.

(9) Vedtagelse af en international regnskabsstandard med henblik på dens anvendelse i Fællesskabet forudsætter for det første, at den opfylder de nævnte rådsdirektivers grundlæggende krav, dvs. at dens anvendelse fører til et pålideligt billede af et selskabs økonomiske stilling og resultat, idet dette princip må ses i lyset af de nævnte rådsdirektiver, men der kræves ikke en nøje overensstemmelse med hver enkelt bestemmelse heri. For det andet er det nødvendigt, at regnskabsstandarden i overensstemmelse med konklusionerne fra samlingen i Rådet den 17. juli 2000 er i offentlighedens interesse i EU, og endelig at den opfylder de grundlæggende kriterier, for så vidt angår kvaliteten af de oplysninger, der kræves, for at regnskaberne kan være nyttige for brugerne.

(10) Et regnskabsteknisk udvalg vil yde støtte og ekspertbistand til Kommissionen ved vurderingen af internationale regnskabsstandarder.

(11) Godkendelsesmekanismen bør sikre en hurtig behandling af foreslåede internationale regnskabsstandarder og også være et middel til at anspore til drøftelser, overvejelser og informationsudveksling om internationale regnskabsstandarder blandt de berørte hovedparter, særlig nationale organisationer, der udarbejder regnskabsstandarder,

tilsynsmyndigheder inden for områderne værdipapirer, bankvæsen og forsikring, centralbanker, herunder Den Europæiske Centralbank, regnskabs- og revisorbranchen og brugere og producenter af regnskaber. Denne mekanisme bør være et middel til at skabe fælles forståelse for vedtagne internationale regnskabsstandarder i Fællesskabet.

(12) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er foranstaltningerne i denne forordning, der indebærer, at børsnoterede selskaber skal anvende et fælles sæt regnskabsstandarder, nødvendige for at realisere det mål at bidrage til, at kapitalmarkederne i Fællesskabet fungerer effektivt og omkostningseffektivt, og dermed til virkeliggørelsen af det indre marked.

(13) I overensstemmelse med samme princip er det nødvendigt i forbindelse med årsregnskaber at give medlemsstaterne mulighed for at tillade eller kræve, at børsnoterede selskaber udarbejder dem i overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget efter den procedure, der er fastsat i denne forordning. Medlemsstaterne kan beslutte at udvide denne tilladelse eller dette krav til også at omfatte andre selskaber, for så vidt angår udarbejdelsen af disse selskabers koncernregnskaber og/eller årsregnskaber.

(14) For at fremme en udveksling af synspunkter og gøre det muligt for medlemsstaterne at samordne deres holdninger bør Kommissionen regelmæssigt informere Regnskabskontroludvalget om igangværende projekter, diskussionsoplæg, rapporter samt udkast og forslag til regnskabsstandarder, der udsendes af IASB, samt om Det Regnskabstekniske Udvalgs arbejde i denne forbindelse. Det er tillige vigtigt, at Regnskabskontroludvalget orienteres på et tidligt tidspunkt, hvis Kommissionen ikke agter at foreslå vedtagelse af en international regnskabsstandard.

(15) I forbindelse med Kommissionens overvejelser om og udarbejdelse af holdninger til dokumenter og oplæg udsendt af IASB i forbindelse med udviklingen af internationale regnskabsstandarder (IFRS og Standing Interpretations Committee Rulings (SIC-fortolkninger)) bør den tage hensyn til det vigtige i at undgå ugunstige konkurrenceforhold for europæiske selskaber, der er aktive på det globale marked, og i videst muligt omfang til de synspunkter, der er fremsat af delegationerne i Regnskabskontroludvalget. Kommissionen vil være repræsenteret i IASB's organer.

(16) En korrekt og effektiv gennemførelsesordning er afgørende for at sikre investorernes tillid til finansmarkederne. Medlemsstaterne skal i henhold til EF-traktatens artikel 10 træffe foranstaltninger, der er egnede til at sikre overholdelsen af internationale regnskabsstandarder. Kommissionen agter at samarbejde med medlemsstaterne, i særdeleshed via EU-udvalget for Værdipapirtilsynsmyndigheder (CESR), om at udvikle en fælles strategi vedrørende gennemførelse.

(17) Endvidere er det nødvendigt at tillade medlemsstaterne at udsætte anvendelsen af visse bestemmelser til 2007 for de selskaber, der er børsnoterede både i Fællesskabet og på et reguleret tredjelandsmarked, og som i forvejen anvender et andet sæt internationalt accepterede standarder som det primære grundlag for deres koncernregnskaber, såvel som for selskaber, som kun har børsnoterede obligationer. Det er imidlertid afgørende, at et fælles sæt globale internationale regnskabsstandarder, IAS, senest i 2007 gælder for alle børsnoterede selskaber i Fællesskabet, hvis aktier omsættes på et reguleret marked i Fællesskabet.

(18) Med henblik på at medlemsstaterne og selskaberne kan foretage de tilpasninger, som er nødvendige for anvendelsen af internationale regnskabsstandarder, kan visse

bestemmelser først gennemføres i 2005. Der bør udarbejdes passende bestemmelser om selskabernes første anvendelse af IAS som følge af denne forordnings ikrafttræden. Disse bestemmelser bør udarbejdes på internationalt plan for at sikre international anerkendelse af de vedtagne løsninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

»Artikel 1

Mål

Formålet med denne forordning er vedtagelse og anvendelse af internationale regnskabsstandarder i Fællesskabet med henblik på at harmonisere de i artikel 4 anførte selskabers finansielle oplysninger for at opnå en høj grad af gennemsigtighed og sammenlignelighed i forbindelse med årsregnskaber og at sikre, at Fællesskabets kapitalmarked og det indre marked fungerer effektivt.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved »internationale regnskabsstandarder « International Accounting Standards (IAS), International Financial Reporting Standards (IFRS) og hermed forbundne fortolkninger (SIC/IFRIC-fortolkninger), efterfølgende ændringer af disse standarder og hermed forbundne fortolkninger, fremtidige standarder og hermed forbundne fortolkninger, der udarbejdes eller vedtages af International Accounting Standards Board (IASB).

Artikel 3

Vedtagelse og anvendelse af internationale regnskabsstandarder

1. Kommissionen træffer afgørelse om anvendelse af de internationale regnskabsstandarder i Fællesskabet. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 6, stk. 2.

2. De internationale regnskabsstandarder kan kun vedtages, hvis:

- de er i overensstemmelse med principperne i artikel 2, stk. 3, i direktiv 78/660/EØF og artikel 16, stk. 3, i direktiv 83/349/EØF samt er i den europæiske offentligheds interesse, og
- de opfylder kravene om gennemsigtighed, relevans, pålidelighed og sammenlignelighed, der kræves i forbindelse med de finansielle oplysninger, der er nødvendige for at træffe økonomiske afgørelser og evaluere virksomhedens ledelse.

3. Kommissionen træffer efter proceduren i artikel 6, stk. 2, inden den 31. december 2002 afgørelse om, hvorvidt de internationale regnskabsstandarder, der findes på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden, skal anvendes i Fællesskabet.

4. Vedtagne internationale regnskabsstandarder offentliggøres i deres fulde udstrækning på hvert af Fællesskabets sprog som Kommissionens forordning i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Koncernregnskaber for børsnoterede selskaber

For hvert regnskabsår, der starter den 1. januar 2005 eller senere, udarbejder selskaber, der reguleres af en medlemsstats lovgivning, deres koncernregnskaber i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder, der vedtages efter proceduren i artikel 6, stk. 2, hvis deres værdipapirer på balancetidspunktet omsættes på et reguleret marked i en medlemsstat som defineret i artikel 1, nr. 13, i Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer.

Artikel 5

Muligheder med hensyn til årsregnskaber og ikke-børsnoterede selskaber

Medlemsstaterne kan tillade eller kræve

a) at de selskaber, der er omhandlet i artikel 4, udarbejder deres årsregnskaber
b) at andre selskaber end de i artikel 4 omhandlede udarbejder deres koncernregnskaber og/eller årsregnskaber i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder, der vedtages efter proceduren i artikel 6, stk. 2.

Artikel 6

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et regnskabskontroludvalg, i det følgende benævnt »udvalget«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 7

Rapportering og samordning

1. Kommissionen samarbejder løbende med udvalget vedrørende igangværende IASB-projekters status og de dokumenter, som IASB i denne forbindelse udarbejder, for at samordne holdningerne og fremme drøftelser vedrørende vedtagelse afstandarder, der vil kunne blive resultatet af disse pro jekter og dokumenter.

2. Kommissionen underretter hurtigst muligt udvalget, hvis den ikke agter at foreslå vedtagelse af en standard.

Artikel 8

Underretning

Såfremt medlemsstaterne træffer foranstaltninger i medfør af artikel 5, underretter de omgående Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 9

Overgangsbestemmelser

Uanset artikel 4 kan medlemsstaterne fastlægge, at kravene i artikel 4 kun finder anvendelse for regnskabsår, der starter i januar 2007 eller senere, på de selskaber:

a) hvis obligationer kun kan omsættes på et reguleret marked som defineret i artikel 1, nr. 13, i direktiv 93/22/EØF, eller
b) hvis værdipapirer er børsnoteret i et tredjeland, og som med henblik herpå har anvendt internationalt accepterede regnskabsstandarder fra et regnskabsår, der startede før offentliggørelsen af denne forordning i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 10

Oplysning og undersøgelse

Kommissionen undersøger denne forordnings virkemåde og forelægger inden den 1. juli 2007 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport herom.

Artikel 11

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.* Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat."

Samtykt á Løgtingi hin 4. desember 2025 við 33-0-0 atkvøðum.

forkvinna

/

/

skrivari

Borið saman við samtykta løgtingslógaruppskotið og funnið beint.

Á LØGTINGI, 4. desember 2025

stjóri